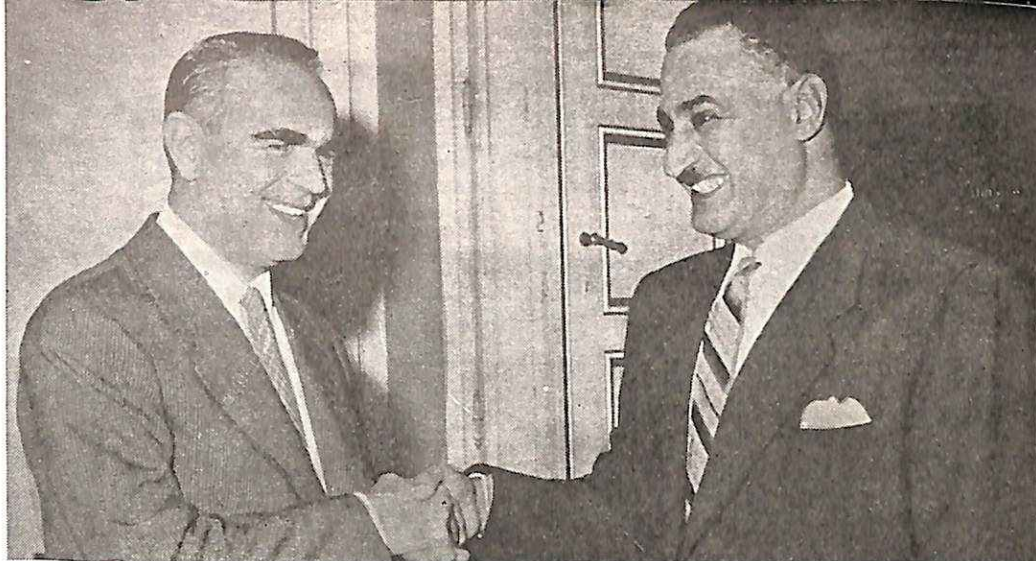

**ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ**

Ο ΑΙΩΝ

THE CENTURY
WITH AN ENGLISH SUPPLEMENT

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΥΝΙΟΣ 1960

ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 16

Ο «ΝΕΟΣ» ΨΥΧΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΟΥΣ ΑΠΟΔΗΜΟΥΣ

ΗΝΩΜ. ΑΡΑΒΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΡΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΞΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΦΡΟΥΤΩΝ Ε.Π.Ε.

HELLENIC FRUIT
EXPORT AND PROCESSING
COMPANY LTD.

ΟΔΟΣ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 25.445 - ΤΗΛΕΓΡ. Δ/ΣΙΣ: ΤΕΤΕΝΕΣΟΤΟ - ΑΘΗΝΑΣ
6 DRAGATSANIOU ST. - TEL. 25.445 - TELEGRAMS: TETENESOTO - ATHENS

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

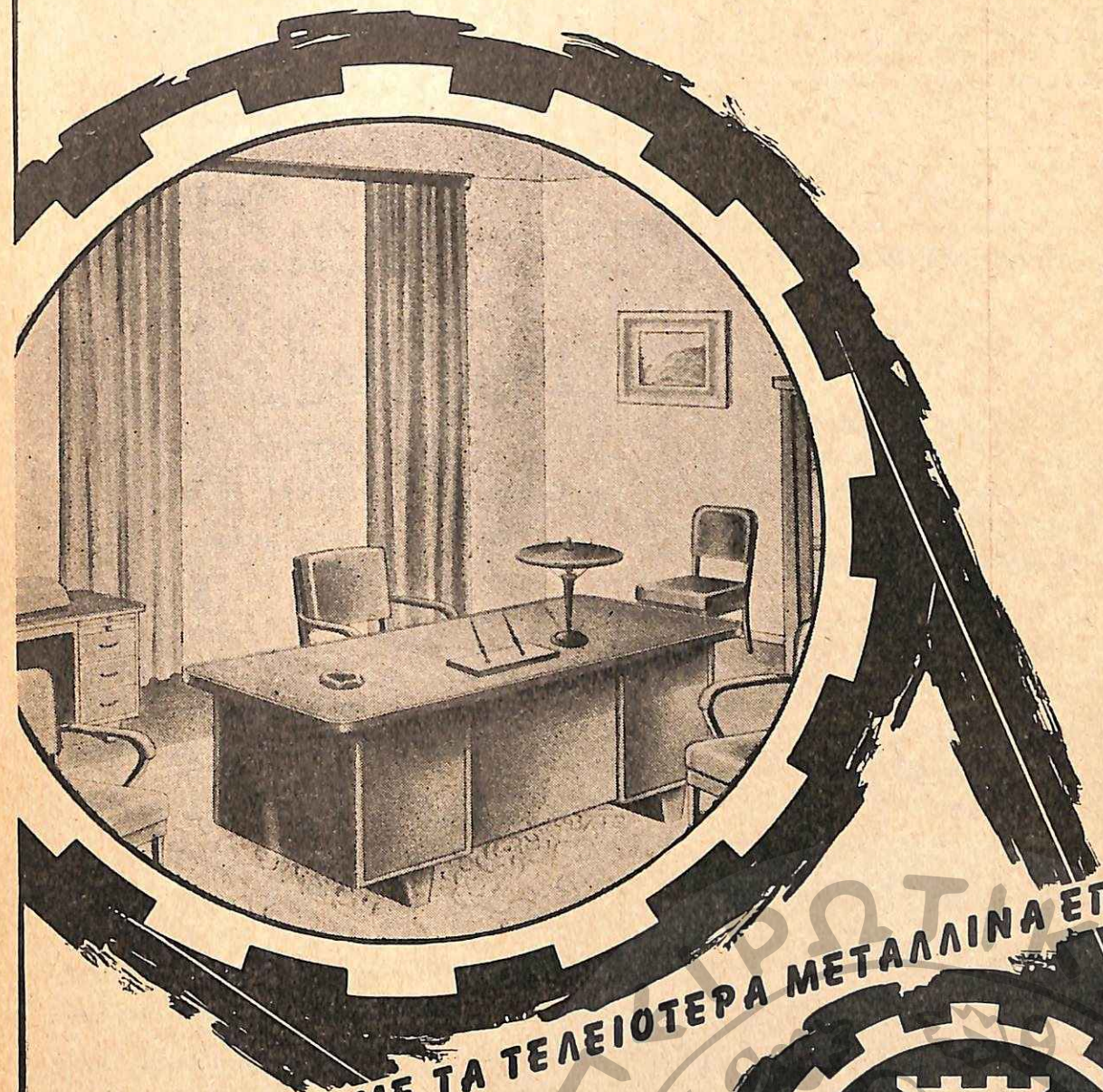
ΔΩΡΕΑ φρ. Τ. Σ. 2. 6. 92

ΗΜΕΡΟΜ. 4-6-92

ΑΡΙΘ. 45669

ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΕΞΟΠΛΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΕΤΑΛΛΙΝΑ ΕΠΙΠΛΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΜΕΤΑΛΛΙΝΩΝ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

Γ. ΔΟΥΣΟΠΛΟΥ Α.Ε.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

25η Περίοδος

4 - 25 Σεπτεμβρίου 1960

Ἑλληνική καὶ διεθνὴς ἐμπορικὴ ἀγορά, ἀνωτάτης κλάσεως, ὅπου ὅλα λειτουργοῦν μὲ τάξιν καὶ ὁργάνωσιν πρὸς ὄφελος τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν συναλλαγῶν μεταξὺ παραγωγῶν καὶ καταναλώσεως.

Ἐνα ταξεῖδι τεσσάρων-πέντε ἡμερῶν, μὲ μιὰ καλὴ συντροφιά, σᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ ἰδῆτε στὴν Ἑκθεση ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ἐργασία καὶ τὶς ἐπιδιώξεις σας, ἀλλὰ καὶ νὰ ψυχαγωγηθῆτε. Ἐνα ταξεῖδι ὡφέλιμο καὶ τερπνό.

ΔΗΛΩΣΑΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ

GEORGE A. CALLITSIS SUCCSR.

SUCCESSOR A. C. CALLITSIS

SHIP & LINER AGENTS-SHIPBROKERS-FORWARDERS-SHIP'S CHANDLERS

BRANCHES AND AGENCIES IN ALL PORTS OF GREECE

CABLES: CALCE - PIRAEUS - CODES: ALL IN NSF

TELEPHONES: 43.267, 41.576 - A.O.H. 817.106

YANNOULATOS BLDG. 6. ASTIGGOS STREET

PIRAEUS

“ΚΡΙΚΟΣ,”

ΤΟΥ ΑΠΟΔΗΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Τὸ μοναδικὸ περιοδικὸ ποὺ ἀγκαλιάζει τὸν Ἀπόδημο Ἑλληνισμό σὲ ὅλα τὰ πλάτη καὶ τὰ μήκη τοῦ πλανήτου μας.

Ἐπὶ δέκα συνεχῇ χρόνια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Μεγάλης Ἀποδημικῆς Ἑλλάδος.

Ἐκτὸς τῶν μηνιαίων ἀνταποκρίσεων ἀπὸ τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον ἀντιπροσώπους τοῦ περιοδικοῦ ἐπὶ πλέον: ἄρθρα, μελέτες, διηγήματα, ρεπορτάζ, καλλιτεχνικὴ ὕλη καὶ πλούσια εἰκονογράφησις πληροῦν τὶς σελίδες τοῦ «Κρίκου»

Ζητήσατε ἓνα ἀντίτυπον ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ: Σταδίου 7 Ἀθῆναι ἢ 33, Mapesbury Rd. London N. W. 2.

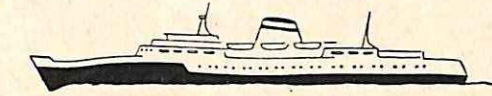
ΤΑΞΙΔΕΥΕΤΕ Δ' ΙΤΑΛΙΑΝ

ΜΕ ΑΝΕΣΙΝ, ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

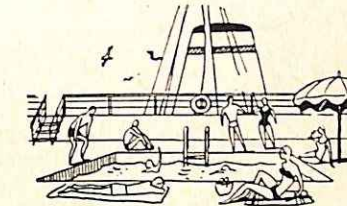
ΜΕ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ ΦΕΡΡΥΜΠΩΤ

Δ/Π **ΕΤΝΑΤΙΑ**

ΝΕΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

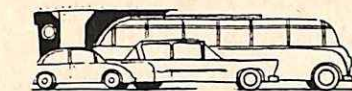
18 ΜΙΛΛΙΟΝ · 4500 ΤΟΝΝΩΝ · ΚΑΙΜΑΤΙΣΜΕΝΟΝ

115 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
760 ΕΠΙΒΑΤΑΙ

ΜΕ ΚΑΜΠΙΝΑΣ 3, ΚΑΙΝΟΥΣ & 2 ΚΑΙΝΟΥΣ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΠΙΣΙΝΑΝ
ΜΠΑΡ · ESPRESSO · ΚΑΠ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ, ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ & ΚΕΡΚΥΡΑΣ
ΔΙΑ ΒΡΙΝΔΗΣΙΩΝ

ΝΑΥΛΟΛΟΓΙΟΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΤΥΠΟΥ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΤΥΠΟΥ ΒΑΓΚΟΝ ΛΙ ταξιδιον ἡμέρας
ΚΑΙΝΑΙ ΤΥΠΟΥ ΒΑΓΚΟΝ ΛΙ ταξιδιον νυκτός
ΚΑΜΠΙΝΑΙ ΤΡΙΚΛΙΝΟΙ
ΚΑΜΠΙΝΑΙ ΔΙΚΛΙΝΟΙ
ΚΑΜΠΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΑΠΟ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ
Η ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΔΡΧ. 305 κατ' ὅτομον
" 305 " "
" 455 " "
" 545 " "
" 665 " "
" 910 " "

ΑΠΟ ΠΑΤΡΑΣ

ΔΡΧ. 515 κατ' ὅτομον
" 515 " "
" 635 " "
" 755 " "
" 910 " "
" 1360 " "

ΝΑΥΛΟΛΟΓΙΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΒΑΡΟΥΣ ΜΕΧΡΙ 500 ΚΙΛΩΝ ΔΡΧ. 455
ΑΝΩ ΤΩΝ 500 ΚΙΛΩΝ ΠΡΟΣΘΕΣΑΤΕ ΔΡΧ. 30 ΑΝΑ 100 ΚΙΛΑ ΑΠΟ
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ-ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΔΡΧ. 45 ΑΝΑ 100 ΚΙΛΑ ΑΠΟ ΠΑΤΡΑΣ

ΔΡΧ. 455

ΔΡΧ. 635

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ:

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ ΜΕΓΑΡΟΝ Ε.Η.Σ. ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 43.533, 42.639, 477.141, 474.323.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

ΧΑΡΗΣ ΠΑΠΠΙΣ (B.A., A.I.B.)

(ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΩΤΙΟΥ, Ἀμερικανὸς
ἐλληνικῆς καταγωγῆς)

ΕΙΔΙΚΟΣ

**ΕΠΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ-ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ**

(Παρασημοφορηθεὶς ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως
Παύλου διὰ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸν ἐλληνι-
κὸν λαόν)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

1457 BROADWAY, NEW YORK 36, N. Y.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Συνδρομητὰς τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητὰς
μας, ὅπως μεριμνήσουν διὰ τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὴν
διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ μας τοῦ ἀντιτίμου τῆς
ἐτησίαις συνδρομῆς των. Ἡ τακτοποίησις των ἀπὸ
τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, διευκολύνει τὰ μέγιστα τὴν ὁμα-
λὴν διεκπεραίωσιν καὶ τὴν ἀποδόσκοπτον καθ' ἑκά-
στον μῆνα ἀποστολῆν τοῦ «ΑἰΩΝΟΣ» πρὸς τοὺς
ἀγαπητοὺς συνδρομητὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: American
Dol. 18. —English pounds 6-07-00—D.M. 77.

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΒΑΣ. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34
ΤΗΛ. 613 - 663 — 614 - 885 ΑΘΗΝΑΙ

Τυπογραφείον: Κεραμεικός 40 - Τηλ. 522-512

Τιμή τεύχους Δρχ. 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αί πρώται φάσεις του ψυχρού πολέμου	8
Τὰ πραγματικά αίτια της ανατροπής	10
Τὸ ἐμπόριον ὡς πολιτικὸν ὄπλον.....	12
Αί κινήσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων.....	13
Προσέξαι τὸν Ἀπόδημον Ἑλληνισμόν ὑπὸ κ. "Οθωνος Κ. Λέφα-Τετене	16
Ἀντιμετώπισις Ἀθηναίων προβλημάτων.....	18
Τὸ πείραμα τῆς νέας «Ἀργεῖ».....	19
Ὁ ἐπαγγελματικὸς κόσμος καὶ τὰ αἰτήματά του.....	21
Ἐπιστροφή εἰς τὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις.....	23
Ἡ Ἠνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία	24
Ραδιόφωνον καὶ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι..	27
Οἱ τελευταῖοι δικτάτορες τῆς Ν. Ἀμερικῆς.....	33
Τί κρύπτεται πίσω ἀπὸ τὸν "Αἰχμάν	35
Τὸ Ἰσραὴλ βαίνει πρὸς ἐξαφάνισιν;	36
Πολωνία: ἡ ἀτίθαση δορυφόρος.....	38
Νέφη εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου.....	41
Δ. Γερμανία: "Ἐνα θαῦμα στὴν ἐποχή μας.....	42
Ἀντίπαλοι οἰκονομικοὶ ὁργανισμοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.....	44
Παγκόσμιος ναυτιλιακὴ κίνησις.....	46
Ὁ κόσμος τῆς Τέχνης.....	47
Ἀπὸ μῆνα σὲ μῆνα.....	51
Κανάριος ὁ Πυρπολητής.....	52
Οἱ πρώτοι Ἕλληνες στὸ Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλπίδος.....	53

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ:

Παγκόσμιος Οἰκονομία ὑπὸ κ. Ν. Καζαλοπούλου.....	29
Νέα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.....	30

Συνδρομαί: Ἰδιωτῶν ἔτησίαι Δρχ. 100 ἑξάμηνος » 65

Τραπεζῶν, Ἀνω. Ἐταιρειῶν, Ν.Π.Δ.Δ. ἔτησίαι » 200 ἑξάμηνος » 140

Ἐξωτερικοῦ μετὰ τελῶν ἀποστολῆς \$ 18

Ἐμβάσματα:
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ
Πανεπιστημίου 34 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ:

Ἄνω: Ὁ κ. Καραμυλῆς μετὰ τὸν πρόεδρον τῆς Η.Α.Δ. κ. Νάσερ εἰς Ἀθήνας. Κάτω: Ὁ πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. Ἀϊζενχάουερ κατὰ πρόσφατον φωτογραφίαν του.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Ἐπὶ ἑκατὸν καὶ πλέον ἡμέρας ὁ Βρεταννὸς ὑφυπουργὸς κ. Τ. "Εϊμερν παρέμεινεν εἰς Κύπρον, ἀλλ' οὐδὲν ἴχνος, προδικάζον σύντομον τακτοποίησιν τοῦ προβλήματος τῶν βάσεων, διεγράφη εἰς τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα τῆς νήσου. Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἡ τελικὴ συμφωνία ἀνεφάνη, πρὸς στιγμήν, ὅτι εὐρίσκειτο ἐπὶ θύραις, ἀποτόμως αἱ συζητήσεις περιήλθον εἰς ἀδιέξοδον, κατόπιν τῆς ἐμμονῆς τῶν Βρεταννῶν νὰ μὴ ἀποστοῦν οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον τῶν ἀρχικῶν ἀποφεῶν των. Ἡ διαφορὰ, ὡς γνωστὸν, ἔγκειται εἰς τὴν τύχην ἢ ὅποια ἀναμένει τὴν περιοχὴν τῶν ἐκχωρηθησομένων βάσεων εἰς περίπτωσιν ἀναχωρήσεως τῶν βρεταννικῶν στρατευμάτων. Ἐὰν δὲ τὸ πρόβλημα δὲν εὕρῃ τὴν λύσιν του ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας, ἡ ἀνακήρυξις τῆς Κύπρου εἰς ἀνεξάρτητον κράτος θὰ ἀναβληθῇ, τουλάχιστον ἐπὶ ἑξάμηνον, δοθέντος ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ βρεταννικοῦ κοινοβουλίου διακόπτονται λόγω τοῦ θέρους. Ποῖαι ὁμως θὰ εἶναι αἱ ἐξελίξεις τῶν κυπριακῶν πραγμάτων κατὰ τοὺς ἑξ ἡ περισσοτέρους μῆνας βρεταννικῆς εἰσέτι κυριαρχίας;

Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ ὁδηγαί, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὁ κ. "Εϊμερν, τὸν ἐξουσιοδότησαν νὰ διαπραγματευθῇ τὸ θέμα τῶν βάσεων ἐντὸς τῶν περιθωρίων τῆς γενικωτέρας βρεταννικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν περιοχὴν Ἑγγύς καὶ Μέσης Ἀνατολῆς. Ἀλλ' ὁ Βρεταννὸς ὑφυπουργός, ἀκολουθῶν τὰς ἐν προκειμένῳ ἐντολάς τοῦ Φόρεϊν Ὁφφισ, εὐρέθῃ τελείως ἀπομονωμένος τοῦ πνεύματος καὶ τῶν ἐλπίδων τῶν Κυπρίων. Διότι ἀποτελεῖ πλέον κοινὴν ἐπιδίωξιν τῶν κατοίκων τῆς νήσου ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ ζητήματος τῶν βάσεων, ἡ ἐπιστροφή, δηλαδή, τῶν ἐδαφικῶν αὐτῶν περιοχῶν εἰς τὴν νέαν Δημοκρατίαν, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν βρεταννικῶν δυνάμεων. Καὶ τοῦτο ἔπρεπε νὰ γνωρίζουν αἱ ἀγγλικαὶ ὑπηρεσίαι.

Δικαίως ὅθεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος ἀπορρίπτει τὰς ὑπεκφυγὰς τοῦ κ. "Εϊμερν, βέβαιος ὅν ὅτι ἡ στάσις του ἐπικροτεῖται ἀπολύτως ἀπὸ τὸν κυπριακὸν λαόν. Ἡ ἀναμφισβήτητος δὲ πολιτικὴ καὶ ἠθικὴ ἀξία τοῦ προβαλλομένου αἰτήματος, δὲν ἡμπορεῖ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ παραβλεφθῇ, διότι, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ὑφίσταται πάντοτε ὁ κίνδυνος ἐπανόδου εἰς τὴν δξότητα. Ἡ ψυχολογία τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ σήμερον ἀποκλείει τὴν συνέχισιν τῆς βαρείας κληρονομίας τοῦ παρελθόντος, ὡς καὶ τῆς ἐπαπειλουμένης διαδοχικῆς μεταβιβάσεως ἐδαφικῶν τμημάτων τῆς νήσου εἰς ἄλλας δυνάμεις, ἀδιάφορον ἐὰν αὗται ἀποτελοῦν μέλη ἀμυντικῶν συνασπισμῶν. Μὲ ἄλλους λόγους οἱ Κύπριοι ἐπιθυμοῦν τὴν, ἔστω καὶ μετὰ παρέλευσιν χρόνου, ἐπιστροφήν τῶν προνομιοῦχων ἐδαφικῶν αὐτῶν περιοχῶν εἰς τὴν κυριότητα τῆς κυβερνήσεως των, ἀπαλλασσομένων τοῦ λοιποῦ οἰασδήποτε μορφῆς παρακρατήσεως πρὸς ὄφελος τρίτων. Ἡ οἰκονομικὴ ἐξ ἄλλου δυσπραγία καὶ ἡ ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος ἀνησυχητικὴ αὔξησις τοῦ ποσοστοῦ ἀνεργίας εἰς τὴν νήσον, καθιστοῦν ἐτι ἐπιτακτικωτέραν τὴν ἀναθεώρησιν τῶν βρεταννικῶν ἀποφάσεων καὶ τὴν ἐξέυρεσιν λύσεως συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰς προσδοκίας τῶν Κυπρίων. Ἀλλως ἡ διατήρησις βάσεων, περιστοιχιζομένων ὑπὸ πληθυσμοῦ, ἡμιστὰ φιλικῶς πρὸς αὐτάς, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πραγμάτων μάταιος ἂν μὴ καὶ ἐπικίνδυνος ἀκροβατισμός.

ΝΑΥΤΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ:
ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΑΙ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΑΙ ΠΛΟΙΩΝ.

ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ:
ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ - ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΩΝ - ΜΕΓΑΡΩΝ - ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ:
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ - ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΑΝΑΛΗΨΙΣ, ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ.

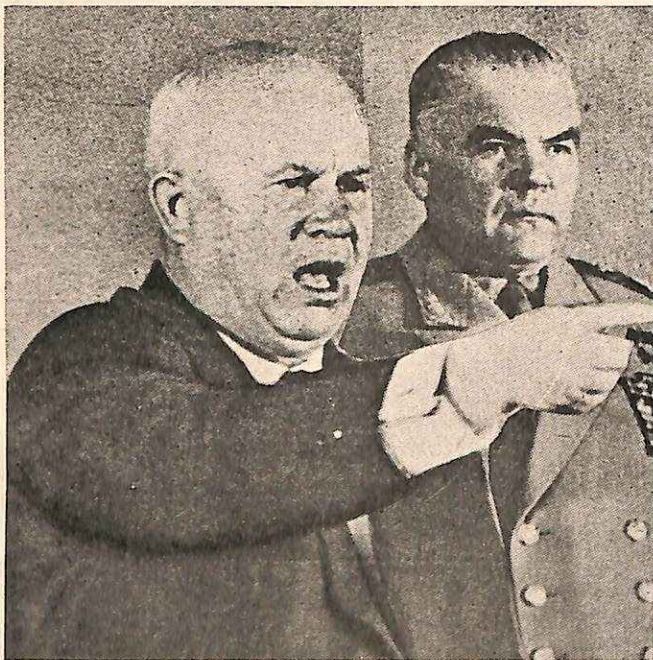
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΟΙΚΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - ΕΞΑΓΩΓΑΙ

ΟΙΚΕΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΙΣ ΟΛΑΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
ΑΘΗΝΑΙ
34, ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ & 1-7, ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΗΛΕΦ.: 614.885, 614.886
ΣΥΛΛΕΓΑ ΔΙΕΥΘ.: ΤΕΤΕΝΕΣΟΤΟ - ΑΘΗΝΑΙ

Αί ελπίδες ολοκλήρου της ανθρωπότητας και αί προσδοκίαι διὰ μίαν συνεννόησιν τῶν δύο κόσμων ἐχάθησαν, ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν πρώτην συνάντησιν τῶν μεγάλων εἰς Παρισίους. Τὸ συνταρακτικὸν ναυάγιον ἐπροκάλεσε, ὥς ἦτο εὐνόητον, κύμα ἀπογοητεύσεως καὶ ἀφῆκε ἓνα τεράστιον ἐρώτημα εἰς τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων. Ἦτο ἄραγε ἀληθὴς ἡ ἀπόφασις τῶν μεγάλων νὰ συνάψουν πραγματικὴν εἰρήνην εἰς τὸν κόσμον;

Ἐπὶ δύο ὥρες καὶ τριάντα λεπτά ὁ κ. Κροῦστσεφ κατεφέρετο κατὰ τῆς πολιτικῆς ποῦ ἀκολουθεῖ ἡ Δύσις. Τὸ ὄψος καὶ τὸ λεξιλόγιόν του ἐδημιούργησαν πραγματικὸν πανδαμόνιον εἰς τὴν αἰθούσαν ὅπου συνωστίζοντο 2.000 καὶ πλέον δημοσιογράφοι. Ὡς γνωστὸν, ἡ καταπληκτικὴ αὐτὴ πρὸς κόνφερενς ἐδόθη τὴν προηγουμένην τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Παρισίων. Παραπλευρῶς τοῦ κ. Κροῦστσεφ, ὁ ἀρχιστράτηγος Μαλινόφσκι.

Ἀσχέτως τῶν ἐπὶ μέρους ἐπιδιώξεων τῶν συνέδρων, τὸ ναυάγιον τῆς συνδιασκέψεως ἡμπορεῖ νὰ ἔχη καταστρεπτικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς τύχης τῶν λαῶν τῆς γῆς. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς αἰθούσης τῆς συνδιασκέψεως, ἔπεσεν καὶ ἡ αὐλαία τῆς ὑφέσεως, διὰ νὰ διαγραφῇ τὸ μέλλον σκοτεινὸν καὶ ἀδηλον.

Ὡς γνωστὸν ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίχθη ἡ πολιτικὴ τῆς Δύσεως ἦτο ἀνάλογος τῆς, συνεχῶς ἐπαναλαμβανομένης, ἐπιθυμίας τοῦ Ρώσου πρωθυπουργοῦ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ Ἀτομι-

Ἐνῶ τὸ U2 δὲν ἀπετέλεσε παρὰ μόνο τὸ πρόσχημα

Αἱ πρώται φάσεις τοῦ ψυχροῦ πολέμου

ἤρχισαν πρὸ τῆς συνδιασκέψεως

κὴ σύρραξις. Ἄλλ' ἡ ἐπιθυμία αὕτη τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἦτο ἐπιθυμία ολοκλήρου, ἡ σχεδὸν ολοκλήρου, τῆς ανθρωπότητος. Διὰ τοιούτων ἡ συνάντησις τῶν Παρισίων ἀπέθανεν τόσον πρόωρα καὶ ἄδοξα ἢ, μᾶλλον, διὰ τοῦ προσήλθεν ὁ Σοβιετικὸς ἡγέτης εἰς τὴν ὠρισθεῖσαν συνάντησιν; Διὰ νὰ δώσῃ μίαν ἐπὶ πλέον παράστασιν εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσιν ἡ διὰ νὰ ρίψῃ τὸν σπῆρον τῆς διχονοίας καὶ τῆς ἀποσυνθέσεως μεταξὺ τῶν συμμάχων;

Αἱ δηλώσεις τοῦ Ρώσου πρωθυπουργοῦ μετὰ τὴν κατάρριψιν τοῦ U-2, δὲν ἀπέκλεισαν, ὥς γνωστὸν, τὴν πραγματοποίησιν τῆς συναντήσεως, οὔτε ἀνέτιναξαν τὰς γεφύρας μεταξὺ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς. Ἐξήτει, τουναντίον, ἀπὸ τὸν Πρόεδρον Ἀϊζενχάουερ νὰ καταδικάσῃ δημοσίως τὰς πτήσεις αὐτὰς καὶ νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τῶν ὑπευθύνων. Τελικῶς δὲ ἡ δηλώσις περὶ ἀναστολῆς τῶν ἐν λόγω πτήσεων ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου, παρέχων, οὕτω, δείγμα τῶν προθέσεων του διὰ τὴν συνέχισιν τῆς συζητήσεως καὶ τὴν ἐξεύρεσιν ἱκανοποιητικῆς καὶ μονίμου λύσεως τοῦ ἀνακύψαντος θέματος. Παρὰ ταῦτα ἡ κατὰστασις ἐχειροτέρευσε καὶ ὁ κ. Κροῦστσεφ ἤρχισε νὰ ἀπειλῇ ἀπροκαλύπτως τὴν Δύσιν, ἐπισείων ὥς φόβητρον τὴν ὑπογραφὴν συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας, ἐνῶ, παραλλήλως, ἀνῆγγελε ὅτι αἱ συζητήσεις τῆς ἐν Γενεύῃ ἐπιτροπῆς ἀφοπλισμοῦ θὰ ἡμποροῦσαν νὰ συνεχισθοῦν, παρὰ τὴν βεβαιότητα τῶν Σοβιετικῶν ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι δὲν ἐπιθυμοῦν τὸν ἀφοπλισμὸν, ἀλλὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ἐξοπλισμῶν, διὰ νὰ ὑπάρξουν προσχήματα πρὸς συνέχισιν τῶν κατασκοπευτικῶν πτήσεων.

Ἀλλὰ τὸ σημαντικώτερον σημεῖον τῆς «ἐκρήξεως» τοῦ κ. Κροῦστσεφ εἶναι, ἀναμφισβητήτως, ἡ βιαία ἐπίθεσις κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου καὶ ἡ προσπάθεια νὰ ἐπιρρίψῃ τὰς εὐθύνas τοῦ ναυαγίου τῆς διασκέψεως εἰς αὐτὸν καὶ εἰς «τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις» τοῦ Στὰιητ Ντηπάρντμεντ. Οὐδέποτε εἰς τὸ παρελθὸν ἐσημειώθη παρόμοιον γεγονός καὶ ἀσφαλῶς δὲν ἀποτελεῖ μέρος τῆς προσπάθειας κατακερματισμοῦ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν διὰ τὰς πτήσεις ὑπεράνω τοῦ σοβιετικοῦ ἐδάφους. Ἦδη θεωρεῖται πλέον ἡ βέβαιον ὅτι ὁ Ρώσος πρωθυπουργὸς ἐγνώριζεν τὰς συχνὰς κατὰ τὸ παρελθὸν πτήσεις τῶν U-2 διὰ τὴν συλλογὴν πληροφοριῶν, ἀλλὰ ἐσιώπα διὰ νὰ μὴ δυσχεράνῃ τὸ ἔργον τῶν ἐρυθρῶν κατασκόπων εἰς τὰς χώρας τῆς Δύσεως. Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν πού εὐρίσκετο ὁ ἴδιος εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἀνεκαλύφθη δίκτυον Ρώσων κατασκόπων καὶ μόλις πρὸ ἐβδομάδων, μετὰ τὴν γνωστὴν καταγγελίαν διὰ τὸ U-2, ἀπεκαλύφθη καὶ ἄλλο δίκτυον εἰς Ἑλβετίαν.

Δικαίως λοιπὸν οἱ Δυτικοὶ ἐμπειρογνώμονες τῶν σοβιετικῶν ζήτημάτων, ἐπαναλαμβάνουν ὅτι ὁ κ. Κροῦστσεφ δέχεται σοβαρὰς πιέσεις ὑπὸ ἰσχυρὰς «σταλινογενεῖς» ὁμάδος προσωποποιήτων, πού ἐτάχθη ὑπὲρ τοῦ ψυχροῦ πολέμου. Ὡς δέ, οἱ ἴδιοι ἐμπειρογνώμονες λέγουν, ὁ Μάο Τσέ Τούγκ, ἡγέτης τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας, ἐνθουσιώδης ὑποστηρικτὴς τῆς διεθνούς ἐντάσεως, εὐρίσκεται ὁπισθεν τῆς ἐν λόγω κινήσεως. Ὡσαύτως, πιθανὸν αἴτιον τῆς ἐσκεμμένης ἀνατραπέσεως διασκέψεως ὑπὸ τῶν Ρώσων, δύναται νὰ εἶναι ἡ ἀπόπειρα ἀναμίξεως εἰς τὰ

ἐσωτερικὰ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ συγκεκριμένως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον τοῦ διαδόχου τοῦ κ. Ἀϊζενχάουερ. Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Μὲ ποῖον θὰ ἐπεθύμει νὰ συζητήσῃ ὁ κ. Κροῦστσεφ; Διὰ τῶν τελευταίων δηλώσεων του τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἀποκλείεται νὰ εἶναι ὁ νῦν Πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἡ θητεία τοῦ ὁποίου λήγει, ἐξ ἄλλου, εἰς ὀλίγους μῆνας. Οὔτε ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Νίξον, τὸν ὁποῖον ἐπίσης ἀπειράθη νὰ μειώσῃ εἰς τὰ ὄμματα τῶν Ἀμερικανῶν ἐκλογέων. Μᾶλλον δέ, δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν ἐκλογὴν οἰουδήποτε ἄλλου Προέδρου, προερχομένου ἐκ τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος. Ἐν προκειμένῳ ὁ κ. Κροῦστσεφ διαπράττει σοβαρὸν σφάλμα. Αἱ πληροφορίες του περὶ τῶν ἀντιδράσεων τῆς ἀμερικανικῆς κοινῆς γνώμης, ἀπέχουν τῆς πραγματικότητος. Οὔτε ἡμπορεῖ αὐτὴ νὰ ἐπηρεασθῇ ὑπὸ ἐνὸς ἡγέτου τοῦ κομμουνιστικοῦ στρατοπέδου. Ἡ ψυχροσύνησις τοῦ Ἀμερικανοῦ πολίτου ἀποκλείει τοιοῦτον τι. Ἐὰν ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν προσεπλάθῃ νὰ πείσῃ τοὺς ἀντιδρώντας κομμουνιστάς, λέγων ὅτι ἡ σύγκλησις τῆς διασκέψεως κορυφῆς θὰ παρεῖχεν τὴν δυνατότητα ἐξοντώσεως τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου καὶ τοῦ κόμματος του, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ὑστέρων ὡς εἰς ἐπικίνδυνος ἀκροβατισμὸς, πού δύναται ν' ἀποβῇ εἰς βάρος τοῦ ἰδίου, ἀφήνων, ἐν προκειμένῳ, ἀλώβητον τὸν κ. Ἀϊζενχάουερ.

Μετὰ τὴν ρῆξιν τῆς 18ης Μαΐου, αἱ δυνατότητες ἀνασυνδέσεως τῶν σχέσεων εἰς οἷον σημεῖον εὐρίσκοντο πρὸ τῆς ἡμερομηνίας αὐτῆς, εἶναι, τοῦλάχιστον διὰ τοὺς ἀμέσους προσεχέεις μῆνας, ἀνύπαρκτοι. Ἰσως δὲ ἀκουσθοῦν συντόμως ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Κρεμλίνου ἐπιχειρήματα διευκολύνοντα τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸν ψυχρὸν πόλεμον. Ἐὰν τοιοῦτον τι ἀποτελεῖ ἐιλημένην ἀπόφασιν τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας, ἡ ἐπάνοδος τῆς ἐντάσεως μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως δέον νὰ θεωρῇται βεβαία, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ κ. Κροῦστσεφ θὰ παύσῃ κατὰ πάσα πιθανότητα νὰ διαδραματίζῃ τὸν ρόλον τοῦ πρώτου ἀρχοντος τῆς Σοβ. Ἐνώσεως. Διὰ τὴν θέσιν αὐτὴν ἀσφαλῶς θὰ ὑπάρχῃ ἀντικατα-

Τὴν 19ῃ Μαΐου ὁ Ρώσος πρωθυπουργὸς ἐπισκέπτετο τὸ Ἀνατολικὸν Βερολίνον. Ὁ δυτικὸς συνασπισμὸς μετ' ἀγωνίαν ἀνέμενε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ταξιδίου, μετὰ τὰς ἀπειλὰς τοῦ κ. Κροῦστσεφ ὅτι θὰ ἐπιοχῇ εἰς τὴν ὑπογραφήν ξεχωριστοῦ συμφώνου εἰρήνης μετὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἀν. Γερμανίας. Τελικὰ τὸ συμφωνοῦν δὲν ὑπεγράφη καὶ ὁ σοβιετικὸς ἡγέτης ἠρόεσθη εἰς τὴν ἐκφώνησιν πυρίνων λόγων κατὰ τῆς δύσεως. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ κ. Κροῦστσεφ ἐν μέσω τοῦ γεν. γραμματέως τοῦ Κ. Κ. Ἀν. Γερμανίας Οἰλμπριχτ καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ Γκρότεβολ, ὀλίγον μετὰ τὴν ἀφίξιν του εἰς Ἀνατ. Βερολίνον.

Οἱ τρεῖς μεγάλοι μετὰ τὴν ἄρρησιν τοῦ κ. Κροῦστσεφ νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν αἰθούσαν τῆς συνδιασκέψεως. Αἱ στιγμαὶ ἦσαν κρίσιμοι καὶ ὁ φωτογραφικὸς φακὸς ἀπεθανάτισε τὴν εὐλωτὸν ἔκφρασιν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν τριῶν ἡγετῶν τῆς Δύσεως.

στάτης καὶ πρέπει οὗτος νὰ ἀναζητηθῇ μετὰ τῶν «σταλινογενῶν» στοιχείων, πού εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπαναφέρουν τάχιστα τὸν ψυχρὸν πόλεμον.

Εἶναι περιττὸν νὰ τονιοθῇ ἡ σοβαρότης τῆς παρούσης καταστάσεως διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου. Αἱ εὐθύναι τῆς δυτικῆς ἡγεσίας παλλαπλασιάζονται, λόγῳ τῶν μεγάλων κινδύνων πού περικλείει ἡ ὑπαρξὶς ἐντάσεως εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο συνασπισμῶν. Σπασμωδικαὶ ἡ χωριστικαὶ κινήσεις τῶν δυτικῶν, θὰ ἀπέβαινον ὀλέθρια διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐλευθέρων χωρῶν, δοθέντος ὅτι μόνον ἡ συλλογικὴ προβολὴ αἰτημάτων ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ σοβαρῶς ἀποδεκτὴ ἀπὸ τοὺς Ἀνατολικούς. Οἰαδήποτε ἄλλη τακτικὴ δὲν θὰ σημάνῃ εἰμὴ μόνον τὴν διάλυσιν τοῦ Δυτικοῦ Στρατοπέδου καὶ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας εἰς τὸν κόσμον.

Ἡ εὐεργετική ἐπίδρασις τοῦ χρόνου ἤρχισε νὰ ἐκδηλοῦται ἐπὶ τῶν δραματικῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα συνετάραξαν προσφάτως τὴν Τουρκίαν. Μετὰ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῶν πρώτων ἡμερῶν, τὰ πράγματα ἤδη «ξεκαθαρίζονται». Καὶ τὰ «ξεκαθαρισμένα» αὐτὰ τουρκικὰ πράγματα δὲν ἔχουν καὶ πολὺν σχέσιν μὲ τὰς τυχόν ρωμαντικὰς διαθέσεις περὶ ἐπαναστάσεως τῶν καταπιεζομένων λαϊκῶν μαζῶν ἐναντίον τῶν τυράννων τῶν.

Τὰ πραγματικὰ αἷτια τῆς ἀνατροπῆς

Ὅσον καὶ ἐὰν ἡ σοσιαλοριστερὰ φιλολογία ἐπιθυμῇ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἐν Τουρκίᾳ μεταβολὴν ὡς σβαρόν κίνημα κοινωνικοῦ περιεχομένου, ἡ προσπάθεια καταδικάζεται ἀπὸ τὰ πραγματικὰ γεγονότα. Καὶ τὰ πραγματικὰ γεγονότα ἀναφέρουν ὅτι: Δὲν ἔγινε «ἐπανάστασις» εἰς τὴν Τουρκίαν, μὲ τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως. Καὶ πάντως ἡ ἐπανάστασις, ἐὰν τὴν δεχθῶμεν ὡς τοιαύτην διὰ τὰ ἐν Τουρκίᾳ συμβάντα, δὲν εἶχε κανένα ἀπολύτως κοινωνικὸν περιεχόμενον. Ἐπρόκειτο, ὡς ἀπεδείχθη χωρὶς πλέον καμμίαν δυνατότητα ἀμφισβήτησεως, περὶ «ἀλλαγῆς φρουρᾶς», πραγματοποιηθείσης μὲ κάποιον ἀνώμαλον τρόπον, ἀλλὰ πάντως περὶ ἀλλαγῆς φρουρᾶς. Ἡ ἐπικρατήσασα δὲ φατρία κατ' οὐδὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν καθαιρεθεῖσαν καὶ πάντως ἐὰν ὑπῆρχε καθεστῶς ἀνελευθερίας ὑπὸ τοὺς ἐκδιωχθέντας ὁμοῦ νομοτύπως, εὐρισκομένους μέχρι τῆς καθαιρέσεώς των, εἰς τὴν ἐξουσίαν, οἱ ἐπικεφαλῆς καὶ ὁ σκληρὸς πυρὴν περὶ αὐτῶν, τῆς «ἐπαναστάσεως», οὐτε ὑπέφεραν ἀπὸ τὴν «τυραννίδα Μεντερῆς», οὐτε καὶ ἦσαν ἀμέτοχοι τῶν ὁποίωνδήποτε τυχόν ἐλαττωμάτων τοῦ καταλυθέντος καθεστώτος. Ἀπετέλουν τὸν νόμιμον καὶ νομοταγῇ εἰς τὴν κυβερνήσιν Μεντερῆς βραχίονα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς τῆς, τὴν ὁποίαν μᾶλλον ὀψίμως καταδικάζουν ἤδη.

Πράγματι δυνατόν νὰ κατηγορήθῃ ἡ κυβέρνησις τοῦ ἐγκαθέρκτου σήμερον Μεντερῆς διὰ πλείστα ὅσα, διὰ τὰ ὁποῖα ἐλπίζεται ὅτι καὶ θὰ κριθῇ. Πάντως ὁμοῦ δὲν κατηγορήθῃ ποτὲ διὰ δύο πράγματα: Δι' ἑλλειψιν δεξιῶν χειρισμῶν τῶν θεμάτων τῆς τουρκικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ δι' ἑλλειψιν παροχῶν πρὸς τὰς ἐνόπλιους δυνάμεις τῆς Τουρκίας. Οὐτε δηλαδὴ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας παρημέλησε ἡ κυβέρνησις Μεντερῆς, οὐτε καὶ ἐπικινδύνουν ἡ προδοτικὴν διὰ τὰ τουρκικὰ συμφέροντα πολιτικὴν ἥσκησε. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δὲ τῆς Τουρκίας οὐδεὶς δύναται νὰ μεμφθῇ τὴν ἐκπεσούσαν φατρίαν διὰ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν πλουσιοπάροχον φροντίδα τῆς ὑπὲρ τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὲρ τῶν Τούρκων ἀγροτῶν δηλονότι, ὑπὲρ τῶν ὁποίων καλῶς ἐπολιτεύθη ὁ Μεντερῆς.

«Οἰκογενειακὴ ἔρις»

Ἀλλὰ, συνεπῶς, ὑπῆρξαν τὰ αἷτια καὶ μόνον ἡ ἀφορμὴ παραμένει ἡ ἴδια ἡ προβαλλομένη ἀπὸ τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα. Δὲν ὑπῆρξε δηλονότι δυσφορία κατὰ τοῦ ἀνελευθέρου καθεστώτος ἐκ μέρους ἐνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἐγνώρισε ἀπὸ τῆς ἐμφανισέως του εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, καθεστῶς πραγματικῆς ἐλευθερίας καὶ δημοκρατίας. Εἶναι ἄλλωστε φανερόν ὅτι δὲν ὑπῆρξε λαϊκὴ ἐξέγερσις κατὰ τοῦ καθεστώτος Μεντερῆς καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἀνατρέψασα αὐτὸν στρατιωτικὴ φατρία, οὐδὲν πρὸς τοῦτο σύνθημα «ἐλευθερίας» καὶ «δημοκρατίας» ἐχρησιμοποίησε, πλὴν τῆς κάθε ἄλλο παρὰ δημοκρατικῆς φήμης τοῦ ἐκλιπόντος, ἱκανοῦ μὲν καὶ δυναμικοῦ ἡγέτου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὄχι ὀλιγώτερον στυγνοῦ καὶ ἀπροκαλύπτου δικτάτορος Κεμάλ Ἀττατούρκ.

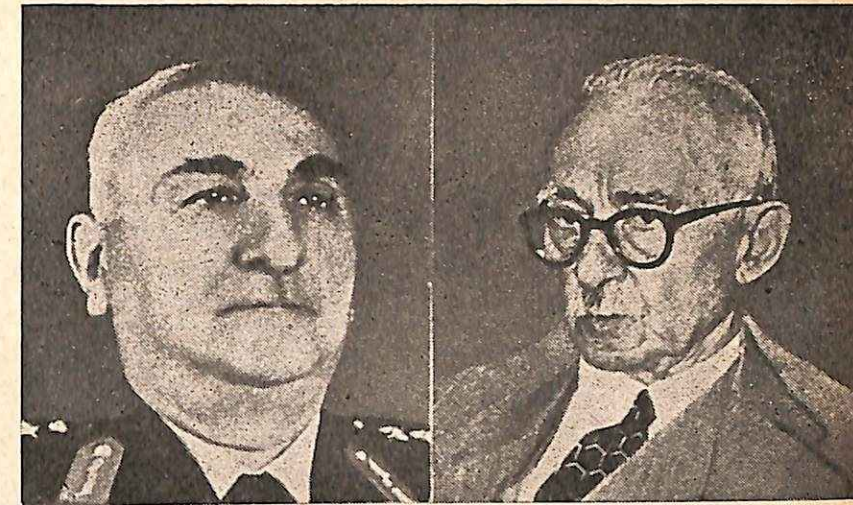
Εἰς τὴν πραγματικότητά δηλαδὴ, δὲν πρόκειται περὶ ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς τυραννίας καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἀπὸ ἐνα φιλελευθερώτερον καθεστώτος. Πρόκειται περὶ «οἰκογενειακῆς ἔριδος» μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς κρατούσης ἐν Τουρκίᾳ ὀλιγαριθμοῦ οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς τάξεως τῶν ἐπιλέκτων. Τὸ ἐρώτημα ἐπομένως δὲν εἶναι διατὶ ἐγίνεν ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ διατὶ ἦλθον εἰς ρῆξιν μεταξὺ τῶν τὰ μέλη τῆς ἀρχούσης τουρκικῆς οἰκογενείας. Ἡ διαφορά, πιθανῶς ἐκ πρώτης ὄψεως, νὰ φαίνεται ἀσήμαντος, ἀλλὰ εἶναι λίαν οὐσιαστικὴ διὰ τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῇ κανεὶς νὰ συναγάγῃ συμπεράσματα ἐκ τῆς ἐν Τουρκίᾳ μεταβολῆς.

Τρεῖς παρατηρήσεις

Εἰς λοιπὸν θεωρηθῶν ὡς δεδομένα τὰ ἀνωτέρω καὶ ὑπὸ τὸ πρίσμα αὐτὸ προχωρήσῃ κανεὶς εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἐν Τουρκίᾳ γεγονότων, δύναται νὰ παρατηρήσῃ τὰ ἀκόλουθα:

1. Τὸ ἀνατραπέν καθεστώτος τοῦ Μεντερῆς καὶ τοῦ Μπαγιάρ δὲν ἦτο, ὡς κακῶς ἐχαρακτήρισθη, «λαομίσητον». Ἀντιθέτως δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ μετὰ ἀρκετῆς βεβαιότητος ὅτι τὸ καθεστῶς καὶ οἱ ἡγέται τοῦ ἀπῆλθον συμπαθείων, μεταξὺ τῆς μεγάλης κυρίως μάζης τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ, τῶν κατοίκων δηλονότι τῆς ὑπαίθρου.
2. Ἡ φατρία, ἡ ὁποία ἀνέτρεψε τὸν Μεντερῆ, δὲν εἶχεν ὡς

Καὶ μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως αἱ διαδηλώσεις συνεχίσθησαν εἰς τὰς μεγαλύτερας πόλεις τῆς χώρας. Αὗται ἀπέβλεπον εἰς τὴν ἀποκήρυξιν τοῦ προηγουμένου καθεστώτος καὶ τὴν καταδίκην τῶν ὑπευθύνων.

Ἀριστερά: Οἱ πρώην ρυθμιστὰι τῶν τουρκικῶν πραγμάτων, Τζεμάλ Μπαγιάρ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ Ἀδνὰν Μεντερῆς πρωθυπουργός. Ἀνω: Ὁ στρατηγὸς Κεμάλ Γκιουρσέλ, ἐπικεφαλῆς τῆς στρατιωτικῆς χούντας καὶ (δεξιὰ) ὁ κ. Ἰσμέτ Ἰνονοῦ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

τὴν ἐγνώριζε, διότι ἦτο ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου, καὶ τὴν ἐνέκρινε, διότι κατέχων καὶ τὸ ἀνώτατον, ἀλλὰ καὶ πρὸ αὐτοῦ, ἄλλα σημαντικὰ στρατιωτικὰ ἀξιώματα, δὲν εἶχε τουλάχιστον παραιτηθῇ. Ἐκεῖνο πρὸς τὸ ὁποῖον διεφώνησε ὁ ἀρχηγὸς τῆς σημερινῆς Τουρκίας, δὲν ἦτο τὸ ταξίδιον εἰς τὴν Μόσχαν, ἀλλὰ αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ Μεντερῆς διὰ τοῦ ταξιδίου του. Δι' αὐτὸ ἄλλωστε καὶ παρητήθη ὁ σημερινὸς ἡγέτης τῆς Τουρκίας, ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναγγελίας δημοσίας τοῦ ταξιδίου τοῦ καθαιρεθέντος σήμερον πρωθυπουργοῦ του. Διότι διέβλεπε καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τῆς στρατιωτικῆς φατρίας, ὅτι ἡ μετάβασις εἰς τὴν Μόσχαν ἐσήμαινε μὲν προσπάθειαν ἀνευρέσεως νέας παχείας ἀγέλαδος, εἰς τὸ ἄλμεγμα ὁμοῦ τῆς ἀγέλαδος αὐτῆς, δὲν ἐπρόκειτο νὰ συμμετάσχῃ καὶ ἡ ἀνατρέψασα τὸν Μεντερῆς ὁμάς. Μὲ τὸν Μεντερῆ εἰς τὴν Μόσχαν, διαπραγματευόμενον μὲ τὸν κ. Κροῦστσεφ καὶ διαμαρτυρούμενον πρὸς τοὺς Ἀμερικανούς διὰ τὴν χρῆσιν τῆς βάσεως τῶν Ἀδάνων, ἡ συνέχισις τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας ἦτο προβληματικὴ.

Τὸ γεγονός ὅτι ἡ νέα κρατούσα ἐν Τουρκίᾳ τάξις, δὲν παρέδωκε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν πολιτικὸν ἀντίπαλον τοῦ Μεντερῆ κ. Ἰνονοῦ, ἀλλ' ἀντιθέτως τὸν παρέμέρισε καὶ αὐτὸν, ἐν τῇ ἐπιγνώσει ὅτι τυχόν ἀνάληψις τῆς ἀρχῆς ἀπὸ τὸν παλαιὸν ἐπιτελάρχην τοῦ στρατηγοῦ Κεμάλ, δὲν ἐπρόκειτο νὰ βοηθήσῃ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς, εἶναι ἀρκετὰ διαφωτιστικὴ καὶ αὐτῇ. Διότι ὁ κ. Ἰνονοῦ εἶχεν ἐγκρίνει τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Μεντερῆ ὅπως ἀρχίσῃ συνεννοήσεις μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν.

Συμπεράσματα

Εἰς συμπεράσματι, οἱ στρατιωτικοὶ παράγοντες τῆς Τουρκίας, διαπιστοῦντες ὅτι τὰ κίνητρα τῆς πολιτικῆς τοῦ Μεντερῆ, ἐπαύσαν πλέον νὰ τοὺς ἱκανοποιοῦν, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὰ σοβιετικὰ χρήματα, δὲν ἐπρόκειτο νὰ ὠφεληθοῦν, φοβούμενοι δὲ ἀντιθέτως ὅτι καὶ τὰ ἐξοφλισμένα διὰ τὸν στρατὸν χρήματα τῆς Ἀμερικῆς, διεκυβένοντο ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ Μεντερῆ, προέβησαν εἰς τὸ πραξικόπημα. Τὸ ὅτι ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ἀμερικανικῶν πιστώσεων εἶναι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, φανερόν καὶ ἀπὸ τὸν πρωτοφανῆ ἱσχυρισμὸν τοῦ νῦν ἀρχηγοῦ τοῦ τουρκικοῦ κράτους περὶ 30.000.000 κατοίκων τῆς Τουρκίας. Διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ γνωρίζῃ ὁ τῶς, μέχρι πρὸ ὀλίγων μηνῶν, ἀρχηγὸς τοῦ τουρκικοῦ ἐπιτελείου αἰνῆτης, τὸν ἀριθμὸν, τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων τῆς Τουρκίας. Ἀκόμη περισσότερον, ἐκέρδιζε τὸ νέον καθεστῶς τὴν, εἰς κλίμα περικοπῆς τῶν πιστώσεων τῆς βοήθειας, αὔξησιν τῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν ἀμέσου βοήθειας (στρατιωτικῆς), ἡ ὁποία πιστεύεται ὅτι θὰ ὑπερβῇ τὰ 150 ἑκατομμύρια. Τέλος, ὁ ἴδιος ὁ σημερινὸς ἡγέτης τῆς Τουρκίας ἐδήλωσεν σαφῶς ὅτι «τὸ κίνημά μας, δὲν ἔσωσε μόνον τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄκραν ἀνοτολικὴν πτέρυγα τοῦ ΝΑΤΟ. Ἄν ἐμβαθύνῃ τις εἰς τὸ ἀνατραπέν καθεστώτος, τότε θὰ κατανοήσῃ ὅτι πολλὰ ἐπράξαμεν διὰ τὸ ΝΑΤΟ».

κίνητρον τὴν ἀποκατάστασιν τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν ἐπιβολὴν ἐλευθέρου δημοκρατικοῦ καθεστώτος. Ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις τούτου, ὅτι οὐτε εἰς τὰς μέχρι τοῦδε διακηρύξεις τῆς ἔθεσε τὸ βᾶρος τοῦ προγράμματός της εἰς τὴν πλευρὰν αὐτήν. Μᾶλλον ἀνευ προγράμματος πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ κίνησις αὕτη, δεδομένου ὅτι ἡ ἀόριστος ἐπὶ κλίσις τῆς δικτατορίας Ἀττατούρκ, τῶν «ἀρχῶν» δηλαδὴ τῆς ἀπολυταρχίας τοῦ ἄλλοτε ἡγέτου καὶ δημιουργοῦ τοῦ νέου τουρκικοῦ κράτους, κάθε ἄλλο παρὰ ὡς πρόγραμμα, καὶ μάλιστα ἐπαναστατικόν, δύναται νὰ θεωρηθῇ.

3. Ἡ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν γεγονότων προβληθεῖσα ἐρμηνεία ὅτι ὁ Μεντερῆς ἀνέτραπή διότι ἀπεφάσισε τὸ ταξίδιον εἰς τὴν Μόσχαν, ἀνέτραπή ἐπομένως λόγω διαφωνίας τῆς ὁμάδος τῶν στρατιωτικῶν πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Μεντερῆς, πλησιάζει κατὰ τὴν, ἐκ τῶν ἐξελίξεων αἱ ὁποῖαι ἐπηκολούθησαν, παρατήρησιν, περισσότερον πάσης ἄλλης πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Πράγματι ὁ Μεντερῆς ἐξεδιώχθη ἀπὸ τοὺς στρατιωτικούς διότι ἐπρογραμμάτισε τὸ ταξίδιον εἰς τὴν Μόσχαν. Ὅχι ὁμοῦ διὰ τὴν καθ' ἑαυτὴν ἀπόφασιν τῆς μεταβάσεώς του εἰς τὴν σοβιετικὴν πρωτεύουσαν, ἀλλὰ διὰ τοὺς λόγους, διὰ τὰ κίνητρα τοῦ ταξιδίου του. Καὶ τὰ κίνητρα τοῦ ταξιδίου δὲν ἦσαν σχετικὰ μὲ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ μὲ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας.

Ὁ παραμερισμὸς τοῦ κ. Ἰνονοῦ

Ἡ το φανερόν ἀπὸ ἀρκετοῦ ἤδη χρόνου ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς Τουρκίας ἔβαινε ραγδαίως πρὸς τὸ χεῖριστον. Ἡ παχία ἀγέλας τῆς ἐξωτερικῆς κεφαλαιουχικῆς βοήθειας, ἀλμεγομένη, δυνάμει μόνον, διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάσχυσιν καὶ ἐκσυγχρονισμόν τῆς χώρας, πράγματι δὲ καὶ οὐσίᾳ πρὸς χάριν τῆς πολιτικοστρατιωτικῆς ὁμάδος, ἦτο φανερόν ὅτι εἶχε πλέον ἀπισχνανθῇ. Εἰς τὸ ἄλμεγμα τῆς ἀγέλαδος σημειωτέον δὲν ἦτο ἀμέτοχος καθόλου ἡ σήμερον ἐν τῇ ἐξουσίᾳ φατρία. Ὁ μέχρι πρὸ διμήνου ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Τουρκίας, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ἀμέτοχος τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως Μεντερῆς. Καὶ

Ο κομμουνισμός παραμένει τεταγμένος να καταστρέψει, τὸ «καπιταλιστικὸν» σύστημα...

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΟΠΛΑ

Η Σοβιετική Ένωση ανέτρεψεν τὴν κλασσικὴν ἀντίληψιν περὶ ἐθνικοῦ ἐμπορίου. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βοήθεια χρησιμοποιοῦνται τώρα ὡς προγεφύρωμα διὰ τὴν ἐπίτευξιν πολιτικῆς ἐπιρροῆς, βοηθούμενα καὶ ἀπὸ ἄλλα σύγχερα μέσα οικονομικῆς διεισδύσεως, ὅπως εἶναι ἡ δημοσιότης καὶ ἡ προπαγάνδα, περισσότερον παρὰ ἀπὸ τὴν πατροπαράδοτον διπλωματίαν καὶ τὰς ἐμπορικὰς ἐπαφάς. Ὅπως ἀναφέρει ἡ Μεγάλη Σοβιετική Ἐγκυκλοπαίδεια τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ἀπετέλει πάντοτε μέρος τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Στάλιν, εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν ἐδόθη μία πλέον ἐλευθέρα ἐρμηνεία, προστεθὴ εἰς αὐτὴν ἡ βοήθεια πρὸς ἄλλας χώρας. Εἰς τὴν σοβιετικὴν ὁρολογίαν ὁμως, ἡ βοήθεια δὲν συμπεριλαμβάνει ὠρισμένα χαρακτηριστικὰ τῆς Δυτικῆς βοήθειας ὅπως εἶναι ἡ χορήγησις ποσῶν. Εἶναι ἀπλῶς μία ἄλλη λέξις, ἡ ὁποία σημαίνει πιστώσεις μέσης προθεσμίας διὰ ἐξαγωγὰς βασικῶν ἐφοδίων, διδομένων εἰς ἀντάλλαγμα πρώτων ὑλῶν. Κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου δημιουργοῦνται πολλὰ εὐκαιρία εἰς τὸν δανειστὴν νὰ ἐπηρεάξῃ τὸν ὀφειλέτην, ἰδίως λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ δανειστής ἔχει τὸν πληρὴ ἐλεγχὸν τῶν οικονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν πράξεων, ἐνῶ ὁ ὀφειλέτης σπανίως ἔχει πείραν τῶν συναλλαγῶν μὲ μονοπωλιακὰ καθεστῶτα.

Διεύρυνσις βάσεων

Εν τούτοις δὲν πρέπει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἡ βασικὴ ἰδέα τῆς οικονομικῆς αὐταρκείας, ἡ ὁποία διέπει τὴν Σοβιετικὴν σκέψιν ἀπὸ 40 ἐτῶν, ἔχει ἐγκαταλειφθῇ, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι ἔχει διευρυνθῇ. Ἡ διεθνὴς κατανομή τῆς ἐργασίας ὡς μέσου διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, παραμένει ἀπαράδεκτος ὡς ἰδέα διὰ τοὺς Σοβιετικοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας. Τὸ γεγονός αὐτὸ τονίζεται ἐκ τοῦ ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ κόστους παρεμποδίζονται ἀπὸ ὑπερβολικὸν φόρον ἀγορᾶς ἐπὶ τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν καὶ ἀπὸ τὴν παροχὴν ἐπιχορηγήσεων, εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ στρατιωτικῶν εἰδῶν. Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, ἂν καὶ προωθεῖται συνεχῶς, θεωρεῖται δευτερεύον μᾶλλον στοιχεῖον τῆς σοβιετικῆς οικονομικῆς πολιτικῆς, καὶ παρελείφθη ἐντελῶς ἀπὸ μίαν παράγραφον τοῦ σοβιετικοῦ Ἐπταετοῦς Σχεδίου. Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἀπορροφᾷ ὀλιγότερον ἀπὸ τὸ 3 ο)ο τῆς ἀκαθαρίστου ἐθνικῆς παραγωγῆς, ἡ δὲ δαπάνη εἰς ξένην βοήθειαν ἀνέρχεται εἰς ὀλιγώτερον τοῦ 1 ο)ο αὐτῆς τῆς παραγωγῆς. Οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοὶ διὰ τὰς ἄλλας χώ-

ρας τοῦ σοβιετικοῦ μπλόκ δὲν εἶναι γνωστοί, γνωρίζομεν ὁμως ὅτι τὸ ἐμπόριον ἔχει μεγαλύτεραν σημασίαν διὰ μερικὰς ἐξ αὐτῶν. Πιθανῶς ὑπολογίζεται εἰς 10—15 ο)ο τῆς ἀκαθαρίστου ἐθνικῆς παραγωγῆς εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν, τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τὴν Πολωνίαν, ἀλλὰ εἰς ὀλιγώτερον τοῦ 10 ο)ο διὰ τὰς ἄλλας χώρας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Τὰ ἐμπόδια εἰς τὰς συναλλαγὰς

Ο Σοβιετικὸς ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ Δυτικὴ στρατηγικὴ τῆς ἀπαγορεύσεως ὠρισμένων ἐμπορευμάτων εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν μικρὰν κλίμακα τοῦ ἐμπορίου μεταξὺ κομμουνιστικῶν καὶ μὴ κομμουνιστικῶν χωρῶν, δὲν εἶναι πειστικὸς. Τὸ κύριον ἐμπόδιον εἰς τὴν συχνὰ ὑπεσχημένην ἐπέκτασιν τοῦ ἐμπορίου μεταξὺ κομμουνιστικῶν καὶ μὴ κομμουνιστικῶν χωρῶν, εἶναι ἡ ἔλλειψις προϊόντων παραγομένων εἰς τὸ κομμουνιστικὸν μπλόκ, τὰ ὁποῖα νὰ προσελκύουν τοὺς κομμουνιστὰς ἀγοραστὰς. Ὑπάρχει καὶ ἕνα ἄλλο ἐμπόδιον διὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ὀφείλεται εἰς τὴν ἐλλειψὶν συγκρίσεως κόστους καὶ τιμῶν μεταξὺ ἐμπορευμάτων συγκριτέας ποιότητος. Αἱ σοβιετικαὶ τιμαὶ, ἂν καὶ ἐπιφανειακῶς στηρίζονται εἰς τὰς διεθνεῖς τιμὰς ἀγορᾶς, συχνὰ παρεκκλίνουν πολὺ, ἀποφέρονται ὀφελος εἰς τὸ κρατικὸν μονοπώλιον ἢ χρηρίζονται εἰς ὑποστηρίξεως τῆς κυβερνήσεως. Ἐνεκα αὐτῆς τῆς καταστάσεως, τὸ ἐμπόριον μεταξὺ κομμουνιστικῶν καὶ μὴ κομμουνιστικῶν χωρῶν παραμένει, ἐν τῷ συνόλῳ του, περιορισμένον εἰς τὴν ἐκ μέρους τῶν κομμουνιστῶν ἀγορὰν πρώτων ὑλῶν, τῶν ὁποίων ἔχουν μεγάλην ἀνάγκην, ὅπως τὸ καουτσούκ ἢ τὸ σόμα ἐκ χαλκοῦ, καὶ βασικῶν ἐφοδίων. Ἐπίσης ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἀπόκτησιν πείρας, τὴν ὁποίαν μόνον αἱ δυτικαὶ βιομηχανικαὶ χώραι ἡμποροῦν νὰ τοὺς δώσουν π.χ. εἰς τοὺς τομείς τῆς μηχανοποιήσεως, τοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐργοστασίων χημικῶν προϊόντων καὶ τῆς ἐπεξεργασίας εἰδῶν διατροφῆς. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀπορίας ἄξιον τὸ ὅτι, παρ' ὅλας τὰς μεγάλας προσπάθειάς, τὸ ἐμπόριον μεταξὺ κομμουνιστικῶν καὶ μὴ κομμουνιστικῶν χωρῶν ἐξακολουθεῖ νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὰ 3 ο)ο τοῦ συνολικοῦ διεθνούς ἐμπορίου.

Τὶ σκέπτονται οἱ Σοβιετικοὶ

Ὁδοιπορικὴ βελτίωσις εἰς τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις μεταξὺ τοῦ κομμουνιστικοῦ καὶ τοῦ μὴ κομμουνιστικοῦ κόσμου θὰ ἐπιπραγματοποιήτῃ ἐὰν ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση ἐπεφάσιζεν τὴν ἐλευθέ-

ραν χρησιμοποίησιν τοῦ χρυσοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εισαγωγῶν τῆς. Τοιοῦτον εἶδους πληρωμῆς ἐγένοντο πράγματι εἰς ἀρκετὰ εὐρεῖαν κλίμακα μετὰ τὰς πολιτικὰς ἐξεγέρσεις τοῦ Ἰουλίου 1950 καὶ τοῦ Ὀκτωβρίου 1956, ὅποτε ποσότητες ξένων καταναλωτικῶν ἀγαθῶν ἐχρηιάζοντο διὰ νὰ κατευνάσουν τὰς ἐπαναστατικὰς μάζας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Ἡ σοβιετικὴ παραγωγὴ χρυσοῦ εἶναι ἕνα καλῶς φυλασσόμενον μυστικόν, ἀλλὰ, βάσει τῆς παραγωγῆς χρυσοῦ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς μετὰ τὸν πόλεμον, ἡ τρέχουσα παραγωγὴ δὲν ὑπερβαίνει μᾶλλον τὰ 8 ἑκατομ. οὐγγίας (ἀξίας 280 ἑκατομ. δολλ.). Ἐὰν ὑπολογισθῶν αἱ ἀγοραὶ εἰς χρυσὸν ποῦ ἔγιναν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου, τὰ τρέχοντα ἀποθέματα θὰ πρέπει νὰ ἀνέρχονται περίπου εἰς 150 ἑκατ. οὐγγίας, ἀξίας 5 000 ἑκατ. δολλ. Τὰ ποσὰ αὐτὰ εἶναι ἀρκετὰ μεγάλα διὰ νὰ ἐπιτρέψουν οὐσιώδεις ἀγοράς, ἐὰν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἐγκατέλειπον τὴν πατροπαράδοτον ἀντίληψιν τῶν περὶ προστατευτικοῦ ἐμπορίου. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει καμμία ἔνδειξις ὅτι αὐτὸ θὰ συμβῇ εἰς τὸ προσεχές μέλλον, οὔτε ἄλλα σημεῖα ὑπάρχουν, δεικνύοντα φανερὰν ἀλλαγὴν τακτικῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον. Ἡ δὲ Οἰκονομία τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἔχει τόσον ἐπεκταθῇ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὅστε θὰ ἦτο τώρα δυνατόν (καὶ μάλιστα πρέπει) νὰ κάμῃ ἐξαγωγὰς τῶν προϊόντων τῶν πλέον προηγμένων βιομηχανιῶν τῆς, εἰς ἀντάλλαγμα δὲ νὰ πάρῃ γεωργικὰς καὶ βιομηχανικὰς πρώτας ὕλας. Ἐν τούτοις δὲν ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται σκέπτονται νὰ ἐνεργήσουν τοιοῦτο τρόπον. Ἡ ἐξαγωγὴ ὠρισμένων εἰδῶν βιομηχανίας ἐναντι τῆς εισαγωγῆς ὠρισμένων βασικῶν προϊόντων, ἀπὸ περιοχὰς ὅπου ταῦτα εὐρίσκονται εἰς χαμηλὸν κόστος, θὰ ἀπέφερεν οὐσιαστικὸν κέρδος, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀκόμη ἔνδειξις ὅτι ἡ παγκόσμιος κατανομή τῆς ἐργασίας θεωρεῖται ἀξιόλογος ὅπως τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς. Πράγματι δὲν διακρίνεται καμμία προθέσις πρὸς ἀπόλυσιν τῶν ἀγαθῶν τῆς εἰδικεύσεως καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου παρὰ εἰς πολὺ περιορισμένην κλίμακα. Ἐν τελευταῖα ἀναλύει ὁ κομμουνισμὸς παραμένει τεταγμένος νὰ καταστρέψῃ τὸ «καπιταλιστικὸν» σύστημα. Ἡ ἀπογὰς αὐτὴ ἐπεβεβαιώθη ἀπὸ τὸ περιοδικὸν τοῦ σοβιετικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, τὸν «Κομμουνιστὴν» (№ 6, Ἀπρίλιος 1959): «Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ σοσιαλισμοῦ οδηγεῖ εἰς τὸν σχηματισμὸν μιᾶς καὶ μόνης παγκοσμίου σοσιαλιστικῆς Οἰκονομίας... Αὐτὸ θὰ συμβῇ μόνον μὲ τὴν νίκην τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς παγκόσμιον κλίμακα».

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Κατὰ τὸ τελευταῖον χρονικὸν διάστημα ἡ ἐσωτερικὴ ἐλληνικὴ πολιτικὴ σκηνὴ ἐκυριαρχήθη ἀπὸ τὰς συνεννοήσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Σ. Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος ἐσυνέχισε τὰς κινήσεις του, μὲ σκοπὸν τὴν ἐξαγωγήν τοῦ κόμματός του ἀπὸ τὴν ἀποτελμάτως. Ἡ δὴ δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ πρώτος γῦρος τῶν κινήσεων αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζονται μὲ ὅλα τὰ γνωρίσματα μεταπτώσεων τοῦ γνωστοῦ πατριῶτος εἰς τὸ ὅποιον ἔχει καταστρεῖ θυρυκὴ ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, ἐτελείωσε μὲ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκ Μόσχας διὰ Λονδίνον. Καὶ τὸ τέλος αὐτὸ τοῦ πρώτου γύρου ἐπιτρέπει τὴν ἀνασκόπησιν του κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν καὶ ἐν ἀναμονῇ τῶν πιθανῶν νέων ἐκπλήξεων ἐκ τοῦ δευτέρου γύρου, ὁ ὁποῖος δὲν ἤρχισεν ἀκόμη νὰ διαγράφεται.

Αἱ κινήσεις τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν, ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅταν ἀκόμη ὁ στρατηγὸς Γρίβας ἐνεφανίζετο μὲ σοβαρὰς πιθανότητας ὡς διαδραματίστη τὸν ρόλον τοῦ «ἀναμορφωτοῦ» τῆς ἐλληνικῆς πολιτικῆς σκηνῆς. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀφῆκε νὰ ὑπονοηθῇ, τότε, ὅτι ἦτο ἑτοιμὸς νὰ συνεργασθῇ μὲ τὸν στρατηγὸν διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ, παρέχων ὁλόκληρον τὴν ὑποστήριξιν του εἰς τὸν στρατηγὸν Γρίβαν χάριν τοῦ ὁποῖου καὶ ἐδόθη ἐντολὴ εἰς τὰ ἐν Κρήτῃ στελέχη τῶν Φιλελευθέρων ὅπως προετοιμάσουν εἰς τὸν στρατηγὸν τὴν κατάλληλον ὑποδοχὴν. Ἐφ' ὅσον ἡ κίνησις Γρίβα ἐβρανε τὴν κατιϋσαν, τόσον καὶ ἡ θέρη τῆς Φιλελευθέρων ὑποστηρίξεως ἐπιπτεν. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Σ. Μαρκεζίνης, μετὰ τοῦ ὁποῖου προηγουμένως ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε προχωρήσει εἰς τὴν χάραξιν κοινῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καὶ σχεδὸν ἐνιαίας στάσεως ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, διαφωνήσας πρὸς τὴν τακτικὴν τῆς προσεγγίσεως πρὸς τὸν στρατηγὸν Γρίβαν εἶχεν ἤδη ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον τοῦ ἤρνετο καὶ τὴν ἡγεσίαν τῶν συγχωρευνησομένων ὁργανισμῶν.

Ὅταν πλέον ἡ συνεργασία μετὰ τοῦ

στρατηγοῦ Γρίβα κατέστη φανερόν ὅτι δὲν θὰ ἀπέδιδε εἰς τοὺς Φιλελευθέρους ἐκεῖνο τὸ ὅποιον διὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐπεδίωκον, τουτέστιν τὴν καθ' ὅσονδήποτε τρόπον καὶ ἐφ' ὅσονδήποτε θυσίαν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐξουσίας διὰ τῆς ἀνατροπῆς τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ καὶ τῶν σχηματισμῶν κυβερνήσεως, εἴτε μετὰβατικῆς, εἴτε συμμαχικῆς μὲ τὴν ἀπόσπασιν βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως πρὸς τὴν κίνησιν Γρίβα καὶ σχηματισμὸν κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τελευταίου, ἐγκατέλειψαν τὸν στρατηγὸν εἰς τὴν ἀπομόνωσιν του καὶ τὰς γριφώδεις ἀνακοινώσεις του περὶ «κα-

ὅπερ καὶ ἐπράξε διὰ τοῦ ἀμέσως μετ' αὐτὴν καὶ πρὸς τὸ κέντρον τοποθετημένου ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀποθεμάτων τῆς ὀργάνισμῶς, τῶν κόμματος τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως ὑπὸ τὸν κ. Η. Τσιριμῶκον. Πράγματι ὁ κ. Τσιριμῶκος ἐξεδήλωσε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλου καὶ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τὴν πρόθεσιν του ὅπως «ἀπαγκιστρωθῇ» ἀπὸ τὴν Ε.Δ.Α., παρέχων κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν εἰς μέν τοὺς Φιλελευθέρους γενικῶς, τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν πανδαισίαν τῶν ἀριστερῶν συνθημάτων περὶ «εἰρήνης», «δημοκρατίας», «σοσιαλισμοῦ» κ.λ.π., κ.λ.π., τῶν ὁποίων θεωρεῖται φορεὺς καὶ ταυτοχρό-

Ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τοῦ Πρώτου πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ θέρετρον τοῦ Εὐξείνου, ὅπου ἔσχε, ὡς γνωστόν, πεντάωρον συνομιλίαν μετὰ τοῦ σοβιετικοῦ ἡγέτου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συνομιλιῶν δὲν ἀνεκοινώθη μέχρι στιγμῆς.

θόδου εἰς τὴν πολιτικὴν κατόπιν διατυπώσεως αἰτήματός τοῦ λαοῦ.

Ἀπὸ τῆς δεξιᾶς εἰς τὸ «κέντρον».

Ἡρχισε τότε τὸ στάδιον τῆς συνεννοήσεως διὰ τὴν «ἐνοποίησην τοῦ κέντρου» Ὁ κ. Βενιζέλος καθορίζων ὁ ἴδιος τὰ ὅρια τῶν ἐλιγμῶν του κατὰ τὰς συνεννοήσεις αὐτάς, μετὰ τὴν προαναφερθεῖσαν ἀποτυχίαν τῆς διασπάρσεως τῆς δεξιᾶς συμπολιτεύσεως διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς κινητικῆς τῆς προσεγγίσεως πρὸς τὸν στρατηγὸν Γρίβαν εἶχεν ἤδη ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον τοῦ ἤρνετο καὶ τὴν ἡγεσίαν τῶν συγχωρευνησομένων ὁργανισμῶν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων φαίνεται ὅτι ἐπιδεικνύει σοβαροὺς δισταγμοὺς ἐναντι τοῦ ἐνδεχομένου αὐτοῦ τῆς συνεργασίας του μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς δημοκρατικῆς ἐνώσεως, καθιστάμενος ἐπὶ πλέον διστακτικὸς ὅταν, κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις του μετὰ τὸν κ. Τσιριμῶκον, ὁ τελευταῖος τοῦ προτείνει τὴν τακτικὴν τῶν λαϊκῶν μετώπων διὰ τῆς ἀποδοχῆς «μίνιμου κοινῆς προγράμματος». Εἶναι φανερόν διὰ τὸν ἡγέτην τῶν Φιλελευθέρων ὅτι, ἐν τῇ προσπάθειά του νὰ ἀπορροφήσῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρας πολιτικὰς δυνάμεις πρὸς τὸ Φιλελευθέρων κέντρον, δὲν θὰ κατάρθωνε διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ παρὰ νὰ καταβροχθισθῇ τελικῶς.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

ἀπὸ τὴν ἰσχυροτέραν παράταξιν τῆς Ε.Δ.Α.

Ἀνάπαυλα νέων συνεννοήσεων.

Ἐπανερχεται τότε εἰς τὰς προσωπικὰς πλέον συνεννοήσεις μετὰ τὸν κ. Μαρκεζίνη, ἀποδεχόμενος τὸ πρόγραμμα τοῦ τελευταίου καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προταθεῖσαν τακτικὴν δράσασιν, διὰ τῆς κατακτῆσεως πρῶτον τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ διεκδίκησιν τῆς ἐξουσίας. Τὰ πράγματα φαίνονται προχωροῦντα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ὅταν, αἰφνιδίως, ὁ κ. Βενιζέλος, προτείνει εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ὁμάδα τοῦ κόμματός του, τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἀρχηγίας εἰς τὸν κ. Μαρκεζίνη. Ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμάς ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν ἐναντίον τῆς προτάσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς, μετὰ τὴν ἀντιδράσεως κυρίως τοῦ ἐκ Πελοποννήσου βουλευτῆς, οἱ ὅποιοι, ὡς γνωστόν, δὲν δύνανται νὰ ἐλπίσουν εἰς ἐπανεκλογὴν των παρὰ ὑπὸ δύο προϋποθέσεις διαζευκτικῶς. Ἡ, δηλονότι, πρέπει πρὸ τῆς προσφυγῆς εἰς ἐκλογὰς νὰ μετὰσχῃ κατὰ κάποιον τρόπον τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τῆς ἐξουσίας, ὥστε νὰ καταστήθῃ δυνατὴ διὰ τῆς ὑπουργοποιήσεως τῶν στελεχῶν αὐτῶν, ἢ ἐνίσχυσις τῆς τοπικῆς κομματικῆς των θέσεως, ἢ πρέπει νὰ τύχουν τῆς υποστηρίξεως τῶν ἀριστερῶν ψηφοφόρων τῶν ἐκλογικῶν των περιφερειῶν, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀποκλείεται εἰς περίπτωσιν ἡγεσίας τοῦ κόμματός ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν.

Μετὰ τὴν ἀρνήσιν τοῦ κόμματός κατὰ πλειοψηφίαν ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν εἰσήγησιν τοῦ ἀρχηγοῦ του, ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανερχεται εἰς τὰς συνεννοήσεις του μετὰ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως. Εἶναι προφανές ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος προσπαθεῖ κατ' αὐτὰς νὰ ἀποφύγῃ τὰς παραχωρήσεις πρὸς τὸν κ. Τσιριμώκον, ἐπιδιώκων νὰ ἐμφανισθῇ αὐτὸς κατέχων ἐκεῖνο τὸ ὅτι ὁ κ. Τσιριμώκος τοῦ προσφέρει, συγκεκριμένως τὴν ἐρυθροπὴν ἀποχρῶσιν τῶν πολιτικῶν ἀντιλήψεων τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἐπιτυγχάνει τὴν αὐτοδύναμον προβολὴν του καὶ τοῦ κόμματός του εἰς τὰς πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἀποκλινούσας μάζας τῶν ψηφοφόρων, κυρίως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας, ἐνῶ, ἄφ' ἑτέρου, ἐγκαταλείπει ὡς μόνον πολιτικὸν περιουσιακὸν στοιχεῖον εἰς τὸν ἡγέτην τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως, τὴν ἐξάρτησιν αὐτοῦ καὶ βουλευτῶν του, ἀπὸ τὰς κομμουνιστικὰς ψήφους τῆς Ε.Δ.Α. καὶ μάλιστα τὰς ἀμύγδους κομμουνιστικὰς ψήφους δεδομένου ὅτι αὐταὶ εἶναι αἱ κατὰ βούλησιν διατιθέμεναι ὑπὸ τῆς τελευταίας.

Τὸ «παρασκήνιον» καὶ ἡ Μόσχα.

Αὐτὴ ἦτο ἡ εἰσήγησις τῶν συμβούλων τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ἡ ἐπιδίωξις των. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὁ κ. Τσιριμώκος καὶ γενομένης ἀποδεκτικῆς τῆς ἐνοποιήσεως τῶν δύο κομμάτων, ἐλαχίστην θὰ διέθετε δύναμιν φωνῆς εἰς τὸν νέον ὀργανισμόν τοῦ «δημοκρατικοῦ κέντρου», διότι ἐλάχιστα θὰ εἶχε προσφέρει. Τὸ πεδῖον ἔμενε ἐλεύθερον διὰ τοῦς Φιλελευθέρους τοῦ κ.

Βενιζέλου ὅπως ἐξασφαλίσουν τὴν οὐσιαστικὴν διευθύνσιν τοῦ νέου ἐνιαίου κόμματος. Ὡς μέσον πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐκρίθη ἡ μετὰβασίς τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Μόσχαν, εἰς ἀπάντησιν σχετικῆς προσκλήσεως ἀπὸ μακροῦ γενομένης ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς σοβιετικῆς Κυβερνήσεως κ. Κοζλόφ. Ἡ μεσολαβήσασα δραματικὴ ἐξέλιξις τῆς διασκέψεως τῶν Παρισίων ἀνεγέννησε τοὺς διαταγμούς τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητα τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀκολουθουμένης πολιτικῆς, ἢ ὁποῖα ἦτο πλέον φανερόν, μετὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς διεθνούς καταστάσεως, ὅτι συνεχίζομένη θὰ ὠδήγῃ εἰς πλήρη ἀποξένωσιν τοῦ κόμματός τῶν Φιλελευθέρων ἀπὸ τὸν φιλελεύθερον κόσμον, τὸσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ τὴν προσωπικὴν μείωσιν τοῦ ἰδίου τοῦ

Ἀποφασίζεται τὸ ταξίδιον

Οἱ διαταγμοὶ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐνίσχυθησαν ἐκ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν τῶν δύο ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ δὲν ἀντέστησαν εἰς τὴν ἐφοδὸν τῶν «συμβούλων», πολιτευτῶν Πελοποννήσου κυρίως, οἱ ὅποιοι, ἀντιλαμβάνοντες τὸν προσωπικὸν κομματικὸν κίνδυνον ἐκ τῆς τυχόν ἐνδοτικῆς στάσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, ἐπέτυχον διὰ πίεσεως τοῦ παρασκηνίου νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀποφασισθέντος σχεδίου.

Οὕτω τελικῶς ἀπεφασίσθη καὶ ἐπραγματοποιήθη ἡ μετὰβασίς τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Μόσχαν, χωρὶς τὴν συμμετοχὴν σημειωτέον τινὸς ἐκ τῶν συνηγόρων τῆς ἐκεῖ μετὰβασεώς του. Διότι τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων ἠκολούθησαν δύο ἐκ τῶν ἀντιθέτων, πρὸς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν, στελεχῶν του. Ἐν τῷ μεταξύ καὶ καθ' ὃν χρόνον ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων προητοίμαζε τὴν ἀναχώρησιν του διὰ Μόσχαν, ὁ ἡγέτης τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως ἐξεφάνη ἐν Θεσσαλονικίᾳ λόγον καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις ἐφημερὶς τῆς Ε.Δ.Α. ἐδημοσίευσεν, ταυτοσήμως σχεδόν, ἀπόφασιν καταδικάζουσαν τὴν μέχρι τοῦδε ἀσκουμένην ὑπὸ τῆς ἐθνικοφρονος Ἑλλάδος πολιτικὴν, ὑπὸ τὸ ἐνιαῖον σύνθημα, τοῦ ὁποῖου ἡ ἔννοια συνοψίζεται εἰς τὴν φράσιν «ἐκδίδεις τῶν Ἀμερικανῶν ἐξ Ἑλλάδος». Ἦτο προφανές ἡ ἐπιδίωξις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρα-

Ὁ κ. Κροῦστσεφ εἶναι «σκληρὸς».

Φαίνεται ὅμως ὅτι τὰ σχέδια τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων δὲν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθοῦν. Διότι εἰς τὴν Μόσχαν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων, ὁ κ. Βενιζέλος ἐμφανίζεται παραχωρήσας περισσότερα τῶν ὅσων προετίθετο καὶ εἰσπράξας ἐλάχιστα ἀν μὴ οὐδέν. Πάντως δὲν εἰσέπραξε τὴν ἐγγύησιν τοῦ παραλλακτικοῦ χρωματισμοῦ τῶν ψήφων τῆς Ε.Δ.Α. Τοῦτο συνάγεται τὸσον ἀπὸ τὴν δημοσιευθεῖσαν δῆλωσιν τοῦ κ. Κροῦστσεφ ὅτι «δὲν δίδει αὐτὸς ἐντολὰς εἰς τὸ κόμμα τῆς Ε.Δ.Α.» ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ κ. Κύρκου εἰς τὴν συγκέντρωσιν

ἀρχηγῶν τῶν Φιλελευθέρων. Δύο ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ φιλελευθέρου δημοκρατικοῦ κόμματος καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, ἀπέτρεψαν τὸν κ. Βενιζέλον ἀπὸ τὴν ἄμεσον πραγματοποιήσιν τοῦ ταξιδίου του εἰς Σοβιετικὴν Ἐνῶσιν. Πράγματι ὁ κ. Πανπανδρέου ἐδήλωσε ὅτι «αἱ ὕβρεις αἱ προσωπικαὶ τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἐναντίον τοῦ Προέδρου Ἀϊζενχάουερ ἀπορρίπτονται ἀπὸ τὸν ἐλεύθερον κόσμον ὡς πολιτικὸν σφάλμα καὶ ὡς ἀπαράδεκτος τακτικὴ». Ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐξ ἄλλου συνέστησε εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων ὅπως ἀναβάλῃ τὴν μετὰβασιν του εἰς Μόσχαν δι' εὐθετώτερον χρόνον, θεωρήσας «ἄτοπον διὰ πολιτικὸν ἀρχηγὸν, ἀνηκόντα ἰδεολογικῶς εἰς τὴν Δυτικὴν Παράταξιν, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν ρωσικὴν πρωτεύουσαν καὶ τὸν κ. Κροῦστσεφ, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἡγέτης τῆς παρατάξεως αὐτῆς εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἀνήκει καθὼς καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν κόμμα, ὕβριζεται ἀπροφασίστως».

τικῆς Ἐνώσεως ὅπως τουλάχιστον ἐξασφαλίσῃ τὸ κεφάλαιον τῶν ψήφων τῆς Ε.Δ.Α., εἰς τὰς μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου διαπραγματεύσεις. Ἐπηκολούθησεν ἡ συνάντησις τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Τσιριμώκου εἰς Παρίσιους καὶ ἡ κοινολόγησις τῆς ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Βενιζέλου προθέσεως ὅπως ἐπιδείξῃ ἄσφογον, ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς, στάσιν κατὰ τὰς ἐν Μόσχᾳ συνομιλίας, ὥστε ἐν συνεχείᾳ νὰ δύνανται νὰ στραφῇ πρὸς τὴν Δυτικὴν Παράταξιν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ὑποστήριξιν τῆς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς καταλήψεως τῆς ἐξουσίας ἐν Ἑλλάδι. Πρὸς τοῦτο θὰ ἐζητήτο ἀπὸ τὴν Μόσχαν ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὸν πειθαναγκασμὸν τῆς Ε.Δ.Α. νὰ διαθέσῃ εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τὰς ψήφους τῆς μόνον καὶ ὄχι τὸν κομματικὸν ὀργανισμόν τῆς, ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῆς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του παρατάξεως τοῦ δημοκρατικοῦ κέντρου. Ἡ ἐπιδίωξις αὐτῇ τελεῖ ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἐν Ἀθήναις ἀμερικανικῶν διπλωματικῶν ὑπηρεσιῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἡ δύναμις εἰς ψήφους τῆς Ε.Δ.Α. δὲν θὰ παρουσιασθῇ μειωμένη εἰς προσεχεῖς ἐκλογὰς. Εἶναι εὐνόητος κατόπιν αὐτοῦ ἡ ἐλπίς τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀμερικανικὴν ὑποστήριξιν, ἐὰν καταβρῶνε εἰς τὴν Μόσχαν νὰ ἐπιτύχῃ ἐγγύησιν τῆς ἀποκρύψεως ὑπὸ τὸν κυανόλευκον μανδύαν τῶν Φιλελευθέρων ἢ τοῦ δημοκρατικοῦ κέντρου ἔστω, τῶν ἐρυθρῶν ψήφων ἐν Ἑλλάδι.

τῆς Ε.Δ.Α. εἰς τὸ «Κεντρικόν» ὅπου ὑπεστηρίχθη ἄφ' ἐνὸς μὲν «ἄμεσος ἐνόητος τῶν κομμάτων ἐκείνων τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὸ ὕψος τῆς εὐθύνης των» καὶ ἄφ' ἑτέρου τὸ μάταιον τῶν ἐλπίδων τῶν ὁποίας τρέφουν ὠρισμένα κόμματα ὅτι δύνανται νὰ ὑφάρπασουν τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ε.Δ.Α. χωρὶς ὀρους καὶ χωρὶς ἰσότητον καὶ φανερόν συμφωνίαν συνεργασίας. Τὸ ὅτι ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀνέφερε τὴν παρομίαν τοῦ Ρώσου χωρικοῦ εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, ὁ ὁποῖος δὲν ἀπεφάσισε νὰ ταχθῇ μετὰ τὴν (Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 46)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἡ ἀμυντικὴ ἐτοιμοτῆς τῆς Δύσεως

Αἱ συζητήσεις αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν εἰς τὰς δυτικὰς πρωτευούσας σχετικῶς μετὰ τὰ αἷτια καὶ τὰς συνεπειὰς ἐκ τοῦ ἀνεπιβίτου ναυαγίου τῆς διασκέψεως κορυφῆς, ἀπέδειξαν ὅτι ἡ συνοχὴ τῆς Δύσεως παραμένει ὄχι μόνον οἷα ἦτο πρὸ τῆς συναντήσεως τῶν Παρισίων, ἀλλ' ὅτι αὐτὴ ἐτονώθη ἐτι περισσότερον, ὡς ἐξ ἄλλου ἦτο καὶ φυσικόν. Τὰ κίνητρα πού ὠθησαν τὸν κ. Κροῦστσεφ εἰς τὴν ἐσκεμμένην ἀνατροπὴν τῶν συζητήσεων καὶ εἰς τὰς αἰτιάσεις κατὰ τὸν προσώπου τοῦ προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν δὲν εἶναι πλέον ἄγνωστα. Δύνανται νὰ ἀναζητηθοῦν εἰς τὰς προσφάτους ἐξελίξεις ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς ἡγεσίας τοῦ διεθνούς κομμουνισμοῦ, καθὼς καὶ εἰς τὴν προσπάθειαν ἀποδιοργανώσεως τοῦ ἀμυντικοῦ συστήματος τῶν Ἐλευθέρων Κρατῶν εἰς τὴν Ἀπὸ Ἀνατολῆν. Ἀλλ' ἐὰν τὰ κίνητρα τοῦ κ. Κροῦστσεφ εἶναι γνωστά, ἡ ἀποκάλυψις των δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσῃ διὰ τὸς δυτικούς παρὰ μόνον μίαν συντριπτικὴν ἐπιπλέον ἀπόδειξιν τῶν μεθόδων πού μετέρχονται οἱ ἐρυθροὶ «εἰρηνολάτρες». Ταῦτα δὲ διὰ τοὺς ἀφελεῖς, πού ἐγοητεύθησαν ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν ἀπὸ τὰς ἀπατηλὰς σειρήνας τοῦ Κρεμλίνου. Διότι ἡ ἡγεσία τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, ἀποβάλλουσα τὰς τυχόν ψευδαισθήσεις τοῦ παρελθόντος ἐμμένει σήμερον, ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε, εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν καὶ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ μετὰ συνέσει καὶ συνέπειαν, πιστευόνσα ἀκαράδαντως ὅτι ἀποτελεῖ τὴν μόνην ὁδὸν πρὸς παλίωσιν πραγματικῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν λαῶν. Ἡ ἐμφάνισις δὲ μετὰ τῆς ὁποίας τονίζεται πανταχόθεν ἡ ἀξία τῆς ἐνιαίας ἀμυντικῆς ἐτοιμότητος τῆς Δύσεως, ἀποδεικνύει, διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, ὅτι ἡ διάσπασις τοῦ στρατοπέδου τῶν Ἐλευθέρων Κρατῶν δὲν εἶναι ὑπόθεσις εὐκόλος καὶ δι' αὐτὸν ἀκόμη τὸν εὐφρεστάτον κ. Κροῦστσεφ.

Ἡ ἐκθεσίς Θεσσαλονικῆς

Ἀθρόα προμηνύεται ἡ συρροὴ ἐπισκεπτῶν εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἐκθεσὶν Θεσσαλονικῆς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν χωρῶν πού θὰ συμμετάσχουν εἰς αὐτὴν ἀνῆλθεν αἰσιῶς εἰς δέκα ἐννέα μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Κύπρος, συμμετέχουσα διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ὡς ἀνεξάρτητον πλέον κράτος εἰς παρομοίαν ἐκδήλωσιν. Εἶναι δὲ ἀγαθὴ σύμπτωσις ἡ παρουσία τῆς μεγαλονήσου εἰς τὴν ἐκθεσὶν μας, ἐφέτος πού συμπληροῦνται 25 ἔτη ἄφ' ὅτου ἤνοιξεν αὐτὴ, διὰ πρώτην φοράν, τὰς πύλας τῆς εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον. Ἐκτοτε καὶ κατ' ἑτος ὁ κύκλος τῶν ἐκθετῶν διευρύνθη, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισκεπτῶν αὐξάνει εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε νὰ θεωρῇται σήμερον ἡ ἐκθεσίς Θεσσαλονικῆς ὡς μία τῶν σημαντικωτέρων τῆς Εὐρώπης, ἀμιγλωμένη ἐπιτυχῶς καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς διεθνεῖς ἐκθέσεις τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Λειψίας. Ἡ ἐπιτυχία ὅμως καὶ ἡ ἀπῆλξις τῆς ἐκθέσεως μας εἰς δολόκληρον τὸν κόσμον δημιουργοῦν πλείστας ὑποχρεώσεις εἰς τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐκθέσεως καὶ εἰς τὸ κράτος. Ἡ διεθνὴς ἐκθεσίς Θεσσαλονικῆς, ἀναμβισθητήτως, ἀποτελεῖ σήμερον

τὴν σοβαρωτέραν ἐκδήλωσιν τοῦ ἑθνους εἰς τὸν τομέα τῆς ἀναπτύξεως ἐμπορικῶν σχέσεων μετὰ ἄλλα κράτη. Οὐδεμία ἄρα προχειρότης ἐπιτρέπεται εἰς τὸ θέμα τοῦ ἐπαρκούς χώρου διὰ τοὺς ἐκθέτας καὶ τῆς ἀνέτου διαμοίγης τῶν χιλιάδων ἐπισκεπτῶν. Διότι θὰ ἦτο ἀπαράδεκτον, τὰς ἐθνουσιώδεις ἐντυπώσεις τῶν ξένων διὰ τὴν ἐκθεσὶν νὰ μειώσουν αἱ ταλαιπωρίαι ἐκ τῆς παραμονῆς εἰς ἀκατάλληλα δωμάτια ἢ ξενώνας.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑ

Δημοσιογραφικαὶ πληροφορίες ἀναφέρουν ὅτι ἤρχισεν λειτουργεῖσα εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν εἰδικὴ σχολὴ διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν διπλωματούχων μηχανικῶν εἰς τὰς τελευταίας ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ὁδοποιίας. Ἀναγράφουμένη πληροφορία διότι πολλοὶ Ἕλληνες εἰδικοί, κατὰ καιροὺς, διατυπώνουν σοβαρὰς ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ὀρθὴν χάραξιν ἢ ἀνακατασκευὴν τῶν ἐλληνικῶν ὁδῶν καὶ λεωφόρων, ἐπιμένοντες ὅτι εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐργασίας γίνεται κατὰ τρόπον πρόχειρον καὶ πλημμελῆ.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ λόγοι ἐπαγγελματικῆς ἀντιζηλίας ἡμποροῦν νὰ ὑπαγορεύσουν τοιοῦτον εἶδους κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις μεταξύ συναδέλφων, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι, εἰς περίεσον ἐντατικῆς ὁδοποιίας καὶ διαμορφώσεως κεντρικῶν ἢ περιφερειακῶν ἀρτηριῶν εἰς δολόκληρον τὴν χώραν, ἡ μελέτη τῶν σχεδίων πού ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον θὰ ἔδει νὰ ἄγεται εἰς πέρας ὑπὸ εἰδικῶς καταρτισθέντων εἰς τὴν σύγχρονον ὁδοποιάν, τεχνικῶν συμβούλων. Ἡ περίοδος φοιτήσεως εἰς τὴν ἐν λόγω σχολὴν εἶναι δεκάμηνος καὶ ἡ εἰδίκευσις συνίσταται εἰς θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς σπουδὰς περὶ τὴν τροχαίαν κίνησιν εἰς τὰς μεγαλουπόλεις, σχεδίασιν καὶ ἐπιβλεψιν κατασκευῆς ἐθνικῶν ὁδῶν, οικονομίαν μεταφορῶν καὶ τεχνικὴν τῶ ἐδάφους. Δὲν νομίζομεν λοιπὸν ὅτι θὰ ἦτο ἄσκοπος ἡ μετεκπαίδευσις δύο ἢ τριῶν Ἑλλήνων τεχνικῶν τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν εἰδικὴν αὐτὴν σχολὴν. Ἀντιθέτως θὰ ἐδημιουργήτο, καὶ δικαίως, ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν προχειρολογεῖται ὅταν κατασκευάζομεν δρόμους μετὰ χρήματα φορολογουμένων, καὶ οὐδεμία ἀντίρρησης θὰ ὑπῆρχεν ἐν προκειμένῳ.

“ΤΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ ΝΕΑ,”

Ἡ συμβολὴ τῶν «Ναυτιλιακῶν Νέων» εἰς τὴν εξέτασιν καὶ ἀνάλυσιν τῆς πληθώρας τῶν ζητημάτων πού ἀπασχολοῦν τὴν ἐλληνικὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν εἶναι, καὶ κατὰ τὴν γνώμην τῶν πλέον ἐιδικῶν, σημαντικωτάτη. Ὁ νευραλγικὸς τοῖτος κλάδος τῆς ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας, αἱ θαλάσσιαι μεταφοραὶ, παρουσιάζει ἰδιομορφίαν ὡς πρὸς τὰ προκύπτοντα καθημερινῶς προβλήματα, δοθέντος ὅτι ἡ ξένη ναυτιλιακὴ ζωὴ ἐπηρεάζει τὴν ἰδικὴν μας κατὰ τρόπον ἀποφασιστικόν καὶ ἄμεσον. Ἐργον λοιπὸν τῶν «Ναυτιλιακῶν Νέων» εἶναι ἡ παρακολούθησις τῆς ναυτιλίας εἰς διεθνὴ κλίμακα, ἡ συναγωγὴ συμπερασμάτων καὶ ἡ πληροφορία τῶν ἐνδιαφερομένων περὶ τῶν ἐξελλέξαν καὶ προσανατολισμῶν τῆς παγκοσμίου ναυτιλιακῆς κινήσεως. Ἐπίσης ὁ ἐντοπισμὸς καὶ ἡ στηλίτευσις τῶν κακῶς κειμένων εἰς τὴν ἡμετέραν ναυτιλίαν, ἀποτελεῖ ἐπίσης ἔργον τοῦ ἰδίου ἀξιολόγου περιοδικοῦ, πού διάγει τὸ 10ον ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης του ἐκδόσεως. Ἡ μακροχρόνιος εἰσυνειδητὸς συμβολὴ τῶν «Ναυτιλιακῶν Νέων» εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας πληροῖ, καὶ δικαίως, σήμερον τὴν διευθύνσιν τοῦ ἐν λόγω περιοδικοῦ τῆς ἀναλόγου ἠθικῆς ἱκανοποιήσεως, διὰ τὸ ἀναγνωρισθὲν ἔργον πού ἐπιτελεῖ ἀπὸ 10ετίας.

ΗΛ. ΚΑΡΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ θάνατος τοῦ Ἡλία Καραλοπούλου, πατρὸς τοῦ διακεκριμένου οικονομολόγου κ. Ν. Καραλοπούλου, ὁ ὁποῖος τιμὰ τὸν περιοδικὸν μας μετὰ τὴν ἀπογραφίαν του, πληροῖ αἰσθημάτων λύπης ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν γνωρίσουν. Ἡ διευθύνσις τοῦ «Αἰῶνος», συνεχνοῦσα μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἰδικὰ τῆς εἰλικρινῆς συλλυπητήρια, ἐκφράζει πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος τὴν βαθύτατην τῆς συμπάθειαν διὰ τὴν σκληρὰν δοκιμασίαν ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ προσφιλοῦς τῆς μέλους.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ - ΕΞΕΥΡΕΣΙΣ ΠΟΡΩΝ

Ως πρώτον μέσον θεραπείας, άπλουν καθ' έαυτò και άνέξοδον, όχι όμως και διὰ τούτο òλιγώτερον άποτελεσματικόν, είναι ή άπαγόρευσις οίασδήποτε αύθαιρέτου και έκτός σχεδίου πόλεως άνοικοδομήσεως. Διότι μόνον έτσι θά σταματήσουν αύτομάτως αί έκάστοτε μεγάλοι πιέσεις τών ένδιαφερομένων διὰ τήν επέκτασιν τού σχεδίου πρòς νομιμοποίησιν τών αύθαιρεσιών των. Όπως είναι άλλωστε γνωστόν, αί περισσότεραι έπεκτάσεις τού σχεδίου έπραγματοποιήθησαν άκριβώς ύπò παρομοίας συνθήκας. Είναι λοιπόν μέγα εύτύχημα ότι οί άρμόδιοι άπεφάσισαν ήδη, έστω και άργά, τήν άπαγόρευσιν τής άνεγέρσεως πάσης οίκοδομής έκτός σχεδίου.

Τά κυριώτερα σημεία

Με αυτόν τόν τρόπον, χωρίς νά προστίθενται και νέα προβλήματα, πού επιδεινώνουν και δυσχεραίνουν τās λύσεις, παρέχεται χρόνος ίκανός διὰ τήν κατάστρωσιν ένòς ύγιους προγράμματος, πού τὰ κυριώτερα σημεία του θά είναι τὰ έξής: Πρòς τόν: Διαχάραξις τής τοσάκης έξαγγελθείσης άλλοτε περιφερειακής λεωφόρου, πέραν τής οποίας ν' άπαγορευθ ή άποασδήποτε ή επέκτασις τής πόλεως. Έτσι αί 'Αθήναι θά περιχαρακωθουν òριστικώς έντòς αύστηρòς έκ τών προτέρων διαγεγραμμένων πλαισίων. Δεύτερον: Διεύρυνσις όλων τών στενών οδών, κατά τò δυνατόν, διὰ τής σμικρύνσεως τών πεζοδρομίων και τής δημιουργίας στοών, με τήν παραχώρησιν ύψους, ως κάλλιστα ήδη ήρχισε νά εφαρμόζεται, καθώς έπίσης και τής διανοίξεως όλων τών δυνατόν περισσοτέρων μικρών πλατειών, διὰ τοπικών άπαλλοτριώσεων και δημιουργίας κοινοχρήστων χώρων πρασίνου, τών οποίων τóσον στερείται ή πόλις. Τρίτον: Κατανομή τής πόλεως εις τομείς με αύστηρòς καθωρισμένον έκ τών προτέρων τò ύψος τών όρόφων τών έντòς αυτών άνεγειρομένων οίκοδομών, καθώς και τής έξωτερικής εμφάνισεως αυτών, ίνα ούτω άποφεύγεται όσον τò δυνατόν ή παρουσιαζομένη σήμερα άκαλαίσθητος και τóσον άπροσάρμοστος πρòς τò τοπικόν χρώμα τής πόλεως εμφάνισις πολλών κτιρίων. Έντελώς διαφόρου ρυθμού και κάποτε χρώματος!!! Τέταρτον: Καθορισμός ύποχρεωτικής οίκοδομήσεως τών άκαλύπτων χώρων, πού εύρίσκονται εις τò κέντρον τής πόλεως. Τούτο δύναται νά επιτευχθ ή διὰ τής έπιβολής προοδευτικής φορολογίας, ή δε φορολογική κλίμαξ νά είναι άνάλογος τής θέσεως εις τήν όποιαν εύρίσκεται τò άκίνητον. Έννοείται ότι ως άκάλυπτοι θά θεωρούνται και οίκοδομημένοι χώροι, έφ' όσον αί έπ' αυτών οίκοδομοί δεν πληρούν ώρισμένās προϋποθέσεις, ήτοι

άριθμόν όρόφων άνάλογον με τò έπιτρεπόμενον ύψος. Ούτω αί άπηρχαιωμένοι οίκιοι καθώς και εκείνοι πού δεν έχουν οίκοδομήσει τούς έξωτερικούς χώρους, ήτοι αύλές και προαύλια θά φορολογούνται προοδευτικώς ώστε νά έξαναγκάζονται οί ιδιοκτήται ή νά τούς κτίζουν ή νά τās πωλούν. Είναι δε δυνατόν τούτο νά επιτευχθ ή εύκόλως, εάν ό φόρος αυτών καταβάλλεται κατά τήν ήμέραν τής καταφίσεως ή τής μεταβιβάσεως τού άκινήτου, τò όποιον, παραμένον άκτιστον άπό τò κανονικόν του ύψος, συνεχώς θά επιβαρύνεται, μειουμένης ούτω τής αξίας του.

Διὰ τών μέτρων αυτών σκοπούνται τὰ έξής: 'Η συγκέντρωσις τού πληθυσμού τής πόλεως έντòς μικροτέρας έκτάσεως, άνέγερσις μεγάλων κτιρίων εις τούς κεντρικούς τομείς, καθώς και ή έξασφάλισις στέγης εις τās περιφερειακάς συνοικίας διὰ τής άνεγέρσεως έργατικών πολυκατοικιών με τās συγχρόνους άνέσεις. Διὰ νά δυνηθ ή ό Δήμος ν' άνταπεξέλθ η τās έξοδα τών άπαλλοτριώσεων πού θά προκύψουν, θά πρέπει οί φόροι τών άκαλύπτων χώρων και άπηρχαιωμένων οίκοδομών, νά περιέρχονται έν μέρει, εις τò Δημοτικόν Ταμείον.

Δημιουργία στοών

Με τò πρόγραμμα αυτό πού θά προβλέπη τήν εφαρμογήν όλων αυτών τών γενικών μέτρων, θά καταστή δυνατόν, μέσα σέ μικρό σχετικώς χρονικό διάστημα, νά κερδηθ ή ή πρώτη μάχη διὰ μιάν καλύτερη και πιό συγχρονισμένη εμφάνισιν τής πρωτεύουσας. Άλλά ή προσπάθεια διὰ νά θέσωμεν εις εφαρμογήν ένα τέτοιο πρόγραμμα μακράς πνοής διὰ τόν συγχρονισμό τών 'Αθηνών, είναι, όπως όλοι ξέρουμε, δύσκολος και χρειάζεται πολύ χρόνο. Τίποτε όμως δεν είναι άδύνατον εάν θέλωμε και αν σκεπτάμαστε τήν εθνική και κοινωνική σημασία τού αθηναϊκού προβλήματος. 'Η διαχάραξις περιφερειακής λεωφόρου, παρομοίας περίπου με τὰ Μπουλβάρ τών Παρισίων, ή διαίρεσις σέ τομείς και ή ύποχωρητική οίκοδομήσις έπ' τών άκαλύπτων χώρων, είναι τὰ βασικά σημεία έπ' τών οποίων θά στηριχθώμεν διὰ νά προχωρήσωμεν εις τήν τελικήν πραγματοποίησιν ένòς σχεδίου πού ώνιευθ ήσαν κατά καιρούς όσοι άγάπησαν τās 'Αθήνας. Ένα έκ τών βασικών αυτών μέτρων είναι και ή δημιουργία στοών (arcades) εις όλες τās νέας οίκοδομής τών κεντρικών πρò πάντων άρτηριών, όπως και προηγουμένως άνεφέραμεν, πού εύτυχώς ήρχισε εις μικράν όμως κλίμακα νά εφαρμόζεται.

Με παρομοίας στας τās οποίας υπεχρεώθησαν νά δημιουργήσουν οί ιδιοκτήται νέων οίκοδομών, διεπλάνυν-

θησαν πολλοί κεντρικοί δρόμοι τών Παρισίων, άφαιρέθων τών πεζοδρομίων σύμφωνα με τò σχέδιον τού Hausmann. Οί ιδιοκτήται δε τών νέων οίκοδομών άπεζημιώθησαν διὰ τής έγκρίσεως προσθήκης ένòς έπ' πλέον όρόφου, λόγω τής διευρύνσεως τής οδοϋ. Τοιαύτας στοάς πού συντελούν εις τήν διαπλάτυνσιν τών δρόμων και προστατεύουν τούς πεζούς άπό τήν βροχή τών χειμών και τόν ήλιο τò καλοκαίρι, έχει, ως γνωστόν, και ή πόλις τών Πατρών. Δυστυχώς διὰ τās 'Αθήνας, και ή τóσον άπαραίτητος αύτή εφαρμογή τού μέτρου, έβράδυσε νά εφαρμοσθ ή άφ' ήδη είχαν κτισθ ή πολλά κεντρικά πολυόροφα κτίρια.

Υπομονή και θέλησις

Είναι βεβαίως γεγονός ότι, έκ πρώτης όψεως μερικά άπό τὰ προτεινόμενα μέτρα θά προκαλέσουν αντίδράσεις έκ μέρους τών ιδιοκτητών, οί όποιοι δεν θά έπιδείκνουν τήν δέουσαν κατανόησιν. Και αί αντίδράσεις αύται θά όφείλονται εις ψυχολογικούς κυρίως λόγους, διότι έχει άποδειχθ ή τò παρελθόν ότι οί ιδιοκτήται δεν είναι πρόθυμοι εις θυσίας, έστω και αν οί θυσίες αυτές είναι προσωρινές. Κάθε θυσία όμως πού θά έχη σαν αποτέλεσμα τò γενικό καλό τής τóσον άδικημένης πόλεως, είναι μηδαιμνή έναντι τής μελλοντικής ωφέλειας και ήμων και τών μεταγενεστέρων. Χρειάζεται άπό όλους μας μεγάλη ύπομονή και δύναμις θελήσεως. Είναι αναγκαίον νά έννοήσωμεν όλοι οί 'Αθηναίοι, παλαιοί και νέοι, ότι πρέπει νά κάνουμε μερικές άβαρίες στα μικρά συμφέροντά μας διὰ νά επιτύχωμε μεγαλύτερα κέρδη διὰ τήν πόλιν πού είναι ό καθρέφτης και ή καρδιά τής Πατρίδος μας.

Καθώς έτονίσαμεν, έξ άλλου, ή συγκέντρωσις μεγάλου άριθμού νέων κατοίκων προκαλεί, όπως είναι φυσικόν, τήν μη κανονικήν επέκτασιν τής πόλεως. 'Η έπάνοδος βέβαια εις τās έστίας των όλων τών άπό τού 1940 και έντεϋθεν έγκατασταθέντων εις τās 'Αθήνας, θά ήτο εύχης έργον, πλην όμως είναι σήμερα δυσχερεστάτη αν όχι τελείως άδύνατος. Πάντως είναι δυνατόν διὰ τής λήψεως ώρισμένων κρατικών μέτρων νά έλαττωθ ή εις τò μέλλον ή άθρόα έγκατάστασις νέων κατοίκων έκ τής έπαρχίας, εις τήν τóσον έλκυστικήν πρωτεύουσάν.

Παραλλήλως πρòς τήν μελέτην τών πολεοδομικών και δημογραφικών ζητημάτων, πρέπει νά έξευρεθών και οί πόροι εις τούς όποιους θά βασισθώμεν διὰ τήν εκτέλεσιν τών προτεινομένων σχεδίων.

Τò θέμα είναι σοβαρώτατον, και εκείνος πού θά καταπιαστή με τήν λύσιν του, θά συναντήσ η μεγάλας δυσχερείας. Τò Κρά-

(Συνέχεια εις τήν σελ. 50)

Ό προγραμματισμός, ή μελέτη, ό αύστηρòς έλεγχος και ή διαρκής προσπάθεια έξευρέσεως νέων άγορών είναι στοιχεία τὰ όποία πρέπει άπαραιτήτως νά δεσπόζουν τής όλης κινήσεως περίξ τού έξαγωγικού έμπορίου τής χώρας μας σήμεραν.

Τὰ πάντα εις αυτόν τόν τομέα πρέπει νά συστηματοποιηθών, πρέπει νά οργανωθών με τόν καλλίτερον τρόπον και με ίκανότητα προσαρμογής δι' έκάστην περίπτωση.

Τούτο είναι αναγκαίον όχι μόνον διότι υπάρχουν μεγάλοι ποσότητες γεωργικών προϊόντων, έξαιρετικής ποιότητας, αί όποια είναι άδύνατον νά άπορροφηθών άπό τήν έξωτερικήν άγοράν και δημιουργούν προβλήματα εις τόν άγροτικόν μας πληθυσμόν, αλλά και διότι τò έμπορικόν ίσοζύγιον έξωτερικών πληρωμών τής χώρας παρουσιάζεται διαρκώς έλλειμματικόν.

Πλείστοι εφαρμοσθέντες τρόποι μέχρι τούδε πρòς τήν κατεύθυνσιν αύτήν, δεν απέδωσαν ό,τι άνεμένετο.

Και τò άποτέλεσμα ύπήρξεν πάντοτε τò αυτό: Νά παραμένουν αδιάθετα τὰ γεωργικά μας προϊόντα και ίδίως ό καπνός, ή σταφίδα, τὰ φρούτα κ.λ.π.

Έξ άφορμής ψηφισθέντος ύπò τής Έπιτροπής Νομοθετικής Έξουσιοδοτήσεως τής Βουλής προσφάτως Νομοσχεδίου, άφ' όρòς τήν όργάνωσιν τής έξαγωγής τής φρουτοπαραγωγής, θά άναφερθώμεν κατωτέρω τóσον εις τò Νομοσχέδιον, όσον και εις τās μέχρι τούδε προσπάθειας και επιτεϋξεις τās προερχόμενας είτε εκ τής ιδιωτικής πρωτοβουλίας, είτε εκ συνεταιριστικών όργανώσεων ή άλλων έξαγωγικών όργανισμών.

Η αξία τής ιδιωτικής πρωτοβουλίας

Αί μέχρι τούδε προσπάθειαι εις τόν τομέα τού έξαγωγικού έμπορίου τών φρούτων και τὰ έξ αυτών επιτευχθέντα άποτελέσματα, μόνον αίσιοδόξους και όλιγαρκείς θά πρέπει νά ίκανοποιούν.

Όταν τεράστιαι ποσότητες παραμένουν αδιάθετοι και σπίζουν, είτε διότι δεν υπάρχουν τὰ μέσα μεταφοράς εις τās ξένas καταναλωτικές άγοράς, είτε διότι ή όργάνωσις τής όλης διαδικασίας-συλλογής και μεταφοράς-έξακολουθεί νά είναι πλημμελής, είτε διότι άκόμη και ό έλεγχος τής ποιότητας τού πρòς έξαγωγήν προϊόντος δεν είναι ό ένδεδειγμένος, τότε άσφαλώς δεν πρέπει ούδεις νά εκπλησsetai άπό τὰ άποτελέσματα έκ τής έμπορίας τών νωπών γεωργικών προϊόντων.

Πάντως, εάν σήμερα εισέρχονται εις τήν χώραν μας περί τὰ 10-12 έκατομμύρια δολάρια εις συνάλλαγμα, προερχόμενα έκ τής έξαγωγής φρούτων, πρέπει νά όμολογηθ ή ότι κατά τὰ 75% τούτο άνήκει εις τās προσπάθειας τής ιδιωτικής πρωτοβουλίας και μόνον κατά τὰ 25% εις τούς συνεταιρισμούς και τήν ΑΓΡΕΕ. 'Η συμμετοχή μάλιστα τής ιδιωτικής πρωτοβουλίας εις τὰ έσπεριδοειδή άνέρχεται εις τὰ 90% τής όλης έξαχθείσης ποσότητας, έναπομένοντος τού 10% μόνον εις τούς συνεταιρισμούς και τήν ΑΓΡΕΕ.

Δεν χωρεί άμφιβολία ότι τήν ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν εις οίονδήποτε τομέα τού έμπορίου, αλλά περισσότερο παντός άλλου εις τήν συγκεκριμένην αύτήν περίπτωση, τήν διακρίνει μια εύελιξία, ή όποία είναι άδύνατον νά υπάρξ η και νά άναπτυχθ ή επιτυχώς εις διαφόρους κρατικούς ή ήμικρατικούς όργανισμούς. 'Η ταχύτης ένεργείας τού ιδιώτου έξαγωγέως, ή προσοχή εις τόν έλεγχον ποιότητας τού είδους, ή αύτεπιστασία, ή άμύλλα, ό συναγωνισμός, και τò έμπορικόν κέρδος είναι στοιχεία σχεδόν άνύπαρκτα εις έναν όργανισμόν, έπιφορτισμένον με τόν έλεγχον όλοκλήρου τής παραγωγής.

Τò πείραμα τής νέας «ΑΓΡΕΕ»

Βεβαίως όλα τὰ άνωτέρω στοιχεία άφορούν τόν εύσυνείδητον έξαγωγέα, έχοντα πλήρη επίγνωσιν τού ύψηλòυ έθνικού προορισμού του και ό όποιος δεν επιδιώκει άποκλειστικώς τήν ίκανοποίησιν άτομικών συμφερόντων, άδιαφορών διὰ τās έντυπώσεις τās όποιās, τυχόν κακai έκ μέρους του ένέργειαι, δημιουργούν εις βάρος τής χώρας.

Με τήν ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν πρωτοστατούσαν κατά τὰ έτη 1958 και 1959, είχαμε τήν έξής κίνησιν εις τò έξαγωγικόν έμπόριον τών νωπών γεωργικών προϊόντων:

ΠΙΝΑΞ ΕΞΑΧΘΕΝΤΩΝ ΓΕΩΡΓ. ΠΡΟ-ΙΟΝΤΩΝ

	1959	1958
	ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΥΝ	
Πορτοκάλια	16.262	15.616
Μανταρίνια	4.584	6.577
Λεμόνια	30.080	15.176
Κίτρα	1.033	884
Σταφύλαι	19.134	13.572
Φράουλα	264	262
Φράουλα «Νούλπα»	52	34
Βερόνοκα	1.419	232
Ροδάκινα	24.395	16.241
Μήλα	16.737	7.572
Γεώμηλα	16.917	10.950
Λοιπά λαχανικά	392	877

Έκ τών έξαγωγών αυτών έπραγματοποιήθη συνάλλαγμα 12.600 έκατομμυρίων δολλαρίων κατά τò 1959 και 9.500 έκ. δολλ. κατά τò 1958.

Η ποσοστιαία συμμετοχή τής ιδιωτικής πρωτοβουλίας εις τās έν λόγω ποσότητας άνέρχεται εις 76 %.

Ως είπομεν όμως προηγουμένως, ή κατάσταση αύτή τών έξαγωγών φρουτοπαραγωγής δεν είναι εκείνη ή όποία θά έπρεπε νά είναι.

Τò κράτος, πρώτιστος ένδιαφερόμενος διὰ τήν καλήν τύχην τής φρουτοπαραγωγής, έπεχείρησεν μέχρι πρότινος διαφόρους συνδυασμούς, άναφερομένους εις τήν όργάνωσιν τής διαμετακινήσεως και τής έμπορίας της.

Η έλληνική κυβέρνηση, κινουμένη άκριβώς έκ τού γεγονότος αύτου, κατέθεσεν εις τήν Βουλήν και έψηφίσ η ύπò αυτής πρò ήμερών Νομοσχέδιον «Περί ίδρύσεως νέας εταιρίας έξαγωγής νωπών γεωργικών προϊόντων, διευκολύνσεως τής διαθέσεως προτοκαλίων, συμπληρώσεως τού τεχνικού έξοπλισμού τής χώρας, αξιοποίησεως τής γεωργικής παραγωγής και συμπληρώσεως τής περί Α.Τ.Ε. νομοθεσίας».

Διὰ τού νομοσχεδίου αύτου, ή ύφισταμένη ήδη εταιρία ΑΓΡΕΕ τίθεται ύπò εκκαθάρισιν, ή όποία εκκαθάρισις ανατίθεται εις τήν 'Αγροτικήν Τράπεζαν. Άντ' αύτής ίδρύεται νέα ΑΓΡΕΕ, στηριζομένη ίσοτίμως εις τήν Α.Τ.Ε. και εις τās συνεταιριστικές όργανώσεις τών παραγωγών. Η νέα εταιρία διατηρεί τόν τίτλον ΑΓΡΕΕ, θά άποτελή δε, κατά τò νομοσχέδιον, τò κύριον

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ "ΑΓΡΕΞ",

έξαγωγικών ὀργανων τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς νωπῶν καὶ ἄλλων τινῶν προϊόντων.

Ἡ κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις

Σχετικῶς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ, ἅμα τῇ καταθέσει του εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν, ἐξεδόθη ἡ κατωτέρω κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις: «Ἡ κυβέρνησις, συνεπῆς εἰς τὴν προσπάθειάν της διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Οἰκονομίας τῆς χώρας διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, λαμβάνει συστηματικὰ πρὸς τούτο μέτρα. Οὕτω μολὶς πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐψήφισε τὸν νόμον 4035 διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιδιώκεται ἡ πειθαρχήσις καὶ βελτίωσις τῆς ποιότητος τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς ὀπωροκηπευτικῶν καὶ ἡ αὐξήσις τῆς συναγωνιστικότητος τούτων ἐν τῇ διεθνῇ ἀγορᾷ. Σήμερον κατέθεσεν νέον σχέδιον νόμου διὰ τοῦ ὁποίου ἀποσκοπεῖται ἡ ρύθμισις θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς προσφοράς καὶ τὴν διευκόλυνσιν τῆς διαθέσεως καὶ ἰδία τῆς ἐξαγωγῆς γεωργικῶν νωπῶν προϊόντων γενικῶς.

...Τὸ κατατεθὲν σχέδιον νόμου δημιουργεῖ, ἐν πρώτοις, τὸν κατάλληλον φορέα, ἥτοι μεγάλην ἐξαγωγικὴν ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ἐπαρκῆ τὰ ἀπαραίτητα μέσα καὶ ἐφόδια διὰ νὰ προσάγῃ τὰς ἐξαγωγὰς νωπῶν ὀπωροκηπευτικῶν καὶ νὰ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὸν συναγωνισμόν ἐπὶ τῷ διεθνῶς στίβῳ τῆς παραγωγῆς τῶν ἀνταγωνιστικῶν μας χωρῶν. Ἡ ὀργάνωσις αὕτη, λειτουργήσῃ ὡς ἀνώνυμος ἐταιρία, θὰ εἶναι βραχίον ἀναπτύξεως τῶν συναλλαγῶν μετὰ τῷ ἐξωτερικῷ εἰς τὸν τομέα τῶν νωπῶν προϊόντων, ἡ δραστηριότης δὲ ταύτης θὰ ἐπιδράσῃ ἐξυγιαντικῶς τόσο ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐμπορίας τῶν νωπῶν, ὅσον καὶ ἐπὶ τῷ τρόπῳ διεξαγωγῆς τῷ ἐν γένει ἐξαγωγικῷ ἢ ἐμπορίῳ τῆς χώρας.

...Ἡ νέα ΑΓΡΕΞ θὰ ἰδρυθῇ ἀπὸ τὴν Α.Τ.Ε. καὶ τοὺς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς, ἰσοτίμως συμπράττοντας, θὰ δρᾷ δὲ παρὰλλήλως πρὸς τὸ ἰδιωτικὸν ἐμπόριον καὶ θὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν μετὰ ἀφιλοκερδείας ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς παραγωγῆς. Ἡ κυβέρνησις, ἐκτιμῶσα τὴν μεγάλην ἀποστολὴν τῆς ἐταιρίας καὶ τὰς δυσκολίας τοῦ ἔργου τῆς, ἀπεφάσισεν ἄφ' ἑνὸς τὴν συμμετοχὴν τοῦ δημοσίου ἐν αὐτῇ καὶ ἄφ' ἑτέρου τὴν προικοδοτήσιν της διὰ πρὸς ὄψεως 30.000.000 δραχμῶν». Καὶ περαιτέρω εἰς τὴν ἰδίαν ἀνακοίνωσιν ἀναφέρεται ὅτι «καθιερῶνται διὰ τοῦ ἰδίου νομοσχεδίου τὸ σύστημα τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀπὸ κοινοῦ πωλήσεως διὰ τῶν συνεταιρισμῶν ἐνὸς σοβαροῦ προϊόντος μας, τῶν πορτοκαλίων. Τὸ μέτρον εἶναι πρωτότυπον καὶ ἀποβλέπει νὰ διευκολύνῃ ριζικώτερον τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς, ἥτοι συστηματοποίησιν τῆς προσφοράς, διαθέσεως καὶ ἀξιοποίησεως ἐνὸς προϊόντος, τὸ ὁποῖον κατ'ἑτος σχέδον δεικνύεται ἐξ αἰτίας τῶν κενῶν τὰ ὁποῖα παρουσιάζει ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐμπορίας του. Ἡ λειτουργία τοῦ συστήματος ἐνεργεῖται λογαριασμῷ αὐτῆς ταύτης τῆς παραγωγῆς καὶ διὰ τῆς καθιερώσεως τοῦ οὐδεὶς βλάπτεται. Τούναντιον ἐξυπηρετοῦνται πάντες ὅσοι ἐργάζονται ἐπὶ τοῦ προϊόντος...».

Ἡ γνώμη τῶν ἐξαγωγέων

Σύμφωνα μὲ τὰς κυβερνητικὰς ἀπόψεις, τ' ἀνωτέρω ἐπιδιώκονται διὰ τοῦ ψηφισθέντος νομοσχεδίου. Ἀντίθετος ὅμως εἶναι ἡ γνώμη τῶν ἐξαγωγέων φρουτῶν. Ὑπ' αὐτῶν ἀνεκοινώθη ὅτι οὗτοι ἀντιμετωπίζουν τὴν περίπτωσιν ὁλοκληρωτικῆς ἀποχῆς τῶν ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν διότι διὰ τῆς νέας ΑΓΡΕΞ ἐπιχειρεῖται ἡ μονοπωλήσις τῆς ἐμπορίας νωπῶν γεωργικῶν προϊόντων. Ἐπιτροπὴ δὲ τῆς Ὀμοσπονδίας Ὀπωρεμπόρων ἐπεσκέφθη τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἀνέπτυξε τὰς τεραστίας δυσχερεῖας τὰς ὁποίας θὰ ἀντιμετωπίσῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του τοῦ μέτρον καὶ προεδίκασεν ὡς βεβαίαν τὴν ἀποτυχίαν αὐτοῦ καθὼς καὶ τὴν ἀναστάτῳσιν τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιφέρει τοῦτο εἰς τὸν ἐμπορικὸν καὶ ἀγορικὸν κόσμον τῆς χώρας. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξήτησεν ἐπίσης, ὅπως τὰ λαμβανόμενα διὰ τοῦ νόμου μέτρα γίνωνται ἐν ἰσοτομίᾳ καὶ ἐπὶ συναγωνιστικῆς βάσεως μὲ τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ἐπιδιωκόμενος διὰ τοῦ νομοσχεδίου σκοπὸς εἶναι πειραματικὸς, περιορίζεται δὲ μόνον εἰς τὰ πορτοκάλια καὶ εἶναι δυνατόν, διὰ ἐκδοθησομένων ὑπουργικῶν ἀποφάσεων καὶ διαταγμάτων, νὰ μὴ ἐκπεκταθῇ ἡ ὑποχρεωτικὴ συγκέντρωσις εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν.

Ἄλλ' ἀντιδράσεις καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι ἀπόψεις διετυπώθησαν καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλὴν. Ἰδιαιτέρως διὰ τὰ πορτοκάλια ὑπεστηρίχθη ὑπὸ βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅτι ἡ κρίσις τῶν δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν ἑλλειψιν φορέως εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διαχείρισιν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν, ἀλλὰ εἰς ἄλλα αἰτία.

Κατὰ τὴν τελευταίαν 20ετίαν εἴχομεν μεγάλην αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς. Συγκεκριμένως τὸ 1938—1940 εἴχομεν 38.000 τόνους, κατὰ τὴν περίοδον 1958—1959 ἐφθάσαμεν τὰς 120.000 τόνους καὶ ἡ προοπτικὴ διὰ τὸ 1960 εἰς 160.000 τόνους ἐπὶ ὕψους παγκοσμίου παραγωγῆς 14 ἑκατομμυρίων τόνων.

Ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς αὐξήσεως καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ χαμηλοῦ βιοτικῷ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, κατ' αὐτοὺς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀπορροφηθῇ ἡ συνεχῶς αὐξανόμενη παραγωγή. Ἡ μόνον δὲ κατὰ 16.000 τόνους περίπου ἐξαγωγή καὶ ἡ ἀνεπάρκεια ἐργοστασίων ἐκχυμώσεως ἐπιτείνει τὴν κρίσιν τοῦ προϊόντος. Ἡ δυναμικότης τῶν ἐλληνικῶν ἐργοστασίων ἐκχυμώσεως μόλις φθάνει τοὺς 40.000 τόνους.

Ἀλλὰ πέραν τῶν ἀπόψεων αὐτῶν, ἄλλοι, ἄρμοδιώτεροι ἄνθρωποι ἢ μᾶλλον πλέον εἰδήμονες περὶ τῶν συστημάτων αὐτῶν, διατυπώνουν σοβαρὰς ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πειράματος, ὡς τὸ χαρακτηρίζει ἄλλωστε καὶ ἡ ἰδία ἡ κυβέρνησις.

Συγκεκριμένως ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ ἐνιαία διαχείρισις καὶ ἡ συγκέντρωσις ὅχι μόνον τῶν πορτοκαλίων ἀλλὰ παντὸς εἶδους φρούτου, ὑπάρχει πιθανότης νὰ ἐπιφέρῃ ἀλλοιώσεις εἰς τὴν ποιότητα τῆς παραγωγῆς. Τούτο θὰ συμβῇ διότι ἡ ἐνιαία μέση τιμὴ, ἡ ὁποία θὰ καταβάλλεται εἰς τοὺς παραγωγούς, θὰ ἐξισώσῃ τοὺς παραγωγούς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διατηροῦν πάντοτε τὰ δέντρα τοὺς εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ καταβάλλουν κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν παραγωγὴν καλῶν ποιοτήτων καὶ ποικιλιῶν, μὲ τοὺς κακοὺς παραγωγούς οἱ ὁποῖοι δὲν ἐνδιαφέρονται τόσο εἰς τὸ σημεῖον αὐτό.

Ἡ σκέψις αὕτη ὅχι μόνον ἔχει βάσιν ἀλλὰ στηρίζεται καὶ εἰς προηγούμενα αὐτοῦ τοῦ εἶδους πειράματα. Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα ἐν προκειμένῳ ἀναφέρεται τὸ τῆς συγκεντρώσεως τῆς πατάτας. Ἡ συγκέντρωσις τῆς πατάτας ὑπὸ τῆς Κ.Υ.Δ.Ε.Π. ὅχι μόνον δὲν ἐπέτυχεν εἰς τὸν σκοπὸν της, ἀλλὰ καὶ ἐδημιούργησεν ἀναστάτῳσιν γενικῶς εἰς τὸ ἐμπόριον της. Πέραν αὐτοῦ τὸ κράτος ὑπέστη ζημίαν 20.000.000 δραχμῶν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ μίαν κάπως καλὴν τιμὴν συγκεντρώσεως διὰ τὸν παραγωγόν.

Ὁρισμένα ἐρωτήματα

Ἀλλὰ ἂς ἐλθωμεν εἰς τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἔχει καὶ ἂς διατυπώσωμεν καὶ ἡμεῖς ὀρισμένα ἐρωτήματα. Καὶ κατ' ἀρχὴν ἡ ἐνιαία διαχείρισις τῆς ἐξαγωγῆς τῶν νωπῶν προϊόντων ὑπὸ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ θὰ δημιουργήσῃ μίαν ἀναστάτῳσιν εἰς τὸ ἐμπόριον ἄφ' ἑνός, ἄφ' ἑτέρου δὲ, λόγῳ τοῦ γραφειοκρατικῆς συστήματος ποὺ εἶναι ἀπαραίτητον καὶ τῆς βραδύτητος μὲ τὴν ὁποίαν κινεῖται αὐτοῦ τοῦ εἶδους ὀργανισμοί, δὲν νομίζομεν ὅτι θὰ δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς σημερινὰς συνθήκας τοῦ ἐξαγωγικῷ ἐμπορίου.

Εἶναι βέβαια ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως ὅτι καὶ οἱ συνεταιρισμοὶ δὲν ἔχουν ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κράτους, ἐκτὸς ὀρισμένων φωτεινῶν ἐξαίρεσεων, ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς συνεταιρισμοὺς τῆς Χίου.

Ἡ διέπουσα ὅμως τοὺς συνεταιρισμοὺς νομοθεσία θὰ πρέπει νὰ ἐκσυγχρονισθῇ καὶ εἰς ὀρισμένους περιπτώσεις νὰ ἐπιβληθῇ καὶ περιορισμοί. Ὡστόσο ἡ δημιουργία μιᾶς νέας ΑΓΡΕΞ θὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα; Μήπως ἐπαναδημιουργήσωμεν ἕναν νέον ὀργανισμόν ἀποτυχόντα, ὡς ἦτο ἡ παλαιὰ ΑΓΡΕΞ; Καὶ ἀκόμη ἓνα ἐρώτημα: Θὰ διαμορφώσῃ αὕτη τὰς τιμὰς πρὸς τὸν συμφέρον τῶν παραγωγῶν, ἢ θὰ κινήθῃ καὶ ἡ ἰδία νὰ πιεσθῇ τὰς τιμὰς τῶν προϊόντων, ὁπότε τὸ ζήτημα παραμένει ἄλυτον; Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅμως διαμόρφωσιν τῶν τιμῶν πρὸς τὸ συμφέρον τῶν παραγωγῶν, θὰ χρειασθῇ νὰ ἐπιδιοτηθῇ, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὴν ἐπιδιώξιν της αὐτὴν καὶ τότε κάποιος θὰ κληθῇ νὰ καλύψῃ τὸ ἑλλειμμά της. Φυσικὰ αὐτὸς ὁ κάποιος θὰ εἶναι τὸ κράτος καὶ εἰς τὴν οὐσίαν ὁ ἐλληνικὸς λαός.

Αὐτὰ ὅλα ὅμως δὲν σημαίνουν ὅτι δὲν ἔπρεπε κατὰ τὴν γίνῃ. Καὶ ἀφοῦ ἀπεφασίσθη νὰ ἐφαρμοσθῇ ἔστω καὶ πειραματικῶς τὸ μέσον τῆς συγκεντρώσεως, ἂς καταβληθῇ τοῦλάχιστον προσπάθεια ὥστε τὸ μέτρον νὰ ἐφαρμοσθῇ μὲ τὸν καλλίτερον δυνατόν τρόπον. Τὸ θέμα τοῦ ἐλέγχου τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν ποσοτήτων, ἡ συσκευασία, ἡ παράδοσις τοῦ προϊόντος εἰς τὰς συμπεφωνημένας ἡμερομηνίας καὶ ἄλλαι λεπτομέρειαι, θὰ πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν σχολαστικῶς τὸν νέον ὀργανισμόν.

Παράλληλως ὅμως τοῦ Ὄργανισμοῦ αὐτοῦ, τὸ κράτος θὰ πρέπει νὰ λάβῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἰδιωτῶν Ἐξαγωγέων καὶ νὰ τοὺς διευκολύνῃ εἰ δυνατόν περισσότερον εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τῶν.

Ἄς μὴν ξεχνᾷμε ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τῶν ἐξαγωγῶν, εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία πρώτῃ προώθησε καὶ κατέστησε γνωστὰ τὰ προϊόντα μας εἰς τὴν διεθνῇ ἀγορά.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ

11ου Πανελληνίου Συνεδρίου

εἰς Ἀθήνας

(Ἀπὸ τὰς ἐισηγήσεις τοῦ 11ου Συνεδρίου τῶν Ἐπαγγελματιοβιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος.)

Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

Τὸ 11ον Συνέδριον τῶν Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς χώρας μας, τοῦ συνήλθε στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὰς 12—16 Ἰουνίου 1960, μὲ τὴν συμμετοχὴ ὑπερπεντακοσίων ἀντιπροσώπων ἀπὸ ὅλες τῆς περιοχῆς τῆς Ἑλλάδος, σημειώνει σταθμὸν στὴν ἱστορίαν τῶν μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων. Καὶ τοῦτο ἐπειδὴ ἐπίσημοποιεῖται πλέον ἡ συνεργασία τῆς τάξεως μὲ τοὺς ἐκάστοτε ὑπευθύνους κυβερνώντας τῆς χώρας καὶ ἡ πορεία ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων τοῦ ἐπαγγελματιοβιοτεχνικοῦ κόσμου, παίρνει τὴν μορφή φυσιολογικῆς ἐξελιξεως.

Ἡ μεταβολὴ τακτικῆς γιὰ τὴν διευθέτησιν τῶν αἰτημάτων αὐτῶν ἡ ὁποία παλαιότερα ἐνεφανίζετο μὲ μαχητικὴ μορφή, ἐξηγουμένη ἀπὸ τὴν σύνθεσιν τῆς μεγάλης τάξεως τῶν μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων, οἱ ὁποῖες καὶ ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ θεμέλια τοῦ σημερινοῦ καθεστώτος.

Ἡ σημερινὴ κυβέρνησις ἀπέδειξε τὸ ἐνδιαφέρον της, μὲ τὴν παρουσία καὶ τὰς ὁμιλίας πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἐπαγγελματιοβιοτεχνῶν, τόσο τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅσον καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Κανελλοπούλου. Ἐπίσης προσήλθον καὶ ὁμίλησαν ἐπὶ ζητημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῶν οἱ ὑπουργοὶ Βιομηχανίας κ. Μάρτης, Ἐργασίας κ. Δημητράτος, Παιδείας κ. Βογιατζῆς, καθὼς καὶ οἱ ὑπουργοὶ καὶ ὑφυπουργοὶ ἐμπορίου κ.κ. Δερτιλῆς καὶ Χρυσανθόπουλος.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος, κηρύσσων τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ σημασίαν τοῦ ἐπαγγελματιοβιοτεχνικοῦ παράγοντος, ἐτόνισε τὸ γεγονός ὅτι ἡ τάξις αὕτη ἀποτελεῖ σταθερὰν βάσιν τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου καὶ κατέληξε μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι σκοπὸς τῆς κυβερνήσεως εἶναι ἡ ἐπίλυσις ὅλων ἐκείνων τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐνισχύουν τὴν δραστηριότητα τοῦ ἐπαγγελματιοῦ καὶ τοῦ βιοτέχνου.

Τὴν ἰδίαν ὑπόσχεσιν ἔδωσαν καὶ οἱ κ.κ. ὑπουργοί, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἤκουσαν τῆς ἀπόψεως διαφόρων ὁμιλητῶν, ἀνέπτυξαν μὲ τὴν σειρά τους, τὰ ζητήματα ἑκαστος τῆς ἀρμοδιότητός του.

Ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ

Ὁ Πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος δὲν κατῴρθωσεν νὰ προσέλθῃ στὴν

ἐναρκτήριον συνεδρίασιν, παρέστη εἰς τὸ γεῦμα τῆς Γενικῆς Συν/δίας τῶν ἐπαγγελματιοβιοτεχνῶν, ποὺ ἐδόθη μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, στὶς αἰθουσας τοῦ ξενοδοχείου «Βασιλέων Μέλαθρον».

Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ Προέδρου τῆς Συν/δίας κ. Ἰ. Μπερνίτσα, ὁ ὁποῖος ηὐχαρίστησε τὸν κ. Πρωθυπουργὸν γιὰ τὴν διευθέτησιν σοβαρῶν ζητημάτων τῆς τάξεως, τὰ ὁποῖα ἔμεναν ἄλυτα ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ προχωρήσῃ στὴν ἐπίλυσιν καὶ τῶν ἄλλων αἰτημάτων τῆς τάξεως, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. πρωθυπουργὸς

εἰπὼν ὅτι, κατ' ἀρχὴν, εἶναι ἐχθρὸς τῶν λόγων καὶ ὅτι προτιμᾷ, ἀντ' αὐτῶν τὰ ἔργα. Ἐν συνεχείᾳ συνεχάρη τοὺς ἐπαγγελματίαν καὶ βιοτέχνους τῆς χώρας, οἱ ὁποῖοι, ὅπως εἶπε, μὲ τὴν ἐργατικότητά των, μὲ τὴν συνέσιν των καὶ μὲ τὴν πύ-

στιν των εἰς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, ἀποτελοῦν πολὺτιμα κοινωνικά, πατριωτικά καὶ οἰκονομικά στοιχεῖα. Ἡ κυβέρνησις, προσέθεσε ὁ κ. Καραμανλῆς, ἀντιμετωπίζει μὲ στοργὴν τὴν τάξιν σας καὶ ὅλα σας τὰ ζητήματα καὶ ἔκαμε μέχρι τώρα ὅτι ἦτο δυνατόν ὑπὲρ αὐτῆς, ὅπως εἶναι γνωστὸ. Θὰ συνεχίσωμεν, κατέληξε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, νὰ φροντίζωμεν διὰ τὸ καλὸν τῆς τάξεως σας καὶ θὰ ἐξετάσωμε τὰ πορίσματα τοῦ Συνεδρίου μὲ προσοχή. Θὰ προσπαθήσωμε δὲ νὰ δώσωμε λύσεις ἱκανοποιητικὰς, ἐν σχέσει καὶ μὲ τὰς ἄλλας τάξεις τῆς χώρας μας, μέσα εἰς τὰς δυνατότητας τοῦ κράτους καὶ

Ὁ κ. Καραμανλῆς προσέχεται εἰς τὸ γεῦμα τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Συν/δίας κ. Ἰ. Μπερνίτσαν καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ ΤΕΒΕ κ. Γ. Λαμπρινάκον.

Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

σύμφωνα με την γενική γραμμή της αύξησής του εθνικού εισοδήματος.
Ο λόγος του κ. πρωθυπουργού έχει κροτήθη ζωηρότατα από τους συνέδρους.

Τα ζητήματα που επελύθησαν

Για να δώσουμε μία γενική ιδέα, στους αναγνώστας της «Αιώνος», ως προς τα ζητήματα της τάξεως των επαγγελματιών και βιοτεχνών της Ελλάδος, παραθέτουμε τα κατωτέρω:

Το ζήτημα της τιμής αντικαταστάσεως των διαφόρων ειδών, αποτελούσε επί πολλά χρόνια, τον βραχύν της τάξεως. Και τούτο επειδή ο επαγγελματιολογικός, έστω και αν η τιμή αγοράς ενός είδους είχε αυξηθεί εν τώ μεταξύ, έπρεπε να το εξαντλήσει πωλώντας το με την παλαιά τιμή. Τούτο, όπως είναι φανερό, του έμεινε το κεφάλαιον, το όποιον με την επανάληψη ώρισμένων αγορών του, με διαρκώς και μεγαλύτερες τιμές,

των επαρχιακών οργανώσεων. Όμοια γραφεία, για τις κεντρικές οργανώσεις, υπάρχουν στις μεγάλες πόλεις.

— Έν συνεχεία όφειλονται στην κυβέρνηση και τα νομοθετήματα περί επαγγελματικής και τεχνικής εκπαίδευσης, τα οποία έγιναν με βάση τα ψηφίσματα της τάξεως, για την ανάγκη στροφής της παιδείας προς πρακτικότερες κατευθύνσεις.

— Τέλος εκτός και άλλων αγορανομικών διευθετήσεων, έγινε η κεφαλαιοποίηση των καθυστερουμένων στους ασφαλιστικούς οργανισμούς, χωρίς τόκους και πρόστιμα, με την δυνατότητα να εξοφληθούν σε 36 δόσεις—από του Ιουνίου του 1960—όλα τα όφειλά τους μέχρι και του τέλους του 1959.

Τα άλλα ζητήματα

Εκτός όμως από τα ως άνω επιλυθέντα ζητήματα, υπάρχουν και πολλά άλλα, ακόμη, εξ ίσου σοβαρά, για την τάξη

γενικότερα. Δηλαδή όχι μόνο η δια του ένοικιοστασίου προστασία της στέγης, αλλά και της όλης εργασίας, που επί πολλά έτη και με μεγάλους μόχθους, έχει δημιουργηθεί, σ' αυτή την πόλη, σ' αυτή την συνοικία, σ' αυτή την θέση. Σχετικώς ζητείται η δια παρεμβάσεως της δικαστικής εξουσίας, διευθέτηση των διαφορών μεταξύ ιδιοκτητών και επαγγελματιών και ακριβώς μέσα εις το εύρύτερον αυτό πλαίσιον, της προστασίας και στέγης και της δημιουργηθείσης εργασίας.

3ον) Είναι, έπειτα, ο υπερεπαγγελματισμός, ή αντιμετώπιση του όποιου συνιστάται με την λήψη διαφόρων μέτρων. Θα πρέπει δηλαδή να ζητούνται ώρισμένες προϋποθέσεις—εις προσόντα και χρήματα—δια να χορηγηται άδεια άνοιγματος ενός νέου καταστήματος.

4ον) Τα πληττόμενα επαγγέλματα. Όλοι αυτοί που τείνουν πλέον να εκλείψουν εξ αίτιας της προόδου των συγκοινωνιών ή των καυσίμων (καρροποιοί, σαγαμοποιοί, πεταλωταί, πωληταί καυσοξύλων, ξυλανθράκων κ.λ.π.). Ακόμη και οι άλλοι, που θα άπειληθούν σε προσεχές μέλλον, από την εξέλιξη των μηχανικών μέσων. Ζητείται να εύρεθι τρόπος να αποζημιωθούν και να κατορθώσουν να προσαρμόζουν την δραστηριότητά τους, σε άλλα συναφή επαγγέλματα.

5ον) Ός προς τον άθήμετο συναγωνισμό, ή τάξι παρακαλεί, να γίνη αυστηρότερα ή νομοθεσία, ώστε να μην δύνανται διάφοροι να πωλούν κακής ποιότητος είδη, σε τιμές κάτω του κόστους.

Με όλα αυτά τα ζητήματα και με πολλά άλλα λεπτομερειακά, θα υποβληθούν στην κυβέρνηση τα πορίσματα του Συνεδρίου, τα όποια, όπως δηλώθη και προσωπικώς από τον κ. πρωθυπουργό, θα μελετηθούν με προσοχή και με ενδιαφέρον και θα καταβληθι κάθε προσπάθεια, εν τώ μέτρω του δυνατού, να ικανοποιηθούν, για το συμφέρον και της μεγάλης τάξεως των επαγγελματιολογικών, αλλά και της εθνικής μας Οικονομίας γενικότερον.

Γ. Π.

Η ελληνική εβδομάς εις Βρέμην

Εις τας 19 Ιουνίου, ήρχισεν ή «ελληνική εβδομάς» εις την Βρέμην της Δυτ. Γερμανίας. Η έπισημος τελετή της έναρξεως έγινε εις το Δημαρχεϊον της Βρέμης με πρωτον όμιλητην τον διευθυντην του ραδιοσταθμου της Βρέμης κ. Κέρνερ. Κατόν όμιλησαν ο εις Μπόν Έλλερν πρεσβευτης κ. Θ. Ύψηλάντης και ο αντιπρόεδρος της γερμανικής Βουλής καθηγητης Σμιτ τονισας ότι δια τους Γερμανους «ή αιώνια Έλλάς εκπροσωπει όλα τα ιδανικά». Έπίσης, ο δήμαρχος του Έσσε κ. Νίσσαντ παρέθεσε γεύμα προς τιμήν των Έλλήνων βουλευτών και δημοσιογράφων οι όποιοι έφθασαν εις Έσσε. Κατά την διάρκεια του γεύματος όμιλησαν ο πρόεδρος της Ένώσεως Συντακτών ήμερησίων έφημερίδων Αθηνών κ. Α. Θεοδοσόπουλος, δια την σημασία της εγκανιασθείσης εις το Έσσε εκθέσεως «Η Όλυμπία κατά την αρχαιότητα».

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Μια έξαιρετικώς συγκινητική τελετή έγινε εις την Πύργον της Βασιλέως την πρωταν της 22ας Ιουνίου όπου παρουσία του Βασιλέως Παύλου έτελέσθη μεγαλοπρεπώς, με συμμετοχήν 150 ιερέων εκ Καστορίας και Κρήτης ο εγκανιασμός του Ιεροϋ Ναού του Αποστόλου Παύλου.

Εις την τελετήν αυτήν παρέστησαν επίσης οι ύπουργοι Παιδείας, Έσωτερικών, Οικισμού, άνωτατοι κληρικοί, ο υποπτεράρχος κ. Χ. Ποταμιάνος και ο στρατηγός κ. Μεσηνόπουλος, καθηγηται Άνωτάτων Σχολών, εκπαιδευτικοί της ήγσεας των ενόπλων δυνάμεων, δημοσιογράφοι και πλήθη κόσμου.

Τα εγκάνια του Ναού ήλθον ως επιστέγασμα ενός λαμπρού δημιουργικού έργου της Έθνικής Έστιας, ή οποία έχει φιλοξενήσει χιλιάδας Ιερέων, Εκπαιδευτικών, Κοινοτικών Γραμματέων, Άξιωματικών και Ύπαξιωματικών των Σωμάτων Άσφαλείας και παρέσχεν εις αυτούς την εύχρειαν να μετεκπαιδευθούν και να μελετήσουν τα μεγάλα σύγχρονα προβλήματα.

Η τελετή της 22ας Ιουνίου έχαιρετίσθη ως έως μία συμβολική ήμέρα, δια της όποιας έμπράκτως υπεγραμμίσθη ή άφοσίωσις του Βασιλέως της Ελλάδος και του Βασιλικού Οίκου Τον εις την ένδοξον παράδοσιν της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Οι παρακολούθησαντες ξένοι την τελετήν άντελήφθησαν εκ του σύνεγγυς την πραγματικότητα αυτήν την όποιαν ιδιαίτερος ύπογραμμίζει το γεγονός, ότι ο Βασιλεύς Παύλος είναι ο μόνος Ορθόδοξος Βασιλεύς εις τον κόσμον, άπολαύει δε όλως ιδιαίτερον κύρος λόγω της βαθείας θεολογικής του μορφώσεως και της μεγάλης ήθικης του Προσωπικότητος.

Εις την μεγάλην αίθουσαν των τελετών του Έθν. Ίδρυματος όμιλησεν ή Α.Μ. ο Βασιλεύς, ο όποιος δι' έμπνευσμένου λόγου, άφου ήχαραρίσθη την Ένωσιν των Έλλήνων Θεολόγων δια την ανακήρυξιν του ως επιτίμου Προέδρου αυτής, υπεγράμμισε την ανάγκην έπιστροφής εις την ελληνικήν παράδοσιν διότι, ως είπεν, μόνον δια της πίστεως εις τον Θεόν και δια της αγάπης προς τον πλησίον προσδεύουν οι άνθρωποι και αι κοινωνίαι.

Έν συνεχεία όμιλησεν ο Γεν. Γραμματεύς του ύπουργείου Παιδείας κ. Νικ. Καμάρης, ο όποιος άφου άνεφέρθη έν αρχή εις το έργον της Έθνικής Έστιας και εις τα εγκάνια του Ναού κατέληξεν : «Μεγαλειότατε,

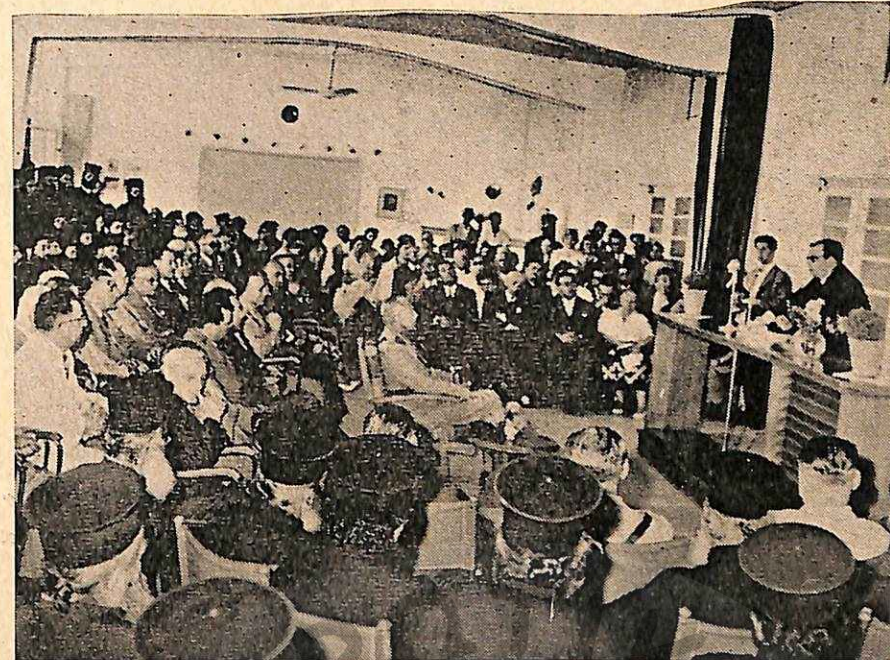
Τόν Ναόν αυτόν τον παραδίδετε εις τους διδασκάλους, εις τους ιερείς και εις τους πνευματικούς ήγέτας της ελληνικής υπαίθρου, δσους φιλοξενεί ή Έστία. Τόν παραδίδετε εις τους πνευματικούς οδηγούς ενός λαού, δια τον όποιον ή εις Χριστόν έν πνεύματι και άληθεία πίστις, δέν είναι ένα άπλουδ συμπλήρωμα των θρησκευτικών του αναγκών, αλλά το

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ

άμετάθετον θεμέλιον της Ιστορικής του ύποστάσεως.

Ο Έλληνισμός, εις την δευτέραν μετά την κλασσικήν αρχαιότητα Ιστορικήν φάσιν του, αυτός ο Έλληνισμός ο όποιος έκκινεί από την Καινήν Διαθήκην, ο Έλληνισμός των Πατέρων και των

Εις αυτήν ακριβώς την ώραν, ώραν γέφυραν προς την νέαν έποχήν, ο λαός των Έλλήνων με Ύμως επί κεφαλής, Μεγαλειότατε, μάχεται την μάχην της άναδημιουργίας και της πρωτοπορίας. Τό Έθνος δέν έδανείσθη ποτέ θέματα και λόγον εις την πορείαν και την πάλην

Ο Βασιλεύς (καθήμενος εις το μέσον) παρακολουθεί την όμιλίαν του γεν. γραμματέως ύπουργείου Παιδείας κ. Ν. Καμάρη κατά την τελετήν του Έθνικού Ίδρυματος.

άκριτών, των μαρτύρων και των όμολογητών, του Ιουστινιανού, των Παλαιολόγων, του Κοσμά του Αιτωλού και του Γρηγορίου του Ε' άπεδέχθη το χάρισμα και προσήρμοσε την νικηφόρον πορείαν του επί τα ίχνη της μεγάλης έντολής.

Η Ορθόδοξια, κιβωτός νοητή των άποκεκαλυμμένων άληθειών, είναι επίσης ο μέγας ελληνικός δρόμος δια του όποιου οι λαοι του Βορρά, της Άσίας και της Άφρικής διώδενσαν προς τον πολιτισμόν και προς τον Ιστορικόν βίον. Η σημερινή ώρα, άγραφος ακόμη σελίς εύθύνης, τεράστια θέτει πρό ήμών προβλήματα. Όλη αυτή ή μετατόπισις δυνάμεων γύρω μας, αι άκοαι πολέμων, ή έκρίζωσις των ανθρώπων και των λαών και ή θλάσις αρχαίων παραδόσεων άπατιούν από ήμας βαθείαν και ταχέαν την προσαρμογήν. Ο αιών μας, αιών άνυπολόγιστον τεχνικής εξέλιξεως, έστήμανε πικράν την ώρα των άδυσωπότητων Ιδεολογικών συγκρούσεων. Εις το άποστον διαγράφονται ήδη αι δυνάμεις που προανακρούουν τα έσχατα της Ιστορίας, θα επιβιώσουν οι άνθρωποι και οι λαοι έκείνοι, οι όποιοι έχουν ίδιαν συνείδησιν, ίδιαν μνήμην, ίδιαν έπιστήμην, ίδιαν σκέψιν και ίδιαν προσευχήν.

του. Αντιθέτως ο λαός των Έλλήνων προσέφερεν εις την Ιστορίαν του κόσμου αίμα και μόχθον και την έπλούτισεν με μεγαλοφύαν.

Η σελίς αυτή είναι γνωστή. Όλοι έγνώρισαν εις τον Έλληνισμόν, όχι μόνον το έθνικόν ένδυμα μιάς ώρισμένης φυλής ανθρώπων, αλλά το έπόμενο βήμα εις το άδιέξοδον των πολιτισμών, την νέαν ήμέραν εις το ήλιοβασιλέμα του κόσμου». Και κατέληξεν :

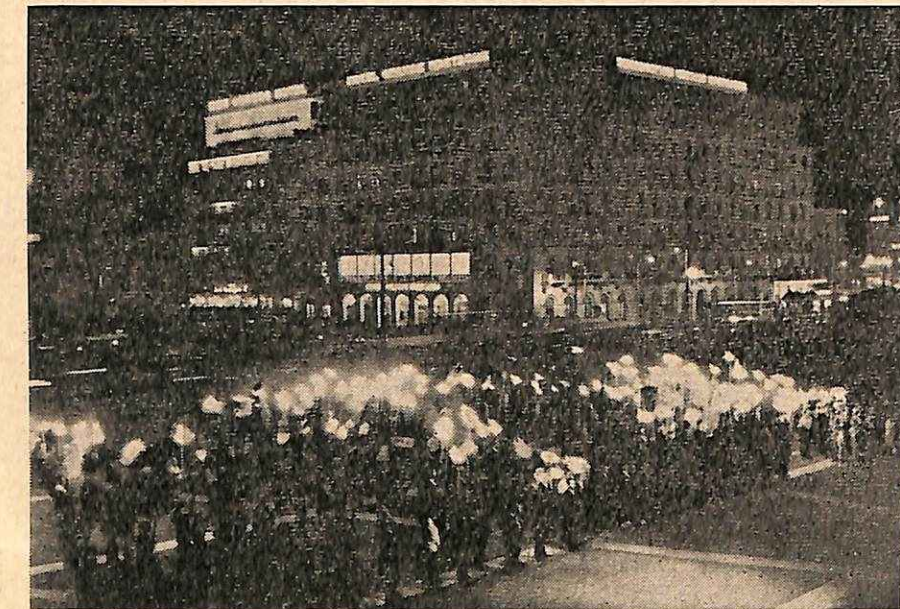
«Ο Ναός, τον όποιον ή Βασιλική Σας θέλησις άνήγειρε σήμερα, είναι ύποθήκη και κρίκος, άνάμεσα εις το μέγα παρελθόν και εις το μέλλον, που το θέλομε και το προετοιμάζομε εξ ίσου μεγάλο».

Δ)σεις συμφώνως τώ άρθρω 6 Α.Ν. 1097

Κατοικία έκδότου: ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-ΤΕΤΕΝΕΣ, Θησέας και Άλσους, Έκκλη.

Κατοικία ύπευθύνου συντάξεως: Β. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ίσμηνης 38, Γλυφάδα.

Κατοικία προτάται. τυπογραφείου: Β. ΡΟΔΗΣ, Πλατεία Βικτωρίας 10.

Από την λαμπαδηφορίαν των επαγγελματιολογικών ή όποια κατέληξε εις τον Άγνωστον Στρατιώτην όπου και κατετέθη στέφανος.

έξηνεμίζετο. Έτσι ο επαγγελματίας χρεωκοπούσε.

Η Κυβέρνησις το διευθέτησε, με την άναπροσαρμογή της τιμής αντικαταστάσεως και οι επαγγελματιολογικοί, θεωρούν τούτο, ως μία βασική έξυπηρέτηση.

— Επίσης ο φιλελευθερισμός, που καθιέρωθι στον έλεγχον των τιμών, αναλόγως δηλαδή με την ποιότητα, αλλά και την έν γένει εμφάνιση του καταστήματος, είναι μία άκόμη ένίσχυση που συντελεί στην προοδευτική άνάπτυξη της αγοράς και την τουριστική άξιοποίηση των σχετικών επαγγελμάτων, ιδιαίτέρως έκείνων που λέγονται των «ύπηρεσιών», όπως είναι τά: κουρεία, ξενοδοχεία, έστιατόρια, καφενεία, ζαχαροπλαστεία κ.λ.π.

— Όσαύτως έχορηγήθησαν έξ έκατομύρια, ως δάνειον, με τα όποια θα άγορασθούν γραφεία για την έγκατάσταση

των επαγγελματιολογικών, ή όποια σημειωτέον άριθμεί περί τις τριακόσες χιλιάδες μέλη.

Και τα ζητήματα αυτά, τα πλέον βεβαίως σημαντικά είναι :

1ον) Το Ταμείον Συντάξεων Έπαγγελματιών—Βιοτεχνών. Το περίφημον ΤΕΒΕ. Λόγω των μεγάλων του ύποχρεώσεων, οι συντάξεις είναι μικρές και ζητείται ή έπαναφορά του καταργηθέντος κοινωνικού πόρου. Τούτο ή κυβέρνηση το άναγνωρίζει, αλλά το αντιμετώπιζει μέσα εις το σύνολο του σχεδίου της, για την άνακατανομή των κοινωνικών πόρων, των διαφόρων Ταμείων.

2ον) Προστασία της Έπαγγελματικής Στέγης. Μέγα και τούτο ζήτημα, το όποιον οι ένδιαφερόμενοι το τοποθετούν

Πέραν τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν διεθνῶν ζυμώσεων ἓνας ὁλόκληρος λαὸς μοχθεῖ διὰ νὰ μεταβάλῃ τὶς ἀπέραντες καὶ ἄγονες ἐκτάσεις τῆς χώρας του εἰς Γῆν τῆς Ἑπαγγελίας.

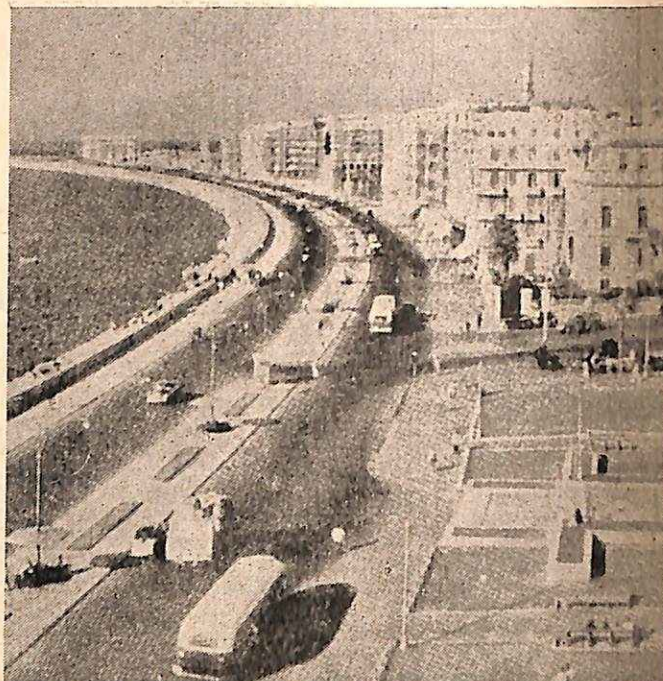
Ἑνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία

Τὸ πολιτικὸν «πιστεύω» τοῦ ἐμπνευστοῦ καὶ ἰδρυτοῦ τῆς Η.Α.Δ. εἶναι: Οὐδετερότης διὰ νὰ προοδεύσῃ ἡ Αἴγυπτος. Οὐδετερότης διὰ νὰ προοδεύσῃ ἡ Ἑγγὺς καὶ Μ. Ἀνατολή.

Ο πυρετὸς εἰς τὴν Μέσσην Ἀνατολὴν κατῆλθεν εἰς τὰ φυσιο-
λογικὰ ἐπίπεδα θερμοκρασίας. Ὁ ἀναβρασμὸς καὶ ἡ ἀ-
βεβαιότης θέσεως ἐκάστου τῶν κρατῶν τῆς περιοχῆς αὐτῆς—
στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἦσαν διάχυτα πρὸ δύο ἐτῶν—παρεχώρησαν
τὴν θέσιν των εἰς τὴν γαλήνην καὶ τὴν σταθερότητα.
Πράγματι ὁ Κασέμ εἰς τὸ Ἰράκ κατάρθωσε νὰ κατα-
πνίξῃ τὰ ἀλλεπάλληλα ἐπαναστατικὰ κινήματα καὶ νὰ
εἶναι σήμερον ἀπόλυτος κύριος τῆς καταστάσεως. Ὁ βασιλεὺς
Χουσεῖν παρ' ὅλον ὅτι ἐφαίνετο δι' ἓνα διάστημα ὅτι θὰ ἔχανε
τὸν θρόνον του, εἶναι σήμερον πολὺ περισσότερο ἀπὸ ἄλλοτε
ἀσφαλής. Ἐπίσης ὁ Σάχης τῆς Περσίας, μετὰ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ

Μωσαντέκ, ἰσχυροποίησε περισσότερο τὸν θρόνον του.
Ἡ Ἑνωσις Αἰγύπτου καὶ Συρίας εἰς Ἑνωμένην Ἀραβι-
κὴν Δημοκρατίαν ἐδημιούργησεν ἓνα ἰσχυρὸν κράτος εἰς τὴν βο-
ρειοανατολικὴν Ἀφρικὴν, ἀφοσιωμένον εἰς τὰ εἰρηνικὰ ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ τὸ κράτος τοῦ Ἰσραήλ, παρ' ὅλον ὅτι εὐρίσκεται
σχεδὸν κυκλωμένο ἀπὸ ἀραβικά κράτη, μετὰ τὰ ὁποῖα αἱ σχέσεις
του δὲν εἶναι καθόλου καλὰί, ἐν τούτοις, χάρις εἰς τὴν στρατιω-
τικὴν του ἰσχύϊν, διατηρεῖ ἀνέπαφα τὰ σύνορα του.

Ἐκεῖνο ὁμῶς τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ χωρὶς
ὑπερβολὴν ὡς ἐκπληκτικὸν διὰ τὴν περιοχὴν τῆς Μ. Ἀνατολῆς
εἶναι τὸ κατόρθωμα τῆς Αἰγύπτου. Ἡ χώρα αὕτη, μετὰ τὴν

Ἄνω: Ἡ παραλιακὴ λεωφόρος τῆς Ἀλεξαν-
δρείας, συγκεντρώνει πολυτελὴ ξενοδοχεῖα, ὅπου
καταλύουσιν οἱ ἐπισκέπται τῆς πολυμόρφου αὐτῆς
πόλεως, πὺν θεωρεῖται τὸ σταυροδρόμι ἀνατο-
λῆς καὶ δύσεως. Κάτω: Ἀπόψις τοῦ τεραστίου
νοσοκομειακοῦ συγκροτήματος τοῦ Καίρου.

Τὰ ἔργα διευρύνσεως καὶ ἐκβαθύνσεως τῆς διώ-
ρυγος τοῦ Σουέζ συνεχίζονται ἐντατικά καὶ
χωρὶς νὰ διακόπτεται ἡ πλεύσις τῶν σκαφῶν.

ἐπανάστασιν τῆς 23ης Ἰουλίου 1952 ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν,
ἐκυριάρχησε πλήρως, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ἐμπνευστοῦ
καὶ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ σήμερον προέδρου τῆς
Ἑνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας Γκαμάλ Ἀβδὲλ Νάσερ,
ἐσημείωσε μίαν ἀλματώδη οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, ἡ ὁποία
ἤλλαξε βασικῶς τὸ βιοτικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν ἐπίπεδον τοῦ
αἰγυπτιακοῦ λαοῦ.

Πρὶν ὁμῶς προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἀνασκόπησιν τῶν δια-
φόρων φορέων οἱ ὁποῖοι συνθέτουν τὸ κατόρθωμα τῆς ἀλλα-
γῆς αὐτῆς, σκόπιμον εἶναι νὰ ἐντοπίσωμε τὴν ἑκτασιν τῆς χώ-
ρας αὐτῆς καθὼς καὶ τὸ πολιτικὸν τῆς «πιστεύω».

Ἀποφασιστικὸν βῆμα

Ἡ Αἴγυπτος χωρίζεται εἰς δύο ἐπαρχίας, τὴν Βόρειον καὶ τὴν
Νότιον. Ἡ ἑκτασις τῆς βορείου ἐπαρχίας ἀνέρχεται εἰς 27.
234 τετρ. μίλλια τῆς δὲ νοτίου εἰς 312.198 τετρ. μίλλια. Ὁ πλη-
θυσμὸς τῆς βορείου φθάνει τὰ 4,5 ἑκατομμύρια, τῆς δὲ νοτίου τὰ
24.300.000. Καὶ τὸ πολιτικὸν τῆς πιστεύω συνοψίζεται εἰς τὰ
ἑξῆς σημεῖα: 1) Θετικὴ οὐδετερότης καὶ πολιτικὴ μὴ εὐθυγραμ-
μίσσεως πρὸς συνασπισμούς. 2) Ἀπομάκρυνσις ἀπὸ στρατιωτι-
κὰ σύμφωνα. 3) Ἀπαγόρευσις τῶν πυρηνικῶν ὁπλῶν. 4)
Ἀφοπλισμὸς πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητος. 5) Ὑποστήριξις
τῶν λαῶν πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας των. 6) Ὑποστή-
ριξις τῶν λαῶν πρὸς αὐτοδιάθεσιν καὶ 7) συντέλειαι πρὸς τερ-
ματισμὸν πάσης πολιτικῆς βίας.

Μετὰ αὐτὰ ὡς βᾶσιν καὶ μετὰ πλούσια ἐδάφη τῆς ἡ Αἴγυπτος
ἤξιοποίησε καὶ ἀξιοποιεῖ κάθε δυνατότητα περαιτέρω οἰκono-
μικῆς τῆς ἀναπτύξεως.

Καὶ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἦτο ἡ
ἐθνικοποίησις τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, ἡ ὁποία εἶχεν ὡς ἀποτέ-
λεσμα τὴν ἐπίθεσιν τῶν Ἀγγλογάλλων ἐναντίον τῆς, ἡ ὁποία
ὁμῶς δὲν ἀπέφερεν τίποτε ἄλλο παρὰ καταστροφάς, διότι ἐπε-
νέβη ὁ Ο.Η.Ε. καὶ ἀντέστη γενναίως ὁ αἰγυπτιακὸς λαός. Ἡ
διώρυξ ἀποφέρει σήμερον εἰς τὴν Αἴγυπτον ποσὸν 40 ἑκατομ-
μυρίων λιρῶν Αἰγύπτου ἐτησίως, προβλέπεται δὲ συντόμως με-
ῶρισμένα ἔργα πὺν ἐκτελοῦνται εἰς αὐτὴν τὰ ἔσοδά της νὰ
ἀνέλθουν εἰς τὰ 50 ἐκ. λιρᾶς.

Ἡ πρόοδος τῆς βιομηχανίας.

Μετὰ τὸ κριτήριον ὅτι ἡ Αἴγυπτος εἶναι γεωργικὴ χώρα αἱ δυ-
νατότητες ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ὀρυκτοῦ
πλούτου τῆς Νοτίου Ἰδίας ἐπαρχίας εἶχον σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου
παραμεληθῇ.

Τοῦτο εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸ ἔλλειμμα ἐμπορικοῦ ἰσοζυ-
γίου τῆς χώρας νὰ αὐξάνῃ ἀπὸ ἐτους εἰς ἐτους, νὰ φθάσῃ δὲ
τὸ 1952 εἰς τὸ ποσὸν τῶν 80.685.043 λιρῶν Αἰγύπτου.

Ἡ Ἑπανάστασις ἀπὸ τῆς ἀνόδου τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἀπέ-
βλεπεν ἀμέσως εἰς τὴν δημιουργίαν προϋποθέσεων ἀναπτύξεως
τῆς βιομηχανίας καὶ καθώρισεν πληρὴς πρόγραμμα ἐκβιομηχα-
νίσεως. Φυσικὸν ἦτο νὰ ξετασθῶν κατὰ πρῶτον ἔαν ὑπάρ-
χουν πρῶται ὕλαι.

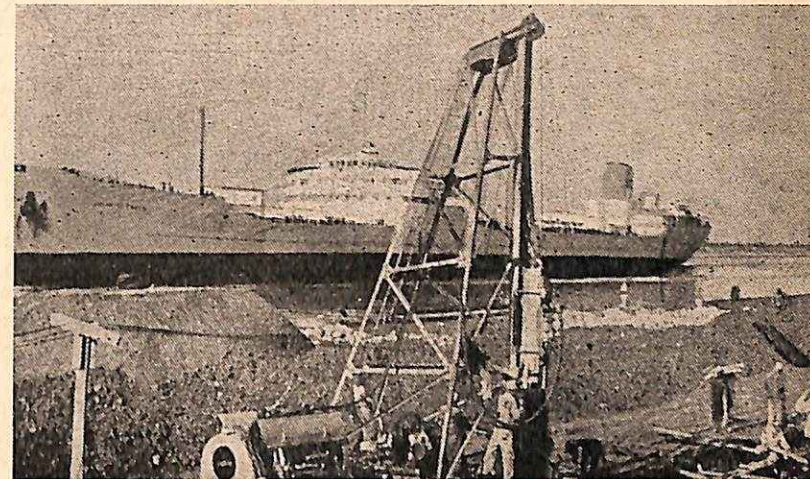
Αἱ ἐρευναι ἀπέδειξαν ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ κοιτάσματα σι-
δήρου, σήμερον δὲ ἡ παραγωγή τῆς βιομηχανίας σιδήρου ἀνέρ-
χεται εἰς 400.000 τόννους ἐτησίως. Ἐπίσης μετὰ τὰς νέας ἀνακα-
λύψεις κοιτασμάτων πετρελαίου, τὸ σύνολον τῆς παραγωγῆς εἰς
τὴν Νότιον Ἑπαρχίαν ἀνέρχεται ἐτησίως εἰς 2,5 ἑκατομμύρια
τόννους.

Βάσει τοῦ προγράμματος βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως ἔχουν
ἰδρυθῇ καὶ λειτουργοῦν σήμερον σειρά βιομηχανιῶν πὺν καλύ-
πτουν βασικὰς ἀνάγκας τῆς χώρας. Μεγαλύτεραι ἐξ αὐτῶν εἶναι
ἡ βιομηχανία καλωδίων παντὸς τύπου, αἱ βιομηχαναὶ ὑφαν-
τουργίας—νηματοουργίας, αἱ ὁποῖαι καλύπτουν τὸ τέταρτον
τῆς κυριωτέρας παραγωγῆς τῆς χώρας, τοῦ βάμβακος, ἡ βιο-
μηχανία ἐπισώτρων, λιπασμάτων κ.ά. Τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς βιο-
μηχανίας τὸ 1959 ἀνῆλθον εἰς 1.102 ἑκατομμύρια λιρᾶς
Αἰγύπτου, προβλέπεται δὲ μετὰ πενταετὴς πρόγραμμα ἀνα-
πτύξεως, νὰ ἀνέλθουν τὸ 1964 εἰς 1.512 ἐκ. λιρῶν.

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας.

Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας ἐφημερόθησαν καὶ ἐφαρμό-
ζονται πολλὰ μέτρα, ἐπρωγραμματίσθησαν δὲ καὶ εὐρίσκον-

Οἱ γεωργικαὶ ὄχθες τοῦ Νείλου, πλαισιωμέ-
νες ἀπὸ τοὺς κήπους καὶ τὰς μοντέρνας πολυ-
κατοικίας παρουσιάζουν εὐχάριστον σύνολον.

ται σήμερον ὑπὸ κατασκευὴν ἡ μερικῶς λειτουργοῦντα γιγα-
ντιαία ἔργα, κυρίως ἐγγειοβελτιωτικὰ καὶ ἀρδευτικά. Μετὰ τὴν
ἀνοδὸν τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἡ Ἑπανάστασις κατέστρωσεν εὐρύ-
τατον πρόγραμμα ἀγροτικῶν μεταρρυθμίσεων. Κυριωτέρα τῶν
μεταρρυθμίσεων αὐτῶν θεωρεῖται ἐκείνη διὰ τῆς ὁποίας περιορί-
ζετο ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία. Εἰδικὸς νόμος καθώριζεν διὰ τὴν
Νότιον Ἑπαρχίαν τὸ κατώτατον ὄριον τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτη-
σίας εἰς 200 φεδδᾶνια, μετὰ τὴν δυνατότητα διὰ τὸν ἰδιοκτήτην
νὰ διατηρήσῃ ἔτερα 100 φεδδᾶνια διὰ τὰ τέκνα του. Ὑπὸ
τὸν ὅρον ὁμῶς ὅτι ἡ συνολικὴ ἰδιοκτησία γῆς δὲν θὰ ὑπερβαί-
νῃ τὰ 300 φεδδᾶνια.

Τὸ ἔτος 1958 τὸ μέτρον τοῦτο ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὴν Βόρειον
Ἑπαρχίαν. Διὰ τῶν ὡς ἄνω μέτρων ἐπετάχθησαν, μερίμνει τῆς
Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Ἀγροτικῆς Μεταρρυθμίσεως, μέσα
εἰς διάστημα 5 ἐτῶν, ἥτοι κατὰ τὸ διάστημα τῆς μεταβατικῆς
περιόδου, 566.000 φεδδανίων, ἀνήκοντα εἰς μεγάλους ἰδιοκτή-
τας. Ταῦτα διειροιάσθησαν ἡ ἐπενοικιάσθησαν εἰς ἀκτήμονας
καλλιεργητάς. Ἐκ τῶν 566.000 φεδδανίων τὰ 180.000 προήρ-
χοντο ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πρῶν βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ
κατεσχέθησαν. Οἱ ἰδιοκτῆται, τῶν ὁποίων αἱ γαῖαι ἐπετάχθησαν
ἀνῆλθον εἰς 1.768.

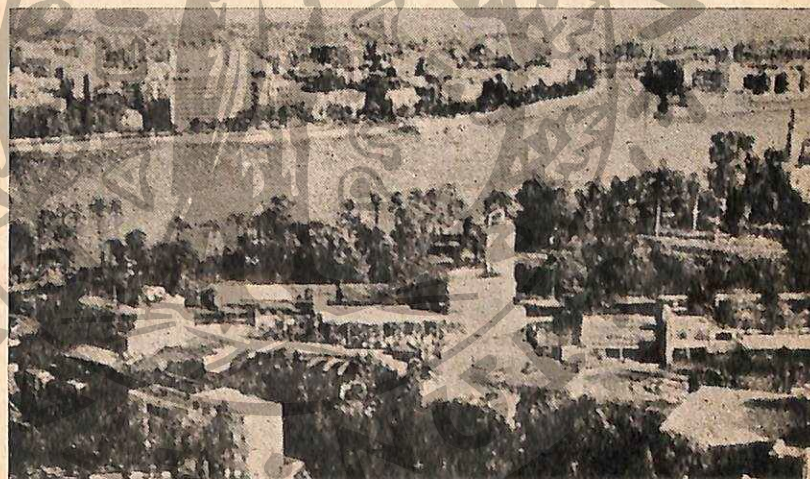
Διὰ τῶν μέτρων αὐτῶν καὶ διὰ τῶν ἐναλλασσομένων καλ-
λιεργειῶν, κατέστη δυνατὴ ὑψηλὴ ἀπόδοσις τῶν γαιῶν ἀλλὰ
καὶ δικαία κατανομή τοῦ εισοδήματος.

Ἦδη νέα σχέδια καὶ προγράμματα, ἀποβλέποντα εἰς τὴν
αὐξησιν τῶσον τῆς καλλιεργουμένης γῆς ὅσον καὶ τῆς παρα-
γωγῆς, τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν.

Εἰς τὴν Βόρειον Ἑπαρχίαν προβλέπεται ὅτι τμηματικῶς ἀπὸ
τοῦ ἐτους 1959 ἕως τὸ 1964 τὸ γεωργικὸν εισόδημα θὰ αὐξη-
θῇ μετὰ ἀναλογίαν 48,9% ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ ἔθνικοῦ Εἰσοδήματος,
ἥτοι ἐν συνόλῳ 2.989,7 ἑκατομμύρια συριακῶν λιρῶν περίπου.

Ἐπίσης εἰς τὴν ἐν λόγω Ἑπαρχίαν ἀπεφασίσθη ἡ προσθήκη
825.000 ἑκταρίων γαιῶν εἰς τὰς ἤδη ἀρδευόμενας γαῖας, διὰ νὰ
νὰ καταστῶν ἐτοιμοκαλλιεργητοὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ 1967.

Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ ἐτήσιον εισόδημα ἐκάστου ἑκταρίου δὲν
→

θά εἶναι μικρότερον τῶν 800 λιρῶν Συρίας κατ' ἔτος. Προβλέπεται ὅτι κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1967 τὸ σύνολον τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος τῶν καλλιεργηθησομένων γαιῶν θὰ ἀνέλθῃ εἰς 1742,5 ἑκατομμύρια λιρῶν Συρίας. Ἦτοι θὰ σημειωθῇ μία αὐξήσις 680 ἐκ. λιρῶν. Ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας. Ἡ ἀναλογία τῆς αὐξήσεως ταύτης θὰ ἀνέλθῃ ἀπὸ 100% τὸ 1957 εἰς 164% τὸ τέλος τοῦ 1967.

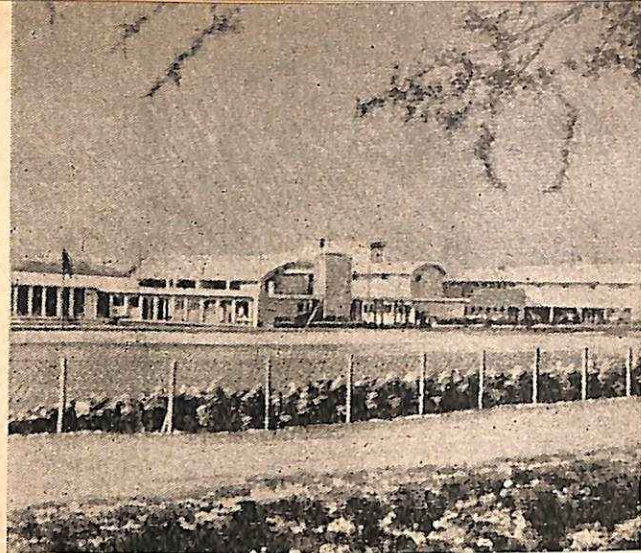
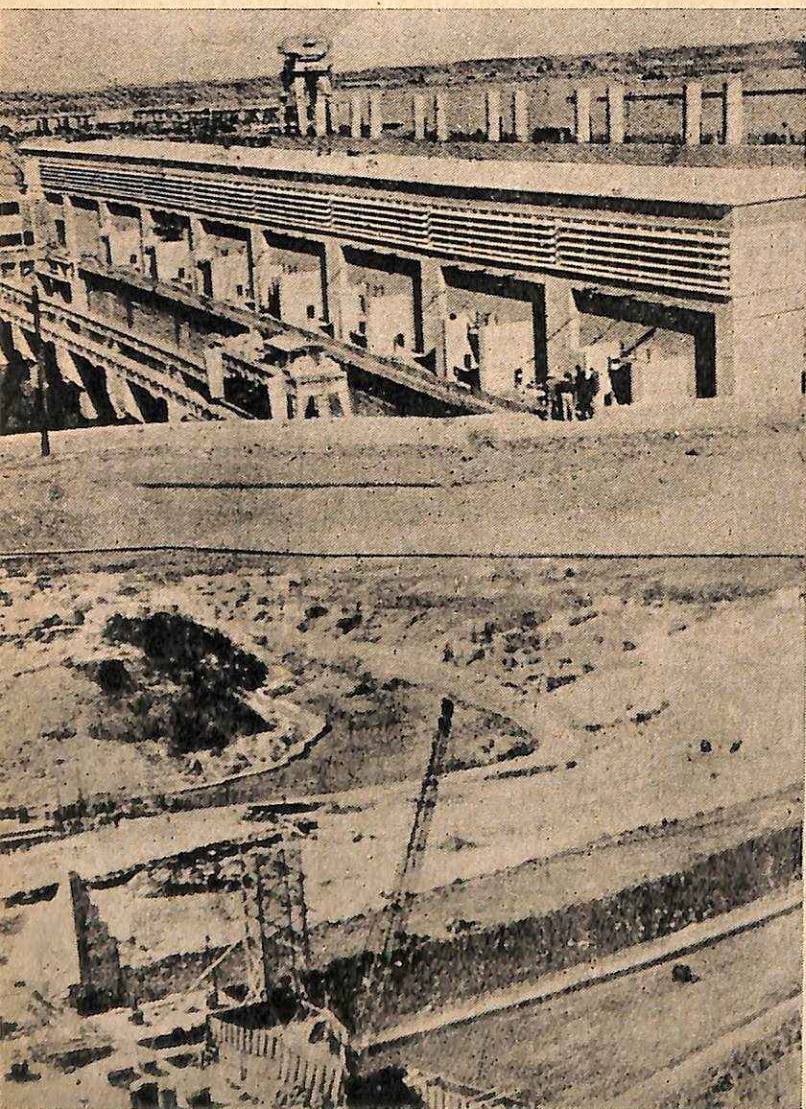
Ἔργα ἀξιοποιήσεως νέων γαιῶν ἔγιναν καὶ γίνονται καὶ εἰς τὴν Νότιον Ἐπαρχίαν. Τὰ ἔργα αὐτὰ συμπληροῦνται καὶ ἀξιοποιοῦνται μὲ τὴν προσθήκην τῶν μεγάλων ἔργων διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ὁμιλήσωμεν εἰς τὴν συνέχειαν. Ἡ ἐξέλιξις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἀκολουθεῖ τὴν ἐξῆς κλίμακα :

Ἔτη	Ἀξία παραγωγῆς
1954	475 ἑκατομ. λίρες
1959	541 » »
1964	672 » »

Τὰ μεγάλα ἔργα (Ἀσσουάν).

Πρὸ τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν εἶχεν ἀπασχολήσει τοὺς Φαραῶν ὁ ἐλεγχος τῆς πλημμύρας καὶ ἡ ἐναποθήκευσις τῶν ὑδάτων τοῦ Νείλου. Τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπῆρξεν πάντοτε ζωτικῆς σημασίας διὰ τὴν χώραν. Ὁ Νεῖλος πλημμυρίζει ἀπὸ Αὐγού-

Ἄνω: Αἱ πρῶται ἐγκαταστάσεις τοῦ φράγματος Ἀσσουάν. Κάτω: Τὸ φράγμα Ἐλ Ριστ εἰς τὴν Βόρειον Ἐπαρχίαν τῆς Δημοκρατίας.

στον μέχρι Νοέμβριον καὶ τὰ ὕδατα ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺν τὰς ἀνάγκας τῆς ἀρδεύσεως. Ἀντιθέτως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἄλλων μηνῶν, ὁ ὄγκος τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν ἀρδευσιν. Ἡ οἰκοδόμησις τῆς δεξαμενῆς τοῦ Ἀσσουάν ἦτο ἡ πρώτη πρακτικὴ λύσις τοῦ προβλήματος ἐναποθήκευσεως τῶν ὑδάτων καὶ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1898. Ἐντεῦθεν ἔγιναν συμπληρωματικὰ ἔργα κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα.

Ἡ ἐπανάστασις διὰ νέων ἔργων ἐδημιούργησεν τὰς προϋποθέσεις λειτουργίας, ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς δεξαμενῆς, πλήρους ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου. Τὸ ἐργοστάσιον αὐτὸ θὰ εὐρίσκειται ἐν τελείᾳ ἀποδόσει τὸ τέλος τοῦ 1960 καὶ εἶναι ἀσχετον μὲ τὸ ὑψηλὸν φράγμα τοῦ Ἀσσουάν εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀναφερθῶμεν κατωτέρω.

Τὸ ὑψηλὸν φράγμα εἶναι κατ' ἐξοχὴν σχέδιον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐναποθήκευσεως μεγάλων ποσοτήτων ὑδάτων καὶ πρὸς πλήρη καὶ ταχεῖαν χρησιμοποίησιν τῶν ὑδάτων τῆς πλημμύρας, τὰ ὁποῖα χάνονται εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς γεωργίας, τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀγρότου καθ' ὅλον τὸ ἔτος, τὴν ἀποτελεσματικὴν προστασίαν ἐκ τῶν κινδύνων τῆς πλημμύρας καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ποταμοπλοίας καὶ τῆς ἀρδεύσεως τῶν γαιῶν.

Τὸ σχέδιον συνίσταται εἰς τὴν οἰκοδόμησιν ἐνὸς γρανιτώδους ὄρους ὕψους 111 μέτρων καὶ ἔχοντος πλάτους 1000 εἰς τὴν βάσιν του, 32 εἰς τὴν στέψιν του καὶ μήκος 3.500 μέτρων. Τὰ ὕλικά πού θὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὸ γιγαντιαῖον αὐτὸ ἔργον θὰ ἀνέλθουν εἰς 40 ἑκατομμύρια κυβικῶν μέτρων. Τοῦτο θὰ ἔχῃ ἕνα κάθετον παραπέτασμα πού θὰ συγκρατῇ τὰ ὕδατα εἰς βάθος 210 μέτρων κάτω τοῦ πυθμένος τοῦ ποταμοῦ. Τὸ φράγμα θὰ ὑψουτὶ διὰ μέσου τοῦ ποταμοῦ 7 χιλιόμετρα νοτίως τῆς σημερινῆς δεξαμενῆς τοῦ Ἀσσουάν καὶ θὰ ἔχῃ ἐπίπεδον 182 μετ. διὰ τὴν ἐναποθήκευσιν 130 δισεκατομμυρίων κυβικῶν μέτρων ὕδατος. Τὸ ὑψηλὸν φράγμα θὰ δεσπόζῃ τῆς μεγαλύτερας τεχνικῆς λίμνης τοῦ κόσμου, ἐμβαδοῦ 4.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, μέσου πλάτους 8 χιλιομέτρ. καὶ μήκους 500 χιλιομ. Τὸ γιγαντιαῖον αὐτὸ φράγμα θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία ἔργα. Ἦτοι ἀπὸ τὸ δευτερεύον φράγμα καὶ ἀπὸ τὸ βοηθητικόν. Τὸ ὅλον ἔργον θὰ ἐκτελεσθῇ εἰς 3 στάδια καὶ θὰ περατωθῇ μέχρι τὸ 1967, ἦτοι εἰς διάστημα 7 ἐτῶν.

Πλεονεκτήματα τοῦ ἔργου.

Τὰ προκύπτοντα ὀφέλη ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου θὰ εἶναι : α) Ἡ ἐξασφάλισις ἐπεκτάσεως τῆς γεωργίας εἰς ἐπιφάνειαν ἐνὸς ἑκατομμ. φεδανίων ἐνῶ, παραλλήλως, θὰ καταστῇ μόνιμος ἡ ἀρδευσις τῶν 700.000 φεδανίων τῆς ἄνω Αἰγύπτου, πράγμα πού θὰ αὐξήσῃ τὴν καλλιεργουμένην σήμερον γῆν κατὰ 30%. β) Θὰ ἐξασφαλιστῇ τὴν καλλιέργειαν 700.000 φεδανίων ἐτησίως ὀρύζης, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὄγκου τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ. γ) Θὰ ἐξασφαλιστῇ τὴν παραγωγὴν ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας 10 δισεκατομμυρίων κιλοβάτ, ἦτοι μίαν ἐνέργειαν ἐξασπασίαν τῆς παραγομένης σήμερον εἰς τὴν Νότιον Ἐπαρχίαν. Τοῦτο φυσικὰ θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἱδρυσιν νέων βιομηχανιῶν καὶ εἰς ἐπὶ πλέον ἀνάπτυξιν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν. δ) Θὰ ἐξοικονομήσῃ 2,5 ἑκατομμ. περίπου τόνους μαζοῦτ ἐτησίως καὶ ε) θὰ δώσῃ ἐργασίαν εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδας ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀπασχοληθοῦν εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν γαιῶν

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 28)

Ραδιόφωνον καὶ ἀτομικὰ ἐλευθερία

Ἡ ραδιοφωνικὴ ἱστορία ἀνάγεται εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους καὶ ὡς τοιαύτη δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι δὲν ἔχει μελετηθῇ, ἀκόμη καὶ σήμερον, ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπὶ τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς. Πολὺ περισσότερον δὲν ἔχει μελετηθῇ ἐπαρκῶς τὸ θέμα τῆς ἐπιπτώσεως τῆς Ραδιοφωνίας ἐπὶ τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ὑφίσταται μόνον μία μικρὰ βιβλιογραφία ἐν Γερμανίᾳ, ἐνῶ εἰς ἄλλας χώρας ἡ μελέτη καθυστερεῖ. Διὰ τὴν Ἑλλάδα τὰ πράγματα εὐρίσκονται ἐξαιρετικῶς καθυστερημένα. Ἐνῶ ἡ ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς Ραδιοφωνίας συνεβάδιζε πρὸς τὰς ἀρχικὰς ἀνακαλύψεις, καὶ τὸ Ραδιόφωνον εἰσῆλθετο ἐνωρὶς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ζωὴν, ἐν τούτοις αἱ προσφοραὶ του καὶ αἱ ἐπιδράσεις του παρομένων καὶ ἐδῶ ἀμελέτητοι. Ἀναζητώντας μίαν δικαιολογίαν τοῦ γεγονότος—ἴσως—νὰ ἀνεύρῃ τις τὴν ἀναμονὴν μακρᾶς δοκιμῆς, διὰ τὸν φόβον καὶ τὴν ἀβεβαιότητα πού φέρει μαζί του τὸ «νέον» εἰς τὴν ζωὴν τοῦ πολίτου. Σήμερον πάντως ἡ Ραδιοφωνία ἔπαισε νὰ ἀποτελῇ κατὰ τὸ «νέον». Καὶ πρέπει νὰ κριθῇ τί προσφέρει,

Τὸ Ραδιόφωνον ἐθεωρήθη ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεώς του ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν μέσον ἐπικοινωνίας καὶ ἐνημερώσεως τοῦ λαοῦ. Οἱ λόγοι εἶναι πολλοὶ καὶ ἡμποροῦν νὰ ἀναζητηθοῦν εἰς τὸ εὐχρηστον τοῦ ραδιοφώνου, τὸ μὴ καθημερινὸν του ἐξοδον—ὡς ἡ ἐφημερίς—ἡ εὐκολία ἀποκτήσεώς του, καὶ ἡ ποικιλία τῶν προγραμμάτων ἀποτελούντων—ἴσως καὶ μόνον—ψυχαγωγίαν διὰ τὰς εὐρείας μάζας τοῦ λαοῦ. Διὰ τοὺς λόγους τούτους τὸ Ραδιόφωνον πρὸς στιγμὴν ἐξελέγηθη ὡς τὸ ὄργανον ἐκείνου μὲ τὴν χρῆσιν τοῦ ὁποῖου θὰ ἐπεβάλοντο εἰς τὸν λαὸν παντοειδεῖς ἀπόψεις καὶ θεωρίαι. Ὑπ' αὐτὸ μάλιστα τὸ πνεῦμα ἐχρησιμοποιήθη ἀπὸ τὴν πολιτικὴν καὶ παρήλθεν ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα, ἕως ὅτου ἡ Ραδιοφωνία ἀποκτήσῃ ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀποδεσμευθῇ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν. Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ραδιοφώνου πρῶται ἠργάσθησαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία παρέχουσαι καὶ τὴν ἀνάλογον Ραδιοφωνικὴν Ἐλευθερίαν.

Ἡ Ραδιοφωνικὴ ἐπικοινωνία μὲ τὰς εὐρείας μάζας τοῦ λαοῦ ἀναμφιβόλως τείνει νὰ ἐπηρεάσῃ κατὰ πολλοὺς τρόπους τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας. Αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι ἐνὸς λαοῦ συναντῶνται ὑπὸ πολλὰς μορφάς, ὡς καθαρῶς ἀτομικαί, ὡς ὁμαδικαί, ὡς πολιτικά—κομματικά—κ.λ.π. Μία Ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ δυνατόν νὰ χαρακτηρισθῇ ὅτι ἀπευθύνεται εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ἢ καὶ ὅλας ὁμοῦ.

Αἱ Ραδιοφωνικαὶ ἐκπομπαί, ἀναλόγως πρὸς τὴν φύσιν αὐτῶν καὶ ἐν ἀναλύσει μιᾶς ἐκάστης, ὑπηρετοῦν τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας θετικῶς ἢ ἀρνητικῶς. Καὶ θετικῶς ὑπηρετοῦνται αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι ὅταν προάγονται, ἐνῶ ἀρνητικῶς ὅταν ἐπιχειρῇται ὁ περιορισμὸς ἢ ἡ στασιμότης αὐτῶν.

Τί προσφέρει σήμερον τὸ ραδιόφωνον

Βασικῶς ὑφίστανται πέντε κατηγορίαι Ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν, ἀναλυομένης μιᾶς ἐκάστης εἰς ἐπὶ μέρους κατηγορίας. Αὗται εἶναι : α) Ἐκπομπαὶ κεκαλυμμένης ἢ φανερᾶς πολιτικῆς προπαγάνδας, β) ἐκπαιδευτικῆς καὶ ἐπιμορφωτικῆς φύσεως, γ) ἐσωτερικῆς καὶ διεθνούς ἐδησεογραφικῆς ἐνημερότητος, δ) ἐπαγγελματικῆς καὶ βιομηχανικῆς διαφήμισεως καὶ ε) καθαρᾶς ψυχαγωγίας.

Ἀπασαί αἱ ἀνωτέρω κατηγορίαι Ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν ἔχουν ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν καὶ δύναται νὰ διαχωρισθοῦν, ὑπαγόμεναι ἀναλόγως εἰς θετικὰς ἢ ἀρνητικὰς ὑπηρετούσας τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας, ἢ καὶ πολιτικὰς ἐλευθερίας.

Ἡ πολιτικὴ προπαγάνδα. Δι' αὐτὴν ἔχουν λεχθῇ πολλὰ καὶ ἔχουν γραφῇ τόμοι δολόκληροι. Ἡ πολιτικὴ προπαγάνδα ἀπὸ τὸ Ραδιόφωνον λαμβάνει ἰδιαιτέραν σημασίαν, γίνεται ὅπλον φοβερόν, καὶ τοῦτο διότι ἀπευθυνόμενη εἰς τὰς μεγάλας μάζας τοῦ λαοῦ μὲ τὴν πιστικότητά πού τὴν χαρακτηρίζει, καὶ μὲ τὸ χαμηλὸν μορφωτικὸν ἐπίπεδον τῶν μεγάλων μαζῶν, τὰς ὁδηγεῖ ἐκεῖ ὅπου ἐπιθυμεῖ. Ὅσα πολιτικά «πιστεύω» ὑπάρχουν μεταδίδονται ἀπὸ τὸ Ραδιόφωνον, ἐνὰς δολόκληρος πόλεμος Ραδιοκυμάτων μαίνεται μὲ ἕνα σκοπὸν, τὸν ἐπηρεασμὸν καὶ τὴν ἀλλαγὴν πίστεως τοῦ πολίτου γιὰ κατὰ «καλύτερον» πού τοῦ προσφέρεται ὡς θελήσῃ ἄνωγεραι ζωῆς. Ὅλα αἱ πολιτικά αὐτὸ προσφέρουν, αὐτὸ ὑπόσχονται, τὴν καλύτεραν ζωὴν τῆς αὔριον. Ποῖα δὲ ὡς ἐπέτυχον, διαφεύγει τὰ ὅρια τῆς παρούσης δημοσιεύσεως. Ὁ πολίτης ἀκοεῖ, ἀσχετῶς ἂν

ἀποδέχεται. Ἀνεξαρτήτως ὁμως τοῦ ἐὰν ἀποδέχεται ἢ ὄχι τὰ ὅσα τοῦ μεταδίδονται, γεννᾶται τὸ ἐρώτημα ποῖα πρέπει νὰ λέγονται καὶ μέχρι ποίου ὁρίου. Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι καθόλου εὐκολος εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἰδίως ὅταν προέρχεται ἀπὸ χώρας αἱ ὁποῖαι ἔταξαν ἑαυτὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ἡ ἀνάπτυξις καὶ καλλιέργεια τῶν ὁποίων προοιδοῖ ἀνάλογον μορφήν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου ἐκάστου Κράτους. Ἡ πολιτικὴ προπαγάνδα εἶναι μέσον ψυχολογικῆς ἐπιβολῆς καὶ ὡς τοιαύτη τυγχάνει ἀπαράδεκτος εἰς μίαν δημοκρατικὴν κυβερνωμένην πολιτείαν.

Πολιτικὴ καὶ ἐθνικὴ προπαγάνδα

Αἱ ἐλευθερίαι τοῦ λαοῦ τότε μόνον ὑπηρετοῦνται θετικῶς, διὰ τῆς πολιτικῆς προπαγάνδας, ὅταν διδάσκονται τὰς θεωρίας τῶν πολιτικῶν «πιστεύω» καὶ ἀφήνονται ἐλεύθεραι διὰ νὰ ἀκολουθήσουν ὁποῖαν κρίνουν ἀτομικῶς καὶ ἐθνικῶς πλεόν ἐπιωφελεῖ καὶ συμφέρουσιν. Μονομερὴς πολιτικὴ προπαγάνδα εἶναι ἀντιδημοκρατικὴ καὶ ἀπαράδεκτη ἰδίως ἀπὸ Ραδιοφώνου. Μονομερὴς πολιτικὴ προπαγάνδα ἀπὸ Ραδιοφώνου θὰ δικαιολογηθῇ ἴσως εἰς μίαν περιπτῶσιν, ὅταν διακυβεύεται ἡ ἐθνικὴ ὑπόστασις, ὅποτε δὲν μένει χρόνος διὰ διδασκαλίας καὶ τότε πλεόν ἡ πολιτικὴ προπαγάνδα παύει νὰ εἶναι πολιτικὴ καὶ γίνεταί ἐθνικὴ, μὲ συγκερασμὸν ἐνδεχομένως τῶν πλεόν ὑγειῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐνώνονται χάριν τοῦ ἔθνους. Εἰς ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις ἡ πολιτικὴ προπαγάνδα—μονομερὴς—ἡ ὁποία ἐνίοτε κατέρχεται καὶ εἰς ἀπλὴν κομματικὴν τοιαύτην, μεταδιδόμενη ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε κυβερνῶντος κόμματος, εἶναι ἀποκλειστέα διὰ τὸ Ραδιόφωνον, τὸ ὁποῖον, ὅταν ἰδίως λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν μορφήν νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, προορισμὸς τοῦ ὁποῖου εἶναι ἡ ἐξυπρέτης τοῦ Δημοσίου συμφέροντος, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνῃ ἀρνητικὴν θέσιν ἐναντὶ τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν, χρησιμοποιοῦν μονομερῆ πολιτικὴν ἢ κομματικὴν προπαγάνδα.

Εἰς τὰς ἀρνητικὰς ὑπηρεσίας τῆς Ραδιοφωνίας πρὸς τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐνίοτε μετάδοσις ἐσφαλμένων μορφωτικῶν κ.λ.π. θεμάτων διὰ τὴν συγγραφὴν τῶν ὁποίων χρησιμοποιοῦνται πρόσωπα ἀμφιβόλου μορφώσεως, θεωρουμένων ὁμως ὡς ἱκανῶν διὰ τὸ Ραδιόφωνον, ὡς κατεχόντων δὴθεν τὴν Ραδιοφωνικὴν τέχνην συγγραφῆς. Εἰς μίαν τοιαύτην περιπτῶσιν τὸ βάρος τοῦ ἐσφαλμένου μεταδοθέντος πίπτει ἐπὶ τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἡ ἐπανόρθωσις μιᾶς μεταδοθείσης ἀνακριβείας εἶναι δύσκολος. Δὲν πρέπει ὁμοίως νὰ λησμονηθῇ ὅτι μία μονομερὴς καὶ ὄχι γενικὴ ἐδησεογραφικὴ πληροφορία, προσφέρουσα μόνον τὰ κρινόμενα ἐν συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἢ γενικῶς ὡς συμφέροντα νὰ μεταδοθῶν, τυγχάνει ἐλλιπὴς ὑπηρεσία ἐναντὶ τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν, καὶ ἐνδεχομένως ἀπατηλὴ. Αἱ ψευδεῖς ἢ μονομερεῖς ἢ ἐλλιπεῖς πληροφορίες, ἡ κακὴ ἐπὶ πολλῶν θεμάτων διαφώτισις, προσφέρονται εἰς βάρος τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου νομικῶς καὶ ἠθικῶς στεροῦνται ὑποστάσεως. Αἱ ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀρνητικῆς θέσεως τῶν Ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν ἐπὶ τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν, ἐπεκτείνονται εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας τῶν ἀτομικῶν καὶ ὁμαδικῶν ἐλευθεριῶν. Τὸ Ραδιόφωνον δὲν τυγχάνει ὄργανον κρατικόν—ἢ δὲν πρέπει νὰ τυγχάνῃ—ὄχι μόνον κρατικόν ἀλλὰ οὔτε καν ἐπιτρέπεται

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙ

νά χρησιμοποιήται μονομερώς υπό ενός οργανισμού. Προορισμός του είναι η θετική υπηρετήσις του πολίτου και των ατομικών του ελευθεριών, χάριν αυτού λειτουργεί και με γνώμονα τὸ δημόσιον συμφέρον πρέπει νὰ ἐργάζεται ὥστε νὰ τὸ προάγῃ.

Οἱ πολῖται ἰδεολογικῶς ἀνήκουν εἰς πολιτικά κόμματα, καὶ ὁ κάθε πολίτης ἀξιοῖ νὰ ἀκούῃ τὰς ἀπόψεις τοῦ κόμματός του, ἰδίως τὰς ἐκτιθεμένας ἐν τῇ Βουλῇ, τὰς συνεδριάσεις τῆς ὁποίας μοιραίως ἀδυνατεῖ νὰ παρακολουθῇ. Ὁ πολίτης ἀξιοῖ, κατὰ πόσον ὁμως ἡ ἀξίωσίς του αὕτη ἱκανοποιεῖται εἶναι ζήτημα, καὶ ἐὰν ἐκπληρώνεται τότε θετικῶς ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ τὴν Ραδιοφωνίαν, ἐὰν ὁμως δὲν ἱκανοποιεῖται τότε μειονεκτεῖ καὶ ἡ μειονεκτικότης μιᾶς μερίδος πολιτῶν εἶναι καταφανὴς περιορισμὸς τῶν ατομικῶν ελευθεριῶν, ἰδίως εἰς χώρας τῶν ὁποίων τὸ Σύνταγμα ὀρίζει ἰσότητά τῶν πολιτῶν ἐναντὶ τοῦ Νόμου. Χρήσιν τοῦ Ραδιοφώνου πρέπει εἰς Δημοκρατικὰς καὶ Κοινοβουλευτικὰς χώρας νὰ κάμνουν ὅλα τὰ πολιτικά κόμματα, ὅσον τοιαύτων αἱ πολιτικά ἀπόψεις τυγχάνουν σύμφωνοι μετὰ τὰ Ἔθνηκα συμφέροντα τῆς χώρας, διαφοροτρόπως εὐρισκόμεθα πρὸ ὁμαδικοῦ περιορισμοῦ τῶν ατομικῶν ελευθεριῶν, καὶ με ἰδιαίτερον ἐπίπτωσιν ἐπὶ τῶν ατομικῶν ελευθεριῶν τοῦ πολίτου ὅστις ἐλέχθη ὅτι «ἀξιοῖ».

Ὁργανον ἐξυψώσεως τῆς πνευματικῆς στάθμης

Καὶ ἡ ψυχαγωγία δὲν εἶναι δυνατὸν πάντοτε νὰ θεωρητῇ ὅτι ὑπηρετεῖ τὸν σκοπὸν τῆς καὶ προσφέρεται ὡς θετικὴ ὑπηρεσία τῆς Ραδιοφωνίας ἐναντὶ τῶν ατομικῶν ελευθεριῶν. Μία ἀμφιβολία ἠθικῆς φύσεως ψυχαγωγικὴ ἐκπομπή, προσφέρουσα εὐθυνην ἐν προκειμένῳ ψυχαγωγίαν, δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς ατομικὰς ελευθερίας, αἱ ὁποῖαι καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἐπιζήτοῦν ἀνωτερότητα, προαγωγήν, δύναμιν, αἰσιοδοξίαν. Ἀπαισιόδοξοι ἐκπομπὰὶ ἡ τραγούδια, ἡ κεκαλυμμένη ἀνηθικότης εἰς Ραδιοφωνίαν τείνουσαν εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς στάθμης τῶν λαϊκῶν μαζῶν εἶναι ἀσυμβίβαστοι. Ὑγιὴς Ραδιοφωνικὴ ψυχαγωγία θὰ δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ παρέχουσα εὐχαρίστησιν εἰς τὰς μεγάλας μάζας τοῦ λαοῦ, τὰς ὁποίας προοδευτικῶς θὰ τείνῃ νὰ ἀναβιβάσῃ εἰς ἀνωτέρας στάθμης ψυχαγωγικὰς ἀξιώσεις, καὶ ὅχι νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὸν ροῦν χαμηλῶν ἐνίοτε ἀπαιτήσεων. Τότε μόνον ἡ Ραδιοφωνικὴ ψυχαγωγία θὰ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς προσφέρουσα θετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς ατομικὰς ἐλευθερίας, ὅταν αὕτη ἀπεβλέπῃ εἰς τὴν προαγωγήν τοῦ πολίτου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ψυχαγωγίαν του.

Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἡ βιομηχανικὴ διαφήμισις ἀπὸ Ραδιοφώνου, ἀποτελεῖ μιαν μορφήν θετικῆς ὑπηρεσίας τῶν ατομικῶν ελευθεριῶν ὡς μορφώνουσα τὸν πολίτην ατομικῶς καὶ ὁμαδικῶς ἐπὶ τῶν κυκλοφορούντων ἀγαθῶν καὶ τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τοὺς τρόπους διαλογῆς τῶν πλεόν ἀνωτέρων καὶ καταλλήλων προϊόντων καὶ τῶν ἱκανοτέρων παρεχομένων ὑπηρεσιῶν, ὥστε οὗτος ἐλευθερώσῃ νὰ προβαῖν εἰς προμήθειαν τοῦ ἀρίστου εἶδους δι' ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν του. Θὰ παύσῃ ἡ διαφήμισις νὰ ὑπηρετῇ θετικῶς τὰς ατομικὰς ἐλευθερίας, ὅταν τὸ διαφημιζόμενον προϊόν ἢ αἱ ὑπηρεσίαι εἶναι ἀμφιβόλου ποιότητος καὶ αἱ προσφερόμεναι πλεονεκτικαὶ ἤδη ἐν ἰδιότητι ἢ ὑπηρεσίαι ἀποδεικνύονται ἐκ τῶν ὑστέρων νόθοι.

Προορισμὸς τῆς Ραδιοφωνίας εἶναι ἡ ὑπηρετήσις τῶν Ἔθνικων συμφερόντων καὶ τῶν ατομικῶν ελευθεριῶν τοῦ λαοῦ. Ἀμφότερα πρέπει θετικῶς ἡ Ραδιοφωνία διαρκῶς νὰ ὑπηρετῇ καὶ τὰ ὑπηρετεῖ τότε, ὅταν διαφωτίζῃ, ἐκπαιδεύῃ, καὶ πληροφορῇ, με γνώμονα τὴν προστασίαν τῶν ατομικῶν ελευθεριῶν τοῦ πολίτου, καὶ τὴν ἀνύψωσιν τῆς πνευματικῆς στάθμης τοῦ λαοῦ.

Ι. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑΚΗΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΤΟΥ «ΑΙΩΝΟΣ».

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας, συνδρομητὰς καὶ μὴ τοῦ περιοδικοῦ μας, οἵτινες θὰ ἐπεθύμουν τὴν βιβλιοδεσίαν εἰς ἐνιαῖον τόμον τῶν εἰς χεῖρας των τευχῶν τοῦ ἔτους 1959, προέβημεν εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας μετὰ πεπειραμένου καὶ ἐλεγκτοῦ βιβλιοδέτου, ὅστις καὶ ἀπεδέχθη τὰς κατωτέρω εἰδικῶς δι' ἡμᾶς μειωμένας τιμὰς:

1) Δερματόδετος βιβλιοδεσία δρχ. 35.

2) Πανόδετος βιβλιοδεσία δρχ. 25.

Εἰς τὰ γραφεῖα μας δύνασθε νὰ προσκομίσητε καὶ εἰς τὰς ὥρας 9—2 π.μ. καὶ 5—8 μ.μ. τὰ εἰς χεῖρας σας τεύχη τοῦ «Αἰῶνος», ὡς ἐπίσης καὶ νὰ ἐπιλέξητε τὸν τύπον βιβλιοδεσίας ἐκ τῶν ἐν τοῖς γραφείοις μας ἐπιδεικνυομένων δειγμάτων.

(Ἐκ τῆς Διαχειρίσεως)

ΗΝΩΜΕΝΗ ΑΡΑΒΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 26)

καὶ εἰς τὰς νέας βιομηχανίας. Ἡ συνολικὴ δαπάνη τοῦ ἔργου θὰ ἀνέλθῃ, ἐκτὸς τῶν τόκων τοῦ κεφαλαίου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν εἰς 367 ἑκατομμ. λίρας Αἰγύπτου.

Ἄλλα ἔργα τὰ ὁποῖα συμπληρώνουν τὸ κολοσσιαῖον πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς Η.Α.Δ. εἶναι: α) Τὸ φράγμα τοῦ Εὐφράτου εἰς τὴν Βόρειον Ἐπαρχίαν. Δι' αὐτοῦ θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀρδευσις καὶ καλλιέργεια ἀνω τῶν 2,5 ἑκατομμ. φεδδανίων. Ἐπίσης ἐκ τοῦ ἰδίου φράγματος θὰ παράγεται ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια ἀνερχομένη εἰς 550 χιλιάδας ὥριαία κιλοβάτ. Ἡ συνολικὴ δαπάνη τοῦ ἔργου ἀνέρχεται εἰς 1.140 ἐκ. λίρας. β) Τὰ ἔργα τοῦ Ἐλ-Γάμπ θεωροῦνται ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ποὺ ἐκτελοῦνται ἐπὶ τοῦ παρόντος. Πρόκειται καὶ ἐδῶ δι' ἀποξηραντικὰ καὶ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα. Τὰ μὲν ἀποξηραντικὰ ἀφοροῦν ἐκτάσεις 35 χιλ. ἐκταρίων, τὰ δὲ ἀρδευτικὰ 72 χιλ. ἐκτάρια. Διὰ τῶν φραγματῶν Ρόστον καὶ Μοχράντα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῶν ἔργων αὐτῶν, θὰ λειτουργήσουν ἡλεκτροπαραγωγικοὶ σταθμοὶ δυνάμεως 7.500 ὥριαίων κιλοβάτ.

Ἐπίσης τὰ ἔργα τῆς νέας κοιλάδος, τῆς Καττάρας, ἡ δεξαμενὴ τοῦ Ἐλ Χαμποῦρ καὶ ἡ κοιλάδα τοῦ Ἀάσσι καλύπτουν ὅλα τὰ ἀξιοποιήσιμα ἐδάφη τῆς Αἰγύπτου.

Τὰ ὡς ἀνω κολοσσιαῖα ἔργα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐμπνευσις ἐνὸς πράγματι μεγάλου ἡγέτου, τοῦ Γκαμάλ Ἀμπντέλ Νάσερ, προβλέπεται νὰ περατωθῶν ἐντὸς τῶν ἐπτά προσεχῶν ἐτῶν. Τὰ ἔργα αὐτὰ θὰ ἀλλάξουν τὴν ὁψιν τῆς Αἰγύπτου καὶ θὰ ἀνυψώσουν εἰς ζηλευτὰ δυνάμεις ἐπίπεδα τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ.

Ἀς μὴν νομισθῇ ὁμως ὅτι ὅλη ἡ προσπάθεια τῆς ἡγεσίας τῆς Αἰγύπτου στρέφεται εἰς τὴν ἀξιοποίησιν μόνον τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας. Τουναντίον ἰδιαίτερα προσπάθεια καταβάλλεται διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παιδείας.

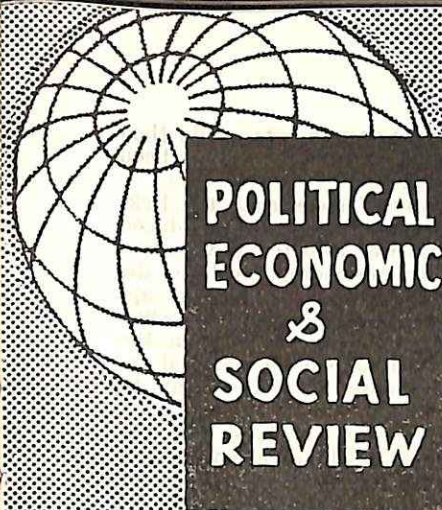
Οὕτω, ἐνῶ τὸ 1952 οἱ μαθηταὶ τῆς Νοτίου Ἐπαρχίας στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἀνῆρχοντο εἰς 1.491.457 σήμερον εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπαρχίαν ἀνέρχονται εἰς 2.451.860.

Εἰς τὴν τεχνικὴν παιδείαν ἐπίσης ἐνῶ τὸ 1953 ἐφοίτων 22.089 σήμερον φοιτοῦν 940.445 μαθηταί. Ἐπίσης ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν ἐφθάσε τὸ σχολικὸν ἔτος 1958 εἰς 77.170.

Ταυτὸσημον παρουσιάζεται τὸ ἐνδιαφέρον καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας. Τελευταίως ἐπεξετάθησαν αἱ Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις εἰς ὅλους τοὺς κλάδους ἐργαζομένων καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν. Τεράστια σύγχρονα Νοσοκομεῖα καὶ Ὑγειονομικὰ κέντρα κτίζονται καὶ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ.

Ἐπίσης ἰσχύει λίαν προοδευτικὴ ἐργατικὴ νομοθεσία, διὰ τῆς ὁποίας ἐξασφαλίζεται πλήρης προστασία εἰς τοὺς εἰς οἶον-δήποτε κλάδον ἐργαζομένους, ἀνδρας καὶ γυναῖκας.

Οὕτω ἔχουν τὰ πράγματα, ἐν ὀλίγοις, εἰς μιαν Δημοκρατίαν ἀριθμοῦσαν μόνον 8 ἔτη ζωῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς ὁποίας ἐπεσκέψῃ ἐπισήμως πρὸ ὀλίγου χρόνου τὴν χώραν μας. Ἡ ἀφοσίωσις τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἡγεσίας του εἰς τὰ εἰρηνικά ἔργα, εἰς τὰ ἔργα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ἀλλάξουν ριζικὰ τὴν μέχρι πρό τινος ζωὴν του, ἔχει ἐπιφέρει τὰ μέχρι τούδε ἀποτελέσματα. Ὁ ἐνθουσιασμὸς δὲ μετὰ τὸν ὁποῖον ἐργάζεται διὰ τὴν περάτωσιν τῶν προγραμματισθέντων καὶ τῶν ἤδη ἐν ἐκτέλει ἔργων, δὲν ἡμπορεῖ παρὰ νὰ ὠδηγήσῃ εἰς τὰ προδοκώμενα ἀποτελέσματα. ●●

O AEON

THE CENTURY

WITH AN ENGLISH SUPPLEMENT

SECOND YEAR No 16. JUNE 1960. EDITOR - DIRECTOR: OTHON C. LEFAS - TETENES

We present in the following columns a brief review of the most important international financial developments, written specially for «AEON» by the distinguished economist, Mr. N. Caralopoulos.

CANADA

The Weakening of the Dollar and its Consequences

The most important event of the month that has just lapsed for the Canadian economy has been the strengthening of the American dollar in the free market. Despite, however the subsequent renewed strength of the Canadian dollar, the fact remains that Canadian industry is going to benefit from it.

The international implications in the money market are interesting. However there is a divergence of opinion as to the monetary policy that Canada or the United States are to take. The Federal Reserve Board is convinced, apparently, that the need for policy directed against inflation has passed. In Ottawa the preoccupation of the authorities with inflation is still apparent and with some cause. In the last four months, the Canadian dollar has lost 1.3 per cent of its purchasing power. The question now is how much longer the Bank of Canada can maintain a stable money supply against the divergent actions of the Federal Reserve Board. Canada cannot remain untouched by the possibility of easier money policy in the United States and will probably suffer the consequences to be reflected in the exchange rates between the United States and the Canadian dollar.

The Unemployment Issue

The relaxation of monetary policy in the United States and the easier money supply is indicated by the reduction in the discount rates which is under way. This easiness of the money supply has been encouraged by the general economic conditions and the existence of small, yet persistent unemployment. About 5% of the American labour force is without work.

Canada is maintaining a policy of monetary restraint under conditions relatively more severe than in the United States. The proportion of the Canadian labor force

without employment is much higher—8.3% at mid-April, 9.1 per cent at mid-March.

On the face of it, Canada has far better reason for relaxing the monetary supply than the United States, but upon deeper examination of the circumstances, one sees that lower interest rates in Canada would not have an appreciable effect on employment as the difficulties lie elsewhere.

Canada's present high employment figure does not mean that the country is not in difficulty or that the general national income is not rising. On the contrary, Canadians are now producing much more with less factors of production. *The Canadian economy at present is increasing its productivity at such a pace that there is a time lag within which the existing labor force cannot be absorbed in the production process.*

Another interesting cause affecting Canadian employment picture is the increasing world surpluses in raw materials. Here one should also examine the consequences of the existing import freedom which competes directly with the established Canadian industry.

Europeans cannot fully appreciate the extent to which Canada and the United States are helping the European economies with their existing freedom of import restriction. *Had the United States or Canada decided to impose severe tariffs to the same extent that European countries are imposing on Canadian or United States goods, it is almost certain that the European economies would collapse.* There is no doubt that this should be borne always in mind by the responsible administrators of underdeveloped countries.

UNITED STATES

Recent U. S. Growth Numbers and their Meaning

In a recent message to the American industry, prepared by McGraw Hill Department of Economics to help

increase public knowledge and understanding of important developments in the United States, attention was focused on the fact that the recent Report on economic growth in the U. S. issued by the staff of the Joint Economic Committee and the U.S. Congress, is highly misleading. If taken literally, this report would document impressively Premier Krushchev's slogan that «the capital steed the United States is riding, is worn out».

One of the major findings of the Joint Committee is that between 1953 and 1959 the average rate of growth of physical output in the U. S. was only 2.4% per year.

This is scarcely more than 1/2 the average annual rate of growth of 4.6% the committee found to have prevailed between 1947 and 1953.

Happily, it has been pointed, the report does not reflect the basic economic realities. The numbers of economic growth for the two periods is a statistical *tour de force* which, by the selection of certain figures and certain dates, distorts the record of American long term economic growth.

By playing the statistical numbers game and by the selection of previous starting and terminal periods, it is possible to document almost any rate of economic growth desired.

The Eckstein staff took off at one end from the year when there was just about no growth and went to the Korean war boom year of 1953 at the other end and found that the average growth rate was 4.6%. Then it took off from the Korean war boom year of 1953 and ran to the year 1959, when business was recovering from a recession and suffered through a steel strike of 116 days, to come up with 2.4% growth rate for the second post war period. However by omitting the year 1953 and using as a starting

point the year 1954, the average growth rate would then have become 3.2%, and if the starting point had been 1949, it would have been 3.8%!!

By using this statistical way of measuring, the Eckstein Report on the U.S. economic growth has produced a statistical picture of the postwar growth of American economy which is dangerously misleading, both to the United States and to Europe. In Europe the report appears to keep official documentation to the propaganda line that the U.S.S.R. economy is growing faster than the U.S. economy and that it is communism the political system that the country should choose if it really wants to develop rapidly.

Building on a much smaller economic base than the U.S.A., the Soviet Union, as well as almost every less developed nation in the world, is bound to show a larger mathematical percentage increase in output than the United States.

It is interesting to note that the years 1947 to 1953, where the Eckstein staff found that there had been a high 4.6% growth rate, were the years when the United States had a Democratic President, and that is why in many quarters it is considered that this report does not reflect the actual overall facts. The actual overall post war rate of growth, as maintained by the gross National production, in real terms, has been 3.5% per year, and the American economy is now again rising. At the end of this year, the United States economic growth rate for the post war period can be expected to be 3.7% per year.

The importance is not to increase the rate, but to maintain it by creating the necessary climate for surpassing it in the periods to come.

N. CARALOPOULOS

NEWS FROM HOME

Greek achievement in the electronics field

Greece can display outstanding achievements in the electronics field. The Electronics Research Center created in our country has designed an electronic communications apparatus which was demonstrated to 80 NATO technicians in Paris and was judged to be the best of its kind in the world. Research on the applications of Electronic Control Systems for improving industrial production is under consideration. Greece, as well known, is being rapidly industrialised. The success of this effort requires collecting, classifying and making use of a great number of financial data. Consequently, electronic research computers are of great help and can do an important job. Their use by every economic factor will contribute to the quicker industrial development of our country.

TV installed, Radio reorganized

A meeting was held on May 27 under the presidency of the Premier Mr. K. Karamanlis, in which Radio and TV matters were discussed. No statement was issued. However, the government is reported to have decided that the Radio Network will be fully reorganized and a TV Network installed; a factory of TV sets will

be established at the same time. The relevant expenditures will be covered by the remainder of the Italian war reparations and will amount to \$15,000,000 approximately.

Growth of Greek Mercantile Marine

It is a fact that the Greek Mercantile Marine has grown enormously in the last five years. The tonnage of ships belonging to Greek interests amounts to 13 million gross tons approximately, holding thus the third place in the world. There were 607 ships under Greek flag in 1938, totalling 1,873,700 gross tons and occupying 19,200 men. Five years ago, in 1955, the number of ships under Greek flag was only 486, their tonnage 1,295,332 gross tons and their crews 35,382. Today these figures have grown to 890, 3,917,665 and 60,000 respectively. The tonnage is expected to reach 6 million gross tons within this year. The exchange brought in by Mercantile Marine in 1959 was 60 million dollars against 35 million in 1955. It is expected to exceed 80 million dollars in 1960. The first trimester shows already an increase of 20%.

On May 27, the Prime Minister Mr. Karamanlis received the executive committees of the Union of Greek Shipowners and of the Association of Greek Seafarers. The Minister of Mercantile Marine, Mr. G. Andrianopoulos

was present. The representatives of the marine organizations thanked Mr. Karamanlis for his interest and stressed that, thanks to the measures taken by the Government, the Greek Mercantile Marine enjoys today a very good position. The Premier promised that the Government would do everything to solve the problems of the Mercantile Marine and instructed Mr. Andrianopoulos accordingly.

Many Greek-Americans arrived in early May

On May 3, 75 representatives of the Panmacedonian Federation arrived by plane and were greeted by the Secretary of state to the Presidency, Mr. T. Triantaphylakos.

On May 5 the Prime Minister, Mr. K. Karamanlis, received the executive committee of the Pammacedonian Union of America, the Supreme President of AHEPA Mr. J. Lucas and the President of the Federation of Greek-American Organizations Mr. Dean Alfange. On the same day Mr. Triantaphylakos greeted in Piraeus the members of the Panarcadic Federation who had visited the Ecumenical Patriarchate in Constantinople under the leadership of the Most Rev. James, Archbishop of America.

A Te Deum was celebrated in the Cathedral of Athens on May 6. The Most Rev. Theocletos, Archbishop of Athens was officiating. On the follow-

ing day a reception was given at the «King George Hotel».

After visiting Athens and the Royal National Institution, the members of the Panarcadic Federation left for Tripolis and those of the Panmacedonian one for Thessaloniki, where a big reception was given to them by the Minister for Northern Greece, Mr. A. Theologitis.

Successful Greek participation in the Florence International Fair

Many representatives of important American and Italian firms have visited last month the Greek pavilion in the Florence International Fair and have shown keen interest in the Greek products exhibited. This fact supports the view that the participation of Greece in International Trade Fairs should not be typical, but as many products representative of the country as possible should be sent to them. Greek products are thus advertised and become internationally competitive. It is expected that orders will increase considerably in the near future, due to the advertising of Greek products in important International Trade Fairs.

Airport traffic in 1959

The following data were disclosed on the traffic of Greek airports in 1959: Aircraft departures 27,956 against 23,658 in 1959. Passenger departures 482,191 against 415,260 in 1958. Passenger arrivals 472,356 against 402,089 in 1958. Goods shipped 4,162 tons against 3,257 tons in 1958. Goods arrived 4,521 tons against 3,544 tons in 1958.

Olympic Airways, the National Greek Airline, completed 28,519 flight hours in 1959 against 22,063 in 1958. The distance flown was 8,661,895 klms against 6,330,349 in 1958 and the number of passengers carried amounted to 409,272 against 317,407.

Tourist development of Mt. Parnes

The Greek Tourist Organization announced on May 11 that it acquired the Sanatorium on Mount Parnes and its area at the price of \$ 220,000. The Sanatorium will be converted into a third class hotel, while the hotel at Aghia Triada will be renovated and turned into a second class hotel. The big luxury hotel will be inaugurated on December 1. The whole area will be turned into a model tourist center available to all classes. Water will be supplied by the fountains and installations of the Sanatorium area.

Hopeful data on Greek economy

Economic developments in the first months of 1960 were discussed in a meeting of ministers, bank governors and other officials under the presidency of the Prime Minister, Mr. K. Karamanlis. According to official data, public revenues were higher than expected, bank deposits in the first trimester were up by 893 mil. drachmas, financing of the economy by banks was up by 130 mil. drs. and exchange revenues from side sources amounted to 14.4 mil. dollars and exceeded those of last year. During the first trimester of 1960 the exchange bullion increased by 12 mil. dollars, industrial production and employment were higher and public investments exceeded those of 1959 by 20%.

Statistical data on increase of building activities

Due to the increase of building activities in Greece during the last years, the postwar housing problem is almost solved and housing conditions greatly ameliorated. According to the National Statistical Service 149,300 buildings were erected between 1951 and 1958 in towns of over 5,000 inhabitants, representing 686,600 rooms. 24,211 building permits were issued in 1959.

These new buildings represent an increase of 26% in the Athens-Piraeus area and of 12% in provincial towns. Houses rented amounted in 1958 to 22% in the Athens-Piraeus area and 17% in the provinces. About one half of the dwellings were occupied by 3 to 4 persons.

The Tavropos Hydroelectric Plant

According to the Minister of Industry, Mr. Martis, the Tavropos Hydroelectric Plant which is now under construction will be connected with the national network by the end of August. The Tavropos Plant will also be connected through a second line which will be completed by the end of this year.

Aliakmon preliminary study

It is announced that the Aliakmon preliminary study will be ready after two years: A series of dams are to be built on the Aliakmon River. They will produce hydroelectric power and irrigate the big plains of Thessaloniki and Servia. The Greek and German firms which have undertaken this job have already started work.

Available funds of Banks to be invested

The Monetary Committee decided on May 13 that a part of the deposits

or capital of Banks may be invested in new industries or hotels. Greek private banks with capital exceeding 4 mil. dollars may invest available funds in shares of new limited companies operating factories, mines or hotels, without any previous permission of the Monetary Committee. However, the companies thus established must create new and up-to-date production units. The initial capital must not be less than 700,000 dollars. The funds invested by each Bank must not exceed 5% of the deposits. The amount invested in each company must not exceed 1/5 of the capital of the investing Bank. The Banks are obliged to sell gradually the shares to the public, in order to promote public investment in productive enterprises.

New Hotel in Rhodes

A big luxury hotel is being built in Rhodes, in the area between the Aquarium and the «Faropoula», by the Greek-American Company «Hilton-Theologitis». Work began on May 12.

In this issue

Take care of Greeks abroad! Editorial by Mr. Othon C. Lefas-Tetenes, director of AEON.

Greek exports organized.

Mr. Venizelos' trip to Moscow.

The congress of Greek businessmen.

Where is Turkey headed?

President Nasser's visit to Athens.

World Marine review.

Poland: A rebel satellite.

Commerce and economic aid as political weapons.

Bloodshed in Japan.

After the Paris meeting.

The future of Israel.

Greek cultural and social news.

O AEON

(the Century)

THE MONTHLY POLITICAL AND ECONOMIC REVIEW

EDITOR-DIRECTOR: OTHON C. LEFAS-TETENES

HEAD OFFICE:

34, PANEPISTIMIOU AVE, ATHENS - GREECE

Phones: 613.663-614.885

Telegrams:

TETENESOTO ATHENS

ANNUAL SUBSCRIPTION:

U.S.A. Dollars 18

English Pounds 6 and 7 shillings D. M. 77

LETTER OF REMITTANCE: OTHON C. LEFAS-TETENES

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Κατωτέρω δημοσιεύουμε περιληπτική μετάφραση της οικονομικής επισκοπήσεως, γραφείσης ειδικώς δια τὸν «ΑΙΩΝΑ» ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου Ἑλληνοαμερικανοῦ οἰκονομολόγου κ. Ν. Καραλοπούλου.

ΚΑΝΑΔΑΣ

Νομισματική Πολιτική.

Τὸ πλέον αξιοσημείωτον γεγονός τοῦ παρελθόντος μηνὸς διὰ τὴν καναδικὴν Οἰκονομίαν ὑπῆρξεν ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἀμερικανικοῦ δολλαρίου εἰς τὴν ἐλευθεράν ἀγοράν.

Ἐνδιαφέρουσαι εἶναι αἱ διεθνεῖς ἐπιπλοκαὶ εἰς τὴν ἀγοράν. Ὑπάρχει διχογνωμία ὡς πρὸς τὴν νομισματικὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσουν οἱ Καναδοὶ καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι. Οἱ Ἀμερικανοὶ φαίνονται πεπεισμένοι ὅτι δὲν χρειάζεται πλέον ἀντιπληθωριστικὴ πολιτική. Τουναντίον τὰς καναδικὰς ἀρχὰς ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὸ πρόβλημα τοῦ πληθωρισμοῦ. Τὸ καναδικὸν δολλάριον ἀπώλεσε, κατὰ τὸ τελευταῖον τετράμηνον, 1,3% τῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας του. Ἐφ' ὅσον ἡ νομισματικὴ πολιτικὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διαφέρει τῆς τοῦ Καναδοῦ, θὰ ἀναπροσαρμοσθῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ καναδικοῦ δολλαρίου ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀμερικανικόν.

Ἀνεργία.

Ἡ χαλάρωσις τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἡ βελτίωσις τῆς χρηματοδοτήσεως ἀντικατοπτρίζονται εἰς τὴν μείωσιν τῶν ἐπιτοκίων προεξοφλήσεως. Ἡ βελτίωσις τῆς χρηματοδοτήσεως ἐνεθάρρυνθη ἀπὸ τὰς γενικὰς οικονομικὰς συνθήκας καὶ τὴν παρατεινομένην ἀνεργίαν. Πράγματι 5% τῶν Ἀμερικανῶν ἐργαζομένων παραμένουν ἀνεργοί.

Ἡ ἀνεργία εἶναι μεγαλύτερα εἰς τὸν Καναδὰν : 8,3% τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον, 9,1% τὸν Μάρτιον. Παρὰ τὸ γεγονός αὐτὸ ὁ Καναδὰς δὲν ἐπεκτείνει τὴν χρηματοδότησιν, διότι τὸ χαμηλότερον ἐπιτόκιον δὲν θὰ ἐπέδρα οὐσιωδῶς ἐπὶ τῆς ἀνεργίας.

Τὸ μεγάλο ποσοστὸν ἀνέργων δὲν σημαίνει ὅτι τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα δὲν αὐξάνει. Ἡ παραγωγικότης τῆς καναδικῆς Οἰκονομίας αὐξάνει κατὰ τοιοῦτον ρυθμὸν ὥστε μοιραίως νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀπορροφηθοῦν ὅλοι οἱ ἀνεργοί.

Ἡ ὑφισταμένη ἐλευθερία εἰσαγωγῶν ἐπιδρᾷ ἐπίσης ἐπὶ τῆς καναδικῆς βιομηχανίας. Οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν ἐκτιμῶν δυνάμει εἰς ποῖον βαθμὸν, ἡ ὑφισταμένη ἐν Καναδᾷ καὶ Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἐλευθερία εἰσαγωγῶν, βοηθεῖ τὴν εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομίαν. Ἐάν καθιεροῦντο μεγάλοι δασμοί, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας, εἶναι σχεδὸν βέβαιον ὅτι ἡ

Οἰκονομία τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν θὰ κατέρρεε.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

Ἡ οικονομικὴ ἀνάπτυξις.

Εἰς πρόσφατον μήνυμα τοῦ Mc Graw Hill Department of Economics πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν βιομηχανίαν, τονίζεται ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Κογκρέσσου ἐκδοθεῖσα ἔρευνα ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δύνανται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἐσφαλμένα συμπεράσματα.

Ἐν ἀπὸ τὰ συμπεράσματα τῆς ἐρέυνας αὐτῆς ἦτο ὅτι μεταξὺ 1953 καὶ 1959 ἡ μέση αὐξήσις παραγωγῆς εἰς τὰς Η.Π.Α. ἀνῆλθεν εἰς μόνον 2,4% ἐτησίως, ἤτοι, σχεδόν, εἰς τὸ ἡμισυ τῆς μέσης αὐξήσεως τῶν ἐτῶν 1947-1953 πού ἦτο 4,6%.

Ἡ ἔρευνα αὐτὴ δὲν ἀντικατοπτρίζει τὰς βασικὰς οικονομικὰς ἀληθείας. Διὰ τῆς ἐκλογῆς ὠρισμένων στοιχείων καὶ ἡμερομηνιῶν, παραμορφώνεται ἡ εἰκὼν τῆς ἀμερικανικῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔκσταϊν ἔλαβεν ὡς ἔτος ἀφετηρίας τὸ 1947, ὅτε ἡ Οἰκονομία ἦτο στάσιμος, καὶ ἔτος τερματισμοῦ τὸ 1953 ὅτε ἐσημειώθη μεγάλη ἀνάπτυξις λόγω τοῦ πολέμου τῆς Κορέας. Ἡ μέση ἐτήσια ἀνάπτυξις ἀνῆλθεν οὕτω εἰς 4,6%. Ἐξέκινησε κατόπιν ἀπὸ τὸ 1953 καὶ ἐτερμάτισε τὸ 1959, ὅτε ἡ Οἰκονομία μόλις συνήρχετο ἀπὸ τὴν ἐλαφράν κρίσιν τοῦ προηγούμενου ἔτους, ἔλαβε δὲ χώραν καὶ ἀπεργία τῶν ἐργατῶν χάλυβος διαρκέσασα 116 ἡμέρας. Προέκυψε τοιοῦτο τρόπος μέση ἐτήσια ἀνάπτυξις 2,4%. Ἐάν ὅμως εἴχε ληφθῇ ὡς ἀφετηρία τῆς δευτέρας περιόδου τὸ ἔτος 1954, θὰ εἴχε προκύψει ἐτήσια ἀνάπτυξις 3,2%. Ὁμοίως μὲ ἀφετηρίαν τὸ 1949 ἡ ἀνάπτυξις θὰ ἦτο 3,8% ! !

Ἡ παρεχόμενη οὕτω εἰκὼν τῆς ἀμερικανικῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως δύνανται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς παρερμηνείας. Διὰ τοὺς Εὐρωπαίους, οἱ ἀριθμοὶ αὗτοί φαίνονται ὡς νὰ ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ σοβιετικὴ Οἰκονομία ἀναπτύσσεται ταχύτερον τῆς ἀμερικανικῆς καὶ ὅτι, ἐάν μία χώρα θέλει νὰ ἀναπτυχθῇ ταχέως, ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ κομμουνιστικὸν πολιτικὸν σύστημα.

Σημειώτέον ὅτι μεταξὺ 1947 καὶ 1953, ὅτε κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἔκσταϊν ἡ αὐξήσις ἔφθανε τὸ 4,6%, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶχον Δημοκρατικὸν Πρόεδρον. Ἡ γενικὴ μεταπολεμικὴ ἀνάπτυξις, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, ἀνῆλθεν εἰς 3,5% ἐτησίως καὶ ἡ ἀμερικανικὴ Οἰκονομία ἔλαβε πάλιν τὴν ἀνισορροπίαν. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1960 ἡ μέση ἐτήσια αὐξήσις τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου θὰ ἀνέρχεται εἰς 3,7% ἐτησίως.

Ὁ ρυθμὸς αὐτὸς δὲν πρέπει νὰ αὐξηθῇ, ἀλλὰ νὰ διατηρηθῇ, ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν αἱ ἀπαραίτητοι συνθήκαι πρὸς μελλοντικὴν βελτίωσιν του.

Ν. ΚΑΡΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ 25η

Διεθνῆς

Ἔκδεις

Θεσσαλονίκης

Αἱ πρῶται πληροφορίες, ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικίην διὰ τὴν Διεθνή Ἐκθεσιν τοῦ 1960 εἶναι λίαν ἐντυπωσιακαί. Μέχρι τέλους Ἀπριλίου, συμφώνως πρὸς τὰς ἀνακοινώσεις τῶν ὁρμοδίων τῆς Ἐκθέσεως, εἶχον δηλώσει ἐπίσημον συμμετοχὴν 19 ξένα κράτη καὶ συγκεκριμένως ἡ Δυτικὴ Γερμανία, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς, ἡ Γαλλία, ἡ Ὀλλανδία, ἡ Μεγάλῃ Βρεταννία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Ἰταλία, τὸ Ἰσραήλ, ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Πολωνία, ἡ Ρουμανία, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία, ἡ Γιουγκοσλαβία καὶ ἡ Ἡνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι ὁ ἀνώτερος ἐξ ὅσων ἐπέτυνχεν ἡ Ἐκθεσις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 25ετοῦς σταδιοδρομίας της. Ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς ξένων συμμετοχῶν προπολεμικῶς δὲν εἶχεν ὑπερβῇ τὰ 8 κράτη. Τότε, βέβαια, καὶ ὁ χῶρος τῆς Ἐκθέσεως ἦτο μικρότερος καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις της δὲν προσεφέροντο διὰ συμμετοχὴν περισσοτέρων χωρῶν καί, φυσικά, ἡ ΔΕΘ δὲν εἶχε τὴν φήμην καὶ τὴν σπουδαιότητα, τὴν ὁποίαν ἔχει ἀποκτήσει σήμερον. Ὡς νέα—διὰ πρώτην φοράν συμμετέχοντα—κράτη εἰς τὴν Ἐκθεσιν εἶναι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἑλβετία, ἡ ὁποία εἶχε κάνει προπολεμικῶς μίαν μικροῦ ἐνδιαφέροντος συμμετοχὴν.

Ὅλαι αὗται αἱ συμμετοχαὶ τῶν ξένων κρατῶν θὰ καλύψουν ἐπιφανείαν μεγαλυτέραν τῶν 22.000 τετρ. μέτρων, ἐναντι περίπου 18.000 τ.μ. τὰ ὁποία ἐκάλυψαν τὰ ξένα κράτη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Σημειώτέον ὅτι εἰς τὰ κράτη ἐκεῖνα συμπεριλαμβάνετο καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἑνωσις, ἡ ὁποία δὲν συμμετέχει ἐφέτος καὶ ἡ ὁποία ἐκάλυπτε χώραν 4.100 τ.μ.

Τὰς πρῶτας θέσεις ὡς πρὸς τὰς καλυπτομένας ἐπιφανείας χώρων ἀπὸ τὰ κράτη κατέχουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία, ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Πολωνία καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία. Κατὰ τὰς πληροφορίες μας ἡ Γαλλία προτίθεται νὰ δώσῃ εἰς τὴν συμμετοχὴν τῆς εὐρύτητα καὶ μεγαλοπρέπειαν, ἐνοικιάσασα ὁλόκληρον τὸν ὄροφον τοῦ Περιπτέρου τῶν Ἑθνῶν, καθὼς καὶ χώρον 1000 καὶ πλέον τετρ. μέτρων, ἐν ὑπαίθρῳ καὶ πλῆστον τοῦ περιπτέρου.

Ἐπίσης αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ καταλάβουν τὸν χῶρον, τὸν ὁποῖον εἶχον καὶ πέρυσιν, ὅπου θὰ ἀνεγείρουν τὸ περίπτερόν των, προτιθέμεναι νὰ δώσουν εἰς τὸ περιεχόμενον τὸν ἰδιωτέραν ἐμπορικὴν βαρύτητα ἀπὸ ἀπώψως ἐκθεμάτων.

Ἡ Λατινικὴ Ἀμερικὴ εὐρίσκεται, τὸν τελευταῖον καιρὸν, εἰς τὴν πλέον ἀποφασιστικὴν καμπὴν τῆς ἱστορίας της ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ ἐμάχετο διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν της. Ἐνα τεράστιον κύμα λαϊκῆς ἀγανακτήσεως παρέσυρε καὶ ἐξηφάνισε, τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, τὰ δικτατορικὰ καθεστῶτα, τὰ ὁποῖα ἐπεκράτησαν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν τῶν περισσοτέ-

Οἱ τελευταῖοι δικτάτορες τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς

ρων νοτιοαμερικανικῶν χωρῶν ἐπὶ 150 συναπτά ἔτη. Κατὰ τὴν παρελθούσαν πενταετίαν 1955-1959 οἱ δικτάτορες ἀνετρέποντο εἰς τὴν Ἀργεντινὴν (1955), Κολομβίαν (1957), Βενεζουέλα (1958) καὶ Κούβα (1959), ἐνῶ ὁ δικτάτωρ τοῦ Περού στρατηγὸς Ὀντρία ἐγκατέλειψε, φρονίμως ποιῶν, τὸ πρωθυπουργικὸν μέγαρον διὰ νὰ ἰδιωτεύσῃ εἰς τὸ ἐξῆς.

Ὁ δικτάτωρ τῆς Δομινικανῆς Δημοκρατίας «τζενεραλίσμο» Τρουχίλιο ἀτενίζει τὸ μέλλον μὲ μελαγχολίαν. Περιστοιχιζόμενος ἀπὸ ἐπαναστατημένας χώρας δίδει μίαν ἀνέλπιδα μάχην εἰς τὸ τελευταῖον δικτατορικὸν ἐρεῖσμα εἰς τὴν Καραϊβικήν.

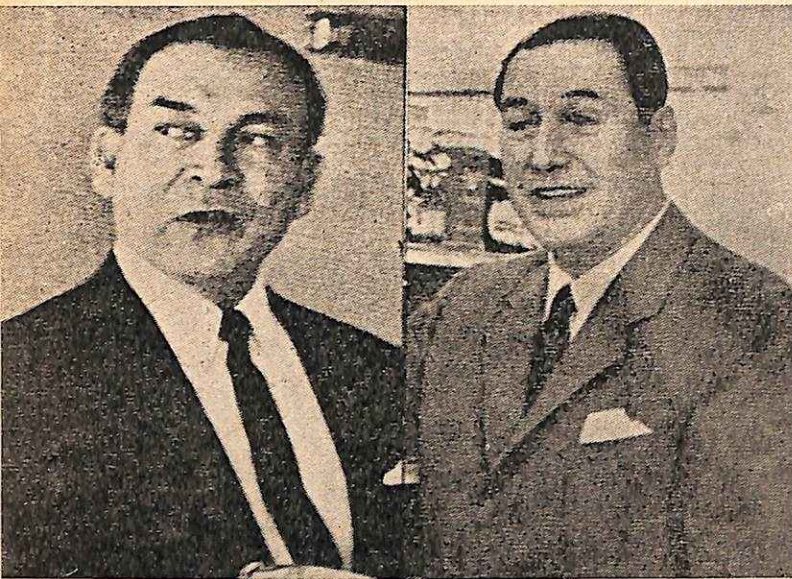
Ἐάν ἐξαίρεσις τις τὴν Ἀργεντινὴν, ὅπου δύο ἑκατομύρια ἐργατοῦπαλλήλων ἐξακολουθοῦν νὰ ὑποστηρίζουν τὸν Περὸν, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην χώραν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπανεμφανισθοῦν οἱ «δυναμικοὶ» αὐτοὶ πολιτικοὶ ἄνδρες. Εἰς ὅλας δὲ τὰς περιπτώσεις ὅπου, κατόπιν ἐπαναστάσεως, ἤλλαξε τὸ καθεστῶς, τὴν νέαν κατάστασιν ὑποστηρίζουν, πλὴν τῶν διανοουμένων καὶ τῶν ἀριστερῶν, οἱ ἐπαγγελματίαι, οἱ ἔμποροι, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία. Ἐπίσης, ὁ στρατός, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ Φιντέλ Κάστρο, εἴτε ὑπεβόηθησε τοὺς ἐπαναστάτας, εἴτε παρέμεινε οὐδέτερος.

Χαλάρωσις σημαίνει ἀνατροπὴν

Σήμερον, παρ' ὅλα ταῦτα, ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν τρεῖς, «παλαιοὶ τύπου», δικτατορίαι, τοῦ στρατηγοῦ Στρώσενερ εἰς Παραγουάην, τοῦ στρατηγοῦ Σομόζα εἰς Νικαράγουα καὶ τοῦ περιφήμου Τρουχίλιο εἰς τὸν Ἀγ. Δομηνικόν, ἰδρυτοῦ καὶ «εὐεργέτου» τῆς Δομινικανῆς Δημοκρατίας.

Τὰ ὁλοκληρωτικά αὐτὰ ὑπολείμματα προώρισται, βεβαίως, νὰ ἀνατραποῦν, διότι, ὡς καὶ τὰ προηγούμενα, στηρίζονται εἰς τὴν κατάντησιν κάθε ἀντενεργείας

κατὰ τοῦ καθεστώτος. Εἰς περίπτωσιν ὅμως ποὺ θὰ ἀπονίσῃ ἡ παρακολούθησις ἡ ἡ ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῆς κινήσεως τῶν ἀντιπάλων, ἔστω καὶ ἐπ' ὀλίγον, τὸ πολιτικὸν οἰκοδόμημα θὰ καταρρεῖ τήχιστα. Καὶ ἐάν τοῦτο δύνανται νὰ λεχθῇ ὅτι θὰ συμβῇ εἰς τὴν Παραγουάην καὶ Νικαράγουα, ὅπου ἡ γενικὴ κατάσταση προμηνύει τὰς πιθανὰς πολιτικὰς ἐξελίξεις, ὁ «τζενεραλίσμο» Τρουχίλιο δὲν διατρέχει τοὺς ἰδίους κινδύνους. Εὐρισκόμενος τριάκοντα ἔτη εἰς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας τοῦ ὁ Τρουχίλιο μετέβαλε, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τὴν μορφήν τοῦ Ἀγ. Δομηνικοῦ. Παρέλαβε μίαν κατωκνημένην ἐδαφικὴν περιοχὴν, ἐξηθλιωμένην ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίαν καὶ τὴν μετέτρεψε εἰς μίαν χώραν, ἡ ὁποία, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπολοίπους τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, εὐρίσκεται σήμερον εἰς ἀνεκτὸν ἐπίπεδον ζωῆς. Ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας Σάντο Ντομηνικο, ποὺ ἦτο ἄλλοτε μία ἀμορφὸς μάζα ἐρείθων, κατόπιν ἐνὸς καταστρεπτικοῦ τυφῶνος, εἶναι σήμερον μία καθαρὴ καὶ ὠραία πόλις, μὲ καινούργια κτίρια, λεωφόρους καὶ πάρκα καὶ ἔχει μετονομασθῇ εἰς Κιουντάτ Τρουχίλιο. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Αἴτη, οἱ Δομινικανοὶ ἀπολαμβάνουν ὠρισμένον ἀγαθὸν τοῦ πολι-

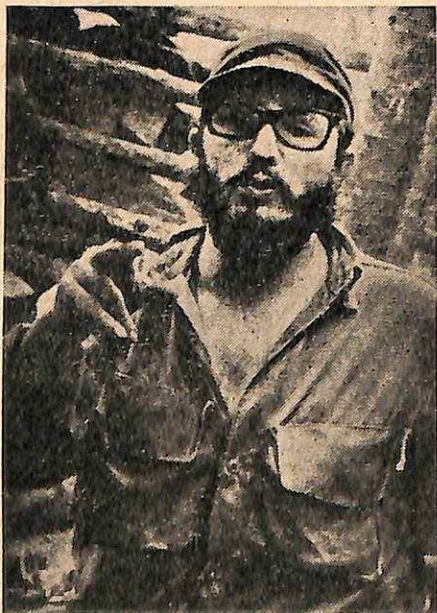
Δύο «δυναμικοί» εξόριστοι πολιτικοί άνδρες. Έξ αριστερών: ο πρώην δικτάτωρ της Κούβας Μπατίστα και ο «συμπαθής» στρατηγός Περόν της Αργεντινής.

σμού. Ούτω υφίσταται εις την χώραν τηλεφωνικόν δίκτυον, σχολεία εις τὰς ἀγροτικὰς περιοχάς, καὶ μοντέρνα καταστήματα. Τὸ στοιχείον ὅμως ποὺ ἐλλείπει τελείως, καὶ ποὺ ὑποτίθεται ὅτι δὲν εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τοὺς Δομηνικανούς, εἶναι ἡ ἐλευθερία καὶ μέχρι πρό τινος, ἡ ἔλλειψις πάσης ἐλευθερίας εἰς τὴν χώραν αὐτὴν δὲν ἐφαίνετο ὅτι ἀπησχόληι ἰδιαιτέρως τοὺς κατοίκους τῆς.

Οἱ «Τάϊμς» καὶ ἡ... «Πράβδα» συνεργάζονται

Ὁ «τζενεραλίσμο» εἶχε τὸν ἀποκλειστικὸν ἔλεγχον τῆς πολιτικῆς ζωῆς εἰς χεῖρας του, αἱ σχέσεις του μετὰ τῶν ἄλλων δικτατόρων τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἦσαν ἀρισταὶ καὶ αἱ μεγάλαι δυνάμεις δὲν τὸν ἠνώχλουν. Κατὰ τὰ δύο ὅμως τελευταῖα ἔτη ἡ κατάσταση μετεβλήθη ἄρδην. Ὁ δικτατορικός ἐγήρασε, αἱ πολιτικαὶ μεταβολαὶ ἐκείθεν τῶν συνόρων τοῦ μικροῦ κράτους ἐδημιούργησαν νέαν

ἡγήνησιν. Ὁ Φιντέλ Κάστρο, ἀδιαφιλονίκητος πλέον ἡγέτης τῆς Κούβας ποὺ ἤρξισεν τελευταίως νὰ προσανατολιστῇ ἐπικινδύνως πρὸς τὴν κομμουνιστικὴν πλευρὰν.

κατάστασιν, ἡ ὁποία ἐπηρεάζει ἀμέσως τὸ καθεστὼς. Ἡδὴ ἡ θέσις τῆς χώρας ἤρχιζε νὰ συζητῇται πλέον διεθνῶς καὶ ἀποτελεῖ μοναδικὸν φαινόμενον εἰς τὸν κόσμον ὅτι καὶ ἡ σοβιετικὴ «Πράβδα» καὶ οἱ «Τάϊμς» τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπιτίθενται σήμερον ἀπὸ κοινοῦ κατὰ τοῦ δικτάτορος.

Τὰ πρῶτα ἔχνη κοπώσεως

Τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς γενικῆς αὐτῆς κατακραυγῆς, ἤρχισαν ἤδη νὰ παρουσιάζονται. Οἱ μέχρι πρό τινος νομοταγεῖς Δομηνικανοί, δηλαδὴ οἱ φοιτηταὶ καὶ ἡ εὐπορὸς τάξις, δεικνύουν σημεῖα κοπώσεως, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία διακηρύσσει ὅτι ἀπαιτεῖται μεγαλύτερα ἀφοσίωσις εἰς τὸν Ὑψίστον καὶ ὀλιγωτέρα εἰς τοὺς δικτάτορας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀναμφισβήτητος ἀνοδος τοῦ γοήτρου τοῦ Φιντέλ Κάστρο εἰς τὰς μάζας, αἱ ὁποῖαι τὸν θεωροῦν ὡς σύμβολον τῆς νέας ἐποχῆς ποὺ ἀνατέλλει διὰ τὴν Λατινικὴν Ἀμερικὴν, ρίπτει ὅλον καὶ περισσοτέραν σκιάν εἰς τὸν Τρουχίλιο ποὺ συμβολίζει, ἀντιθέτως, διὰ τοὺς ἰδίους, τὴν ἐποχὴν ποὺ φεύγει ἀνεπιστρεπτή.

Οἱ ἴδιοι Δομηνικανοὶ ἐπίσημοι ὁμολογοῦν εἰς ἰδιαίτερας συζητήσεις, ὅτι τὸ καθεστὼς τῶν εὐρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας, παρ' ὅλον δὲ ποὺ πιστεύουν ὅτι ὁ Τρουχίλιο ἐπράξε ὅ,τι ἡδύνατο διὰ τὴν μικρὰν αὐτὴν χώραν, γνωρίζουν ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα τὸ πολιτικὸν οἰκοδόμημά των θὰ καταρρεύσῃ.

Μετὰ τὴν περυσινὴν ἀπόπειραν δολοφονίας του ὑπὸ ὁμάδος ἀντιπάλων του, ὁ Τρουχίλιο ἐνῆργησε κεραυνοβόλως καὶ κατῴρθωσε νὰ διαλύσῃ τὴν ἐν λόγῳ ὁμάδα, ἡ ὁποία ἀπετελεῖτο ἀπὸ άτομα κατέχοντα διακεκριμένας θέσεις εἰς τὴν χώραν. Οὗτοι ἐφυλακίσθησαν καὶ ἐβασανίσθησαν μέχρι σημείου ὥστε νὰ προκαλήθῃ ἡ ἐξέγερσις τῆς Ἐκκλησίας ἐναντίον τοῦ Τρουχίλιο. Ὁ «τζενεραλίσμο» ἀπῆντησε διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς αἰρέσεως τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά καὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ἐνῶ παραλλήλως προεκήρυξεν ἐκλογὰς ἐντὸς τοῦ 1962.

Ἀντιπολίτευσις «τύπου Τρουχίλιο»

Ἡ ἀπουσία ὅμως οἰοῦντο ἵχνους ἀντιπολιτεύσεως καθιστᾷ τὰς ἐκλογὰς

αὐτὰς φενάκην καὶ εἰρωνίαν. Οὕτω ὁ δικτάτωρ... διέταξεν τὴν προετοιμασίαν κόμματος ἀντιπολιτευομένου διὰ νὰ ἀναμετρηθῇ μαζί του εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς. Δικαιολογῶν τὴν κωμικὴν αὐτὴν ἐνέργειαν ὁ Δὼν Μανουέλ Ντέλ Μόγια, ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καὶ δεύτερος εἰς ἰσχύν μετὰ τὸν Τρουχίλιο, εἶπεν ὅτι καὶ ὁ Ἀττατούρκ εἰς τὴν ἐποχὴν του ἐπράξε τὸ ἴδιο.

Πάντως τὸ γεγονός εἶναι ὅτι οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναλάβῃ καθήκοντα ἀρχηγοῦ ἀντιπολιτευομένου κόμματος εἰς τὸν Ἀγ. Δομηνικόν. Γενικῶς πιστεύεται ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτό, οἰοδῆποτε καὶ ἂν ἦτο, θὰ ἐβλάπτετο ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν, δηλαδὴ καὶ ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τοῦ δικτάτορος, καθ' ὅσον θὰ ἦτο πλέον κοινὸν μυστικὸν τ.ο ἀπατηλὸν σχέδιον τοῦ «τζενεραλίσμο».

Μετατροπὴ τοῦ

θαλασσίου ὕδατος

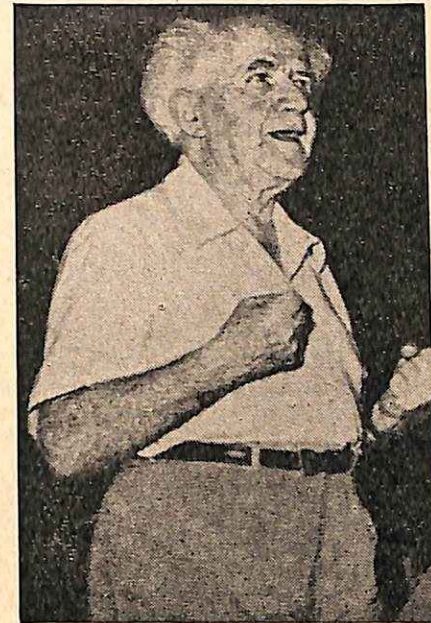
εἰς πόσιμον

Τὸ θαλάσσιον ὕδωρ διαδραματίζει σήμερα πολὺ σπουδαιότερον ρόλον ἀπ' ὅ,τι ἄλλοτε εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἐξέλιξιν τοῦ κόσμου. Πέρσι μία βρετανικὴ ἔταιρεία ἀνέλαβε νὰ ἐγκαταστήσῃ τέσσαρας ἐξαμιστῆρας θαλασσίου ὕδατος εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου. Ὁ μεγαλύτερος ἐξ αὐτῶν, ὁ ὁποῖος ἐγκατεστάθη εἰς Μίνα Ἀλ Ἀχμέτι διὰ λογαριασμόν τῆς Ἑταιρείας Κουβαῖτ Κόϊλ, παράγει ἀρκετὰ περισσότερον διυλισμένον ὕδωρ, μεγάλης καθαρότητος ἀπὸ τὰ 300.000 γαλλ. ἡμερησίως, ποὺ εἶχε ἐγγυηθῇ ἡ κατασκευαστρία ἔταιρεία. Ἐντὸς τῶν δύο προσεχῶν μηνῶν δύο ἀκόμη ἐξαμιστῆρες θὰ ἐγκατασταθῶν εἰς τὴν Νήσον Χάργκ, εἰς τὴν νεοκατασκευασθεῖσαν ἀποβάθραν πετρελαίου εἰς τὸν Περσικὸν Κόλπον. Οἱ ἐξαμιστῆρες οἱ δυνάμενοι νὰ παράγουν ἀπεσταγμένον ὕδωρ ἐκ τοῦ θαλασσίου ὕδατος μὲ ρυθμὸν ἑκατοντάδων τόννων ἡμερησίως δὲν εἶναι κάτι νέον. Ἔως τελευταίως ὅμως ἦσαν ὀγκώδεις—ἀποτελούμενοι ἐξ ὁμάδος μεγάλων δοχείων—ἐξαιρετικῶς ἀπανηροὶ καὶ ἐχρηζόν μεγάλης προσοχῆς.

Διὰ τῆς υἱοθετήσεως νέας μεθόδου ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχέδιον καὶ τὴν λειτουργίαν των, ἡ ἔταιρεία ἐπέτυχεν νὰ μειώσῃ ἢ νὰ ἐξουδετερώσῃ ἐντελῶς αὐτὰς τὰς δυσκολίας, ὥστε σήμερα ἐξαμιστῆρες ἱκανότητος παραγωγῆς 1 ἑκατομ. γαλλ. ἡμερησίως νὰ ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἓνα δοχεῖον. Ἐνα ἀπὸ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα παρουσιάζει ἀπὸ κοινοῦ ἡ αὐξανομένη χρησιμοποίησις τῶν ὑδρομηχανημάτων εἶναι ἡ εἰσαγωγὴ ὕδατος, ἀπληλαγμένου ὑπολειμμάτων. Μεγάλαι ποσότητες ὕδατος ἔλκονται ἀπὸ τὴν θάλασσαν, τοὺς ποταμούς καὶ τὰς διώρυγας διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὴν βιομηχανίαν, εἰς κοινωφελεῖς ὑπηρεσίας καὶ ἐπιχειρήσεις ἡλεκτρισμοῦ, τὸ ὕδωρ δὲ αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι ἀπληλαγμένον ὅσον εἶναι δυνατόν ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς, κάθε εἶδους κατὰλοιπα. Διὰ νὰ ἐξαφοσιωθῇ ὅτι τὸ ὕδωρ θὰ εἶναι ἀπληλαγμένον στερεᾶς ὕλης, ἐσχεδιάσθη εἰς περιστροφικὸς διύλιστήρ ὕδατος.

Τί κρύπτεται πίσω ἀπὸ τὸν "Αἷχμαν;"

Ὁ δυναμικὸς πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ κ. Μπέν Γκουριὸν ἀνακοινώνει εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Τύπου τὴν σύλληψιν τοῦ Ἀἷχμαν μετὰ δεκαεπταετὴ ἐντατικὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνέυρεσίν του.

Ὁ ἀντίκτυπος ἐκ τῆς ἀπαγωγῆς τοῦ Ἀδόλφου Ἀἷχμαν καὶ αἱ λεπτομέρειαι σχετικῶς μετὰ τὸν τρόπον τοῦ ἔδρασαν οἱ εἰδικοί πράκτορες τοῦ Ἰσραήλ εἰς τὴν Ἀργεντινὴν, ἀπέδειξαν τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἰσραηλινῆς κυβερνήσεως νὰ διαλευκάνῃ ὠρισμένα σκοτεινὰ εἰσέτι σημεῖα τῆς συνωμοσίας πρὸς ἐξόντωσιν τῆς ἐβραϊκῆς φυλῆς. Ἡ πραξικοπηματικὴ ἀπόσπασις τοῦ Γερμανοῦ ἐγκληματίου ἐκ τῆς Νοτιοαμερικανικῆς χώρας, ὅπου οὗτος διέμενε ἐπὶ δεκαπενταετίαν, θὰ ἔδει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχουσα ἀμεσον σχέσιν μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν Ἰσραηλιτῶν νὰ ἀποκλείουν οἰανδήποτε μελλοντικὴν ἀπόπειραν ἀναβιώσεως τοῦ Ἀντισιμιτισμοῦ, ὡς ἡ ἀποτυχὸσα τοῦ παρελθόντος χειμῶνος.

Ὅτε τὸ θεαματικὸν γεγονός τῆς συλλήψεως τοῦ Ἀδόλφου Ἀἷχμαν εἰς τὴν Ἀργεντινὴν, οὔτε ἐπίσης ἡ λαϊκὴ ἐπιταγὴ πρὸς τιμωρίαν τοῦ ἀμέσως ὑπευθύνου διὰ τὸν φόνον ἐξ ἑκατομμυρίων Ἰσραηλιτῶν, ἐξηγοῦν τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ὥθησαν τὸν πρωθυπουργὸν Μπέν Γκουριὸν νὰ ἐμπνευσθῇ τὴν πρωτοφανῆ ἐπιχείρησιν τῆς ἀπαγωγῆς τοῦ Γερμανοῦ ἐγκληματίου.

Ἡ κοινὴ γνώμη τοῦ Ἰσραήλ ἐδέχθη μὲ ἱκανοποίησιν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν μυστικῶν πρακτόρων ποὺ κατῴρθωσαν νὰ

Ὁ Ἀδόλφος Ἀἷχμαν τὴν ἐποχὴν ποὺ προσεχώρησε εἰς τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα τοῦ Χίτλερ διὰ νὰ ἀναδειχθῇ εἰς ἓνα ἐκ τῶν ἀπαισιωτέρων διωκτῶν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ στοιχείου.

τῆς γνωστῆς τραγωδίας τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἐπίσης πιστεύεται ὅτι κατὰ τὴν ἀκροατικὴν διαδικασίαν θὰ ἔλθουν εἰς φῶς στοιχεῖα, ποὺ θὰ ἐπιτρέψουν τὸν καταμερισμὸν τῶν εὐθυνῶν διὰ τὰς ἐκτελέσεις εἰς τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, καθὼς καὶ ἡ ἀποκάλυψις προσώπων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀμεσον σχέσιν μετὰ τὸ σχέδιον ὁλοκληρωτικῆς ἐξολοθρεύσεως τοῦ Ἰσραηλινοῦ στοιχείου καὶ τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν ἀγνωστα. Ἐξ οὗ καὶ τὸ τεράστιον ἐνδιαφέρον μετὰ τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖ τὴν ὑπόθεσιν ἡ Ἰουδαϊκὴ κοινότης τῆς Δ. Γερμανίας.

Ἀπόδοσις ἱστορικῆς ἀληθείας

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν βιβλικῶν χρόνων, ποὺ ἓνας διώκτης τοῦ ἐβραϊκοῦ στοιχείου ἀντιμετωπίζει τὴν δικαιοσύνην τῶν θυμάτων του. Παρ' ὅλον δὲ ποὺ καμμία ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων δὲν δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν ἔστω καὶ μία ἀπὸ τὰς ἀπειραρίθμους ἐβραϊκὰς κοινότητας ποὺ ἐξονώθησαν μέχρι τοῦ τελευταίου μέλους, ἡ διεσχετισμένη δίκη ἔχει λάβει τὸν συμβολικὸν χαρακτῆρα τῆς ἀποδόσεως δικαιοσύνης εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν.

Πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν ἐξ ἄλλου κινεῖται ὁ πρωθυπουργὸς Μπέν Γκουριὸν, πιστεύων ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας θὰ ἔχῃ βαθύτατην ἐπίδρασιν εἰς τὴν σπουδάζουσα νεολαία τοῦ Ἰσραήλ, ἡ ὁποία θὰ γνωρίσῃ κατὰ τὸν πλέον σαφὴ τρόπον τὰς λεπτομερείας τοῦ τραγικοῦ ἐβραϊκοῦ ὁλοκαυτώματος.

Διὰ νὰ ἀποθαρρυνθοῦν οἱ ἐχθροὶ

Εἰς ἐπὶ πλέον λόγους ποὺ ἐπέβαλε τὴν χρησιμοποίησιν ἀνορθόδοξων μεθόδων, ὡς ἡ βιαία ἀπόσπασις τοῦ Ἀἷχμαν, εἶναι, ὡς ἰσχυρίζεται ἡ κυβερνήσις τοῦ Ἰσραήλ, αἱ σχέσεις τοῦ ἀπαχθέντος μετὰ τοῦ Μουφτῆ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ μετ' ἄλλων Ἀράβων φυλάρχων, τὰς ὁποίας διετήρησεν ὁ ἴδιος μέχρι τῆς λήξεως τοῦ β' παγκοσμίου πολέμου. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι αἱ σχέσεις αὗται θὰ ἔλθουν τὰς εἰς φῶς διὰ νὰ ἀποθαρρύνουν ἐκείνους ἐκ τῶν ἀμετανοήτων ναζι ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ συνομωτοῦν ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μπέν Γκουριὸν ἐν προκειμένῳ εἶπεν ὅτι οἱ Γερμανοὶ ναζίσται ποὺ ἀνείχθησαν εἰς τὰ ἐγκλήματα κατὰ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ στοιχείου, εὐρίσκονται σήμερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἀράβων καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐξυφαίνουσιν σχέδια κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

Ο διάλογος μεταξύ των δύο γιγάντων και τα εξ' αὐτοῦ προκύψαντα: διάσκεψις Κορυφῆς, επισκέψεις τῶν ἡγετῶν, συνεχῆ ταξίδια καὶ συνομιλίες, ἔθεσαν, ὡς ἦτο φυσικόν, εἰς δευτέραν μοῖραν τὰ ἐθνικὰ ζητήματα τῶν διαφόρων κρατῶν. Καὶ ὅμως πολλὰ ἀπὸ τὰ τοπικὰ αὐτὰ ζητήματα ἔχουν διεθνεῖς ἐπιπτώσεις καὶ ἴσως καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ διακλυβεύεται ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου. Τὸ θέμα τῆς ὑπάρξεως τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραὴλ δὲν εἶναι ἀποστερημένον σημασίας διὰ τὴν ἐν γένει διεθνή κοινότητα.

Ο μελετητὴς τῆς ἱστορίας τῆς ἰδρύσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραὴλ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ μείνῃ ἐκστατικός καὶ νὰ κατέχεται ἀπὸ αἰσθήματα θαυμασμοῦ τελειώνοντας τὴν μελέτη του. Διότι εἶναι πραγματικῶς ἐκπληκτικὰ τὰ ἐπιτεύγματα μιᾶς χούφτας ἀνθρώπων. (Τὸ 1948 ὁ πληθυσμὸς ἦταν 780.000. Σήμερον εἶναι 2.200 ἑκατομύρια, σὲ μιὰ στενὴ λωρίδα γῆς, περίπου 20.000 τετρ. χλμ.). Πολὺ περισσότερο ὅταν ὑπολογισθῇ ὅτι αἱ πραγματοποιήσεις αὐταὶ δὲν ἔγιναν εἰς εἰρηνικὴν περίοδον, ἀλλὰ πάντοτε εἰς ἐμπόλεμον τοιαύτην καὶ κάτω ἀπὸ τὴν—δικαιολογημένην ἢ ἀδικαιολόγητον, αὐτὸ εἶναι ἄλλο θέμα—ἀπειλὴν τοῦ Παναραβισμοῦ καὶ ὅταν σημαντικὰ ποσὰ τοῦ περιορισμένου κρατι-

κοῦ προϋπολογισμοῦ προορίζονται ἀναγκαστικῶς διὰ τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας. Ἐπρεπε οἱ πρωτοπόροι κάτοικοι τοῦ νὰ πιστεύουν εἰς τὴν ἀνωτερότητα τῆς ἀποστολῆς των, νὰ ἔχουν περιβάλλει μὲ ἱερότητα τοὺς σκοποὺς των, εἰς τρόπον ὥστε ἀγωνιζόμενοι νὰ ὑπερνικήσουν παντοειδῆ ἐμπόδια καὶ νὰ ἀξιοποιήσουν—ἀρχικῶς ἐσωτερικῶς, ἀλλὰ καὶ διεθνῶς κατόπιν—τὸ Κράτος των.

Ἡδὴ ὅμως ἡ μελέτη τῶν διαφορῶν στοιχείων καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἀποτελεῖ οικονομικῶς καὶ πολιτικῶς βιώσιμον μονάδα. Μέσα εἰς τὸν ὅλον ἀνυπόμονον καὶ ἀναπτυσσόμενον ἀραβικὸν κόσμον, τὸ Ἰσραὴλ εἶναι καταδικασμένον νὰ παραμῇ περιωρισμένον, νὰ μὴ δύναται νὰ συναγωνισθῇ τοὺς Ἀραβας καὶ νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὴν ἐξαφάνισιν.

Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς γεννᾶται τό, μὲ τὴν διεθνή σημασίαν, πρόβλημα. Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ σιωνιστικοὶ κύκλοι πού εἰναι παντοῦ εἰς τὸν κόσμον ἰσχυροί, ἐλέγχουν καὶ ἐπηρεάζουν παντοειδῶς τὴν ζωὴν τῶν Κρατῶν, δὲν θ' ἀφήσουν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὴν ἐξαφάνισιν. Γνωρίζουν ὅτι ὁ χρόνος ἐργάζεται ὑπὲρ τῶν Ἀράβων καὶ θὰ προσπαθήσουν πάσῃ θυσίᾳ νὰ τὸν σταματήσουν. Καὶ τότε ἴσως αὐτὸ τὸ «πάσῃ θυσίᾳ» νὰ πάρῃ διεθνεῖς διαστάσεις μὲ ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς εἰρήνης ὁλοκλήρου τῆς Ἀνθρωπότητος...

Ἄρδεις: τὸ μεγάλο πρόβλημα τοῦ νέου κράτους

Οἱ μέλλοντες ἱστορικοὶ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἰσραὴλ δὲν θὰ δυσκολευθοῦν καθόλου ὅταν θὰ θελήσουν νὰ παρουσιάσουν ἐπιγραμματικῶς τὰ προβλήματα τοῦ νέου Κράτους: Τοῦ ἔλλειπε τὸ νερό, θὰ εἶπουν.

Διότι πράγματι, ἡ χώρα εἶναι ἀπελπιπτικῶς πτωχὴ εἰς ὕδωρ καὶ ὅλο της τὸ μέλλον ἐστηρίζετο μέχρι τοῦδε εἰς τὸ πῶς θὰ ἐχρησιμοποίητο τὸ ὀλίγον ποῦ διέθετε. Μὲ σειρὰν μικρῶν ἀρδευτικῶν καὶ ὕδρευτικῶν ἔργων κατ' ὁρμὴν νὰ κάνουν τὴν καλύτεραν δυνατὴν χρῆσιν, ἀλλὰ τοῦτο οὐδ' ὅπως ἐπαρκεῖ.

Σήμερον διαθέτουν ἐτησίως περίπου 1.400 ἑκατομύρια κυβικὰ μέτρα ὕδατος, ἀλλὰ ὁσάκις σημειωθῇ ξηρασία—ὅπως ἦτο ἡ περίπτωσις ἐφέτος—ἡ ποσότης αὐτὴ δὲν ἐπαρκεῖ οὐδὲ καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας. Ὅποτε περιορίζεται αἰσθητῶς ἡ εἰς τὰς πόλεις χορηγούμενη ποσότης ὕδατος.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἔχει δύο μόνον λύσεις: α) Τὴν ἀφαλύρωσιν τοῦ θαλασσίου ὕδατος. Οἱ ὅροι ὅμως μιᾶς τοιαύτης προσπάθειας εἶναι ἐντελῶς ἀσύμφοροι, καὶ β) τὴν μεταφορὰν τῶν ὕδατων τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τὴν λίμνην τῆς Γαλιλαίας εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Νεγκέβ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν μεγαλύτεραν ἔκτασιν τοῦ ἀχρησιμοποίητου ἐδάφους. Μὲ ἄλλα λόγια τὴν μεταφορὰν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ βορείως τοῦ Τέλ-Αβίβ, κατὰ 120 χιλμ. νοτιώτερον.

Ἡ λύσις ὅμως αὕτη δὲν προσκρούει μόνον εἰς ἀνυπερβλήτους οικονομικὰς δυσχερείας. Ἐὰν ποτὲ τὸ ὅλον ἔργον ὁλοκληρωθῇ θὰ ὀδηγήσῃ πιθανῶς εἰς πόλεμον, καθ' ὅσον οἱ Ἀραβες κατ' ἐπανάληψιν ἔχουν διαδηλώσει τὴν ἀπόφασίν των νὰ ἐμποδίσουν τὸ ἐν λόγω ἔργον.

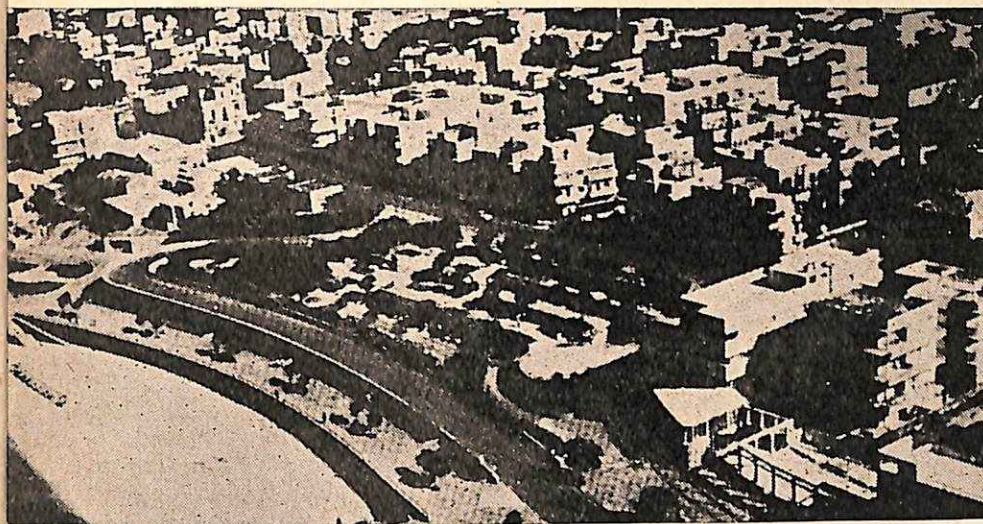
Τὸ πρόβλημα τοῦ ὕδατος, λοιπόν, ἂν δὲν εὐρεθῶν λύσεις, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦτο φαίνεται ἀκατόρθωτον, ἴσως νὰ ἀποβῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους διὰ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ.

Τὸ οικονομικὸν θέμα

Παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἰσραηλιτικὴ γῆ ἔχει ἀξιοποιηθῇ εἰς τὸ ἔπακρον καὶ κάθε τεμάχιόν της δίδει ὅσο τὸ δυνατόν περισ-

←
Συγκομιδὴ βάμβακος

Τὸ Ἰσραὴλ βαίνει πρὸς ἐξαφάνισιν;

σότερον προϊόν, παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἐξαγωγή τῶν ἐσπεριδοειδῶν—τοῦ κυριώτερου δηλ. ἐξαγωγικοῦ προϊόντος—ἔχει ὁργανωθῇ κατὰ τρόπον ὀρθολογιστικόν καὶ συστηματικόν, παρ' ὅλον ὅτι καὶ νέα προϊόντα καλλιεργοῦνται μὲ ἐπιστημονικότητα καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Ἰσραὴλ τείνει νὰ γίνῃ ὁ κυριώτερος προμηθευτὴς χημικῶν λιπασμάτων εἰς τὴν Ἀσίαν, τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν παρουσιάζει μονίμως ἓνα ἔλλειμμα 300 περίπου ἑκατομυρίων

δολλαρίων κατ' ἔτος.

Τὸ ἐν λόγω ἔλλειμμα καλύπτεται ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴν βοήθειαν, τὰς γερμανικὰς ἐπανορθώσεις καὶ τὰς συνεισφοράς των σιωνιστικῶν ὁργανώσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἀλλὰ ἡ Ἀμερικὴ ἀρχίζει νὰ προσανατολίζεται καὶ πρὸς τοὺς Ἀραβας. Τὸ Ἰσραὴλ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ μόνον στήριγμα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς της εἰς μίαν ἐξόχως νευραλγικὴν περιοχὴν τοῦ

Κόσμου. Δὲν μπορεῖ ἡ Ἀμερικὴ νὰ συνεχίσῃ νὰ δυσχερεστῇ τὸν ἀραβικὸν ἐθνικισμὸ βοηθοῦσα μονοπωλιακῶς τὸ Ἰσραὴλ. Μία ἀνανέωσις τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς θὰ ἐπιφέρει ἀσφαλῶς μείωσιν τῆς οἰκονομικῆς βοήθειας πρὸς τὸ Ἰσραὴλ. Τὰ κονδύλια θὰ διαμοιρασθοῦν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀράβων. Καὶ ὁ μεγαλύτερος ποῦ θὰ πληροῖ καὶ τὸν ὅρο τῆς λαϊκῆς παροιμίας «καινούργιο κοσκινάκι μου...» θὰ λαμβάνῃ καὶ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος.

Ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν, αἱ δόσεις τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων τερματίζονται κατὰ τὸ 1962. Προσπάθεια τοῦ κ. Μπέν Γκουριὸν νὰ πείσῃ τὴν Γερμανίαν νὰ χορηγῇ ἐτησίως βοήθημα 50 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ καρποφορήσῃ μέχρι στιγμῆς.

Τέλος, αἱ ἀθροαί μεταναστεύσεις ἔχουν σταματήσῃ. Μόλις 20.000 ἰσραηλιτῶν μετακινοῦνται ἐτησίως πρὸς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας. Αἱ ἐκκλήσεις τῆς κυβερνήσεως δὲν ἔχουν ἀπήχησιν. Ὁ πληθυσμὸς μένει στάσιμος, ἐντὸς φυσικὰ τῶν φυσιολογικῶν ὁρίων, ἐνῶ οἱ Ἀραβες ὁλοκρῶν ἀυξάνονται. Ὅποτε δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ συζήτησις διὰ τὴν παροχὴν εἰς τὸν νέον Κράτος ἄλλων ἐδαφῶν, ἅτινα θὰ ἐβοήθουν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἡ καλλιέργεια ἀσφυκτᾷ. Ὁ πληθυσμὸς ἐπίσης. Ἡ ἐθνικὴ Οἰκονομία τοὺς ἀκολουθεῖ.

Συμπεράσματα

Μὲ τὰ ἐν λόγω δεδομένα ἡ κατὰστασις διὰ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ μακρὰν ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ρόδινος. Ἰσως αὐτὸ νὰ ἀναμένουν καὶ οἱ Ἀραβες, οἵτινες τηροῦν στάσιν ὑπομονετικῆς ἀναμονῆς.

Δὲν πρέπει ὅμως οὐδὲ πρὸς στιγμὴν νὰ μειώνεται ἡ σημασία τῆς τεραστίας δυνάμεως τοῦ διεθνούς Σιωνισμοῦ. Οὐδὲ ἡ ἀποφασιστικότης των ἐντοπίων νὰ μὴν χάσουν διὰ μίαν εἰσέτι φορὴν τὴν Παλαιστίνην, τὸ Κράτος των τὸ ὅποιον ἔθε-μελίωσαν καὶ ἠνδρώσαν μὲ τὸ αἷμα καὶ τὸν ἰδρώτα των.

Ἀπὸ τὸ ποῖον τροπὴν θὰ πάρουν αἱ δύο ἀνωτέρω τάσεις καὶ ἀπὸ τὸ πῶς θὰ μορφοποιηθοῦν, ἐξαρτᾶται ὅχι μόνον τὸ μέλλον τοῦ Ἰσραὴλ, ἀλλὰ καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ Κόσμου ὁλοκλήρου...

Δ. Κ. ΜΑΤΚΛΙΒΕΡΑΣ

Ἀνω: Ἀποψις τοῦ Τέλ Ἀβίβ.
Κάτω: Ἐσωτερικὸν ἐργοστάσιον.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Η ΑΤΙΘΑΣΗ ΔΟΥΡΥΦΟΡΟΣ

Καμμία εκ των συμμάχων χωρών δεν γνώρισεν από του έτους 1939 τόσας μεταβολάς όσας ή Πολωνία. Διατελέσασα υπό δικτατορικόν καθεστώς από του 1926, με «Πρόεδρον» τόν στρατάρχη Πίλσοϋδσκι, κατέστη λαϊκή δημοκρατία με κάπως μετριοπαθές καθεστώς. Τά άνατολικά σύνορά της πού έξετεινοντο μέχρι της Λευκορωσίας, ήκρωτηριάσθησαν μετατοπισθέντα πρός δυσμάς επί του γερμανικού εδάφους μέχρις άποστάσεως έκατόν περίπου χιλιομέτρων από του Βερολίνου.

Η Πολωνία, χώρα άλλοτε γεωργική (τό 1939, ό άστικός πληθυσμός άνήρχετο εις 8.731.000 κατοίκους και ό άγροτικός εις 19.347.000) υπέστη έσπευσμένην έκβιομηχάνισιν, πού προεκάλεσε τήν γένεσιν μεγάλων βιομηχανικών κέντρων. Και από χώρα έλευθέρων έπιχειρήσεων με σημαντικήν συμμετοχήν ξένων κεφαλαίων, κατέστη κράτος όπου αι βιομηχανικαι έπιχειρήσεις έχουν έθνικοποιηθή.

Η ζωτικότητα της

Ερμώθεισα κατά τόν πόλεμον και τήν ναζιστικήν κατοχήν, όποτε άπώλεσε έξ έκατομύρια κατοίκους, ή Πολωνία επέδειξε μεγάλην ζωτικότητα. "Αν και δορυφόρος της Σοβιετικής Ένώσεως από του 1945, διτήρησε τήν πίστιν της πρός τόν Καθολικισμόν, παρά τήν έντατικήν αντίθροσκευτικήν προπαγάνδαν. Είναι ή μόνη λαϊκή δημοκρατία, πού διτήρησε τούς στρατιωτικούς, ίερείς και τήν διδασκαλίαν τών Θρησκευτικών εις τά σχολεία. Χώρα με ζωηρότατον τό έθνικόν αίσθημα, ή Πολωνία δέν άπρηνήθη τό παρελθόν της και δέν έξουθενώθη. Έτσι, είναι σήμερα ή πιό άτίθαση από τās δορυφόρους χώρας, διατηρούσα μορφωτι-

Αποφες της κεντρικής πλατείας της Βαρσοβίας με τό μέγαρον του ύπουργείου Έπιμορφώσεως.

κούς και οικονομικούς δεσμούς με τήν Δύσιν.

Η έπιφάνειά της είναι περί τά 312.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα και ό πληθυσμός της άνέρχεται εις 30 περίπου έκατομύρια. Μεταπολεμικώς, ή χώρα διήλθε μίαν περίοδον σταλινισμού και έκκαθαρίσεων. Μετά τόν θάνατον, όμως, του Στάλιν, χάρις εις τήν μετριοπαθή τακτικήν

του Βλαντισλάβ Γκομούλκα, πρώτου γραμματέως της κεντρικής έπιτροπής του πολωνικού έργατικού (κομμουνιστικού) κόμματος, άκολουθεί, ίδια από του Όκτωβρίου 1956, ρεαλιστικώτεραν πολιτικήν.

Έν τούτοις, ή δεινή έπισιτιστική κρίσις κατέλαβεν άνέτοιμον τήν κυβέρνησιν Σνράνκιεβιτς, ή όποία άνεζήτησε τήν «λύσιν» του προβλήματος εις τήν αύξησιν

Βλαντισλάβ Γκομούλκα, πρώτος γραμματέως της Κ.Ε. του πολωνικού κομμουνιστικού κόμματος. Έπί τά ίχνη του στρατάρχη Τίτο;

Αποφες έργοστασιακού συγκροτήματος εις Νόβα-Χούτα, όπου έσχάτως έσημειώθησαν τά γνωστά έπεισόδια μεταξύ των Καθολικών έργατών και της Αστυνομίας.

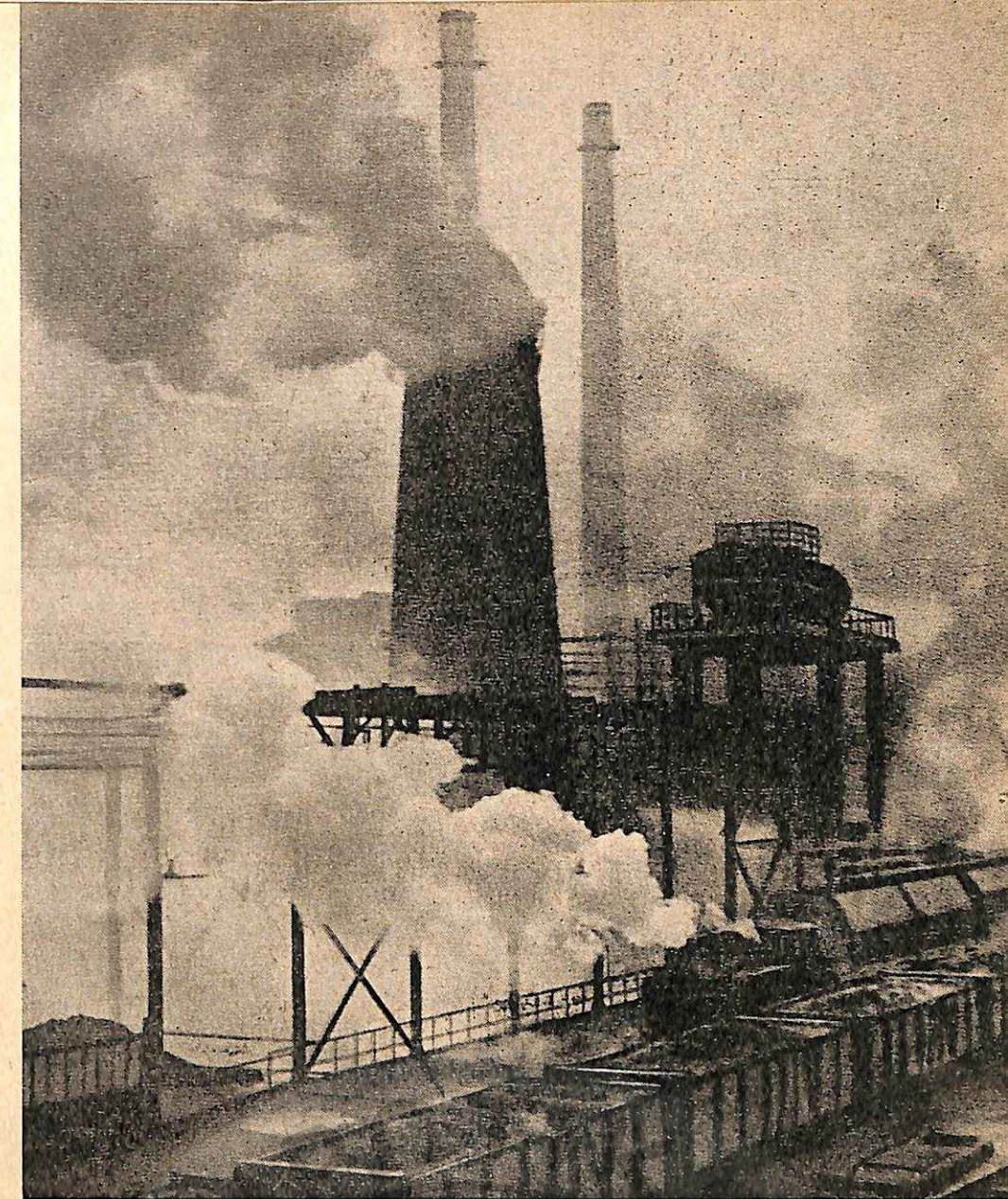
Ο Πολωνός ύπουργός Έξωτερικών κ. Ραπάτσκι, πού έπρότεινε τήν δημιουργίαν άποατομικοποιημένης ζώνης εις τήν Εδρώπην.

της τιμής του κρέατος και άλλων τροφίμων.

Η προτεραιότητα

Εν τούτοις, γεγονός είναι, ότι αι έπισιτιστικά δυσχέρειαι όφείλονται κυρίως εις τήν πρδ του 1956 πολιτικήν των Πολωνών σταλινικών, πού άνεγνώριζεν άπόλυτον προτεραιότητα εις τήν βαρείαν βιομηχανίαν, εις βάρος των καταναλωτικών αγαθών.

Η Πολωνία, δυνάμει του Συντάγματος της 22 Ιουλίου 1952, είναι λαϊκή δημοκρατία. Τό Σύνταγμα έγγυάται τήν έλευθερίαν γνώμης και συνειδήσεως.

Η έκβιομηχάνισις της

Κατά τό 1939, ή πολωνική βιομηχανία ήτο συγκεντρωμένη κυρίως εις τήν Σιλεσίαν, τήν Ποζνανίαν και τās περιόχας του Λότζ, του Μπιαλυστόκ και του Βίλνο. Τό 1959, ή Πολωνία έπραγματοποίησε τό σχέδιον έκβιομηχανισέως της, άποστραγγίσασα τό εις άγροτικές έργατικές χείρας δυναμικόν της χώρας. Ούτω, οι έργάται βιομηχανίας άνήλθον από 860.000 τό 1937 εις 2.911.000 κατά τό 1957. Η βιομηχανία έχει έξ όλοκλήρου έθνικοποιηθή. Τό αυτό συμβαίνει και με τό χονδρικόν έμπόριον, ενώ διά τό λιανικόν έμπόριον ή έθνικοποίησις έκτείνεται εις τά 97 %.

Αι νέαι βιομηχανικαι περιοχαι κατανέμονται ως εξής:

—Ακται της Βαλτικής: ναυπηγεία εις Δάντσιχ, Γδύνια και Στεττίνον.

—Σιλεσία και Δυτική Πολωνία: άνθρακωρυχεία, λιγνιτωρυχεία, χημικά έργοστάσια, έργοστάσια μηχανουργίας κλπ.

—Περιοχή Κρακοβίας: έργοστάσια μεταλλουργίας και χαλυβουργίας.

—Νοτιοανατολική περιοχή: πετρελαιοπηγαι.

—Περιοχή Βαρσοβίας: έργοστάσια αυ-

τοκινήτων και σιδηροδρομικού ύλικού. —Περιοχή Λότζ: έργοστάσια ύφαντουργίας.

Ο μέγας πλούτος της Πολωνίας είναι ό γαιάνθραξ (παράγωγη του 1958: τόννοι 95 έκατομύρια).

Έξ άλλου, ό άγροτικός πληθυσμός κατήλθεν από 47% (τό 1950) εις 40% του συνολικού πληθυσμού (τό 1958). Η έκστρατεία υπέρ της άγροτικής κολλεκτιβοποιήσεως έντείνεται.

Ατίθαση και Καθολική

Εξ όλων των χωρών του σοβιετικού έμπλοκ ή Πολωνία είναι ή περισσότερον Καθολική. Τό 1957, οι Καθολικοί ήσαν τά 98% του πληθυσμού. Μετά τήν έξέγερσιν του Πόζναν, άνεστάλη ό δίωγμός κατά του Καθολικού κλήρου.

Η άριθμητική ίσχυς των πολωνικών ενόπλων δυνάμεων άνέρχεται εις 560.000 άνδρας. Αι μεραρχiai είναι, ως επί τό πλείστον, μηχανοκίνητοι και τεθωρακισμένοι. Οι άνώτεροι αξιωματικοί άκολουθούν μαθήματα εις τās σοβιετικές στρατιωτικές σχολάς.

Σχετικώς με τόν πληθυσμόν της, πού

Ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ καὶ ἡ μεγάλη παρέλασις τῆς 22 Ἰουλίου ἐν Βαρσοβίᾳ.

αὐξάνεται συνεχῶς, ἡ Πολωνία εἶναι τὸ δεύτερον κράτος τοῦ σοβιετικοῦ συνασπισμοῦ. Ὁ πληθυσμὸς τῆς πρωτεύουσας τῆς χώρας, τῆς Βαρσοβίας, ὑπερβαίνει τὸ ἓν ἑκατομμύριον.

Ἡ Πολωνία ἀποτελεῖ τμήμα τοῦ σοβιετικοῦ μπλόκ, παρὰ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος. Δὲν εἶναι, ὅμως, πειθήνιος δορυφόρος, ὅπως ἡ Τσεχοσλοβακία, οὔτε ἐκ παραδόσεως προσηλωμένη εἰς τὴν Ρωσίαν, ὅπως ἡ Βουλγαρία, οὔτε συντετρημένη, ὅπως ἡ Οὐγγαρία. Εἶναι

Ὁ καρδινάλιος Βιζίνσκι, χειροτονῶν ἱερεῖς εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς Βαρσοβίας, τὴν 8ην Δεκεμβρίου 1956.

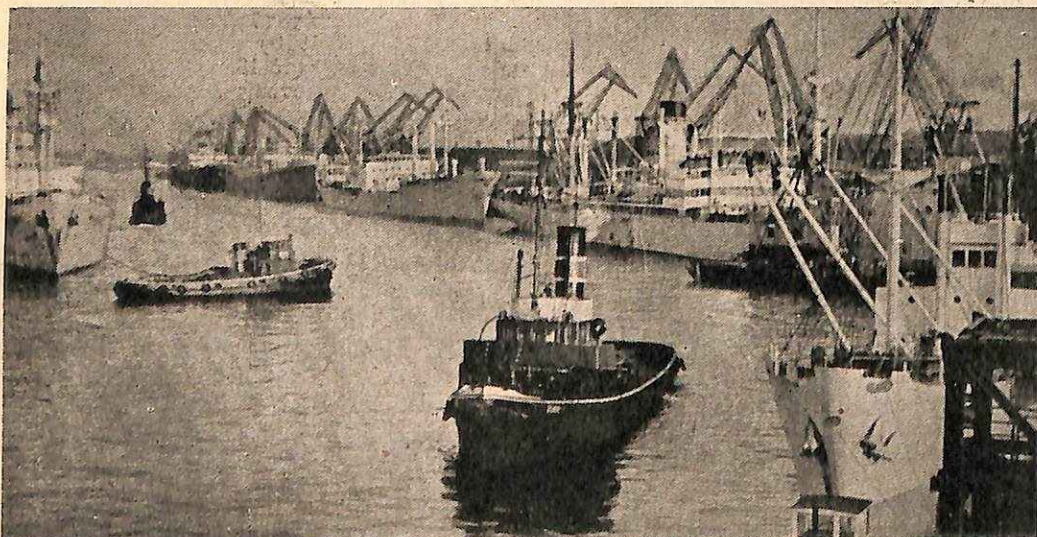
κία, οὔτε ἐκ παραδόσεως προσηλωμένη εἰς τὴν Ρωσίαν, ὅπως ἡ Βουλγαρία, οὔτε συντετρημένη, ὅπως ἡ Οὐγγαρία. Εἶναι

Ὁ Καθολικισμὸς ἀποτελεῖ σοβαρῶτατον παράγοντα εἰς τὴν ζωὴν τῆς χώρας. Καθολικαὶ μοναχαὶ ἀσχοῦσιν τὸ ἐκλογικὸν των δικαίωμα κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐν Πολωνίᾳ.

χώρα μὲ ζωηρὸν αἶσθημα πατριωτισμοῦ, ποὺ συχνὰ ἐγγίζει τὰ ὅρια τοῦ ἐθνικισμοῦ. ●●

Ὁ λιμὴν τῆς Γδύνια. Ὁ σπουδαιότερος λιμὴν τῆς Πολωνίας.

ΜΟΝΩΣΕΙΣ ΣΤΕΓΑΝΩΣΕΙΣ

**Κ. ΚΟΣΜΙΔΗΣ
ΓΡ. ΚΑΖΑΖΗΣ**

ΚΛΕΙΤΙΟΥ 4β

(πάροδος Εὐαγγελιστρίας)

ΑΘΗΝΑΙ

Τηλέφ. 24-390

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ

ΤΟΥ

ΝΕΡΒΟΜΕΤΑΛ

ΝΕΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΟΥ ΑΝΑΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΗΛΙΟΥ

Οἱ Ἰάπωνες ἐπίστευσαν ὅτι μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου ἡ χώρα των θὰ ἠμποροῦσε νὰ παίξῃ τὸν ρόλον «οὐδετέρας Ἑλβετίας» εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὁ πόλεμος ὅμως τῆς Κορέας καὶ ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος διέλυσαν τοὺς ρωμαντισμοὺς περὶ ἀόπλου Ἰαπωνίας. Παρὰ ταῦτα πάμπολλοι κάτοικοι τῆς χώρας τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐλπίζουν ὅτι τελικὰ θὰ ἠμπορέσουν, ἀποτινάσσοντες τὰς διαφόρους Συνθήκας καὶ τὰ ποικιλώνυμα Σύμφωνα, νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς οὐδετερότητος.

Τὸ σύμπλεγμα τῶν Ἰαπωνικῶν νήσων ἀποτελεῖ σήμερον, μετὰ τὰς μεγάλας ἀνακατατάξεις δυνάμεων εἰς τὴν Ἀπω Ἀνατολήν, τὴν κλεῖδα τῆς ἀμύνης κατὰ τοῦ κομμουνιστικῆς συνασπισμοῦ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν τοῦ κόσμου. Ἐὰν δὲ ἡ στάσις τῆς Ἰαπωνίας μετεβάλετο, καὶ ἀπὸ σύμμαχος μετεπήδα εἰς τὴν οὐδετερότητα, ἡ ἰσορροπία, ἡ ὁποία μέχρι σήμερον ἐπέτρεψε τὴν διατήρησιν ἑνὸς *modus vivendi* εἰς τὴν Ἀσίαν, θὰ ἀνε-

Τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον, ὅτε ἡ συμφωνία διὰ τὰς ἐν λόγῳ βάσεις ἐξέπνευσεν, ἡ Οὐάσιγκτων καὶ τὸ Τόκιο ἀπεφάσισαν νὰ προβοῦν εἰς ἀνανέωσιν τῆς, καθιστῶντες αὐτὴν ὀλιγώτερον ἐπαχθῆ, διὰ νὰ μὴ θίγεται ἡ ἐθνικὴ ὑπερφάνεια τῶν Ἰαπώνων. Πρὸ ὀλίγων δὲ ἐβδομάδων ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἀρχηγὸς τοῦ μεγαλυτέρου κόμματος τῆς χώρας κ. Κίσι, κατέθεσε εἰς τὴν Ἰαπωνικὴν Δίαιταν τὰ κείμενα τῶν συμφωνιῶν, διὰ

τοὺς ἠύξησεν ἡ ὑπόθεσις τοῦ U-2 καὶ αἱ καταγγελίαι ὅτι ἀεροσκάφη τοῦ ἰδίου τύπου εὐρίσκονται εἰς ἀμερικανικὰς βάσεις τῆς χώρας. Ἀλλ' αἱ ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Κίσι δὲν ἐσταμάτησαν ἐκεῖ. Οὕτω, στελέχη καὶ ὁπαδοὶ τοῦ κόμματος του, φιλοδοξοῦντες νὰ ἀναλάβουν ἡγετικὸν ρόλον εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, διεφώνησαν μὲ τὸν πρωθυπουργὸν καὶ ἐτάχθησαν μὲ τὰς ἀπόψεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ ἐπὶ παραίτησιν πρωθυπουργὸς Κίσι κατὰ τοῦ ὁποῖον ἐστράφη ἡ μὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Δεξιὰ: Διαδηλώσεις καὶ συμπλοκαὶ φοιτητῶν-ἀστυνομίας πρὸ τῆς Ἰαπωνικῆς Διαιτης.

τρέπετο μὲ ἀνυπολογίστους ζημίας διὰ τὸ σύστημα ἀμύνης τῆς δύσεως.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς προσπάθειας πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς κομμουνιστικῆς πλημμυρίδος, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἐγκατέστησαν τὸ 1951, κατόπιν συμφωνίας μετὰ τῆς Ἰαπωνικῆς κυβερνήσεως, στρατιωτικὰς βάσεις καὶ ἀεροδρόμια. Ἡ συμφωνία αὕτη ἐθεωρήθη τότε ὑπὸ τῶν περισσοτέρων Ἰαπώνων ὡς προσβάλλουσα τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς χώρας. Ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν ἐδημιουργεῖντο ἐπιεισόδια ἀπὸ ὁπαδῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ συγκεκριμένως τῶν κομμουνιστῶν καὶ σοσιαλιστῶν, οἱ ὅποιοι ἀντετίθεντο σφοδρῶς εἰς τὴν συναδέλφωσιν μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν «ἱμπεριαλιστῶν» ὡς καὶ εἰς τὴν ὑπαρξιν στρατιωτικῶν βάσεων. Καλλιεργοῦντες οὕτω ἀντιαμερικανικὸν πνεῦμα εἰς τὰς μάζας, κατάρθωσαν, σὺν τῷ χρόνῳ, νὰ δημιουργήσουν ἰσχυρὸν ρεῦμα οὐδετεροφιλίας.

τὴν τελικὴν ἔγκρισιν. Τὸ γεγονός τοῦτο προεκάλεσε γενικὸν συναγερμὸν τῶν δυνάμεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἐδημιούργησεν σοβαρὰ ἐπεισόδια ἐντὸς τῆς Διαιτης. Παράλληλως, μυριάδες φοιτητῶν καὶ ἐργατῶν συνεκρότον διαδηλώσεις εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς πόλεις, μὲ συνθήματα κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Κίσι καὶ κατὰ τῆς ἐπικειμένης ἐπισκέψεως τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου.

Ἡ κίνησις αὕτη κατὰ τῆς κυβερνήσεως Κίσι καὶ τῆς Ἀμερικανοφίλου πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ, ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου καὶ τῆς ἀριστερᾶς, οἱ ὁπαδοὶ τῶν ὁποίων ἀνήκουν κυρίως εἰς τὰ ἐργατικά σωματεῖα τῆς χώρας καὶ εἰς τὴν σπουδάζουσα νεολαίαν. Ἡ κίνησις ὡσαύτως ὑποθάλπεται ὑπὸ μερίδος τοῦ Ἰαπωνικοῦ λαοῦ, ποὺ φοβεῖται ὅτι ἡ ὑπαρξὶς ἀμερικανικῶν βάσεων εἰς τὴν Ἰαπωνίαν περικλείει κινδύνους ἐμπλοκῆς εἰς πόλεμον. Τοὺς φόβους αὐ-

Παρ' ὅλα ταῦτα, ἀνταποκρίται ἐφημερίδων μετέδωσαν ἐκ Τόκιο ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἤρchiσε νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὴν κατὰστασιν μὲ περισσώτερον ρεαλισμὸν, πολλοὶ δὲ ἐξ ἐκείνων ποὺ ἐζήτουν τὴν παραίτησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ προσφυγὴν εἰς γενικὰς ἐκλογάς, ἀνεγνώρισαν ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν ἀμερικανικῶν βάσεων ἐκ τῆς Ἰαπωνίας θὰ ἐξέθετε τὴν χώραν εἰς τὸν κίνδυνον τῶν Ἐρυθρῶν Κινέζων καὶ τῶν Ρώσων.

Βεβαίως μέχρις στιγμῆς δὲν ὑπάρχουν σαφὴ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα νὰ προεξοφλοῦν τὴν πορείαν τῶν ἐκεῖ ἐξελίξεων. Δύναται ὅμως νὰ λεχθῇ ὅτι, ἐὰν τελικῶς τὰ μετριοπαθῆ στοιχεῖα πεισθῶν ὅτι τὸ συμφέρον τῆς χώρας ἐπιβάλλει τὴν διατήρησιν τῆς συμμαχίας μετὰ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἡ διατήρησις τῆς κυβερνήσεως Κίσι εἶναι ἐξησφαλισμένη. Ἐν ἐναντία ὅμως περιπτώσει αὕτη θὰ ἀνατραπῇ, ἀσχετῶς τῆς πλειοψηφίας τῆς.

Πρό 15 ετών δὲν ἦτο παρὰ
ἓνα ἀπέραντο νεκροταφεῖον.
Σήμερα σφύζει ἀπὸ ζωὴν
καὶ τείνει νὰ καταλάβῃ
τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν
οἰκονομικὴν ζωὴν
τῆς Εὐρώπης.

“Ένα «δαῦμα» στὴν ἐποχὴ μας

Μέσα εἰς διάστημα δέκα πέντε ἐτῶν, ἡ Γερμανικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία ἐπέτυχε τὴν οἰκονομικὴν τῆς ἀνόρθωσιν. Ἐκ τῶν ἐρείπιων τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ἐξῆλθε μία Οἰκονομία, πού ταχέως ἐσημείωσε ἀλματώδη πρόοδον, ὥστε νὰ ἐγγίξῃ τὰ ὅρια τοῦ θαύματος.

Ἐπίσης, διεθνῶς ἀπεκατεστάθη ὡς μέλος τῆς παγκοσμίου κοινότητος διὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς τὸν Ο.Ε.Ο.Σ., τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης κ.λ.π.

Περισσότεροι κατὰ 7 ἑκατομμύρια

Ἡ Γερμανικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία ἥρῳει 51.832.000 κατοίκους τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1957 διὰ μίαν ἐπιφάνειαν ἐκ 247.961 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων (πυκνότης πληθυσμοῦ: 209 κάτοικοι κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον).

Ἡ δημογραφικὴ ὠθησις πρὸς τὰ ἄνω τῶν ἑνδεκα τελευταίων ἐτῶν, ἦτο ἴση πρὸς 7.000.000 κατοίκων. Ὁφείλεται, ὁμως, πολὺ ὀλιγώτερον εἰς αὐξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων παρ’ ὅσον εἰς τὴν εἰσορὴν προσφύγων ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας καὶ τῆς Πολωνίας. Ὑπολογίζεται, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1946, πλέον τῶν 12.000.000 ἀτόμων ἐξήτησαν ἄσυλον εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν. Ἡ κατάστασις αὕτῃ ἐδημιούργησεν ὅξυν

προσφυγικὸν πρόβλημα καὶ δυσχερείας, πού δὲν ἔχουν εἰσέτι διευθετηθῇ τελικῶς.

Ἡ Δυτικὴ Γερμανία εἶναι Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία, διεπομένη ὑπὸ τοῦ θεμελιώδους νόμου τῆς 23ης Ἀπριλίου 1949. Ἐπικεφαλὴς τοῦ Κράτους εὐρίσκεται ἓνας ὁμοσπονδιακὸς Πρόεδρος, ἐκλεγόμενος διὰ πέντε ἔτη, ὑπὸ τῆς ὁμοσπονδιακῆς συνλεύσεως. Ἡδὴ τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου ἀσκεῖ ὁ κ. Λύμπκε, ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1959, ὅποτε διεδέχθη τὸν δόκτορα Χόους.

Τὸ Σύνταγμα χορηγεῖ μεγάλα δικαιώματα εἰς τὸν καγκελάριον. Αὐτὸς καθορίζει τὴν πολιτικὴν τῆς χώρας. Δύναται νὰ ἀνατραπῇ ὑπὸ τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ κοινοβουλίου (Μπούντεσταχ) δι’ ἀπολύτου πλειοψηφίας.

Τὰ γερμανικὰ κρατίδια («λαϊντέρ») παρουσιάζουν πολλὰς ἀναλογίας πρὸς τὰς «πολιτείας» τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Αἱ γερμανικαὶ κοινότητες ἀπολαύουν ἀρκετὰ μεγάλης αὐτοδιοικήσεως.

Ἡ νομισματικὴ μεταρρύθμισις

Ἡ οἰκονομικὴ διάρθρωσις τῆς Γερμανίας εἶχεν ἀνατραπῇ ἐκ θεμελίων συνεπεία τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου. Ἡ βιομηχανία εἶχε παραλῦσει λόγῳ τῶν βομβαρδισμῶν καὶ ἡ εἰσορὴ κυμάτων προσφύγων εἶχεν ἀνατρέψει ὅλας τὰς οἰκονομικὰς προϋποθέσεις βιωσιμότητος τοῦ πληθυσμοῦ.

Διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ, ὅθεν, τὴν κατάστασιν αὐτήν, ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Γερμανία κατέβαλε σημαντικὴν προσπάθειαν εἰς τὸν τομέα τῶν ἐπενδύσεων. Ἡ ἀνθρώπις διηκολύνθη, ἐξ ἄλλου, ὑπὸ τῆς ἀφθονίας ἐργατικῶν χειρῶν καὶ ὑπὸ τοῦ ἐκσυγχρονισμένου μηχανισμοῦ τῆς παραγωγῆς.

Ἐκ τῆς νέας διαρθρώσεως τῆς Γερμανίας προκύπτει, ὅτι ἡ Οἰκονομία τῆς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀναπτυχθῇ εἰμὴ πρὸς τὴν ἐκβιομηχάνισιν.

Ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης ἐπανελήφθη βραδέως μετὰ τὸν πόλεμον. Ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή, τὸ 1947, δὲν ὑπερέβαινε κατὰ μέσον ὅρον τὰ 40% τοῦ προπολεμικοῦ ἐπιπέδου μὲ 28% διὰ τὴν σιδηρουργίαν καὶ τὰς μηχανικὰς κατασκευάς, 60% διὰ τὰ ἀνθρακωρυχεῖα τοῦ Ρούρ καὶ 9% διὰ τὰς ἐξαγωγάς.

Ἡ νομισματικὴ μεταρρύθμισις τοῦ 1948 ἐνίσχυσε τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν καί, τὸ 1949, αἱ εἰσαγωγαὶ εἶναι διπλασίας ἀξίας ἔναντι τοῦ 1948, αἱ δὲ ἐξαγωγαὶ αὐξάνουν κατὰ 65%.

Οἱ 18 κρίσιμοι μῆνες

Κατὰ τὴν ἐκρηξιν τοῦ πολέμου τῆς Κορέας, ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή τῆς Δυτ. Γερμανίας εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ 1936, παρὰ τὴν σαφὴ καθυστέρησιν εἰς τὴν βαρεῖαν βιομηχανίαν καὶ τὸν περιορισμὸν τῆς παραγωγῆς χάλυβος ὑπὸ τῶν Συμμάχων εἰς 11,1 ἑκατομμύρια τόνους. Ὁ ἐπιανεξοπισμὸς τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων ἐμελλε νὰ διευκολύνῃ τὴν Γερμανίαν ὅπως ἐπιτύχῃ πολλὰς παραγγελίας. Ἔτσι, κατὰ τὸ 1950 τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου μειοῦται ἀπὸ 1.114 εἰς 723 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Δέον, πάντως, νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1945 μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950, ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια ἀνῆλθεν εἰς 3.093 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 18 μηνῶν ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1950

Ἀριστερά: Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Γερμανίας εἶχεν ἀνάγκην συγχρόνων λιμενικῶν ἐγκαταστάσεων. Δεξιά: Ἡ ζωὴ ἔχει πάρει πιά τὴν παλιὰ ἀμέριμνη ὄψιν. Τίποτα δὲν θυμίζει τὸ παρελθὸν τῶν ἐρειπίων καὶ τῆς πτωχείας.

Ἡ Δυτικὴ Γερμανία ἐπέτελεσε μεγάλας προόδους εἰς τὸν τομέα τῆς ἀνοικοδομήσεως. Παρὰ τὸν σημαντικὸν ἀριθμὸν προσφύγων πού δέχεται ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ παναπετάσματος, τὸ στεγαστικὸν πρόβλημα τῆς Δ. Γερμανίας δὲν παρουσιάζει μεγάλην ὀξύτητα.

μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου 1951, ἡ Γερμανία ξαναγίνεται μεγάλῃ βιομηχανικῇ Δυνάμει καί, κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1951, εὐρίσκεται εἰς ἀνέλπιστον ἀνθισιν. Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἔχει αὐξηθῇ κατὰ 20 % ἐν σχέσει μὲ τὸ 1950.

Ἡ «ἀνοδος» θὰ συνεχισθῇ μὲ ταχύν ρυθμὸν μέχρι τοῦ 1957, ὅποτε φαίνεται ὅτι ἐπετεύχθη τὸ ἀνώτατον δυνατόν ὄριον οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ἀλλωστε, ἀνακύπτουν ὠρισμένοι δυσχέ-

ρειαι εἰς τοὺς τομεῖς τοῦ γαιάνθρακος, τῆς σιδηρουργίας, τῆς ὑφαντουργίας καὶ τῆς μηχανικῆς βιομηχανίας, ἀλλ’ ἡ Γερμανία, ἔχει, πλέον, καταλάβῃ τὴν τρίτην θέσιν εἰς τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον μὲ 6,4% τῶν ἀνταλλαγῶν (μετὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας μὲ 16,3% καὶ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν μὲ 10,8%).

Μὲ 14.390.000 ἑκτάρια, ἡ γεωργικὴ ἐπιφάνεια (ἀρόσιμοι γαῖαι, λιμῶνες καὶ βοσκότοποι) καταλαμβάνει τὰ 58,3% τῆς συνολικῆς ἐπιφανείας τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας. Τὰ δάση ἔχουν ἑκτασιν 7.080.000 ἑκταρίων.

Τὸ 1957, ὁ ἀριθμὸς τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἀνῆρχετο εἰς 1.770.000. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγροτῶν εἶναι 6.500.000, ἥτοι τὰ 12,5% τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Δύναται, ὁμως νὰ λεχθῇ, ὅτι τὸ ἐν τέταρτον τοῦ πληθυσμοῦ ἔχει κυρίαν ἢ δευτερεύουσαν ἐργασίαν εἰς τὴν γεωργίαν.

Ἐμπόριον μὲ ὅλας τὰς χώρας

Ἡ Δυτικὴ Γερμανία εἶχε νὰ ἐπιλύσῃ ἓνα δυσχερὲς πρόβλημα διὰ νὰ καλύψῃ τὰς ἐπιιστιστικὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ τῆς. Ἡ διχοτόμησις τῆς χώρας, τὸ 1945, τὴν εἶχε στέρησει τῶν 48% τῆς καλλιεργουμένης ἐπιφανείας τοῦ Ράιχ τὸ 1937, ἐνῶ ὁ πληθυσμὸς, πού ἀπέμεινεν ἐκεῖθεν τοῦ «Παραπετάσματος», δὲν ἀντιπροσώπευε εἰμὴ τὰ 27% τοῦ συνόλου.

Ὁ γεωργικὸς νόμος τοῦ 1955, ὁ ἀποκλήθει «πράσινος νόμος», εἶχεν ὡς κύριον σκοπὸν τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγικότητος τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ τὴν ἐπίτευξιν τιμῶν προστίτων εἰς ὅλα τὰ βαλάντια.

Ἐπίσης, ἐλήφθησαν μέτρα ὑποστηρίξεως τῶν τιμῶν, χάριν τῆς ἐξασφαλίσεως ἱκανοποιητικοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου εἰς τοὺς ἀγρότας, καθὼς καὶ χορηγήσεως πιστώσεων ἢ ἐπιδότησεων.

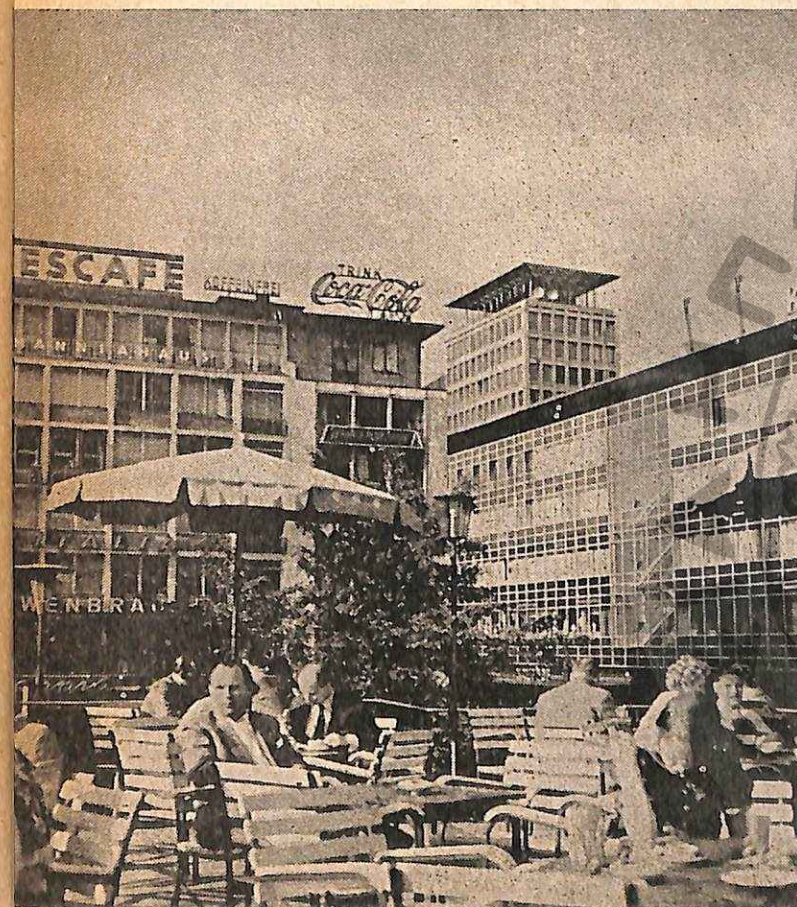
Ἡ πολιτικὴ αὕτῃ ἀπέδωσε τοὺς καρποὺς τῆς, διότι τὰ 75% τῶν εἰς τρόφιμα ἀναγκῶν καλύπτονται τῶρα ὑπὸ μόνων τῶν πόρων τῆς χώρας, ἐνῶ ὁ πληθυσμὸς νῦξήθη κατὰ 35% ἐν σχέσει μὲ τὴν πρὸ τοῦ πολέμου ἐποχὴν.

Αἱ ἐξαγωγαὶ συνίστανται κυρίως εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα (81% τῆς συνολικῆς ἀξίας τὸ 1957).

Αἱ ἀνταλλαγαὶ μὲ τὰς χώρας τοῦ κομμουνιστικοῦ συνασπισμοῦ, ἀν καὶ περιορισμένοι, νῦξήθησαν ἐλαφρῶς ἀπὸ τοῦ ἐτους 1955. Παρὰ τοὺς πολιτικοὺς λόγους τῆς κυβερνήσεως τῆς Βόννης, οἱ Γερμανοὶ ἐπιχειρηματισταὶ ἐλπίζουν, ὅτι θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀποκτήσουν νέας ἀγορὰς εἰς τὴν ἀνατολικὴν Εὐρώπην.

Ὑφίστανται, ἐπίσης, ἐξαιρετικαὶ ἐμπορικαὶ σχέσεις μὲ τὴν λατινικὴν Ἀμερικήν. Αἱ γερμανικαὶ ἐπενδύσεις εἰς τὴν Βραζιλίαν εἶναι σημαντικαί. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὰς ὑποαναπτύκτους χώρας τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας.

Τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον, μετὰ τὸ παθητικὸν παρελθὸν του, ἔγινεν ἤδη ἐνεργητικὸν μὲ πλεόνασμα 6 δισεκατομμυρίων γερμανικῶν μάρκων τὸ 1958.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

Πρός συνεργασίαν τών "Εξ και τών 'Επτά;

Ἡ Ἑυρωπαϊκὴ "Ἐνωσις Ἐλευθέρων Συναλλαγῶν (Ε.Ε.Ε.Σ.) ἢ ἡ «ἔνωσις τῶν ἑπτὰ» ὅπως λέγεται συχνά, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑπτὰ κράτη—τὴν Αὐστρίαν, τὴν Δανίαν, τὴν Νορβηγίαν, τὴν Πορτογαλίαν, τὴν Σουηδίαν, τὴν Ἑλβετίαν καὶ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον. Ἡ ὑπογραφεῖσα εἰς Στοκχόλμην συμφωνία περὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς ἐτέθῃ ἐν ἰσχύϊ τὴν 3 Μαΐου 1960. Ἐδρα τῆς εἶναι ἡ Γενεύη, σκοπὸς τῆς δὲ νὰ ἰδρύσῃ μίαν περιοχὴν ἐλευθέρου ἐμπορίου μεταξὺ τῶν χωρῶν—μελῶν τῆς, καὶ νὰ παίξῃ τὸν ρόλον γεφύρας εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἐνδύτερας οἰκονομικῆς ἐνώσεως τῆς Ἑυρώπης, ἡ ὁποία νὰ περιλαμβάνῃ τὰς ἐξ χωρᾶς τῆς Ἐλευθέρως Ἀγορᾶς αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται κατωτέρω. Ἡ πρώτη μείωσις κατὰ 20 ο)ο εἰς τοὺς τελωνειακοὺς δασμοὺς ἐπὶ βιομηχανικῶν προϊόντων ἐμπορευομένων μεταξὺ τῶν χωρῶν—μελῶν θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου. Εἰδικαὶ προβλέψεις δὲ ἔχουν γίνεαι διὰ τὸ ἐμπόριον ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ ἰχθύνων. Τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως διατηροῦν ἐλευθερίαν ρυθμίσεως τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἐπὶ χωρῶν μὴ μελῶν.

Ἡ Ἑυρωπαϊκὴ ἐξ ἄλλου Οἰκονομικὴ Κοινότης (Ε.Ο.Κ.) ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ ὡς Ἑυρωπαϊκὴ Κοινὴ Ἀγορά, ἢ «ἡ Ἐνωσις τῶν "Εξ» ἔχει ἐξ μελῶν—τὸ Βέλγιον, τὸ Λουξεμβούργον, τὴν Ὀλλανδίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Γερμανικὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Ἰδρύθη μετὰ τὴν Συνθήκην τῆς Ρώμης τοῦ Μαρτίου 1957 καὶ ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1958. Προβλέπει τὸν σχηματισμὸν διὰ μίαν περίοδον κατ' ἀρχὴν ὄχι μεγαλύτεραν τῶν 15 ἐτῶν, μιᾶς τελωνειακῆς ἐνώσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας οἱ δασμοὶ καὶ οἱ ἄλλοι περιορισμοὶ ἐπὶ τῶν προϊόντων θὰ καταργηθοῦν σὺν τῷ χρόνῳ. Ἐπίσης προβλέπει τὴν εἰσαγωγὴν βαθμίδων ἐνὸς κοινοῦ ἐξωτερικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων πού εἰσάγονται εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν ἀπὸ χωρᾶς μὴ μέλη καὶ ἀρκετὰ σημαντικὰ μέτρα οἰκονομικῆς συνεργασίας, ἡ ὁποία θὰ καλύπτῃ τὴν γεωργίαν, τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν, τὴν ἐπένδυσιν κεφαλαίων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἄλλα ζητήματα. Ἡ πρώτη ἐκπτώσις ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν δασμῶν εἰς τὰ ἐμπορεύματα μεταξὺ μελῶν, ἀνερχομένη εἰς 10% ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1959, ἡ δευτέρα ἐπίσης ἀνερχομένη εἰς 10% θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1960, μία τρίτη δὲ ἐκπτώσις 10% σχεδιάζεται διὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1961. Ἐχει ἐπίσης τὴν πρόθεσιν νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ κοινοῦ ἐξωτερικοῦ δασμολογίου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐμπορίου

Τὸ πρόβλημα τῆς διατηρήσεως καὶ τῆς αὐξήσεως, εἰ δυνατόν, τοῦ πατροπαράδοτου ἐμπορίου μεταξὺ τῶν δύο ομάδων, διὰ νὰ ἀποφευχθῇ μία βασικὴ διαίρεσις ἐντὸς τῆς Δυτικῆς Ἑυρώπης, ἀποτελεῖ ἀντικείμενον λεπτομεροῦς ἐξετάσεως. Τὸν Ἰανουάριον 1960, μία ἀνεπίσημος διάσκεψις μιᾶς εἰδικῆς οἰκονομ-

κῆς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἀπὸ ἐκπροσώπων ἑνδεκα χωρῶν τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ., τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τοῦ Καναδᾶ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, συνήλθεν εἰς Παρίσι—οὗς διὰ νὰ μελετήσῃ τὰς διαφορὰς ἀπόψεως τῆς Ἑυρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐνεκρίθησαν ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους 18 χωρῶν τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ., τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ καὶ τῆς Ε.Ο.Κ. Μία ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἦτο ἡ ἰδρύσις μιᾶς Ἐπιτροπῆς Ἐνώσεως Ἐλευθέρων Συναλλαγῶν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἐμπορικὰ ἐνδιαφέροντα τῶν τρίτων χωρῶν καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς υποχρεώσεις τῆς Γενικῆς Συμφωνίας Δασμῶν καὶ Ἐμπορίου. Ἡ ἐπιτροπὴ, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ 18 τακτικά μέλη τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ., τὸν Καναδᾶ, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν Ε.Ο.Κ. Ἐκλήθη δὲ νὰ λάβῃ ἐπίσης μέρος ὁ Ἐκτελεστικὸς Γραμματεὺς τῆς Συμφωνίας Δασμῶν καὶ Ἐμπορίου. Εἰς τὴν πρώτην τῆς συνεδρίασιν περὶ τὰ τέλη Μαρτίου, ἡ Ἐπιτροπὴ συνεφώνησεν ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ μία ἐνδελεχὴς μελέτη τῶν ἀλλαγῶν τῶν Ἑυρωπαϊκῶν δασμολογιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐτίθεντο ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου. Ἡ μελέτη αὕτη ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνωρὶς τὸν Ἰούνιον. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔγινον ἀνεπίσημοι ἀνταλλαγαὶ ἀπόψεων μεταξὺ τοῦ προέδρου κ. Λούιν, ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ὀλλανδίας, καὶ ὑπουργῶν μερικῶν ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν.

Νέος πανευρωπαϊκὸς ὀργανισμὸς

Ἡ οἰκονομικὴ διάσκεψις τοῦ Ἰανουαρίου συνέστησεν ἐπίσης μίαν «Ὁμάδα

Τεσσάρων» με ἐκπροσώπους τῶν χωρῶν—μελῶν, ἀλλὰ με ἀνεξάρτητον ἀρμοδιότητα, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῶν καταλήλων διευθετήσεων σχετικῶς μετὰ τὴν πιθανὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἑυρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, ὁ ὁποῖος ἰδρύθη τὸ 1948 καὶ ὑπῆρξεν τὸ κύριον μέσον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐξαλειφώθησαν εἰς τὴν Ἑυρώπην οἱ φραγμοὶ τοῦ ἐμπορίου κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον. Εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη τὴν 20ην Ἀπριλίου, ἡ ὁμάς συνέστησεν τὴν ἰδρύσιν ἐνὸς διαδόχου ὀργανισμοῦ διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν συνέχισιν καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ ἔργον τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ. καὶ ὁ ὁποῖος νὰ ἀνομισθῇ Ὁργανισμὸς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ Ἀναπτύξεως (Ο.Ο.Σ.Α.). Μία σημαντικὴ μεταβολὴ ἡ ὁποία ἐπρόταθῃ διὰ τὸν νέον ὀργανισμὸν εἶναι, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ὁ Καναδᾶς νὰ γίνουιν τακτικά μέλη τοῦ Ο.Ο.Σ.Α. ἐνῶ εἰς τὸν νῦν ὀργανισμὸν εἶναι συνεργαζόμενα μέλη. Μία ἄλλη ἀλλαγὴ εἶναι ὅτι ὁ Ο.Ο.Σ.Α. θὰ πρέπει νὰ ἀσχολῇται μετὰ τὴν αὐξήσιν τῆς ἀποδοτικότητος τῆς τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς βοήθειας εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας. Ὡς πρὸς τὰ ἄλλα σημεῖα ὁ νέος ὀργανισμὸς θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀσχολῇται μετὰ πολλὰς ἀπὸ τὰς παρούσας ἐργασίας τοῦ Ο.Ο.Σ.Α. ἀν καὶ θὰ δίδῃ μεγαλύτεραν ἐμφασιν εἰς τὰς ἀνταλλαγὰς ἀπόψεων ἐπὶ θεμάτων οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Ἀρμόδιοι ἀνώτεροι ὑπάλληλοι ἐκ τῶν χωρῶν—μελῶν συννητήθησαν εἰς τὰς 24 Μαΐου διὰ νὰ συζητήσουν τὴν ἔκθεσιν τῆς Ὁμάδος τῶν Τεσσάρων. Θὰ χρειασθῇ νὰ συναφθῇ μία σύμβασις καὶ νὰ ὑποβληθῇ δι' ἔγκρισιν εἰς ἓνα συνέδριον ὑπουργῶν. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ συμβῇ τὸν Ἰούλιον.

Ὁμάς Βοηθείας καὶ Ἀναπτύξεως

Μία ἄλλη ἔνωσις ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὴν διάσκεψιν τῶν Παρισίων εἶναι ἡ Ὁμάς Βοηθείας καὶ Ἀναπτύξεως. Μέλη τῆς εἶναι τὸ Βέλγιον, ὁ Καναδᾶς, ἡ Γαλλία, ἡ Γερμανία, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Πορτογαλία, τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον, ἡ Ἰαπωνία καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ε.Ο.Κ. Ἡ ὁμάς αὕτη εἶναι οὐσιαστικῶς ἓνα συμβουλευτικὸν σῶμα, οἱ κύριοι σκοποὶ τοῦ ὁποῖου εἶναι νὰ διευκολύνῃ τὴν χορήγησιν κεφαλαίων πρὸς τὰς ἀναπτυσσόμενας περιοχὰς καὶ νὰ καταστήνῃ τὸ βῆρος τῆς βοήθειας εἰς μίαν εὐρυτέραν ὁμάδα χωρῶν ἀπὸ 6, τι ἕως τώρα. Ἡ πρώτη τῆς συνεδρίασις ἔγινεν εἰς τὴν Οὐάσιγκτον ἀπὸ τὰς 9 ἕως τὰς 11 Μαρτίου καὶ ἡ δευτέρα θὰ γίνῃ εἰς τὴν Βόννην, τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, εἰς τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου.

● ●

Τὸ συνέδριον τῆς Δ.Ο.Μ.

Κατὰ τὴν συνελθούσαν εἰς τὸ Λονδὶνον κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα διάσκεψιν τοῦ ναυτεργατικοῦ τμήματος τῆς Δ.Ο.Μ. ἡ ὁποία μεταξὺ ἄλλων θὰ καθώριζε καὶ τὰς συνδικαλιστικὰς ἀρμοδιότητας πρὸς ὑπογραφὴν συλλογικῶν συμβάσεων μετὰ τὰ ὑπὸ σημαίας εὐκαιρίας πλοῖα, δὲν ἐπὶ πλῆθος σύμπτωσις ἀπόψεων ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀδιαλλαγῆς τῶν Ἀμερικανῶν συνδικαλιστῶν κ.κ. Κάρραν καὶ Χάλ, οἱ ὁποῖοι μετὰ λαβάρων τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Οὐάσιγκτον δι' ὅσα ξένα πλοῖα ἐθεώρουν ὅτι ἀνήκουν συνδικαλιστικῶς εἰς τὰς «Ἐνώσεις». Ἡ στάσις τῶν αὐτῶν προέκλεσε σθεναρὰν ἀντίδρασιν τῶν Ἑυρωπαϊκῶν συναδέλφων τῶν, ἡγουμένων τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν οἱ ὁποῖοι διεκήρυξαν, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψουν τὸ «κομφούζιο» τῆς ὀργανώσεως τῶν πληρωμάτων Ἑυρωπαϊκῶν πλοίων ὑπὸ ἀμερικανικῶν ὀργανώσεων. Ἡ τετραήμερος διάσκεψις τοῦ ναυτεργατικοῦ τμήματος τῆς Δ.Ο.Μ. διεσχίσθη εἰς ἀτμόσφαιραν νευρικοῦ τῆτος καὶ ἀντεγκλήσεων, μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν ἀνενδότους εἰς οἰανδήποτε λογικὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν ἀρμοδιοτήτων, πλὴν ἐκείνης πού θὰ τοὺς ἀνεγνώριζε τὸ δικαίωμα ὀργανώσεως τῶν πληρωμάτων οἰωνοδύητοτε ξένων πλοίων πού «θεωροῦν» ἰδικὰ τῶν.

Οἱ ἄνεργοι ναυτικοὶ

Στοιχεῖα παρεχόμενα ὑπὸ τοῦ Γ.Ε.Ν.Ε. ἀναφέρουν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ναυτικῶν κυμαίνεται—διὰ τὴν περιοχὴν Πειραιῶς—πὲρὶ τῶν 5000 ἐκ τῶν ὁποίων 3000 περίπου μετὰ τὰ προσόντα καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἀνευ τούτων. Μεταξὺ τῶν ναυτικῶν πού φέρονται ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς πίνακας ἀνέργων τοῦ Γ.Ε.Ν.Ε., τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν παρουσιάζουν οἱ αὐταῖ, ὑπερβαίνοντες τοὺς 1000.

Προέκτασις τοῦ λιμενοβραχίονος Σύρου

Κατόπιν ἐκδηλωθέντος προσωπικοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀπεστάλη εἰς τὴν Σύρον ἐπιτελεῖον Τεχνικῶν τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ ὅπως μελετήσῃ ἐπὶ τόπου τὸ θέμα τῆς προεκτάσεως τοῦ κεντρικοῦ λιμενοβραχίονος εἰς 150 μέτρα, διὰ τὴν προστασίαν τοῦ λιμένος ἐκ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν καὶ τὴν εἰς αὐτὸ μεταφορὰν τῆς πλωτῆς δεξαμενῆς ἐκ τῆς σημερινῆς ἀκαταλλήλου θέσεως ὅπου εὐρίσκεται, δυσχεραίνουσα καὶ ἐπιβαρύνουσα τὰς ἐργασίας ἐπισκευῶν πλοίων.

Ἡ καθέλκυσις τοῦ πλοίου—ψυγείου «ΟΡΦΕΥΣ»

Τὴν 28ην Μαΐου ἐγένετο ἐκ τῶν ἐν Bruges τοῦ Βελγίου ναυπηγείων Chaniers Navales pe Flandres ἡ καθέλκυσις τοῦ ἑλληνικοῦ πλοίου—ψυγείου «ΟΡΦΕΥΣ», πού εἶναι τὸ δεύτερον μιᾶς σειρᾶς ἐκ τριῶν πλοίων εἰδικῶς σχεδιασθέντων διὰ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς μεταφορᾶς καὶ ναυ-

πηγουμένων διὰ τὴν Ultramar Cargo Inc. ἐδρεύουσιν ἐν Παναμᾷ.

Τὰ ναυτικὰ ἀτυχήματα

Αἱ ὑπὸ τῆς Liverpool Underwriters' Association δημοσιεύμεναι μηνιαῖαι στατιστικαὶ δεικνύουν ὅτι κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ἐ.ἔ. 616 πλοῖα 500 τόνων. καὶ ἄνω ἔσχον ναυτικὰ ἀτυχήματα ἐναντι 606 κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ 578 κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ 1958. Μεταξὺ τῶν ἀτυχημάτων τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἀναφέρονται: 136 συγκρούσεις παντὸς εἶδους, 127 προσκρούσεις, 106 περιπτώσεις βλάβης μηχανῶν καὶ 89 προσαρρέξεις. Ἐπὶ πλεόν 57 πλοῖα ὑπέστησαν ζημίας συνεπεῖα κακοκαιριῶν, 30 σκάφη ἔσχον ἀβάριας συνεπεῖα πυρκαϊῶν ἢ ἐκκρήξεων καὶ δύο ἐβυθίσθησαν. Δι' 68 ἀτυχήματα τὰ αἷτια δὲν προσδιορίσθησαν.

Περὶ τὰ «λίμπερτυς»

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῖου αἰρεται ἡ ἰσχύουσα ἀπαγόρευσις τῆς εἰς ἄλλοδαποὺς πωλήσεως καὶ τῆς ἐν μέρει ὑποθηκείσεως τῶν φορτηγῶν πλοίων τύπου «λίμπερτυς» τῶν ἀγορασθέντων τῇ ἐγγυήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Δεξαμενοπλοίων τύπου Τ2 τῶν νηολογημένων πρὸ τῆς 12ης Ἀπριλίου 1949, ἐφ' ὅσον ἤθελον προηγουμένως ἐξοφληθῇ πλήρως αἱ δανειακαὶ, πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν κυβέρνησιν, υποχρεώσεις τῶν δι' ἃς εἶχε παράσχει τὴν ἐγγυήσιν τοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Παρά τῷ πρωθυπουργῷ

Τὴν 17ην παρελθόντος μηνὸς ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆς ἐδέχθη, παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Γ. Ἀνδριανοπούλου, τὸν νέον προεδρεῖον τῆς Ἐνώσεως Ἐφοπλιστῶν, ὡς καὶ τὴν ἡγεσίαν τῆς Π.Ν.Ο. Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ναυτεργατικῆς καὶ ἐφοπλιστικῆς τάξεως ὑψοχρίστησαν τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως διὰ τὸ ὑπερτῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας θερμὸν ἐνδιαφέρον τοῦ καὶ τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ληφθέντα καὶ λαμβανόμενα μέτρα, ἑνεκα τῶν ὁποίων ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία κατέχει ἤδη ἐπιζήλον θέσιν.

Πρόθεσις ἀμερικανικῆς ἐταιρίας

Ἐγνώσθη ὅτι ἡ μεγάλη ἀμερικανικὴ ἐταιρία πετρελαίου Ε.Σ.Σ.Ο. ἐξεδήλωσε τὴν πρόθεσιν ὅπως ἐγγράψῃ εἰς τὰ ἑλληνικὰ νηολόγια 30 περίπου μεγάλα δεξαμενόπλοια, τὰ ὁποῖα φέρουιν ἑλβετικὰν σημαίαν. Καθὼς πληροφοροῦμεθα, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν πρόκειται νὰ καμὴ ἀποδεκτὴν τὴν ὡς ἀνω πρότασιν.

Ἡ δύναμις τοῦ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν στόλου

Ἡ συνολικὴ δύναμις τοῦ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ἐμπορικοῦ στόλου ἐπληρώσασκε τοὺς 5.500.000 κόρους. Μόνον διὰ τὸν μῆνα Μαΐου ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ Ὑ.Ε.Ν. αἰτήσεις διὰ τὴν ἐγγραφήν εἰς τὰ ἑλληνικὰ νηολόγια βάσει τοῦ Ν.Δ. 2687/53,

σκάφη συνολικῆς χωρητικότητος 662.613 κόρων. Σημειωτέον ὅτι τὸν Ἰανουάριον ὑπεβλήθησαν αἰτήσεις διὰ 11 πλοῖα 87.123 κ.ο.χ., τὸν Φεβρουάριον διὰ 40 πλοῖα 325.389 κ.ο.χ., τὸν Μάρτιον 19 πλοῖα 173.204 κ.ο.χ. καὶ τὸν Ἀπρίλιον 17 πλοῖα 141.244 κ.ο.χ. Συνολικῶς κατὰ τὸ διαρρεῦσαν πεντάμηνον ἐνεγράφησαν εἰς τὰ ἑλληνικὰ νηολόγια 143 σκάφη συνολικῆς χωρητικότητος 1.389.533 κ.ο.χ. Ὑπολογίζεται ὅτι ἕως τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁ ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς στόλος θὰ ὑπερβῇ τὰ 1200 σκάφη ὀλικῆς χωρητικότητος πλέον τῶν 8.000.000 τόνων.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ Ὑ.Ε.Ν.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας εἰς Πειραιᾶ, ἐγένετο σύσκεψις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, τοῦ ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Ἀνδριανοπούλου, τοῦ γενικοῦ γραμματέως καὶ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου, τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐφοπλιστῶν καθὼς καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν ναυτικῶν. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἐξητάσθησαν ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ θέματα τόσον τῆς ναυτιλίας ὅσον καὶ τοῦ Ὑ.Ε.Ν. κατόπιν τῆς ἀλματώδους αὐξήσεως τῆς ναυτιλίας μας, ἡ ὁποία σχεδὸν ἐπιτρασιόσθη ἀπὸ τὰ προπολεμικὰ ἐπίπεδα, περιλαμβάνουσα ἤδη 964 πλοῖα κ.ο.χ. 4.712.000 ἐναντι 670 πλοίων κ.ο.χ. 1.783.700 τοῦ ἔτους 1938 καὶ τῆς ἀνάγκης ἐνισχύσεως καὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ὑ.Ε.Ν., διὰ νὰ δύναται νὰ ἀνταπεξέρχεται εἰς τὰ νέα δεδομένα. Σημειωτέον ὅτι οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς τὴν ναυτιλίαν ναυτικοὶ ἀνέρχονται εἰς 60.000 περίπου ἐναντι 20.000 προπολεμικῶς, τὸ δὲ ναυτιλιακὸν συνάλλαγμα ὑπολογίζεται ἐφέτος εἰς 80.000.000 δολάρια.

Τὰ «ἱπτάμενα σκάφη»

Πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι κατὰ τὴν ἐφετεινὴν θερινὴν περίοδον δὲν πρόκειται νὰ κάμουν ἐναρξιν τῶν δρομολογίων τῶν τὰ «ἱπτάμενα σκάφη» εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ, διότι τὰ ναυπηγεία τῆς Σικελίας διέδωσαν τὸ προοριζόμενον διὰ τὴν Ἑλλάδα σκάφος εἰς τὴν Βενεζουέλαν.

Τὰ ὑπερωκεᾶνια τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ

Τὸ πρῶτον ἐνθαρρυντικὸν σημεῖον διὰ τὰ ὑπερωκεᾶνια τοῦ Β. Ἀτλαντικοῦ: Αὐξήσις τῶν ἐξ Ἀμερικῆς πρὸς τὴν Ἑυρώπην ἐπιβατῶν διαπιστοῦται κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους (ἐταξίδευσαν 48.000 άτομα). Ἀν ἡ αὐξήσις συνεχισθῇ, θὰ ἀνατραπῇ ἡ κατιούσα τῶν τελευταίων ἐτῶν. Τὸ 1959 ἐταξίδευσαν ἀπὸ θαλάσσης 884.000 άτομα—τὸ ἡμισυ περίπου τῶν δι' ἀεροπλάνου μεταφερθέντων—τὸ 1958 ἐταξίδευσαν 950.000 καὶ τὸ 1957 ὑπερέβησαν τὸ ἑκατομύριον (1.036.000).

Ναυπηγήσεις

Τὴν 17ην Μαΐου ὑπεγράφη εἰς τὸ Λονδὶνον συμβόλαιον μεταξὺ τοῦ οἴκου Πα-

τέρα και τών ναυπηγείων «Νίππον Κοκ-
κάν» δια την κατασκευήν ενός δηζελοκι-
νήτου «μπάλκ-κέριερ», τών 20.800 τόν-
νων D.W., με πληρωμήν της άξίας του
30% εις μετρητά κατά την παράδοσιν
του πλοίου και τὰ υπόλοιπα 70% εντός
έπταετίας. Τό σκάφος θά εφοδιασθή δια
την πρόωσιν του με μηχανάς «B» και
«W», δυνάμει 9.100 ίππων και κατα-
σκευής Μιτσούι. Προβλεπόμενη παρά-
δοσις μετά 12 μηνάς από της έναρξως
εκτελέσεως του συμβολαίου.

Τὰ άργούντα πλοία

Ο αριθμός τών παρωπλισμένων πλοίων
τόσον εις λιμένας του έσωτερικού όσον
και εις λιμένας του έξωτερικού άνήρχετο
την 1ην Ιουνίου 1960 εις 217, όλικης
χωρητικότητας 1.595.895 κόρων. Έξ
αυτών τὰ 129 είναι παρωπλισμένα εις λι-
μένας του έσωτερικού και τὰ 88 εις λιμένας
του άλλοδαπής. Έκ τών παρωπλισμένων
πλοίων 60 τελούν υπό ελληνικήν ση-
μαίαν, 99 υπό Λιβερίας, 31 υπό Παναμά,
14 υπό Κοσταρίκας, 2 υπό Όνδούρας, 2
υπό άγγλικήν, 8 υπό Λιβάνου και 1 υπό
Νορβηγίας. Έκ τών 217 πλοίων 1 χρη-
σιμοποιείται ως σιταποθήκη και 216
παρεμνουν άργούντα έλλείπει ναύλου.
Έκ τών παρωπλισμένων πλοίων 150
είναι φορτηγά άτμόπλοια 856.037 τόν-
νων όλικης χωρητικότητας και 67 δεξα-
μενόπλοια όλικης χωρητικότητας 739.860
τόνων. Τέλος τὰ 60 άργούντα ελληνικά
πλοία είναι 376.039 τόννων όλικης χωρη-
τικότητας και τὰ 157 υπό ξένας σημαίας
άντιπροσωπεύουν χωρητικότητα 1.219.
858 τόννων.

Ο «Έλληνικός Νηογνώμων»

Εις τό υπ' αριθ. 33Α/1960 φύλλον της
Έφημερίδος της Κυβερνήσεως έδημοσιεύ-
θη τό από 17/2/60 υπ' αριθ. 143 Β.Δ.
«περί όρισμού του Έλληνικού Νηογνώ-
μονος δια την κατά τας διατάξεις του
N. 5942/1933 επιθεώρησης τών ελληνι-
κών φορτηγών πλοίων και έκδοσιν κ.λ.π.
πιστοποιητικών γραμμής φορτώσεως».
Εις έκτέλεσιν τών διατάξεων του Β. Δια-
τάγματος τούτου ο Έλληνικός Νηογνώ-
μων υπέγραψε μετά του ύπουργού Έ-
μπορικής Ναυτιλίας τό όλκειον συμφωνη-
τικών πενταετούς ίσχύος. Τόν Νηογνώ-
μονα ξεπροσώπησεν και υπέγραψεν δια
λογαριασμόν του ό κ. Ν. Πάνος, ύποναύα-
ρχος-ναυπηγός Β.Ν. έ.ά., δεδωτάς έξου-
σιοδοτηθείς παρά της διοικήσεώς του.
Ούτω ό άνωτέρω Νηογνώμων δύναται
του λοιπού να προβαίνει εις τας αναγκαίας
επιθεωρήσεις προς έκδοσιν τών προβλε-
πομένων πιστοποιητικών διεθνούς γραμ-
μής φορτώσεως δια τὰ έκτελούντα διεθνείς
πλόας ελληνικά φορτηγά πλοία, άσχε-
τως εάν ταύτα εύρίσκονται εις ήμεδαπούς
ή άλλοδαπούς λιμένας.

Έπωλήθη τό «Νεώριον»

Τό ναυπηγηθέν εις την Σύρον δηζελο-
λοκίνητον κόστερ «Νεώριον», χωρητικό-
τητας 400 τόννων D.W., έπωλήθη παρά
του κ. Ν. Ρεθύμνη εις τους έκ Καρδαμύλων
έφοπλιστάς κ.κ. Σ. και Ι. Φράγκον, οι
όποιοι και πρόβιενται να τό μετατρέ-
ψουν εις ψυγείον δια την μεταφοράν
φρούτων. Τό «Νεώριον» είναι έφωδια-
σμένον με μηχανάς «Λίστερ Μπλάσκτον»,
δυνάμει 500 ίππων, άναπτύσσει δε
ταχύτητα 11 μιλίων. Λέγεται ότι οι
αυτοί έφοπλιστάι πρόκειται να παραγ-
γείλουν εις Σύρον και έτερον πλοίον. ●●

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

(Συνέχεια έκ της σελ. 14)

επανάστασιν ούτε και να ύποστηρίξη τό
καθεστώς τών Τσάρων και τελικώς έκτυ-
πήθη από άμφότερα, ένισχυει την άνω-
τέρω άποψιν.

Έπιστρατεύεται ή Δ. Ένωσις

Βεβαίως ή Δημοκρατική Ένωσις υπό
τόν κ. Τσιριμώκον δέν πρόκειται και αυτή
να είναι ικανοποιημένη από την εξέλιξιν
της καταστάσεως και ιδίως από τὰ λεχθέν-
τα εις την συγκέντρωσιν του «Κεντρικού»
Αί αντιδράσεις θά γνωσθούν μετά την
άναπόφευκτον και ίσως και ήθελμένην
κοινολόγησιν τών μυστικών και τών φα-
νερών του τρίτου έθνικού συνεδρίου της
παρατάξεως αυτής. Πάντως ήδη ό ήγέτης
της Δ.Ε. έσπευσε ήθελμένως την έπομένην
της συγκεντρώσεως του θεάτρου «Κεν-
τρικόν» να προσθέσει και τόν έαυτόν του
και τό κόμμα του εις τὰ «κόμματα της
άντιπολιτεύσεως» και να διαχωρισθή
από την Ε.Δ.Α. Δέν παρέλειψε μάλιστα
και να έπικρίνη την έξαγγελθείσαν πολιτι-
κήν της Ε.Δ.Α. κατά την όποιαν τό έν
Έλλάδι εκπροσωπούν την κομμουνιστι-
κήν κίνησιν κόμμα, άποτελεί τόν κορμόν
πρός τόν όποιον όφείλουν να συνταχθούν
και τὰ υπόλοιπα έπηρεμένα «εις τό ύφος
της ευθύνης των» κόμματα της άντιπο-
λιτεύσεως. Διότι κατά τόν τρόπον αυτόν
πραγματοποιείται, πάντοτε κατά τας
άνεπισημους έπικρίσεις του ήγέτου της
Δημοκρατικής Ένώσεως, νέον ΕΑΜ «με
κατάργησιν της άυτοτελείας τών υπο-
λοίπων κομμάτων».

Συμπεράσματα

Εν τελικώ συμπεράσματι δύναται να
λεχθή ότι όλόκληρος ή κίνησις, καλώς
προπαρασκευασθείσα και μελετηθείσα ά-
ποβλέπει μόν εις την έξουδετέρωσιν τυχόν
αύξανον έμνης έπιρροής τών έθνικοφρόνων
κομμάτων της άντιπολιτεύσεως έκείνων
τά όποια δέν πρόκειται να ευθυγραμμι-
σθούν με την πολιτικήν της άκρας άρι-
στεράς. Τὰ κόμματα αυτά, ΝΠΚ, Φιλε-
λεύθερον Δημοκρατικόν, Προοδευτικόν και
Λαϊκόν Κοινωνικόν, ύφίστανται ταυτο-
χρόνως και πόλεμον της συμπολιτεύ-
σεως, έπομένως διεξάγοντα διμέτωπον
άγώνα, χωρίς έπαρκή λαϊκήν αυτόνομον
βάσιν, την όποιαν έκ τών κομμάτων της
έθνικόφρονος άντιπολιτεύσεως, μόνον ή
«φίρμα» και ή όργανωσις του κόμματος
τών Φιλελευθέρων κατέχει, χάνουν δια της
μετατοπίσεως του κόμματος αυτού, την
βάσιν επί της όποιας θά ήδύναντο να
στηριχθούν δι' άποτελεσματικήν διεκδι-
κησιν της έξουσίας έκ του λαού κατά τρό-
πον δημοκρατικόν. Έάν ή Ε.Δ.Α. επιτύ-
χη τελικώς εις την προσπάθειάν της αυ-
τήν, κατά παράδοξον άντινομίαν, δύ-
ναται να λεχθή ότι πραγματοποιεί την
σημαντικώτεραν πολιτικήν νίκην την ό-
ποιαν έπέτυχε ποτέ ή κομμουνιστική πα-
ράταξις εις την Έλλάδα. Η συγκέντρωσις
του «Κεντρικού» και τὰ κατ' αυτήν λε-
χθέντα, όπως και ή άποτυχία της δια-
σκέμεως κορυφής και τό ύβρεολόγιον του
κ. Κρούστσεφ, δέν ύπεβοήθησαν την
προσπάθειαν αυτήν της Ε.Δ.Α. Ηδη από

την έπιτυχίαν του έλιγμού τόν όποιον
έπιχειρεί ή άκρα άριστερά δια της Δημο-
κρατικής Ένώσεως και από την περαιτέ-
ρω στάσιν του άρχηγού τών Φιλελευ-
θέρων, θά έξαρτηθή ή περαιτέρω εξέ-
λιξις του σχεδίου της έν όνόματι της
Δημοκρατίας έν Έλλάδι, καταργήσεως
της.

Τί θά εισπράξη τό Κ.Φ.;

Διότι εάν ό κ. Βενιζέλος συνεχίση τόν
δρόμον της Μόσχας και τών εισηγήσεων
τών συμβούλων του περιβάλλοντός του
και μεταποσίση τό προσωπικόν πολιτι-
κόν του βάρος, ύπάρχει πιθανότης να τόν
άκολουθήση εις την μετακίνησιν του αυ-
τήν και ή φιλελευθέρα λαϊκή μάζα.

Μόνον δύο μέτρα δύναται να άποτρέ-
ψουν την όλεθρίαν αυτήν εξέλιξιν. Τό
έν άνήκει εις την πρωτοβουλίαν τών Φι-
λελευθέρων, δηλονότι έχει την στιγμήν
αυτήν πᾶσαν δικαιολογίαν, μετά την
συγκέντρωσιν του «Κεντρικού» και τας
παραβολάς του πρωθυπουργού της συμ-
μουνιστικής Ρωσίας, άπέναντι τών συμ-
βούλων του περιβάλλοντός του, δια να
άνακόψη την πορείαν του προς τό Ε.Α.Μ.
ένθυμούμενος τας άναλόγους συμφοράς
τας όποιας έπεσώρευσεν εις τόν τόπον ή
πολιτική του έναγκαλισμού με την άκραν
άριστεράν και τὰ ύποκατάστατά της, τό
1944. Ως ύπεύθυνος άρχηγός, «εις τό ύφος
της ευθύνης του» όπως θέλει ή Ε.Δ.Α.,
δύναται να άποτρέψη τό κόμμα του από
την επανάληψιν του ίδιου άκριβώς λάθους.
Η συμπολίτευσις άφ' έτέρου δύναται και
όφείλει να παρέχη περισσότεράν και ελλι-
κρινεστέραν ύποστήριξιν της έλευθερίας
κινήσεων τών έθνικοφρόνων πολιτικών
κομμάτων. Έάν όμως ό κ. Βενιζέλος, δέν
έγκαταλείψη τό έθνικώς έπικίνδυνον όχη-
μα του όποιον μέχρι της στιγμής αυτής
έπιβαίνει, τότε ή συμπολίτευσις έχει ύπο-
χρέωσιν άπέναντι του έθνους και της
δημοκρατίας δια την άμεσον προκή-
ρυξιν έκλογών, πριν σχηματισθή τό
νέον Ε.Α.Μ, πριν ή μάζα τών φιλελευ-
θέρων πολιτών έν τη άπελπισία της και
πανταχόθεν βαλλομένη, κατά την παρα-
βολήν του Ρώσου χωρικού, αυτοκτονή-
ση ώθουμένη δια της βίας σχεδόν τών
περιστάσεων προς τόν κρημόν της δι-
κτατορίας του προλεταριάτου. Υπό
ποϊον έκλογικόν σύστημα; Υπό εκείνο
τό όποιον έξασφαλίζει την έξουσίαν εις
την πλειοψηφίαν. Και ή πλειοψηφία
άνήκει άναμφισβητήτως εις την δεξιάν.

●●

Έπανόρθωσις

Εις τό προηγούμενον τεύχος του
«Αϊώνιος» ήλλοιώθη, έκ τυπογρα-
φικού λάθους, ό άδελμός τών εις
την Άγροτικήν Τράπεζαν ήσφα-
λισμένων κατά τών κινδύνων χα-
λάξης, παγετών κ.λ.π. άγροτών.
Ο πραγματικός αριθμός τών ή-
σφαλισμένων είναι 65.000 αντί του
αναγραφέντος 6.500.

Οι σελίδες αυτές του ΑΙΩΝΟΣ άσχολούνται
άποκλειστικά με τις καλλιτεχνικές, μορφω-
τικές και άλλες έκδηλώσεις του μηνός.

Ο κόσμος της τέχνης

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

άντα δευτερόλεπτα έρωτα» σε μετάφραση
και σκηνοθεσία Μ. Πλωρίτη, και σκηνο-
γραφίες Γ. Άνεμογιάννη.

«ΑΚΡΟΠΟΛ» Ίπποκράτους 9. Τό
έργο του Δ. Ψαθά: «Η Μαίρη τὰ λέει
όλα» σε σκηνοθεσία Κ. Μιχαηλίδη και
σκηνογραφίες Μαριλένας Άραβαντινού.

ΜΟΥΣΙΚΗ

—Η Έθνική Λυρική Σκηνή θά κάμη έναρ-
ξη της παραστάσεώς της με τόν «Ναμπού-
κο» του Βέρντι, με τόν διάσημον βαρύ-
τονον Μανουέλ Άουσένσι, με μουσικήν
διεύθυνσιν Τ. Καραλίβανου, σκηνοθεσίαν
Λ. Νευτομάνσκυ και διευθυντήν χορωδίας
τόν Μ. Βούρτσιν. Συμμετέχουν οι Μ.
Κερεσπεντζή, Λ. Ζωγράφου, Ζ. Παπαδά-
κη, Α. Μαραγκάκη, Α. Δρακοπούλου, Ε.
Δελεζάνου, Π. Χοϊδάς, Γ. Κοκολιός,
Α. Πανταζήνακος, Ε. Δουμάνης, Ε. Μαρ-
σέλος, Π. Καραβουσιάνος, Άάσα Ντάριο.
Παραστάσεις του «Ναμπούκο» ώρίσθησαν
για τις 15, 18, 24, 26, 28 Ιουνίου και στις
3 Ιουλίου.

Για τις 23 Ιουνίου ώρίσθηκε ή πρώτη
του «Σαμψών και Δαλιδά» του Σαίν
Σάνς με μουσικήν διέθυνσιν Α. Παρίδη,
σκηνοθεσίαν Ρ. Μορέσκο και διευθυντήν
χορωδίας τόν Μ. Βούρτσιν. Συμμετέχουν:
Ν. Ράνκιν, Τ. Κράκεν, Μ. Άουσένσι, Π.
Χοϊδάς, Β. Γιαννουλάκος, Λ. Κουρυσό-
πουλος, Ε. Μαρσέλος, Ε. Δουμάνης, Α.
Πανταζήνακος, Ε. Πολαιολόγος, Γ. Ζά-
κας, Ε. Τσουκαλά. Οι υπόλοιπες παρα-
στάσεις θά δοθούν στις 25 και 30 Ιου-
νίου και στις 2 και 3 Ιουλίου.

—Στόν «Ναμπούκο» συμμετέχει όπως
γράφουμε παραπάνω ό Μανουέλ Άου-
σένσι, βαρύτονος τών μεγαλυτέρων θεά-
τρων της Ισπανίας και της Άμερικής, και
στό «Σαμψών και Δαλιδά» ή Νέλλ Ράν-
κω της Μετροπόλιταν Ν. Υόρκης και της
Σκάλας του Μιλάνου, και ό τενορος Τ.
Μάκ—Κράκεν επίσης της Μετροπόλιταν
Όπερα.

—Εν τῷ μεταξύ συνεχίζονται αι προετοι-
μασίαι δια τας τρεις παραστάσεις εις τό
θέατρον της Έπιδαύρου για την όπερα
του Μπελλίνι «Νόρμα» εις την όποιαν θά
έμφανισθή ή Μαρία Κάλλας. Αι παρα-
στάσεις θά δοθούν στις 21, 24 και 28
Αυγούστου με σκηνοθεσία Α. Μινωτή με
διευθυντήν όρχήστρας τόν Τούλιο Σερα-
φίν, και ένδυμασίαις και σκηνογραφίας
του Γιάννη Τσαρούχη. Συμμετέχουν επί-
σης ή Άδριανή Λαζαρίνι και ό Μίρτο

Πέκκι, διακεκριμένοι και οι δύο καλλιτέχ-
νες της Σκάλας του Μιλάνου.

—Κατά τελευταίας πληροφορίας έξ άλ-
λου, ή Μαρία Κάλλας πρόκειται να είναι
ή πρωταγωνίστρια μιās κωμωδίας που
θά γυρισθή από Ιταλική κινηματογραφική
εταιρία, στην όποια θά συμμετάσχη και ή
Μπελίντα Λή.

—Δεκαπέντε τραγούδια έλαφράς μου-
σικής προεκήρυξαν από την ειδική έπι-
τροπή του Έθνικού Ίδρύματος Ραδιο-
φωνίας στο έφεταινό φεστιβάλ έλαφρού
τραγουδιού, τών όποιων ή παρουσίαις
θά γίνη σε ειδική χοροεσπερίδα εις τόν
φαληρικόν ίπποδρόμον στις 3 Ιουλίου.
Έν τῷ μεταξύ οι διευθυνται τών γρα-
φείων παραγωγής και έκμεταλλεύσεως
έλληνικών ταινιών προσέφεραν για τό
πρώτο τραγούδι που θά βραβευθή 5000
δρχ. Έτσι τό έπαθλο του Α' βραβείου,
άνέρχεται σε 42.500 δρχ.

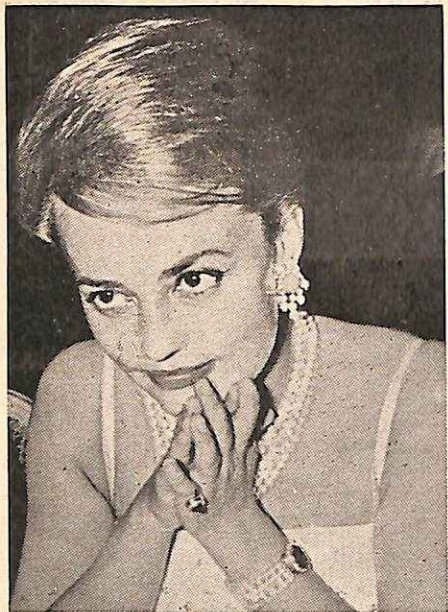
—Τό Ε.Ι.Ρ. προκηρύσσει διαγωνισμό
συνθέσεως έργων συμφωνικής όρχήστρας,
κοντσέρτων για βιολί, βιολοντσέλο ή
πιάνο, και μουσικής δωματίου με συνο-
λικώς έξη βραβεία. Οι συνθέσεις θά γί-
νυνται δεκτές μέχρι της 28ης Φεβρουα-
ρίου 1961.

—Πληροφορίες από τό Λονδίον άνα-
φέρουν ότι ή όπερα—όρατόριο του Στρα-
βίνσκυ «Οιδίπους Τύραννος» γνώρισε
μεγάλη έπιτυχία εις τό θέατρο «Σάντλερ's
Ουέλλας». Σκηνοθέτης του έργου ήταν ό
Μισέλ Σαίν—Ντενί, και τὰ λιτά σκηνικά
και κοστούμια του Φαρράχ, παρουσίασαν
με μεγάλη ζωντάνια την άρχαία Θήβα.

Οι έρμηνευταί απέδωσαν πολύ πιστά
τους ρόλους τους. Ο Ρόναλντ Ντάουντ
ως Οιδίπους, ή Μόνικα Σίνκλαϊρ ως Ιοκά-
στη, ό Ραίημοντ Χέρινος ως Κρέον, ό
Νταϊήβιντ Ουόρντ ως Τειρεσίας και ό
Άλμπέρτο Ρεμέντιος ως Βοσκός. Διευθυ-
ντής όρχήστρας ήταν ό Κόλιν Νταϊήβις
και ό χορός, φροντισμένος από τόν Σαίν-
Ντενί έδωσε μαζί με τη μουσική του Στρα-
βίνσκυ την ύποβλητικότητα μαζί και τη
συγκίνηση που άναδίνει ή άυτοτιμωρία
του Οιδίποδα.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

«Moderato Cantabile» είναι ό τίτλος
του καινούργιου γαλλικού φιλμ, συνεμα-
σκόπ, που θά ιδούμε τόν έφεταινό χειμώνα
στην Άθήνα, με πρωταγωνίστρια την
Jeanne Moreau που φέτος μοιράστηκε
με τη Μελίνα Μερκούρη τό Α' βραβείο
ήθοποιίας στο φεστιβάλ τών Κανών.
Πρόκειται για ένα τομηρό έρωτικό δρά-
→

Η Ζαν Μορώ

μα που συμπρωταγωνιστεί και ο Jean Paul Belmondo. Σκηνοθεσία είναι του Peter Brooke και σενάριο της Marguerite Duras (Χιροσίμα, άγαπη μου) (Ταινία της Σκούρας-Φίλμς).

Τόν προσεχί επίσης χειμώνα, θα προβληθούν και στην Αθήνα οι ακόλουθες ταινίες:

«Λάσπη στ' άστέριαν» (Wilb River) έγχρωμο σινεμασκόπ με τον Μοντγκόμερυ Κλίφτ και Λη Ρεμίξ. Σκηνοθεσία—παραγωγή Έλια Καζάν. Πρόκειται για ένα πρωτότυπο στην πλοκή, κοινωνικό δράμα. (Σκούρας-Φίλμς).

«Απ' τη βεράντα» (From the Tezzace). Κοινωνικό δράμα σε έγχρωμο σινεμασκόπ με τον Πώλ Νιούμαν και την Τζόαν Γουντγουόρντ. Σκηνοθεσία—παραγωγή του Μάρι Ρόμπσον. (Σκούρας-Φίλμς).

«Οσκαρ Ουάιλντ» (Oscar Wilde). Ταινία γύρω απ' τη ζωή του μεγάλου Άγγλου συγγραφέα με τον Ράλφ Ρίτσαρντσον και την Φύλλις Κάλμπερτ. Σκηνοθεσία Γκρέγκορ Ρατώρα (Σκούρας-Φίλμς).

«Προς Βορρά» (go North) έγχρωμο σινεμασκόπ με τον Στιούαρτ Γκρέντζερ, Τζών Γουέιν και τους τραγουδιστές Φάμπιαν και Καπουσίν. Σκηνοθεσία Χένρυ Χαταγκουέ. (Σκούρας-Φίλμς).

Επίσης οι κινηματογράφοι των Αθηνών θα προβάλλουν και τὰ έξι παλαιά φίλμ που άφησαν έποχή τὰ τελευταία χρόνια:

«Η άλεπού της έρήμου» (Desert Fox) με τον Τζέιμς Μέησον και την Τζέικα Τάντι.

«Ο Χιτών», «Δημήτριος και Μεσσαλίναν» και τὸ «Ο κήπος τοῦ κακίου» (Γκάρι Κούπερ, Σούζαν Χέγγουωρντ, Ρίσαρντ Γούντμαρκ). «Εκστασις καὶ πάθος» με την Τζένιφερ Τζόνς και τον Γουίλλιαμ Χόλντεν.

«Ποτάμι χωρίς έπιστροφή» με τον Όττο Πρέμινγκερ, την Μαίρilyn Μονρόε και τον Ρόμπερτ Μίτσιν. Οι παραπάνω ταινίες θα ξαναπροβλη-

θούν στους αθηναϊκούς κινηματογράφους από την «Σκούρας-Φίλμς».

• ΒΙΒΛΙΑ

«ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ - ΧΡΙΣΤΙΝΑ» του Γ. Μόδη. Διηγήματα-Σελίδες 206-Αθήνα 1959.

Με πολλή γραφικότητα και με τους χαρακτηριστικούς τοπικούς ιδιοματισμούς ο κ. Μόδης μάς δίνει ζωντανές ιστορίες της μακεδονικής γής, παρμένες από τους εθνικούς άγώνες του λαού της, αλλά και πρόσφατες ακόμη ιστορίες όταν οι Βούλγαροι έφειλοδόξησαν να πατήσουν τη γή την ελληνική με την υποστήριξη των ναζιδών. Σεχωρίζουμε τὰ διηγήματα «Χριστίνα», «Τὸ αδύνατο φύλο», «Λάθος», «Μακεδόνες» και τὸ «Η γρηούλα» που είναι παρμένο από την τελευταία περιπέτεια του ελληνικού λαού εξ αιτίας της κομμουνιστικής επιβουλής. Τὰ διηγήματα του κ. Μόδη, γραμμένα με προσωπικό αφηγηματικό ύφος, αξίζει να διαβάσουν από κάθε Έλληνα και ιδιαίτερα από κάθε Μακεδόνα.

«ΠΡΩΤΑ ΣΚΙΡΤΗΜΑΤΑ» του Τάκη Ν. Σμυρναίου—ποιήματα Αθήνα 1960. Πρωτόλεια ποιήματα σε παραδοσιακό στίχο, γραμμένα στα έφηβικά χρόνια του ποιητή με έντονο συναισθηματισμό και πατριωτική φλόγα.

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ» του Δημητρίου Γ. Τσαούση. Σελίδες 200-Αθήνα 1956.

Μελέτη γύρω από τον όργανισμό των ηνωμένων εθνών με πλήρη στοιχεία για τους σκοπούς και τις επιδιώξεις του, τη λειτουργία και τις διατάξεις του. Τὸ έγκυκλοπαιδικό ύφος της μελέτης δίνει άποψη στον αναγνώστη μίας πλήρης εικόνας του Ο.Η.Ε. και τὰ κεφάλαια για τη διεθνή οικονομική και κοινωνική συνεργασία των εθνών, για τὸ πρόβλημα του άρσενος και της μειώσεως των έξοπλίσμων που ανάγονται στον κύκλο των επιδιώξεων του διεθνούς όργανισμού, συμβάλλουν έποικοδομητικά στην ενίσχυση της ελπίδας των λαών για την ειρήνη του κόσμου.

«ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΩΝ ΟΡΘΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ» του Μίμη Σκούρη. Σελίδες 137. Αθήνα 1960.

Σατυρικό λεξικό που δίνει τις όρθες έννοιες για τους πάντες και τὰ πάντα, με λεπτή σάτυρα και πηγαίο κεφαλλοντικό χιούμορ που προκαλεί άβυσσα τὸ γέλιο αλλά και τὸ στοχασμό στον αναγνώστη, πάνω στα πρόσωπα και τὰ γεγονότα της σημερινής εποχής που όμως μένουν άναλλοίωτα στο πέρας του καιρού. Η θυμοσοφική διάθεση του συγγραφέα εκφράζεται σε κάθε γραμμή του βιβλίου και η όλη εργασία του λεξικού δέν είναι μόνον χιουμοριστική αλλά και βαθειά ανθρωπινή.

«ΠΡΟΜΑΧΟΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ». του Χρήστου Γ. Εγγαγγέλτου. (Σελίδες 47—Αθήνα 1957).

Βιογραφικές σελίδες για τους φιλέλληνες Γ. Μάγερ και τὸν Λόρδο Βύρωνα καθώς και για τὸν πολέμαχο Νότη Μπότσαρη, δοσμένο με πολύ αίσθημα και πλούσιο αφηγηματικό ύφος. Πολύ ενδιαφέρον τὸ τελευταίο μέρος για τὸν Λόρδο Βύρωνα με τις κρίσεις του μεγάλου Γερμανού ποιητή Γκαίτε για τὸν ήρωα Άγγλο Φιλέλληνα που πέθανε για την Ελλάδα.

«ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΥ» διηγήτων αριθμών άνευ πράξεως» του Κωνσταντίνου Π. Χαϊμαλά. (Σελίδες 16—Αθήνα) Μέθοδος εύρεσεως του τετραγώνου διηγητών αριθμών ή όποια αναλυτικώς και με παραδείγματα παρουσιάζεται σε καταληπτό τρόπο και για τὸν μη ειδικό αναγνώστη.

«ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ» του Π.Γ. Φαρμακοπούλου. Μελέτη—(Σελίδες 215—«Αετός» Αθήνα 1958)

Ενδιαφέρουσα μελέτη γύρω από τὸν πολιτισμό και τὴν κρίση που περνά ή ανθρωπότης, βασισμένη σε αντικειμενική επιστημονική κρίση και σε πλουσία βιβλιογραφία.

«ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΗΘΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ» του Γ.Θ. Σακελλαρίου. καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών (Σελίδες 64. Αθήνα 1957).

Πρακτικό σύστημα ήθικης άγωγής βασισμένο στην αυτοκριτική, και έφαρμοσθέντος εις μαθητάς της στοιχειώδους και μέσης εκπαίδευσσεως στην Ελλάδα και τὸ έξωτερικό, και ανάλυσες της φιλοσοφικής του βάσεως. Ιδιαίτερα ενδιαφέρον τὸ κεφάλαιο για τις «ήθοπλαστικές επιγραφές» με συνθήματα γεμάτα από τις αλήθειες της ζωής, τις αρετές και τὰ ιδανικά της Ελλάδος.

«ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΓΙΟΙ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ» του Χρήστου Γ. Εγγαγγέλτου. Σελίδες 62.—Αθήνα 1956.

Καλογραμμένη και ενδιαφέρουσα βιογραφία των τριών προστατών άγιων της Κεφαλληνίας, της Ζακύνθου και της Κεραύρας με εικόνες των νησιών από χαλκογραφίες. Τὸ βιβλίο γράφτηκε μετά τους καταστροφικούς σεισμούς των νησιών τὸ 1953, και εὐθὺς όταν «έγέμισεν με άνθη, τὸ χάσμα που ήνοιξεν ο σεισμός εις τὰ Ιόνια» όπως αναφέρει χαρακτηριστικώς ο συγγραφέας, ύφυπουργός του Συντονισμού για τὴν αποκατάσταση των σεισμοπαθών, στα τραγικά εκείνα χρόνια της δοκιμασίας της Έπτανήσου.

• ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ Χ.Ε.Ν. Αμερικής 11. Έκθεσις των μαθητιών ζωγραφικής και άγχειοπλαστικής, μέχρι της 30ης Ιουνίου.

ΑΙΘΟΥΣΑ όδου Βαλαωρίτου 9α. Η Αρχιτεκτονική Διαρκής Έκθεσις Υλικών Δομήσεως και Διακοσμήσεως.

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ» Βουλής 36. Η Β' Έτησία Έκθεσις σπουδαστικών έργων ζωγραφικής και διακοσμητικής.

«ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ» Βαλαωρίτου 9α. Έκθεσις έργων γλυπτικής του γλύπτου Κώστα Κλουβάτου.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΖΥΓΟΥ. Βουκουρεστίου 1. Έκθεσις έργων Χαρακτικής και Ζωγραφικής του ζωγράφου Δ. Μεγαλίδη.

ΑΙΘΟΥΣΑ U.S.I.S. Πανεπιστημίου 9. Έκθεσις έργα του ζωγράφου Π. Ρέγκος.

«ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ Πνευματικής Συνεργασίας» Λυκαβηττού 2. Ομαδική έκθεσις ζωγραφικής.

«ΓΚΑΛΕΡΙ ΤΕΧΝΗΣ» Νίκης 2. Ομαδική έκθεσις έργων ζωγραφικής και γλυπτικής διαφόρων καλλιτεχνών.

«ΓΚΑΛΕΡΙ ΣΑΡΛΑ» Κολοκοτρώνη 9. Έκθεσις ζωγράφος Σπ. Λιβιεράτος.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ. Πλ. Αγίου Γεωργίου Καρύτου. Από 16—30 Ιουνίου

έκθεσις έργα ζωγραφικής ο Μιλτιάδης Σιαδήμας (μεσαία αίθουσα).

Από 25—30 Ιουνίου έκθεσις έργα ζωγραφικής ο Ι. Κρέμος (ισόγειος αίθουσα). Από 1—15 Ιουλίου έκθεσις έργων ζωγραφικής της Νίνας Κ. Καλευρά (ισόγειος αίθουσα).

• ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Σ τ ο έξ ω τ ε ρ ι κ ο

Στὸ έφετεινό Φεστιβάλ του Έδιμβούργου (20 Αυγούστου—10 Σεπτεμβρίου) θα μάσσουν για πρώτη φορά έφέτος, ελληνικά στρατιωτικά τμήματα, από έξι ήντα περίπου εύζωνες και Κρήτες βρακοφόρους της άνακτορικής φρουράς.

Ο ταξίαρχος Μακλήν, όργανωτής της επιδείξεως, έδήλωσεν ότι «εις τους Έλληνες Φρουρούς, θα παραδώσουν τὴν φύλαξιν του Πύργου του Έδιμβούργου άνδρες του συντάγματος Κάμερον Χαϊλάντερς της Βασιλίσσης, ή ελληνική σημαία θα ύψωθι έπάνω από τὴν κινητήν γέφυραν, και ο Πύργος θα άνήκη εις τους Έλληνες».

Τὰ ελληνικά τμήματα μετά τὴν επίδειξιν σχηματισμών «πυκνής τάξεως» θα έκτελέσουν λαϊκούς χορούς και τραγούδια με λαγούτα, ξυλόφωνον, λύρες και βιολιά.

Τὸ Πανεπιστήμιον του Γάιηλ άνεκήρυξεν έπίτιμον διδάκτορά του τὸν διάσημον Άμερικανόν συνθέτην έλαφράς μουσικής Κώλ Πόρτερ, ο όποιος σήμερα είναι ήλικίας 67 έτών.

Ο γνωστός γλύπτης Άχιλλεύς Άπέργης εξέθεσεν έργα του εις τὴν Γκαλερί Γούντστοκ του Λονδίνου με μεγάλη έπιτυχία. Τὰ 11 από τὰ 14 έκτεθέντα έργα σύγχρονης σιδηρογλυπτικής έπωλήθησαν, και μεταξύ των άλλων έπισκεπτών της έκθέσεως του Έλληνος καλλιτέχνου ήταν ο Χένρυ Μούρ και ή Βαρβάρα Χέιμπτουερ οί όποιοι έσχολίσαν με ένθουσιασμό τὸ έργο του συναδέλφου των. Επίσης ο γνωστός κριτικός Έρικ Νιούτον έγραψε στην έφημερίδα «Μάντσεστερ Γκάρντιαν» ότι ο Άπέργης «είναι γλύπτης με άξιόλογη δύναμη και πρωτοτυπία».

Σ τ ή ν Έ λ λ ά δ α

Αίθουσα Παρνασσού

—Επίδειξις μαθητών μελοδράματος του Έλληνικού Ώδειου υπό τὴν διεύθυνσιν του κ. Σπ. Καλογερά, στις 25 Ιουνίου ώρα 6.30 μ.μ.

—Επίδειξις μαθητών της Ακαδημίας Χονερ (άκροντεόν) υπό τὴν διεύθυνσιν του κ. Γ. Βελουδίου, στις 26 Ιουνίου ώρα 7.15' μ.μ.

—Εξετάσεις μαθητών του Έθνικού Ώδειου στις 27 και 28 Ιουνίου ώρα 10 π.μ. και 6 μ.μ.

—Επίδειξις τάξεως πιάνου του Έλληνικού Ώδειου του καθηγητού κ. Γ. Πλάτωνος στις 30 Ιουνίου ώρα 7.30 μ.μ.

—Συνέχεια των εξετάσεων των μαθητών του Έθνικού Ώδειου στις 1,2,3,4,5, και 6 Ιουλίου ώρα 10 π.μ. και 6 μ.μ.

—Επίδειξις τάξεως καθηγητριάς Έθν. Ώδειου κ. Χρηστίνας Παπαδημητρίου στις 7 Ιουλίου ώρα 6.30 μ.μ.

—Επίδειξις τάξεως πιάνου και άπαγγελίας του παραρτήματος Νεαπόλεως του

Έθνικού Ώδειου, υπό τὴν διεύθυνσιν της Μαρίας Δ. Χατζοπούλου, στις 9 Ιουλίου, ώρα 6 μ.μ.

—Αναγγελία των άποτελεσμάτων των εξετάσεων των μαθητών του Έθνικού Ώδειου στις 10 Ιουλίου ώρα 10 π.μ. και 6 μ.μ.

—Η άπονομή των βραβείων εις τους άριστεύσαντας μαθητάς της Σχολής Απαρτων Παίδων του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός» εις τὴν αίθυσάν του (πλατ. Αγίου Γεωργίου Καρύτου) στις 26 Ιουνίου, ώρα 11 π.μ.

—Παναγυρική έκδήλωση της Όμοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσσεως στις 14 Ιουλίου ώρα 10 π.μ.

Έορτή του Γαλλικού Ίνστιτούτου

—Στις 12 Ιουνίου με τη λήξη των μαθημάτων του παραρτήματος Φιλοθέης του Γαλλικού Ίνστιτούτου Αθηνών, έγινε ή καθιερωμένη έτησία έορταστική του έκδήλωσης.

Παρέστησαν ο ύποδιευθυντής του Γαλλικού Ίνστιτούτου κ. Λαφόν, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Φιλοθέης κ. Θ. Βενακίδης, ο Δήμαρχος Χαλανδρίου κ. Σπυρόπουλος οί όποιοι και προσέφεραν εις τους διακριθέντας μαθητάς και μαθητριάς βραβεία και έπαίνους. Τὴν διεύθυνσιν τὸν παραρτήματος δ. Αικατερίνη Αθηνόγους συνεχάρησαν οί άνωτέρω τιμήσαντες τὴν έορτή καθώς και τὸ πλῆθος των προσκεκλημένων εις τὴν ώραίαν έκδήλωσιν.

—Στις 6 Ιουνίου μετεφέρθησαν με τὸ πολεμικό πλοίο «Χατζηκωνσταντῆς» τὰ όστά του ποιητοῦ Άνδρέα Κάλβου και της συζύγου του Καρλόττας στη Ζάκυνθο. Μετά τὸ μνημόσυνο του ποιητού στον καθεδρικό ναό της Ζακύνθου χοροστάουτος του Μητροπολίτου, ο γεν. γραμματεὺς του ύπουργείου Παιδείας κ. Ν. Καμινής κατέθεσεν στέφανον εκ μέρους της κυβερνήσεως, και έν συνεχείᾳ άνέλυσε τὸ έργο και τὸν ήθνικόν χαρακτήρα της ποιήσεως του Κάλβου.

Εις τὸ Κυβερνέιον της Ζακύνθου, στο φιλολογικό μνημόσυνο του ποιητού μίλησαν για τὸ έργο του εκ μέρους της Ακαδημίας Αθηνών ο κ. Ηλ. Βενέζης, εκ μέρους των Πανεπιστημίων Αθηνών και Θεσσαλονίκης οί κ.κ. Γ. Ζώρας και Λ. Πολίτης, ο κ. Μ. Σιγούρος και ο κ. Κλόουζ εκ μέρους του Βρετανικού Συμβουλίου.

Με μεγάλη έπιτυχία έξ άλλου, και μέσα στα πλαίσια του έτους Κάλβου, τὸ Γυμνάσιο Ζακύνθου έπαιξε τὴν τραγωδία του ποιητή «Δαναίδες» σε μετάφραση της κ. Μαριέττας Γιαννοπούλου.

Τὰ Λαϊκά Μπαλλέτια

—Τὰ «Λαϊκά Μπαλλέτια» της Ντόρας Στράτου άρχισαν τις παραστάσεις τους εις τὸ Άρχαίο Θέατρο του Πειραιώς (Φιλελλήνων 38, Πασαλιμάνι) με πρόγραμμα που περιλαμβάνει χορούς της Μακεδονίας, της Κύπρου, της Κέρκυρας, της Κρήτης και της Ηπείρου και Θράκης, καντάδες τραγούδια και χορούς του Πόντου, της Ρούμελης και του Μωριά. Τὸ συγκρότημα τελεί υπό τὴν διεύθυνσιν του Φ. Άνωγιαννάκη, τὴν έπιμέλεια των κοστουμιών ανέλαβε ο Γ. Τσαρούχης και τὴν διδασκαλία των χορών ή Καίτη Καρεκλά. Οί παραστάσεις γίνονται κάθε βράδυ στις 9.30 και με εισιτήριο δρχ. 10.

Εις τὴν Θεσσαλονίκη

—Τὸ πρώτο βραβείο λογοτεχνίας του Δήμου Θεσσαλονίκης δόθηκε έξ ήμισείας

στον ποιητή Γ. Θέμελη για τὴ συλλογή του «Γέννηση» και στον Βασίλη Φράγκο για τὸ δοκίμιό του «Η ελληνική συμμετοχή στο πνευματικό πρόβλημα του αιώνα μας». Επίσης δόθηκαν έπαινοι στους Ν. Μπακόλα, Άνέστη Παπαδόπουλο και Κ. Μητσάκη.

Η εκατονταετηρίς του Κονδυλάκη

—Υπεγράφη τὸ Β.Δ. συστάσεως Έπιτροπής στην Αθήνα για τὸν έορτασμό της εκατονταετηρίδος του Ιωάννου Κονδυλάκη, κατόπιν της σχετικής αίτήσεως του κοινοτικού συμβουλίου Άνω Βιάνου της Κρήτης. Ο έορτασμός θα γίνη τὸ προσέχες έτος και στην έπιτροπή που θα αναλάβη τὴ διοργάνωση των σχετικών έκδηλώσεων (έκδοσις άπάντων Κονδυλάκη, έορταί εις Βιάννον, άνέγερση προτομής του κ.λ.π.) συμμετέχουν οί κ. κ. Σπ. Μελάς, Ι. Καλιτσούνάκης, Στρατής Μυριβήλης, Γ. Κουρνούτος, Ν. Τωμαδάκης. Επίσης και οί κ.κ. Γ. Φτέρης, Λ. Κουκούλας, Γ. Σταμπολής. και ή κ. Μ. Άμαριώτου.

Μία ελληνική νίκη

Για τρίτη φορά ή «Όλγα Τζαβάρα άνεδίχθη πρώτη σκοπεύτρια της Εύροπης στους άγώνες της 26ης—29ης Μαΐου που έγιναν στη Βαρκελώνη.

Η ελληνίδα σκοπεύτρια κατήγαγε θριαμβευτική νίκη με βαθμούς 167)200 έναντι 140)200 της Βελγίδος Πρεώ, 139)200 της Αμερικανίδος Τζόνσον και 124)200 της Άγγλίδος Μπρέκον. Τὸ προηγούμενο ρεκόρ της Έλληνοπούλας ήταν 164)200

Η δ. Όλγα Τζαβάρα

που τὴν είχε αναδείξει και πάλι ευρωπαϊκή πρωταθλήτρια.

Θά ήταν πολύ μεγαλύτερη ή νίκη της, αν βοηθοῦσε ο καιρός της Βαρκελώνης. Μά ο ισπανικός ούρανός άνοίξε τὰς κρονούς του στην πιο ακατάλληλη στιγμή. Κι όμως ή «Όλγα Τζαβάρα άπτόνητη απ' τὴν καταγίδα, διατήρησε τὸ θάρρος και τὴν ψυχραιμία της. Από τὰ 25 φύσγρια, τὰ εικοσι βρίσκουν τὸν πῆλινο στόχο τους. Τὰ μαλλιά είναι μονοκέφαλα, οί σταγόνες της βροχής στάζουν στο μέτωπο και στα μάτια που για μιά στιγμή θαμνώνουν, ώσπου γρήγορα ξανάρχεται ή αθρία στο

γαλανό βλέμμα που κυττάζει το στόχο επίμονα...

Όμως ο καιρός της Μεσογείου είναι παιχνιδιάρικος. Ο ήλιος ξαναβγαίνει για να φωτίσει μια πρωτοφανή νίκη. Η ξανθή κοπέλλα χαμογελά. Στα ίδια χέρια που μούσκεψαν απ' τη βραχή του ισπανικού ουρανού, περνούν τώρα θερμές οι χειρ-φίτες για το μεγάλο κατόρθωμα.

Στο αεροδρόμιο του Έλληνικού, ήρθε η στιγμή της επιστροφής στην πατρίδα. Από το αεροπλάνο κατεβαίνει η νικήτρια Έλληνοπούλα. Ο αγώνας όμως δεν τελείωσε. Χρειάζεται διαρκής εξάσκηση και προσπάθεια για καινούργιες νίκες. Είναι κριμα που η Ολυμπιάδα της Ρώμης δεν θα συμπεριλαμβανόταν το αγώνισμα της σκοποβολής. Χάνεται έτσι μια ευκαιρία να ξανασυγχαρούμε την Έλληνίδα πρωταθλήτρια στη νίκη που θα ήταν και πάλι δική της. Σήμερα όμως της σφίγγουμε θερμά το χέρι. Εξ αίτιας της κυμάτισε και πάλι, σε μια ξένη γη, η γαλανόλευκη.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Εσωτερικοί

- «Τα νέα Οικονομικά» Αθήναι. 'Αριθ. 52, 53, 54, 55
«Οικονομικός Χρόνος» Αθήναι. 'Αριθ. 262, 263
«Η Εφημερίς των Άνω των Έταιριών» Αθήναι. 'Αριθ. 435, 436, 437, 438, 439
«Ναυτιλιακή, Ναυτογνατική» Αθήναι. 'Αριθ. 167, 168, 169, 170, 171
«Εφημερίς των Αυτοκινητιστών» Αθήναι. 'Αριθ. 668, 669
«Το Περιστέρι» Αθήναι. 'Αριθ. 265
«Η Φωνή των Αποδήμων» Αθήναι. 'Αριθ. 22, 23
«Ο Έξω Έλληνισμός» Αθήναι. 'Αριθ. 302, 303
«Κοινοτικόπαλληλικόν Βήμα» Αθήναι. 'Αριθ. 31, 32
«Τραπεζικός Άγών» Αθήναι. 'Αριθ. 67
«Η Φωνή των Φιλιατών» Φιλιάτα. 'Αριθ. 13, 14, 15
«Θεσπρωτικός Άγών» Αθήναι. 'Αριθ. 59, 60, 61, 62, 63, 64
«Ο Ταχυδρόμος της Λακωνίας» Σπάρτη. 'Αρ. 102
«Κυκλαδικός Κόσμος» Σύρος. άρ. 33
«Εβδομαδιαίος Τύπος» Αθήναι. 'Αριθ. 23, 24
«Ηχώ της Μεσσηνίας» Αθήναι. 'Αριθ. 160, 161
«Αθηναϊκός Τύπος» Αθήναι. 'Αριθ. 10, 11
«Τα Κυκλαδικά Νέα» Αθήναι. 'Αριθ. 210, 211
«Η Κεφαλληνία» Αθήναι. 'Αριθ. 27
«Ηπειρωτική Δράσις» Αθήναι. 'Αριθ. 2
«Ο Φορολογούμενος» Αθήναι. 'Αριθ. 24, 25
«Το Καστρί» Αθήναι. 'Αριθ. 49

Εξωτερικοί

- «Έλληνικός Τύπος» Σικάγο. 'Αριθ. 29
«Κήρυξ» Παρίσι. 'Αριθ. 1069
«Η Νέα Υόρκη» Νέα Υόρκη 'Αριθ. 137, 138. Μάιος 1960
«Καμπάνια» Νέα Υόρκη 'Αριθ. 655
«Η Νότιος Αμερική» Μπουένος Αϊρες. 'Αριθ. 92, 93, 94, 95, 96
«Σουδανικά Νέα» Χαρτούμ. Μάιος. Ιούνιος 1960
«Μαραβόν» Βραζιλία. 'Απρίλιος 1960
«Independance» Παρίσι. 'Αριθ. 479, 480, 481, 482
«Έλληνική Ζωή» Ατλάντα Η.Π.Α. 'Αριθ. 191.
«Φώς» Κάιρο. 'Απρίλιος 1960.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Εσωτερικοί

- «Συζήτηση» Αθήναι. 'Αριθ. 7
«Έλληνικά Θέματα» Αθήναι. 'Αριθ. 52
«Κινηματογράφος και Θέατρο» Αθήναι. 'Αριθ. 2
«Ο Άγών μας» Αθήναι. 'Αριθ. 9
«Ηχώ των Θαλασσών» Πειραιεύς. 'Αριθ. 256
«Τα Θερμιά» Αθήναι. 'Αριθ. 89, 90
«Νέα του Ισραήλ» Αθήναι. 'Αριθ. 25, 26, 27
«Τουριστική Κρήτη» Αθήναι. 'Αριθ. 8
«Τα Λευκαδίτικα» Αθήναι. 'Αριθ. 22, 23
«Το Ιδιωτικόν Αύτοκίνητον» Αθήναι. 'Αριθ. 51
«Εύημερία» Αθήναι. 'Αριθ. 31
«Βιομηχανική Έπιθεώρησης» Αθήναι. 'Αριθ. 306
«Φορολογική Έπιθεώρησης» Αθήναι. 'Αριθ. 97
«Ο Λογιστής» Αθήναι. 'Αριθ. 74
«Ναυτική» Αθήναι. 'Αριθ. 47
«Ναυτικά Χρονικά Πειραιεύς. 'Αριθ. 360
«Ναυτιλιακά Νέα» πανηγυρικών τεύχος. 'Αθήναι. 'Αριθ. 241
«Ο Φανός της Κεφαλλονιάς» Αργοστόλι. 'Αρ. 32
«Το Βολάν» Αθήναι. 'Αριθ. 63

Εξωτερικοί

- «Έλληνικοί Όριζοντες» Άλεξάνδρεια. 'Αριθ. 75, 76
«Κρίκος» Λονδίνο. 'Αριθ. 114. Ιούνιος 1960.
«Η Έλληνική μας Γωνιά» Ροδεσία. 'Αριθ. 42

ΔΕΛΤΙΑ

- «Έκλογη Τεχνικών Πληροφοριών» Έκδοσις του ΕΛΚΕΠΑ. Αθήναι. 'Αριθ. 2
«Πληροφοριακόν Δελτίον του ΕΛΚΕΠΑ» Αθήναι. 'Αριθ. 32
«Δελτίον πληροφοριών Ιταλικού Έμπορικου Έπιμελητηρίου» Αθήναι. 'Αριθ. 2.
«Δελτίον Έλληνογερμανικού Έπιμελητηρίου» Αθήναι.
«Οικονομικόν Δελτίον της Έμπορικης Τραπεζής» Αθήναι
«Δελτίον του Ροταριανού Όμιλου Αθηνών» Ιούνιος 1960
«Δελτίον Άγροτικής Τραπεζής» 'Αριθ. 114
«Έκθεσις των πεπραγμένων του Δ.Σ. της Ένώσεως Έλλήνων Έργοπλιδτών» (Συνέλευσις της 31ης Μαρτίου 1960)
«Business». Τεύχος Ιουνίου.
«Informations et Documents» Παρίσι. 'Απρίλιος 1960

Πλούσιον, ως πάντοτε, εις ύλην επίκαιρον και εξόχως ενδιαφέρουσαν και με λαμπράν εικονογράφειαν, εκκλολοφόρησε το 306ον τεύχος του άρτιωτέρου εις το είδος του εν Έλλάδι δημοσιονομικού, οικονομολογικού και τεχνολογικού περιοδικού της χώρας μας «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ», μεταξύν των περιεχομένων του όποιου σημειούμεν ως ιδιαίτερους αξιολογώμεν: Κύριον άρθρον, αναφερόμενον εις το φορολογικόν θέμα. Τα διαφωτιστικά και θαρραλέα εις την αντικειμενικήν των τοποθέτησιν Σημειώματα της Συντάξεως. Αποκλειστικήν συνέντευξιν προς το περιοδικόν του παγκοσμίου φήμης Έλληνας δημιουργού της γυναικείας μόδας Ίω. Ντεσέ περί της αξίας και των δυνατοτήτων εξαγωγής των χειροποίητων ύφαντων μας εις το εξωτερικόν. Πλήρη ειδησεογραφίαν επί της διεξαγωγής του έλληνοαμερικανικού συνεδρίου marketing, της θεμελιώσεως του εργοστασίου αζωτοχών λιπασμάτων εν Πτολεμαίει, της υπό Έλλήνων ιδρύσεως μεγάλης κλωστοϋφαντουργίας εις Χαρτούμ (Σουδάν), της αναδείξεως νέας διοικήσεως του Συνδέσμου Έλλήνων Βιομηχάνων και διοικήσεως της Π. Ένώσεως Βιομηχάνων Κλωστοϋφαντουργών. Τους έννοιον των οικείων συνελεύσεων λόγους των κ.κ. Χρ. Κατσάμπα, Ε. Ζολώτα, Γ. Δράκου. Τεχνολογικά και πληροφοριακά άρθρα επί επίκαιρων θεμάτων. Τέλος δε τας τεκμηριωμένας και πάντοτε διαφωτιστικάς ανακοπήσεις της Έλληνικής Οικονομίας.

Μετά του εν λόγω τεύχους της «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ» κυκλοφορεί και το 4ον τεύχος του Γ' τόμου του ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ—συνεκδικιζόμενου, ως δωρεάν παραρτήματος, μετά του Περιοδικού—εις το όποιον καταχωρίζονται αυθεντικά και έκτενείς βιογραφίαι των δημιουργών και παραγόντων της πολιτικής και οικονομικής ανάπτυξεως και κοι-

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΕΞΕΥΡΕΣΙΣ ΠΟΡΩΝ

(Συνέχεια εκ της σελ. 18)

τος, προς κάλυψιν των δσημέραι αυξανόμενων δαπανών του, δέν έφεισθη καθόλου των έσόδων των Οργανισμών της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως. Δι' αυτό πτταίνου όσοι, προχείρως και άβασανίστως εισηγήθησαν εις τας έκάστοτε Κυβερνήσεις μέτρα προς πρόχειρον βελτίωσιν των οικονομικών αναγκών του Κράτους, τα όποια όμως έπληξαν σοβαρώς την οικονομικήν υπόστασιν των Δήμων και των Κοινοτήτων. Το πρόγραμμα της ένασδημιουργίας της πόλεως, είναι κολοσιαϊόν και προϋποθέτει μεγίστας δαπάνας αιτίνας όμως είναι δυνατόν σύν τω χρόνῳ να εξευρεθούν.

Δι' αυτό, πρώτ' απ' όλα, επιβάλλεται ή δημιουργία ειδικού λογαριασμού έφαρμογής του σχεδίου, ώστε τα ύπέρ αυτού έσοδα να διατίθενται αποκλειστικώς δι' αυτόν και μόνον τόν σκοπόν. Ός πόροι δε του λογαριασμού αυτού θα είναι ό ένιαίος και μοναδικός ύπέρ της πόλεως φόρος, όπως γίνεται σε όλες τις πολιτισμένες μεγαλοπόλεις. Πρέπει δηλαδή να καταργηθούν όλοι οι πάσης φύσεως ένοχλητικώτατοι διά τους φορολογουμένους και δαπανηρότατοι εις υπηρεσίας δημοτικοί και άλλοι φόροι και να επιβληθί ένας και μόνο φόρος ύπέρ της πόλεως. Ο φόρος αυτός θα μπορούσε, εν ανάγκη να συγχωνευθί, κατά μικρόν φυσικά ποσοστόν, με τόν Ένιαϊόν φόρον των πολιτών.

Σχετικώς με την εκτέλεσιν τουριστικών εξωραϊστικών έργων εις την πρωτεύουσάν και την περιφέρειάν της, ασχέτως εκείνων τα όποια εκτελεί ή έχει προγραμματίσει ό Έλληνικός Οργανισμός Τουρισμού, κρίνω σκόπιμον να υποδείξω όπως ή πόλις των Αθηνών συνάψη ένα μακροπρόθεσμον όμολογιακόν δάνειον, σχεδόν παρόμοιον με το παλαιόν δάνειον των ανταλλαξίμων, του όποιου ή απόσβεσις, έγχυτημένη υπό του Κράτους, θα γίνη εις είκοσι έτησίαις δόσεις. Με τας όμολογίας του δανείου τούτου, θα άποζημιωνονται άμέσως οι ιδιοκτήται των άπαλλοτριουμένων ακινήτων, οι δε όμολογιαχοί θα δύνανται να εισπράτουν από την Τράπεζαν της Έλλάδος, μέχρι του ήμισυος του ποσού των προσφερομένων όμολογιών και τούτο προς άποσόβησιν της πτώσεως της αξίας αυτών.

Τέλος, άλλη σοβαρά πηγή έσόδων του ειδικού ύπέρ της πόλεως λογαριασμού, θα είναι ή φορολογία των ακαλύπτων χώρων και των μικρών οικιών εις τους κεντρικούς τομείς, περί των όποιών ώμλήσαμεν προηγουμένως. Τονίζομεν και πάλιν ότι, οι αναφερόμενοι φόροι, καίτοι εκ πρώτης όψεως φαίνονται άμεσοι, δέν θα επιβαρύνουν τους ιδιοκτήτας καθ' όσον θα εισπράττωνται μόνον κατά την πώλησιν των ακινήτων, ή κατά την άνεγερσιν οικημάτων επ' αυτών. Αυτά, νομίζω, θα πρέπει να είναι οι κυριώτεροι οικονομικοί πηγάι, επί των όποιών δύναται να βασισθί ή ανάπτυξις της πόλεως.

Δ. ΣΚΟΥΖΕΣ

νωνικής προόδου της Χώρας μας: Άθαν. Εύταξιου, Χαράλ. Εύταξιου, Σταύρου Εύταξιου, Ίω. Εύταξιου, Ηλία Κανελλοπούλου, Καντιάν Καστελόνι, Όρο, Καντιάν Καστελόνι, Κανέλιον Καστελόνι, Γεωργ. Καστελόνι και Φιλίππου Γ., Καστελόνι - Κανελλοπούλου.

Ε. Δ.

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

—Εις το Μέτσοβον έγένοντο υπό της Α.Μ. του Βασιλέως τα άποκαλυπτήρια του άνδριάντος του εθνικού εδεργέτου βαρώνου Μιχαήλ Τσάιτσα. Παρέστησαν οι Βασιλείς, ό ύπουργός των Έξωτερικών κ. Ε. Αβέρωφ—Τσίτσας, ό ύπουργός των Έσωτερικών κ. Δ. Μακρής, οι βουλευται κ.κ. Κ. Φρουντζος και Δ. Ίωάννου, ό νομάρχης Ίωαννίνων κ. Καλογερόπουλος, ό διοικητής της 8ης Μεραρχίας κ. Καρυγιάννης, ό αντιπρόσωπος του δωρητού Έλβετός δικηγόρος κ. Σοντέ, ό δήμαρχος Ίωαννίνων κ. Σακκάς, ό δήμαρχος Μετσόβου κ. Ρίζος, ό άνώτερος διοικητής Χωροφυλακής Ήπειρου κ. Δρούνγκας, ό διοικητής Χωροφυλακής Ίωαννίνων κ. Παπαδόπουλος, οι πρόεδροι των οργανώσεων και πλήθη κόσμου. Ωμίλησαν ό κ. Ε. Αβέρωφ και ό κ. Δ. Μακρής ως εκπρόσωποι της κυβερνήσεως.

—Εις το Ώδεϊον Ηρώδου του Αττικού και υπό την προστασίαν του αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως κ. Παν. Κανελλοπούλου δίδεται την 8ην Ίουλίου και ώραν 8.30 μ.μ. ή συναυλία της χορωδίας Πατρών με ενδιαφέρον πρόγραμμα που περιλαμβάνει δεκαπέντε τραγούδια διαφόρων έποχών. Συμμετέχουν πενήντα εκτελεσται υπό την διεύθυνσιν του μαέστρου κ. Δ. Συνούρη.

—Κατά την συνεδρίασιν της της 10ης Ίουνίου, ή Ίατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών άνεκήρυξε διδάκτορά της, με τόν βαθμόν άριστα, τόν παθολόγον ιατρόν κ. Κωνσταντίνον Α. Νικολαΐδην.

—Το βραβείον της Ούνεσκο του άνά διετίαν οργανούμενον φεστιβάλ της Βενετίας, άπενεμήθη εις δύο ζωγράφους: Τόν Ίταλό Αντόνιο Μουζίτς και τόν Έλληνα Ίωάννη Σπυρόπουλο.

—Η δ. Μαρία Ανυτέρη, θυγάτηρ του διευθυντού του ύπουργείου Συντονισμού κ. Τ. Ανυτέρη, έβραβεύθη εις ειδικήν τελετήν του Πανεπιστημίου Νέας Υερσής των Η.Π.Α. διακριθείσα εις τας σπουδάς της. Σημειώτέον ότι ή Έλληνίς φοιτήτρια έλαβεν ήδη με άριστα το πανεπιστημιακόν της διπλωμα της σχολής φιλοσοφίας και ιστορίας, και ήδη ένεγράφη εις την ίατρικήν σχολήν του Πανεπιστημίου Λός Άντζελες της Ν. Καλιφορνίας.

—Εις τόν γλύπτην κ. Θ. Κολοκοτρώνη άνετέθη υπό του συλλόγου «Προοδευτική Ένωσις Ρουφ—Βοτανικού» ή φιλοτέχνησις προτομής του μεγάλου εδεργέτου της ανθρωπότητος Άλεξάνδρου Φλέμινγκ.

—Με μεγάλην επιτυχίαν έδόθη ή πρώτη έφτενική παράστασις του Φεστιβάλ της Ήπειρου εις τας 19 Ίουνίου με την τραγωδίαν «Φοίνισσαι» του Εδρυλίδου. Την παράστασιν παρηκολούθησαν ό πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλής, οι ύπουργοι κ.κ. Γ. Βογιατζής και Κ. Παπακωνσταντίνου, ό ύφυπουργός των Έξωτερικών κ. Π. Σκέφρης, ό πρύτανης του Πανεπιστημίου κ. Ε. Φωκάς, ό νομάρχης Αργολίδος κ. Μένερας, ό Ρώσος πρεσβευτής κ. Σεργκέγιεφ, ό διευθυντής του Ε.Ι.Ρ. κ. Σπυρομήλιος, ό διευθυντής της Ε.Α.Σ. κ. Κ. Μπαστιάς, ό διευθυντής αρχαιοτήτων του ύπουργείου Παιδείας κ. Παπαδημητρίου, ό έφορος των αρχαιοτήτων του Μουσείου της Ακροπόλεως κ. Μηλιάδης κ.ά. Στο τέλος της παραστάσεως ό πρόεδρος της Κυβερνήσεως συνεχάρη τους έρμηνευτάς του έργου, οι όποιοι κατεχειροκροτήθησαν από τόν πλήθος των θεατών που παρηκολούθησαν την πρώτην εκδήλωσιν του έφτενικού φεστιβάλ.

—Το Έλληνοαμερικανικόν σωματεϊον «Καρνάτιδες» δίδει εις τας 8 Ίουλίου, 7—10 μ.μ. εις το Αθλητικόν περίπτερον του Φαληρικού Ίπποδρόμου, πινάκλ, του όποιου αι εισπράξεις θα διατεθούν διά την άποπεράτωσιν του «Πηλεοπελίου Ίδρύματος». Η εκδήλωσις αυτή τελεί υπό την προστασίαν της πρεσβείας των Η.Π.Α. κυρίας Μπαλγκς.

—Ο Βρετανός πρεσβευτής σερ Ρότζερ Άλλεν απέστειλε επιταγήν 250 λιβρών διά τας δαπάνας έξωραϊσμού του Ηρώου Μεσολογγίου ως συμβολήν της βρετανικής κυβερνήσεως. Ο δήμαρχος Μεσολογγίου κ. Χ. Εύαγγελιάτος εξέφρασε τας ευχαριστίας του καθώς και τας ευχαριστίας του λαού του Μεσολογγίου διά την ευγενή προσφοράν της βρετανικής κυβερνήσεως.

—Τας πρώτας ήμέρας του Ίουλίου θα συνέλθη εις Ρόδον το 33ον συνέδριον του παροδιακού συλλόγου Αμερικής «Απόλλων» με πανηγυρικόν έορτασμόν της 4ης Ίουλίου, επέτειον της αμερικανικής ανεξαρτησίας. Του συνεδρίου ήγούνται οι κ.κ. Μόσχος Μοσκής, Πρόεδρος και Έμμ. Αθανασιάδης γραμματεΐς του Συλλόγου. Οι 86 σύνεδροι εκπροσωπούν 30 τμήματα του συλλόγου, ό όποιος ιδρύθη το 1924 και έχει εις το ένεργητικόν του αξιόλογον έθνικήν δράσιν, ιδίως κατά την περίοδον του αγώνος διά την έλευθερίαν της δωδεκανήσου.

—Εις το νέον προεδρείον του Έλληνοσυνθηδικού Συνδέσμου συμμετέχουν: Πρόεδρος Κ. Γεωργακόπουλος, Α' αντιπρόεδρος Π. Παπινέλης, Β' αντιπρόεδρος Γκρέτα Ζέττερλουντ, Γ' αντιπρόεδρος Α. Σιταράς, γεν. γραμματεΐς Μ. Σουριουλιτζόγλου και ειδική γραμματεΐς Κέρετιν Σ. Βρυνάκου.

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Κύριε Διευθυντά

Σας ευχαριστώ πολύ που ταχτικά μου στέλντε τόν άληθινά πολύτιμο «ΑΙΩΝΑ» σας, στις σελίδες του όποιον βρίσκει πάντα κανείς, όσο δύσκολος κι' αν είναι, κάτι επίκαιρο και σημαντικό. Είναι πραγματικά ένα ζωντανό περιοδικό, πρωτότυπο έντελώς στο χαρακτήρα του, και από αυτή την άποψη, μοναδικό στα σχετικά χρονικά της πατρίδος. Είθε άξιος συγγραφετήρων, ιδιαίτέρως δε που άνέκαθεν αφιερώνετε κατ' εξαίρεσιν εδωϊκόν, κάποιο χώρο του «Αϊώνος» στα προβλήματα του εκ παραδόσεως μετ' ελλαβείας τηρουμένης, παραπεταμένου ξενητεμένου Έλληνισμού. Επίσης, μιá και τα σχετικά ενδιαφέροντά σας είναι αναμφισβήτητα, θα επιθυμούσα να σας παρακαλέσω όπως αφιερώνετε, ει δυνατόν, περισσότερον χώρο στο άγνωστο και παρθένο θέμα: Αποδήμιος Έλληνισμός, με την πεποίθησιν ότι οι υπηρεσίες του εκλεκτού περιοδικού σας θα καταστούν έτσι, ακόμη πιο πολύτιμες και για μας εδώ, αλλά και για το Έθνος μας, που πρέπει υπενθύνως να πληροφορηται και να παρακολουθί τα συνεχώς πολλαπλασιαζόμενα προβλήματά μας, ώρισμένα των όποιων, τα βασικώτερα μάλιστα, από πολλών έτών, μάταια αναμένουν την αντιμετώπισιν και λύσιν των.

Με βαθειάν εκτίμησιν

ΗΛΙΑΣ ΖΙΩΓΑΣ

Έκδότης—Διευθυντής έτησίαις άμερικανοέλληνικής εκδόσεως φιλολογίας και δράσεως «Αργοναύτης»
Νέα Υόρκη

Αξιότιμοι Κύριοι,

Παρακολουθώ μετ' ενδιαφέροντος το έξαιρετικόν εις την περιοδικόν σας όπου μετά ζωηράς ευχαριστήσεως συνήντησα μερικά από τα περισσότερα μελετημένα άρθρα. Η καλλιεργούμενη σοβαρά άτιμόσφαιρα αρθρογραφία και ή έκλογή σοβαρών θεμάτων είμαι βέβαιος ότι αποτελει θετικήν συμβολήν εις τόν ελληνικόν τόπον και πηγήν καλύτερων ελπίδων διαδόσεως των νεωτέρων ιδεών αναπτύξεως των πλουτοπαραγωγικών πηγών της Ελλάδος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ρ. ΤΟΜΑΖΙΝΗΣ

Φιλαδέλφεια Η.Π.Α.

Όφείλομεν να σας συγχαρώμεν διά την πλουσίαν ύλην και καλλιτεχνικήν εμφάνισιν του περιοδικού σας και χαίρομεν βλέποντες την πρόδον την όποian έπετέλεσε ή πνευματική εργασία εις την Ελλάδα.

Μ τ' εκτιμήσεως

KULUKUNTIS SHIPPING AGENCY, INC NEW YORK

Κανάρης ὁ Πυρπολητής

Στις αρχές του 1827 ἡ Προσωρινὴ Διοίκησις στὸ Ναύπλιο, εἶχε καλέσει τὸν Ἑλληνα πλοίαρχο Θωμὰ Κόχραν ν' ἀναλάβῃ τὴν ναυαρχία τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου. Τὸν Μάιο τοῦ ἴδιου χρόνου, ὁ Ἱμπραὶμ πασᾶς προσπαθῶν νὰ ὑποτάξῃ τὸ Μοριά, εὐρίσκει στὴν Ἠλεία, καὶ τὴν ἴδια ἐποχὴ ἐξέπλευσε ἀπὸ τὸν Ἑλλάσποντο μιὰ ἐχθρική μοῖρα ἀπὸ ἓνα τρίκροτο, ἐννέα φρεγάδες καὶ δέκα ὀκτῶ κορβέτες, βρῖκια καὶ γολέττες ὑπὸ τοὺς Ταχὴρ πασᾶ, Πατρονέμπε, ἐφθασε στὸ Νηόκαστρον περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴς διαταγῆς τοῦ Ἱμπραὶμ. Ὁ Κόχραν ἐπλευσε ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, ἐπεσκέφθη τὴν Ὑδρα καὶ τὴς Σπέτσες, καὶ διέταξε τὰ καράβια τῶν τριῶν ναυτικῶν νησιῶν μας, νὰ συγκεντρωθοῦν στὸ Χέλι, ἀπέναντι στὴς Σπέτσες. Ἦταν ἐτοιμοὶ ὁ ἐλληνικὸς στόλος νὰ ἐκπλεύσῃ ἀπὸ τὸ Χέλι ὅταν ἐπληροφορήθῃ ὁ Κόχραν, ὅτι ὁ Ἱμπραὶμ ἔμενε σὲ ἓνα βρῖκι μέσα στὸ λιμάνι τῆς Γλαρέντζας, κατὰ τὴ διάρκεια ποὺ πολιορκοῦσε τὸ κάστρο τοῦ Χλουμουτσίου, κι' ἀπεφάσισε νὰ πλεύσῃ ἐκεῖ, γιὰ νὰ αἰχμαλωτίσῃ τὸν Αἰγυπτίῳ σατράπη. Ἐπιβαίνων τῆς ναυαρχίδος του, τῆς φρεγάδας «ΕΛΛΑΣ» καὶ ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ τὸ πρῶτο ἀτμοκίνητο καράβι τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου τὴν «Καρτερία» ἐφθασε τὸ βράδυ τῆς 10ης Μαΐου τοῦ 1827 στὴ Γλαρέντζα, ἀλλ' ὁ Ἱμπραὶμ εἶχε προφθάσει ν' ἀποβιβασθῇ στὴ ξηρά. Ἐπὶ δέκα ἡμέρες ὁ Κόχραν περιέπλεε τὸ Ἰόνιον πελάγος, ἔκαμε ζημιὲς σὲ δύο ἐχθρικές κορβέτες, συνέλαβε ἄλλη, με' αἰχμαλώτους καὶ πυρομαχικά καὶ μερικά φορτηγά.

Ὁ Κανάρης ἐν δράσει

Τὸ σφάλμα τοῦ Ἀγγλοῦ ναυτικοῦ ἦταν, ὅτι δὲν προσέβαλε τὴν ἀρμάδα ὅταν ἐβγήκε ἀπὸ τὰ Δαρδανέλια, ἀλλὰ τὴν ᾤφηε ἀνεπιδόσθη νὰ πλεύσῃ καὶ ἐνωθῇ μετὰ τὸν αἰγυπτιακὸ στόλο στὸ Ναυαρίνο. Εἶχαν περάσει δύο χρόνια μετὰ τὴν πρώτη ἀποπείρα τοῦ Κωνσταντῆ Κανάρη στὸ λιμάνι τῆς Ἀλεξανδρείας στὴς 29 Ἰουλίου 1825 κι' ὁ ἀτρόμητος Ψαριανὸς μπουρλοτιέρης συνέλαβε τὸ σχέδιον νὰ ἐπαναλάβῃ ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν ρισκοκίνδυν ἐπίθεση νὰ κάψῃ μέσα στὸ μεγάλο λιμάνι τῆς Ἀλεξανδρείας, ὀλόκληρο τὸ στόλο τοῦ Μωχάμετ Ἀλῆ, καὶ νὰ ματαιώσῃ τὴν νέα μεγάλη ἐκστρατεία, ποὺ ἐτοιμάζετο νὰ κἀν κατὰ τῆς πατρίδος μας ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.

Κατ'ἄρθρωσε ὁ τοῦ μὲν πυρπολητῆς, νὰ πείσῃ τὸ ναύαρχο Κόχραν νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ σχέδιόν του, ποὺ ἂν ἐπιτύγχανε θὰ παρέλκε τις αἰγυπτιακὲς δυνάμεις, καὶ θὰ ἐπέταξε τὴν ἀπελευθέρωση τῆς χώρας μας. Ὁ Μωχάμετ Ἀλῆ ἀπὸ μηνῶν προετοιμάζετο γιὰ τὴ μεγάλη ἐκστρατεία του, κι' ὅταν τὰ καράβια μας ἐφθασαν ἐξω ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρεία, εἶχαν ὅλα ἐτοιμασθῇ καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἐχθρικό ὑγχείρημα. Στις 25 Μαΐου συνάντησε ὁ ναύαρχος τὸν ἐλληνικὸ στόλο ἀπὸ ἓνα τρικάρταρο, δέκα τέσσαρα βρῖκια καὶ ὀκτὼ πυρπολικά ἐξω ἀπὸ τὰ Κύθηρα, ποὺ τὸν περιέμεναν μετὰ νεώτερη διαταγὴ του, ἐκεῖ. Ὁ δοξασμένος ναύαρχος Μισοῦλης συνώδεσε τὸ ναύαρχο, χωρὶς νὰ ξέρῃ ποῦ ἔπλεον καὶ μόνον διὰ τὸν προχώρησαν

Ὁ Κωνσταντῆς Κανάρης μετὰ τὸ «κόλλημα» τοῦ πυρπολικοῦ στὴ Ναυαρχίδα τοῦ Καρα-Ἀλῆ.

ἀπὸ τὴν Σούδα τῆς Κρήτης, ἐγνωστοποίησε ὁ Κόχραν πὼς ἔπλεε πρὸς τὴν Ἀλεξανδρείαν, γιὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ τὸλμημα τοῦ Ψαριανοῦ πυρπολητῆ.

Τὸ βράδυ τῆς 4ης Ἰουνίου τοῦ 1827, ὁ ἐλληνικὸς στόλος ἐφθασε πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας κι' ὁ Κόχραν ὕψωσε στὴν ναυαρχίδα του τὴν αὐστριακὴ Σημαία, γιὰ νὰ ξεγελάσῃ τοὺς Αἰγυπτίους, πὼς ἡ φρεγάδα «ΕΛΛΑΣ» ἦταν ἡ αὐστριακὴ «Μπελλόνα» ποὺ συνήθως συνόδευε φορτηγὰ στὴν Ἀλεξανδρεία. Στὴν ἀρχὴ οἱ Αἰγύπτιοι, ἐνόμισαν τὴν «ΕΛΛΑΣ» αὐστριακὸ πολεμικό, ἀλλ' ὅταν ἐπλησίασε περισσότερο, τὰ περιπολοῦντα αἰγυπτιακά, ἀνεγνώρισαν τὰ ἐλληνικά καράβια, καὶ μεγάλῃ σύγχυσι τὰ κατέλαβε. Ἐκεῖνῃ τῇ στιγμῇ, ἐστειλε ὁ ναύαρχος Κόχραν ἓνα πυρπολικό, νὰ προσβάλλῃ τὸν ἀκταιωρὸ, ἀλλὰ τὸ μπουρλότο δὲν μπόρεσε νὰ προσδεθῇ γερά στὸν πάριον, ἀπέτυχε τὸ σκοπὸν του, κι' ἐκάηκε χωρὶς νὰ τὸν βλάψῃ. Ἀμέσως ἐστειλε καὶ δεύτερο πυρπολικό μετὰ τὸν ἀτρόμητο θαλασσόλυκο Κωνσταντῆ Κανάρη, ποὺ τοῦ κόλλησε στὴν πρύμνη τὸ μπουρλότο του καὶ σὲ λίγο τὸν ἀνετίναξε. Πῆδησε τότε ὁ Κανάρης μετὰ τὸ σπῆρμα στὴ ρεμολκά κι' ἀνέβηκε στὴ φρεγάδα. Τὸ «ΕΛΛΑΣ» μετὰ τὴν πυρπόλησιν τῆς ἀκταιωρῶν, ἀγκυροβόλησε στὴν εἰσοδο τοῦ λιμένος, καὶ ὅλα τὰ καράβια μας ἔσπευσαν μαζί μετὰ τὸ ὑπόλοιπα ἐξῆς πυρπολικά νὰ εἰσέλθουν στὸ μεγάλο λιμάνι, γιὰ νὰ ναυμαχήσουν τὸν αἰγυπτιακὸν ἐχθρικό στόλο καὶ νὰ τὸν κάψουν, ἀλλὰ ἄκρα νηνεμία τὰ ἀνάγκασε νὰ μείνουν ἀκίνητα στὴ θέσιν τους, ἐως τὴν αὐγὴ τῆς 6ης Ἰουνίου.

Ὁ Ἀλῆ ὀργίζεται...

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Μωχάμετ Ἀλῆ, ὅταν ἔμαθε τὴν ἀπροσδόκητὴ καὶ τολμηρὴ ἐμφάνισιν τῶν ἐλληνικῶν καραβιῶν, ἔτρεψε ἀπὸ τὴν ἐπαυλὴ του ποὺ ἔμενε, ἀγανακτισμένος στὴν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ διέταξε, ἐπιστατῶν αὐτοπροσώπως, νὰ μεταφέρουν σὲ πολεμικά, πολεμοφόδια καὶ τρόφιμα, καὶ νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ λιμάνι στὴν ἀνοικτὴ θάλασσα καὶ νὰ προσβάλλουν τοὺς γενναίους ἐπιδρομεῖς. Ἀπὸ τὰ ἐλληνικά πλοία, εἶδαν τὸν Μωχάμετ ποὺ ἦταν στὴ πρύμνη ἐνὸς βρῖκου, ἀγορασμένου τὸν τελευταῖο καιρὸ στὴ Μασσαλία, νὰ χειρονομῇ ἀγριμένως, νὰ κουνᾷ ἀπειλητικὰ τὸ μαστοῦνι του, καὶ νὰ τραβᾷ με λύσσα τις τρίχες ἀπὸ τὰ γένεια του. Ὅταν τὰ αἰγυπτιακά ἀνεφοδιάστηκαν καὶ μεταοῦσαν νὰ

πλεύσουν, ὁ ἴδιος ὁ σατράπης ἐμπήκε σὲ μιὰ φρεγάδα καὶ ὠδήγησε τὴν ἀρμάδα ἀπὸ ἐξῆς φρεγάδες, ἐξῆς κορβέτες καὶ δέκα βρῖκια κατὰ τὸν τοῦ μὲν θαλασσινῶν μας, ἀλλ' ἦταν τόσος ὁ πανικός ποὺ εἶχε καταλάβῃ τὰ πληρώματα τῶν καραβιῶν του, ὥστε ἀντὶ νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τὸν ἐλληνικὸν πλοῖον, ἐθέωρησαν προτιμώτερο καὶ ἀσφαλτερό νὰ παρακολουθοῦν τὸν ἀναγκαστικὸ ἀπόπλουτον τους, ἀφοῦ τὰ σχέδια τοῦ Κανάρη, ἐξ αἰτίας τῆς αἰφνιδίας ἀπνοίας ποὺ παρέλκε τις κινήσεις τῶν καραβιῶν μας, εἶχε καὶ πάλι ἀποτύχει ὅπως καὶ στὴν πρὸ διετίας ἀπόπειρά του, νὰ κάψῃ ὀλόκληρὴν τὴν ἀρμάδα μέσα στὸ λιμάνι τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἡ ἐσθρική νηνεμία συνεχίσθη καὶ πάλι μετὰ τὸν Αἰγυπτίον, κι' ἔτσι γι' ἄλλη μιὰ φορὰ, ἀπέτυχε τὸ μεγαλεπήβολο καὶ ρισκοκίνδυνο τὸλμημα τοῦ Ψαριανοῦ πυρπολητοῦ, καὶ τὸν ἄλλον θαλασσινῶν μας. Ἡ αἰγυπτιακὴ ἀρμάδα, παρακολούθησε τὰ καράβια μας ἐως τὴ Ρόδο, χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ τοὺς ἐπιτεθῇ καὶ ξαναγύρισε ν' ἀσφαλισθῇ στὸ μεγάλο λιμάνι τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀνταμοιβὴ τῆς ἀνδρείας

Ὁ Κωνσταντῆς Κανάρης, ὁ ἥρως τῆς ἀνατινάξεως τοῦ ἀκταιωροῦ αἰγυπτιακοῦ πάριονος στὸν λιμὸν τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τὸς ἄλλων ἀνατινάξεων ἐχθρικῶν πλοίων, ὁ σεμνὸς καὶ γενναῖος ναυτικός τοῦ Ἱεροῦ Ἀγώνος, εὐτύχησε νὰ ἐπιζῇ καὶ νὰ ἰδῇ ἐλεύθερὴν τὴν πατρίδα μας. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀνῆλθε στὰ ἀνώτατα ἀξιώματα τῆς πολιτείας, ἔγινε ναύαρχος, ἐξελέγη γερουσιαστής, πολλὰκις ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ μετὰ τὴν ἐξώση τοῦ Ὁθωμανοῦ μέλους τῆς τριανδρίας τῆς Ἀντιβασιλείας, καὶ διετέλεσε τρίς πρωθυπουργός. Ἀπὸ τὰ πολλὰ τολμηρὰ κατορθώματά του, ὅταν διηγῶν τὰ πλεονήματα, μετὰ τὴν ἐκστρατεία, τὸ πρῶτον τοῦ ἐπαίρει τὴν ὁπλ. παλληκαριότητα τῶν νεανικῶν του χρόνων, ἀκόμη καὶ στὰ γεράματα του, μετὰ τὴν ἀφήγησιν τῶν λαμπροτέρων ἡρώισμῶν του. Ἐνεθυμαιοῦ τὸν καιρὸ ποὺ ἔκαμε στὸ λιμάνι τῆς Χίου τὴν ναυαρχίδα τοῦ Καρα-Ἀλῆ στὸ 1822, ἐκδικούμενος τὴν ἀδικίαν τῶν χιλιῶν ἀμάχων γυναικοπαίδων, καὶ τὴς δύο ἐξορμήσεις του στὸ μακρινὸν λιμάνι τῆς Ἀλεξανδρείας, ποῦ, καὶ τὴς δύο φορές, ἡ τύχη δὲν τὸν βοήθησε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ τολμηρὸ σχέδιόν του, καὶ νὰ κάψῃ μετὰ τὸν ἐχθρικό στόλον του, ὅλην τὴν ἀρμάδα τοῦ συμμάχου τῶν κατακτητῶν μας. Γ.Α.Π.

Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῶν ἐξερευνήσεων

ΤΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ

Οἱ πρῶτοι Ἑλληνες ἄποικοι ἐγκαθίστανται

Ὁ Βαρθολομαῖος Ντιὰζ κατὰ τὸ 1486 ἀνεχώρησεν ἐκ Λισαβώνας μετὰ τριῶν πλοίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν περιείχε ἀφθόνην τροφάς. Ἡ διεύθυνσις, τὴν ὁποῖαν ἠκολούθησεν ἤτο νοτίως μετὰ ἀκτοπλοῖαν δυτικῶς τῆς Ἀφρικῆς. Ἀγκυροβόλησας εἰς ἓνα κόλπον καὶ ἀποβιβασθεὶς ἐκάλεσε τοῦτον «Ἀγκρα Πεγγουέναν». Ἦτο ἔρημον μέρος διὰ τῷτο ἀνεχώρησεν ἀμέσως ἐξακολουθήσας τὸν δρόμον του νοτίως, ὅποτε καὶ κατελήφθη ὑπὸ καταγίδος. Ἐπελθούσης γαλήνης ἀντελήφθη, ὅτι ἀπεμακρύνθη πολὺ τῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἐστρεψε πρῶτον πρὸς βορρᾶν, ὅποτε ἀντίκρυσε ταῦτα καὶ προσήγγισεν εἰς θέσιν, ἣ ὁποία πιθανῶς νὰ εἶναι ἡ φέρουσα σήμερον τὸ ὄνομα Μόσσελ Μπέϋ (Mossel Bay). Ἐκ τοῦ μέρους τούτου ἠθέλησε νὰ προχωρήσῃ ἀνατολικώτερον, ὡς πεπεισμένος, ὅτι θὰ ἐφθάνεν εἰς τὰς Ἰνδίας. Δὲν ἤδυνήθη

ὡμως συνετεία ἀρνήσεως τοῦ πληρώματος του νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, διὰ τοῦτο καὶ ἐξηναγκάσθη νὰ πλεύσῃ δυτικώτερον ὅπως ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν ὁδόν, τὴν ὁποῖαν διήλθεν ἐκ τῆς Λισαβώνας. Τότε εὐρήθη πρὸ μεγάλου βράχου προεξέχοντος, τὸν ὁποῖον ἐκάλεσεν «Ἀκρωτήριον τῶν Θυελλῶν» συνετεία τῆς ταραχέως θαλάσσης τῆς ἐξωθι τούτου.

Μετὰ 17 μῆνας ἐπέστρεψε μετὰ τῶν πληρωμάτων του εἰς Λισαβὼνα τυχὼν ἐκτάκτου ὑποδοχῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας, ὁ ὁποῖος ἀκούσας τὴν ἀφήγησιν τοῦ Βαρθολομαίου περὶ τοῦ ἀνακαλυφθέντος Ἀκρωτηρίου καὶ τοῦ δοθέντος ὀνόματος εἰς αὐτό, ἐισηγήθη ὅπως ὀνομασθῇ καὶ ὀνομασθῇ «Ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος» ὡς ὑπαρχούσης ἑλπίδος μαζί μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τούτου νὰ ἐξευρεθῇ καὶ ὁ δρόμος πρὸς τὰς Ἰνδίας.

Ὁ πρὸς τὰς Ἰνδίας ἐνδιάμεσος σταθμὸς

Ἡ πρὸς τὰς Ἰνδίας θαλασσία ὁδὸς ἐπὶ τέλους ἀνεκαλύφθη. Πρῶτος καταφθάσας εἰς Καλκούταν ἦτο ὁ περίφημος Πορτογάλος θαλασσοπόρος Vasco de Gama, ὁ ὁποῖος κατευθυνόμενος πρὸς τὰς Ἰνδίας καὶ ἐπιστρέφων ἐξ αὐτῶν διήλθε καὶ ἐπεσκέφθη τὸ Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλπίδος. Ἐκτοτε ἐγένοντο τακτικὰ ταξίδια μετὰ προσέγγισιν τὸ ἀκρότατον τοῦτο σημεῖον τῆς Ἀφρικῆς.

Κατὰ τὸ 1600 ἰδρύθη ἡ Ἀγγλικὴ Ἑταιρεία τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν καὶ κατὰ τὸ 1602 ἡ Ὁλλανδική. Μέχρι τοῦ ἐτους τούτου οὐδεὶς Εὐρωπαῖος εἶχεν ἐγκατασταθῇ ἐν τῇ Ν. Ἀφρικῇ, ἀλλ' ἄπαντες διήρχοντο ἀφοῦ τὰ πλοῖά των ἠγκυροβόλουν ἐπ' ὀλίγον πρὸς προμήθειαν νεοῦ κρέατος καὶ ὕδατος. Ὁ μᾶλλον κατάλληλος λιμὴν πρὸς ἀγκυροβολίαν ἐκρίθη ὁ κόλπος «Table Bay» ὅπου ὁ λιμὴν τῆς σημερινῆς πόλεως Κέιπτάουν. Ἐν

Ἡ ἐγκατάστασις λευκῶν εἰς τὸ Ἀκρωτήριο

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ὁλλανδικῆς Ἑταιρίας ὅπως ἰδρῦσιν σταθμοὺς ἐπὶ τοῦ Ἀκρωτηρίου, τρία πλοῖα μετὰ 200 πρόσωπα ἐντὸς αὐτῶν ἀπεστέλλοντο τὸ 1651 ἐξ Ἀμστερνταμ. Ἡ ὅλη ἀποστολὴ ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἱατροῦ Van Riebeeck, διατελοῦντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐταιρίας.

Τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς τῆς 7ης Ἀπριλίου 1652 ὁ στολίσκος οὗτος ἠγκυροβόλησεν ἐν Table Bay. Ἀμέσως ἤρξατο ἡ ἐγκατάστασις.

Ἡ πρώτη ἀνεγερθεῖσα οἰκοδομὴ ἦτο

αὐτῷ εὐρίσκον τὰ πλοῖα ἀσφαλῆς καταφύγιον καὶ τὰ πληρώματα ὕδωρ, πρόβια καὶ βόας, τὰ ὁποῖα ἠγόραζον παρὰ τῶν Ἰθαγενῶν.

Κατὰ τὸ 1648 τὸ πλοῖον «Χάρλαμ» τῆς Ὁλλανδικῆς Ἑταιρίας τῶν Ἀνατολ. Ἰνδιῶν, ἐξώκειλε, κατόπιν καταγίδος, εἰς τὸ Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, ὅπου παρέμεινε ἐπὶ πέντε μῆνας, ἀναπληρωθὲν κατόπιν ὑπὸ ἄλλου Ὁλλανδικοῦ πλοίου. Τὸ συμβᾶν τοῦτο ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἐγκατασταθοῦν λευκοὶ εἰς τὰ μέρη τῆς νοτιωτέρας Ἀφρικῆς. Διότι ἡ διαμονὴ τοῦ πληρώματος τοῦ «Χάρλαμ» ἐπὶ πέντε μῆνας ἐπὶ ἐκτεθῇ εἰς τὴν ἐταιρίαν πόσον τὸ κλίμα ἦτο ὑγιεινόν, τὸ ἔδαφος εὐφορον, ὅτι ὑπῆρχον ἀφθονοὶ βόες, κυνήγιον ἐν πλησμονῇ καὶ ἰχθεῖς εὐγευστοί. Ἡ Ὁλλανδικὴ Ἑταιρία μετ' ὀλίγον ἵδρυσε διαρκὴ σταθμὸν εἰς Table Bay διὰ τὰ πλοῖα τῆς.

φρουρίον, τὸ ὁποῖον θὰ τοῖς ἐχρησίμευε πρὸς υπεράσπισιν ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως ὑπὸ τῶν Ἰθαγενῶν, καὶ ἡ δευτέρα νοσοκομεῖον. Κατόπιν ἀνέγειραν οἰκίας, ἐφρόντισαν τὴν διατήρησιν κήπων πρὸς παραγωγὴν λαχανικῶν, ἀγνώστων εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα κ.ά.

Ἡ συναλλαγὴ μετὰ τῶν μαύρων ἤρξατο. Ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν βόας καὶ πρόβατα καὶ εἰς ἀντάλλαγμα εἶδον ὑφάσματα, χάνδρας καὶ μαχαίρας, εἰς τὰ ὁποῖα ἤρσκαντο οἱ Ἰθαγενεῖς ὑπερβολικά.

Ὁ ἀρχηγός, ἱατρὸς Ρίμπικ εἶχε μέγα ἐνδιαφέρον ὅπως προαγάγῃ τὸν μικρὸν

τοῦ συνοικισμὸν. Ἐκόμισε βόας καὶ πρόβατα πρὸς βελτίωσιν τοῦ εἶδους, εἰσήγαγεν ἵππους, χοίρους καὶ κοκκίλους, ἐπίσης τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀραβοσίτου καὶ τὴν φυτείαν τῆς ἀμπέλου, τὰ ὁποῖα σήμερον ἀποδίδουν μεγάλαν ποσότητα προϊόντων εἰς τὴν χώραν. Τὰ κατὰ τὴν Ν. Ἀφρικὴν εὐρίσκειν ἀρόματα καὶ μαλλιὰ χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀποδίδοντα σήμερον διὰ τῶν μαλλίων τῶν μέγα κέρδος εἰς τὸν τόπον.

Μεγάλῃ φροντίδι κατεβάλλετο ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ ὅπως ἀποφεύγωνται φιλονικίαι ἰδικῶν του μετὰ τῶν Ἰθαγενῶν. Διὰ τοῦτο εἶχεν ὀρίσει, ὅπως αἱ συναλλαγαί, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρονται ἀνωτέρω, γίνονται εἰς ὠρισμένους ὥρας ὅποτε θὰ ἦτο παρὼν ὁ ἴδιος πρὸς ἐπίβλεψιν. Παρ' ὅλην ὡμως τὴν φροντίδα αὐτὴν, τὴν πρῶταν μὴς Κυριακῆς, ὅποτε οἱ λευκοὶ ἦσαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, συμμορία Ὀττεντότων, φονεύσασα τὸν φύλακα, ἐν παιδίον, ἀπήγαγον μέγαν ἀριθμὸν βοῶν ἀνγκότων εἰς τοὺς ἀποίκους. Τοῦτο ἐξηρέθισε τοὺς λευκοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ μικροῦ δειν θὰ ἐγένετο μάχη ἐάν ὁ συνετός Ρίμπικ δὲν ἐπενέβαινε νὰ καθυστερήσῃ τοῦτους.

Προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ μικρὰ ἀποικία ἐβελτιοῦτο καὶ προήγατο εἰς τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν. Οἱ κῆποι τῆς παρήγαγον πλεόν ποικιλίαν φρούτων καὶ αἱ γαῖαι τῆς σίτον, κριθὴν καὶ ἀραβόσιτον, πολυάριθμοι δὲ βόες καὶ πρόβατα ἀνῆκον εἰς αὐτὴν.

Οἱ ἄποικοι δὲν ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνῆκον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑταιρίας, ἀποτελοῦντες τὸ προσωπικὸν τῶν ναυτικῶν αὐτῆς σταθμῶν καὶ μισθοδοτούμενοι ὑπ' αὐτῆς. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1657, τῇ συγκαταθείσει τῆς ἐταιρίας, ἀπεσπάσθησαν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐννέα τούτων καὶ ἕκαμιν τὴν ἐγκατάστασιν των παράτινα χεῖμαρρον, ὅπου σήμερον εἶναι τὸ ὠραῖον προάστειον τοῦ Κέιπτάουν τὸ καλούμενον Rondebosch.

Μετὰ δεκαετὴ παραμονὴν εἰς Κέιπτάουν, ὁ Βάν Ρίμπικ ἐγκατέλειπε τοῦτο ἀφίσας ἀντικαταστάτην του τὸν Ζαχαρίαν Wageenaar, μίαν δὲ ἀποικίαν μικρὰν μὲν, ἀλλ' εὐδαιμονοῦσαν καὶ προαγουμένην. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, κατόπιν πολέμου μετὰ τὸν Ἀγγλίας καὶ Ὁλλανδίας ἡ τελευταία εἶχεν ἀπολέσει τὰς κτήσεις τῆς εἰς τὴν Β. Ἀμερικὴν καὶ ὑπῆρχε φόβος, ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ἐπέτιθετο καὶ κατὰ τῆς ἀρτισυστάτου ἀποικίας τῆς ἐν τῷ Ἀκρωτηρίῳ, ἤρξατο ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ζαχαρίου ἡ ἀνέγερσις μεγάλου φρουρίου πρὸς προστασίαν τοῦ μέρους ἀπὸ ἐνδεχομένης ἐπιθέσεως Ἀγγλικοῦ στόλου.

Τὸ φρούριον ἐν τούτοις δὲν κατωρθώθη νὰ τελειώσῃ εἰμὴ μετὰ τὴν ἀποφασιστὴν ἀρκείαν ἐτῶν, μολοντὶ ἐργάζοντο οὐχὶ μόνον χιλιάδες μαύρων, ἀλλὰ καὶ πλείστοι

ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ

λευκοί, αποστελλόμενοι ἐξ Ὀλλανδίας καὶ ἐγκαθιστάμενοι ἐκεῖ. Μέχρι σήμερον ὑφίσταται τὸ φρούριον ἀκόμη ἐν κεντρικῇ θέσει τῆς πόλεως Κεῖπτάουν.

Ἑλληνες εἰς Γιούνιον

Τὸ 1876 εἰσῆλθον οἱ πρῶτοι Ἑλληνες εἰς Γιούνιον. Τὸ 1888 οἱ Ἑλληνες ἀνῆρχοντο περὶ τοὺς 20, ἀσχολούμενοι ἐν Κίμπερλεϋ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν ἀδαμάντων. Οὐδεμία μαρτυρία ὑπάρχει, ὅτι εἰς τὸ Τράνσβαλ καὶ Νατάλ ὑπῆρχον ἐγκατεστημένοι Ἑλληνες πρὸ τοῦ 1885.

Μετ' αὐτὸ, μέχρι τοῦ 1895 ἀναφαίνονται μερικοὶ ἐν Γιόχανεσμπουργκ καὶ κατὰ τὸ 1896 πιστοποιεῖται, ὅτι ὑπῆρχον περὶ τοὺς 70. Κατὰ τὸ 1891, ὁμογενὴς ἐκ τῶν ἐξεχόντων εἰς Κεῖπτάουν, ἀφίχθεις ἐκεῖ, εὗρε μόνον περὶ τοὺς 15, οὐδεμίαν δὲ ἀμιγῆ ἑλληνικὴν οἰκογένειαν. Οἱ Ἑλληνες οὗτοι, ὡς καὶ τῶν ἄλλων μερῶν, ἠσχο-λοῦντο εἰς τὴν διατήρησιν καφενείων, ὀπωροπωλείων, μπάρ κ.ά.

Κατὰ τὸ 1898 οἱ ἐν Κεῖπτάουν Ἑλληνες ἠριθμοῦντο εἰς 60, ὑπῆρχε δὲ καὶ μία ἀμιγῆς ἑλληνικὴ οἰκογένεια. Τότε ἰδρύεται ὁ «Σύλλογος Ἀλληλοβοηθείας».

Ἐν τῷ μεταξύ τὸ ἡμέτερον στοιχεῖον ἐπυκνοῦτο καὶ κατὰ τὸν Ἀγγλομπορε-κὸν πόλεμον (1900) ἀνῆρχετο εἰς 150, κατὰ δὲ τὸ 1902 ἀνῆλθεν εἰς 1000. Ἐν τῷ μεταξύ ἀποφασίζεται ἡ κατάργησις τοῦ Συλλόγου καὶ ἰδρύσιν Κοινότητος, τῆς ὁποίας σήμερον προεδρεῖ ὁ κ. Γ. Κυ-ριαζῆς, κατὰ τὸ 1903 δὲ ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τῆς ἐκκλησίας ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τὴν παροικίαν τοῦ Κεῖπ ἠκολούθησε τὸ Γιόχανεσμπουργκ διὰ τῆς ἰδρύσεως Κοινότητος καὶ ἐκκλησίας καὶ κατόπιν ἡ Πρετώρια.

Οἱ Ἑλληνες ἀνὰ τὸ Γιούνιον ἠκολούθησαν, σχεδὸν ὅλοι, ὁμοίομορφον κλάδον

ἐργασιῶν. Αὗται συνίστανται κατὰ μέ-γιστον μέρος εἰς τὴν διατήρησιν κατα-στημάτων, καφενείων καὶ ὀπωροπωλείων κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τῷ τόπῳ ἀγγλι-κὸν σύστημα. Τινὲς τούτων ἀσχολοῦνται εἰς τὰς ἐργασίας παντοπωλείων, ξενο-δοχείων, οἰνοπνευματοπωλείων (Bars), ἐπίσης τηρουμένων κατὰ τὸ ἀγγλικὸν σύστημα, κατὰ τὸ ὅποιον οἰκοπνευματώ-δη ποτὰ πωλοῦνται μόνον εἰς ὠρισμένα κέντρα καὶ εἰς ὠρισμένας ὥρας. Ἐννοεῖται εὐρίσκοντες τινὰς καὶ εἰς ἄλλας ἀσχολίας τοῦ ἐμπορικοῦ κλάδου, ἄλλους ὡς ἐμπο-ροῦπαλλήλους καὶ ἄλλους ὡς παραγο-γελιοδόχους. Ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ βιομήχανοι διατηροῦντες ἐργοστάσια ἀε-ριούχων ποτῶν, ἀρτοποιίας κλπ. Κρεο-πῶλαι, κουρεῖς, ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων, ὑπάρχουν εὐάριθμοι ἀνὰ τὰς διαφόρους πόλεις.

Ὑπῆρχεν ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν πλείστοι ὁμογενεῖς νέοι κατήρχοντο εἰς τὰ χρυσωρυχεῖα τοῦ Τρανσβαλ καὶ ἀνε-λάμβανον ἐργολαβικῶς τὴν θραῦσιν τῶν χρυσοφόρων λίθων. Ἐνθυμούμεθα πολλοὺς «μινωδόχους» (ὡς ἐκαλοῦντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων), οἱ ὁποῖοι σαγηνευόμενοι ὑπὸ τοῦ μεγάλου μηνιαίου κέρδους, κατήρ-χοντο εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς, χωρὶς νὰ σκέπτονται ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ὑπέσκα-πτε τὴν ζωὴν των. Ἐκατὸν καὶ διακόσιαι λίραι κατὰ μῆνα ἦτο διὰ τοὺς πλείστους τὸ κέρδος, ἀλλὰ τὸ χρῆμα κατεσπαταλά-το καὶ ἡ ζωὴ των ὑπενομεύετο. Ἐλάχιστοι ἐξ ἐκείνων παραμένοντες εἰς τὴν ζωὴν, ἀποθανόντων ἄλλων εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των καὶ ἄλλων εἰς τὰς γενε-τεῖρας των ἐκ τῆς «ρθίσεως τῶν μεταλ-λείων» καλουμένης Ἀγγλιστὶ «miners phthisis». Σήμερον εὐτυχῶς δὲν ἀσχο-λοῦνται πλέον ἡμέτεροι εἰς τὸ ἔργον αὐτό, διότι ἀφ' ἐνὸς τὸ πάθημα ἐγένετο μάθη-μα, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ κέρδη ἐκείνα παρήλ-θον πλέον, διότι οἱ ἑταιρίαι ἐπαυσαν νὰ πληρώνουν τοσαῦτα μεγάλα ποσά.

Φθίσις συνήθης καὶ ἡ ἐκ τῶν μεταλλείων

Αἱ ἐπιστημονικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς κλιματολογικῆς συστάσεως τοῦ Γιού-νιον, κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ πνευμονικὴ φθίσις δὲν προσβάλλει συχνὰ τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι τὸ κλίμα τοιοῦτο, ὥστε ὁ ἀσθενὴς νὰ δύναται νὰ ζήσῃ ἐπὶ πολὺ, ἐν πολλοῖς δὲ νὰ ἰαθῇ τελείως. Ἐξ Εὐρώ-πης φθισιῶντες μεταβαίνουν εἰς τὸ Γιού-νιον, ὅπου, διαιτώμενοι εἰς Σανατόρια, ἀνευρίσκουν τὴν ὑγίαν των ἡ παρα-τείνουν ἐπὶ πολὺ τὸν βίον των.

Ἡ φθίσις ὅμως ἡ ἐκ τῶν χρυσωρυχείων προερχομένη εἶναι ἡ μαστίζουσα τὰς ἐργατικὰς τάξεις, τὰς ἀσχολουμένας ὑπο-γείως εἰς τὴν ἀνώρυξιν τοῦ πολυτίμου με-τάλλου. Ἡ νόσος αὕτη προέρχεται συνε-πείᾳ προσβολῆς τῶν πνευμόνων ἐκ τοῦ ἐγειρομένου κοινορτοῦ εἰς τὰ βάθη τοῦ ὀρυχείου κατὰ τὴν θραῦσιν τῶν χρυσο-φόρων λίθων. Ἡ κόνις εἰσπνευομένη ἐπε-κάθηται ἐπὶ τῶν πνευμόνων, ἐπὶ τῶν ὁ-ποίων προξενεῖ μικρὰς πληγὰς κατα-στρεφούσας σὺν τῷ χρόνῳ τοὺς πνεύμο-νας. Θεωρεῖται ἡ ἀσθένεια αὕτη θερα-πεύσιμος, ἐὰν ὁ μὸλις προσβληθεὶς (πρῶ-τον στάδιον), παύσῃ πλέον ἐργαζόμενος

Πλοῦτος ἐν τῇ γεωργίᾳ καὶ κτηνοτροφίᾳ

Τὸ Γιούνιον εἶναι χώρα πλουσία. Ὁ πλοῦτος τῆς δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὰ διάφορα μέταλλα καὶ ὀρυκτά, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν αἱ κυρίως ἀσχολίαι τῶν πα-λαιῶν λευκῶν κατοίκων τῆς (Μπόερς= γεωργοί). Οἱ νέοι ἀποικοὶ δὲν ἐβράδυναν νὰ ἀντλήθωσιν τὰ πλεονεκτήματα τὰ ἐκ τῆς γῆς καὶ πλείστοι τούτων, ὅσοι δὲν ἠτύχησαν νὰ ἀνακαλύψουν χρυσόν, ἀ-δάμαντας ἢ καὶ ἄλλα μέταλλα ἢ ὀρυκτά, ἠκολούθησαν τὸ Μπόερικὸν στοιχεῖον

ἐν τῇ ἐπιδόσει εἰς τὴν γεωργίαν καὶ κτη-ροτροφίαν. Ἡ ἐπιχείρησις ἀπεδείχθη ἐπικερδής.

Ἄλλ' ὅ,τι ἀνέδειξε τὸ Γιούνιον τόπον οἰκονομικῆς προόδου καὶ κέντρον ση-μαίνον ἐν ταῖς ἀγοραῖς τοῦ κόσμου εἶναι ἡ ἐπὶ καὶ ὑπὸ τὴν γῆν ἀναφανείσα ὑπαρ-ξίς πολυτίμων μετάλλων καὶ ὀρυκτῶν. Ἀσφαλῶς, ἐὰν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἀδάμας δὲν ἀνευρίσκοντο, ἡ χώρα αὕτη δὲν θὰ εἶχε οὐδεμίαν σημασίαν, θὰ ἐξηκολούθει δὲ νὰ διετελεῖ ἀγνωστος εἰς τὸν πεπολι-τισμένον κόσμον καὶ θὰ ἠρίθμει ὡς κα-τοίκους τῆς μόνον τοὺς ἀπογόνους τῶν παλαιῶν ἀποικιστῶν τῆς. Οὐτὴ ἡ Ἀγ-γλία θὰ ἀπεφάσιζε νὰ δαπανήσῃ τόσα ἑκατομύρια καὶ νὰ θυσιάσῃ τόσα τέκνα τῆς, διὰ νὰ καθυποτάξῃ ἀγόνους καὶ ἀτι-θάσους δημοκρατίας.

Β. Γ. Καμίτης

Ἑρασιτέχναι δικασταὶ εἰς τοὺς δορυφόρους

Τὰ Λαϊκὰ Δικαστήρια, τὰ ὁποῖα ἐδοκι-μάσθησαν ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν Σοβιετι-κὴν Ἑνωσιν, ἐμφανίζονται τώρα καὶ εἰς τοὺς δορυφόρους. Ἡδὴ εὐρίσκονται ἐν λει-τουργίᾳ εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν, Πολω-νίαν, φαίνεται δὲ ὅτι καὶ οἱ Ρουμάνοι κα-θιέρωσαν τώρα τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἐρα-σιτεχνικῆς δικαιοσύνης. Ἄν καὶ οἱ Κομ-μουνισταὶ ὑποστηρίζουν ὅτι τὰ δικαστή-ρια τῶν συντρόφων ἀποτελεῖ ἓ μίαν ἀνωτέραν μορφήν συνδέσμου μεταξύ τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνίας, εἰς τὴν πραγ-ματικότητα εἶναι ἓνα μέσον ἐπεκτάσεως τοῦ ἐλέγχου ποῦ ἀσκεῖ τὸ κόμμα. Αἱ «ἐθελοντικαὶ δημόσιαι ὁργανώσεις», ὅπως ὀνομάζονται εἰς τὴν ΕΣΣΔ, ἀπαρτίζον-ται ἀπὸ ἀνθρώπους γνωστούς διὰ τὴν ἐκδίκασιν μικροτέρας σημασίας ἀδικημά-των, οὐδεμία δὲ νομικὴ πείρα ἀπαιτεῖται ἢ γνώσις τοῦ νόμου. Σήμερον τὰ κομμουν-ιστικὰ καθεστῶτα, εὐρισκόμενα ἀντιμέ-τωπα μίᾳς αὐξανόμενης τάσεως δι' ἀντι-κοινωνικὴν συμπεριφορὰν μεταξύ τοῦ πληθυσμοῦ των, δημιουργοῦν «ἐθελοντι-κὰ ἀποσπάσματα» διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς βοηθητικὰ δυνάμεις διὰ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν δρόμων καὶ ἄλλων δημο-σίων χώρων, ἔχουν καθήκον νὰ καταπο-λεμοῦν τὸν τευντομπουσμόν καὶ τὰς «πα-ραβιάσεις τῆς ἐργατικῆς πειθαρχίας» εἰς ἐργοστάσια καὶ γραφεῖα.

Τὰ ἐθελοντικὰ τούτα ἀποσπάσματα, τὰ ὁποῖα βεβαίως θὰ ἀπαρτίζονται ἀπὸ φανατικούς Κομμουνιστάς, θὰ ἀποτελέ-σουν μίαν ἀκόμη ἰσχυρὰν ὁργανώσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ καθεστῶς θὰ ἡμπορῇ νὰ στηριχθῇ εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης. Τὰ δικαστήρια τῶν συντρόφων πρόκειται νὰ ἐγκαθιδρυθοῦν εἰς ἐργοστάσια, εἰς συλ-λογικὰ ἀγροκτήματα, πανεπιστήμια καὶ ἄλλα δημόσια ἰδρύματα, θὰ ἔχουν δὲ τὴν ἐξουσιοδότησιν νὰ ρυθμίζουν τὰ δευ-τερεύοντα ζητήματα τῶν δικαστηρίων, νὰ ἐξασκοῦν μίαν «μορφωτικὴν ἐπίδρασιν» ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ «νὰ βοηθοῦν εἰς τὴν δημιουργίαν μίᾳς κομμουνιστικῆς στάσεως ἐναντὶ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς σο-σιαλιστικῆς ἰδιοκτησίας».

ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ

ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ - ΝΤΕΚΟΡ

Δ. ΠΑΝΑΝΟΣ

Δραγατσανίου 6 — Τηλ. 29-201

Πελάται μας
ΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΠΟΛΥΤΕΛΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΑΘΗΝΩΝ - ΠΡΟΑΣΤΙΩΝ

Ἑργοστάσιον Μεταλλικῶν Κατασκευῶν ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΜΕΛΑ

Γέφυραι - Γερανογέφυραι - Ὑπόστεγα
καὶ πάσης φύσεως
σιδηρουργικαὶ ἐργασίαι

ΟΔΟΣ ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 137
Τηλέφ. 529-647

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΣΠΥΡΟΥ ΣΤΡΑΤΗ

ΚΑ·Ι·ΡΗ 6 — ΤΗΛ. 25-494

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΑΒΕΤ ΧΑΤΣΑΤΟΥΡΙΑΝ

ΟΔΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΝΤΟΥ 23

Τηλέφ. 90-761

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1933

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Α. ΚΟΥΤΡΑΚΗΣ
&
Α. ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΣ

ΟΔΟΣ ΑΝΤΙΟΠΗΣ 1 (ΒΥΡΩΝ)

ΤΗΛ. 71.905

Ἀναλαμβάνομεν πάσης φύσεως
ξύλουργικὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας
ὡς ἐπίσης καὶ τοιαύτας γενικῶν
ἐπιπλώσεων

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ - ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Εἰς τὰ πλέον κεντρικά σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν πωλοῦνται ἐτοιμοπαράδοτα ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ, ΓΡΑΦΕΙΑ & ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ἐξόχου καὶ πολυτελοῦς κατασκευῆς μετ' ὑψηλότατον εἰσόδημα.

- 1) ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 (Πλατεία Κλαυθμώνος)
- 2) ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 6
- 3) ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34 & ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
- 4) ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ 158 & ΚΑΪ ΖΕΜΠΕΡΓΚ

Εὐρυτάτη καὶ πολυτελεστάτη Στοὰ συνδέει τὰ δύο συγκροτήματα κτιρίων Δραγατσανίου — Ἀριστείδου μετ' τὴν Πλατείαν Κλαυθμώνος καὶ τὴν ὁδὸν Ἀριστείδου καὶ Σταδίου.

Διαμερίσματα τῶν δύο, τριῶν καὶ τεσσάρων κυρίων δωματίων μεθ' ὅλων τῶν βοηθητικῶν χώρων ἐξόχου κατασκευῆς καὶ πολυτελοῦς ἐμφανίσεως εἰς τὴν ὑπὸ ἀνέγερσιν Ἀνατολικὴν Πολυκατοικίαν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ 158 καὶ Καϊζεμπέργκ μετ' ἐξαιρετικὴν θέαν καὶ πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς Ἀκροπόλεως.

Εἰς τὴν αὐτὴν οἰκοδομὴν διατίθενται ἐπίσης ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ἀπὸ μ2 30 - μ2 450 μετ' ὀψιν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ, ἅπαντα μεθ' ὑπογείων καὶ μεσοπατωμάτων.

ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ

ΘΩΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

Πανεπιστημίου 34 καὶ Ἰπποκράτους 1
Τηλ. 614-885 καὶ 614-886

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΑΡΜΑΡΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΩΡΗΣ

ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ 6—ΝΙΚΑΙΑ

ΤΗΛΕΦ. 581-319

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΓΑΪΤΑΝΟΥ

Πατησίων 15α

Τηλέφ. 521.105

Ἐκτελοῦνται καλλιτεχνικαὶ
ἐμφανίσεις - μεγεθύνσεις

«ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ:

● ΖΩΗΣ ● ΠΥΡΟΣ ● ΘΑΛΑΣΣΗΣ ● ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ● ΜΕΤΑ-
ΦΟΡΩΝ ● ΚΛΟΠΗΣ ● ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ ● ΔΙΑΦΥΓΟΝΤΟΣ ΚΕΡΑΟΥΣ
● ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ● ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
● ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ● ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
● ASSANSEURS ● ΖΗΜΙΩΝ ΕΚ ΣΕΙΣΜΩΝ Κ. Τ. Α.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ Π. ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΗ & Δ. ΗΣΑΪΑ Ο.Ε.

Δραγατσανίου 6 — Τηλ. 20-549, 21-950

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

προχωρεῖ διὰ τὰ μεγάλα κέρδη

Οἱ συνεχίζοντες ἀγορασταὶ ἐπαυξάνουν τὰς
ἐλπίδας των καὶ πᾶς νέος ἀγοραστής δύναται
ν' ἀποκτήσῃ τὰς αὐτὰς πιθανότητας διὰ τὰ
προσεχῇ κέρδη καὶ

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΩΝ ΔΡΧ. 5.000.000

ΓΚΙΚΑΣ - ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ
ΤΖΑΜΙΑ - ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ - ΚΑΘΡΕΠΤΑΙ

Όδος Βύσσης 20 - Αθήναι
 Τηλέφωνον 29.353

Κοινοί	Ευρωπαϊκά
Ήμικρύσταλλα	Εγχώρια
Διαμαντέ	Οπαλίνες
Χρωματιστοί	Οπαζίτ
Μάτ	Άρμν
Securite	κ.λ.π.
Υαλοπίνακες	Κρύσταλλα

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Σ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ

Πανεπιστημίου 34 (Μέγαρον Παλλάδος)
 Τηλέφ. 615-768

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ
ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΚΑΣ

Όδος Σερρών αριθ. 6
 ΑΝΩ ΔΑΦΝΗ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ ΕΙΣ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΑ

ΒΟΒΟΛΙΝΗ

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΑ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
 ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΛΕΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η ΣΥΝΘΕΤΙΚΩΤΕΡΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑ
 ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ
 ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΔΙΔΑΧΗΣ
 ΚΑΙ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΑΣΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΕΥΚΟΛΙΑΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
 ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ 5 - ΑΘΗΝΑΙ
 ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ: 71.101 - 72.390 - 74.875

ΙΡΙΣ

- ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΑΝΑΛΗΨΙΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙ-
ΣΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
- ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
- ΤΑΞΕΙΔΙΑ - ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ
ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
- ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
 ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ
 ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ Δ/ΣΙΣ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34-ΤΗΛ. 614885-614886
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΜΕΛΕΤΩΝ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 25.446
 ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΕΤΕΝΕΣ ΟΤΟ ΑΘΗΝΑ
 ΑΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Τά πλέον
δοκιμασμένα
τετρακινητήρια
αεριωδούμενα

COMET 4B

από τής ΑΝΟΙΞΕΩΣ 1960

θα συνδέουν τήν ΕΥΡΩΠΗΝ καί τήν Μ. ΑΝΑΤΟΛΗΝ
μέ τήν καταπληκτικήν ταχύτητα τών 854 χιλιομ. τήν ὥραν.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

